

ביטאון השריון

ביטאון עמודות יד לשריון ■ גיליון מס' 24
תשס"ז, אוקטובר 2006 ■ 15 נס

חטיבת ברק במחצית "שינוי ציון"

ניצחון הטנק והביטחון הלאומי

לוחם השריון - אדם בעל ערכיות ויכולת מקצועית

שרור וקפטוע יד וגילה מנהיגות לਮופת

תנו ידכם ל"יד לשריון" - לזכור ולהמשיך

240 ש"ח לשנה יקנו לך מעמד של חבר העמותה ועוד:

- ★ 4 ביטאוני שריון בשנה
- ★ הזמנות לפעילויות חברתיות
- ★ זכות לבחור ולהיבחר למוסדות העמותה
- ★ כרטיס חבר העמותה
- ★ כניסה חינם לאירועים
- ★ הנחות בבחנות המוזיאון ובמסעדת "נון לטרון"

תשלום דמי חבר באמצעות התchiaיות למ"ש

לכבוד עמותת "יד לשריון" - בידי הנהלת חשבונות, ת"ד 245 לוד 71106

תרומות איש קבוע גמלאי קצבת שארים

איירע	שם פרטי	שם המשפחה	דרגה	מ"א/ת"ז	חודש וسنة	שם חבר

- מבקש/ת לתרום משכרי, לפיתוח עמותת "יד לשריון", לפי האפשרות הבאה:
ש"ח לחודש, החל משכר/קצבת _____ **וכלה בשכר/קצבת** _____ **(כולל** _____ **סכום התמורה**)
 בתשלום אחד לשנה בסך של _____ **ש"ח בחודש** _____ **בלבד מדי שנה**
תאריך: _____ **חתימה:** _____
טלפון בית: _____ **טלפון עבודה:** _____
כתובת ומיקוד: _____

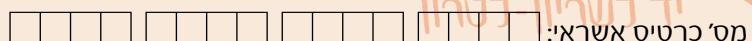
גזר, מלא ואשלם

תשלום דמי חבר באמצעות כרטיס אשראי

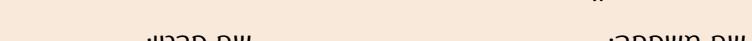
לכבוד עמותת "יד לשריון" - בידי הנהלת חשבונות, ת"ד 245 לוד 71106

אני חיבורו את כרטיס האשראי שביدي בסך: 20 ש"ח 30 ש"ח 40 ש"ח 50 ש"ח אחר _____ ש"ח
 מדי חודש למשך תקופה של 12 חודשים 24 חודשים 36 חודשים 60 חודשים

סוג כרטיס אשראי: זהה ישראלכרט דינר靳

הכרטיס בתוקף עד: **חתימת בעל הרכטיס:** _____

שם משפחה: _____ **שם פרטי:** _____

כתובת:רחוב: _____ **ישוב:** _____ **מיקוד:** _____

טלפון: _____ / _____

גזר, מלא ואשלם

תשלום דמי חבר באמצעות שיק

לכבוד עמותת "יד לשריון" - בידי הנהלת חשבונות, ת"ד 245 לוד 71106

הסכום **ש"ח**

שם משפחה: _____ **שם פרטי:** _____ **טלפון:** _____
 כתובת: רחוב: _____ **ישוב:** _____ **מיקוד:** _____

9351111526 קבלה תשליח עם קבלת ההמחאה ■ פטור ממיס הכנסתה -

מילי חובה זו חשוב לנו מאוד ומחזק את התקופת המוסרי שלנו לבקש תרומה מאמוריהם

מנוי לביטאון "שריון" בלבד

המעוניין לרכוש מנוי שנתי רק לביטאון "שריון" (4 גליונות) מתבקש לשלם רף 60 ש"ח באמצעות כרטיס אשראי או בשיק,
 ולצין על גבי סופס זה: "לביטאון שריון" בלבד

דבר העורך

במלחמת סיני, הלא היא מבצע חדש, באוקטובר 1956 לפני חמישים שנה, פרץ השירין ל佗ודעת צה"ל ככוח מוביל בלחמת היבשה. מעטים אז היו הטנקים ואיכוחם לא הציגו, אך רוח הלוחמים – נתנה את הטון. חמישים השנים הבאות היו רוויות מלחמות ומבצעים שבהם הגנו לוחמי השירין בלחשות ובבדוקות על ביטחון המדינה, בכל עת שנדרשו. חמישים שנה ועודין לא הגענו לשקט בכל הגבולות. השלים עם חלק משכנינו רף הפיצ'ו וטרם הגיעו למלא בשלהות, וביחסים עם הפלסטינים טרם הושגה רגעה.

לחימה בחיבולה בדרום לבנון והוכחה שוב את הצורך בכוח יבשה חזק וערוך לפולה, שבו הטנקים ושאר הכלים המשוריינים הם חלק חיוני וחסר תחליף, כי בסופו של דבר המלחמות מוכרעות ורק ביבשה. השירין כיתבות ראשונות ולצערנו רשות הנופלים מטארכת. הבאנו כתיבות דראונוט על מערכת זו לבנון. תחקיר הלחימה והפקת הלקחים עדיין בתהילך. לכשיטתיימו – ניתן לך ביטוי במילויו הבאים. בינתיים התברר כי השירין לא הופעל בהלהה במערכה זו ואילו בשעות המועטות של לחימת צוות קרב חטיבתי במתכונת הנכונה, רק לקרה סיום המערה, הושגו תוכאות טובות ולא נפצעים. עוד נמצא כי טנק המרכיב סימן 4 הוא הטוב האפשרי וחסרים לצידנו נגמ"שים כבדים וממוגנים כהלהה של חיל הרגלים כדי למשת באמת קרב משולב. על כך בגילוין זה.

עמותת "יד לשריון" נרתמה לשיער ילידי הצפון ולילדים שדרות בעית המלחמה. כ-3,000 מתחשי הצפון ושדרות עם ילדיהם צו לונפושן של נחת ומרוגע באתר "יד לשריון".

בגילוין זה, המוקדש בעיקר למילאת יובל החמשים לחימת השירין במלחמת סיני, הבאנו מספר כתבות על אותה מלחמה, החלקן התפרסמו בעבר ב"מערכות שריון" ובביביאון זה, וחלקן נכתבו במיוחד בגילוין זה.

בגילוין זה מובא סיפוריו של סגן גדי רפן, מהקרב על קביטה בעמק דותן במלחמת ששת הימים, שב艰苦תו עוטר באות הגבורה. סיפוריו חותם את הסדרה על השוריונאים בעלי'ות ההבורה.

"לוחם השירין הוא אדם בעל ערכיות ויכולת מקצועית" אומר מפקד חטיבת 460 בראיון לאיון קין ופותח צוהר להכשרה הלחום והמפקד בשירין. כדי ל��וא.

בצל המלחמות והוצאה עמותת "יד לשריון" את הספר "שיר יוני לטורון" של המשוררת הרגינה שלו ליפר נבו. לצד הרשומים מ"יד לשריון" זהו ספר שמורים משוריין בוקעת תפילה לסיום המלחמות. לו ייה.

שלכם,
אל"ם רענן

המען למכתבים:

עמותת "יד לשריון" בלטרון, ת"ד 745 לוד, 71106

כתובת העמותה:

עמותת "יד לשריון", בלטרון, ד"נ שמשון 99762, טל' 08-9255268, פקס 08-9255186

דואר אלקטרוני:

info@yadlashiryon.com

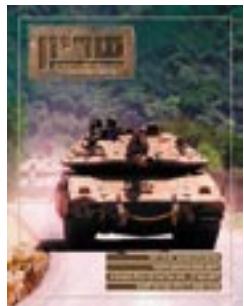
res@yadlashiryon.com

כתובתו באינטרנט:

www.yadlashiryon.com

המפק וסגן העורך: יס"ס פרנקל	המערכת העורך הראשי: אל"ם (מיל') מנשה (מנש) גולדבלט חברי המערכת: תא"ל (מיל') יצחק רבין תא"ל (מיל') איתן קין אל"ם גיל מעוז אל"ם (מיל') בני מיכלסון
--	---

המפק וסגן העורך: יס"ס פרנקל	המען למכתבים: העורך הראשי: אל"ם (מיל') שאול נגר חברי המערכת: תא"ל (מיל') יצחק רבין תא"ל (מיל') איתן קין אל"ם גיל מעוז אל"ם (מיל') בני מיכלסון
--	--

תוכן

- 4 דבר י"ר העמותה • אלוף (מיל') חיים ארז
- 4 דבר קש"ר • תא"ל רודי חולוץ
- 6 עצרת הייכון והגבורה תשס"ז • תא"ל (מיל') מנשה ענבר
- 7 תפילה ותקוה • נדרית ליבוביץ
- 8 חיבור והוקרה למשפחות השכולות • אלוף (מיל') מנחם (מנדי) מרום
- 9 שירה שלנו • נתן יונתן
- 10 לוחם השירין – אדם בעל ערכיות יכולת מקצועית • תא"ל (mlin) איתן קין (קאוול)
- 14 על לקחי קדש • רא"ל (mlin) חיים לסקוב
- 18 ים הולdot על הסכר • מודכי ברקאי
- 24 מי "אשם" בהצלחת השירין במלחמת סיני • סא"ל (mlin) דר עמיד ברזנר
- 30 כל השרין במלחמות סיני
- 32 הרקע למבצע קדש
- 34 פריצת הדרך המדינית שהובילה לפריצת הדרך הצבאית • אל"ם (mlin) בני מיכלסון
- 38 זכור (חללי השירין מימים הזיכרון תשס"ה) • ענף נפגעים
- 42 חיל השירין – צה"ר ראה וקדש • סא"ל (mlin) דר עמיד ברזנר
- 46 השירין הסתער במסלול עוקף דין • אל"ם (mlin) יהודה ואLEN
- 49 צל"ש למוסי עטון • סגן אילית ינור
- 50 נצחים הראשון והחשוב של הלוחם הוא על עצמו • סא"ל דן נוימן
- 52 מבצע "שינוי כיוון" – החיזבאללה לבנון • אל"ם (mlin) בני מיכלסון
- 55 היגעות ושרות טנקים במלחמות ישראל
- 56 טיל הנ"ט קורנט – הפתעה? • אל"ם (mlin) שאול נגר
- 57 סרן בניה רין זיל • אל"ם תמיר הממן
- 58 חטיבת ברק במבצע "שינוי כיוון" • תא"ל (mlin) איתן קין (קאוול)
- 60 נצחון הטנק והבטיחון הלאומי • אל"ם (mlin) שאול נגר
- 64 מגון והישרדות בטנק המרכבה סימן 4 • אל"ם (mlin) שאול נגר
- 66 שרוף וקטוע יד וגילתה מנהיגות לਮופת • אל"ם (mlin) שאול נגר
- 69 תעודת זהות חטיבה 211 • סא"ל (mlin) דר עמיד ברזנר
- 70 נגמ"ש זחלי ממוגן ואחדיד – צורק מיידי • סא"ל (mlin) מיכאל מס
- 72 הנופלים מימים הזיכרון תשס"ו ואילך • ענף נפגעים
- 74 טנק ושם אלוהים • סא"ל (mlin) מיכאל מס
- 75 "שר יוני לטרון" – ספרה של שלומית ספרינבו • תא"ל (mlin) מנשה ענבר
- 76 סקירת ספרי • דבורי בורגר
- 78 מגמות וחידושים ברק"ם בעקבות ירושורי 2006 • אל"ם (mlin) בני מיכלסון
- 80 מרכז המידע לטrown • דבורי בורגר
- 81 כמעט 30 שנה ל"יד לשריון" • תא"ל (mlin) מנשה ענבר
- 86 מבט על הנעשה בעמותת השירין • תא"ל (mlin) יצחק רבין
- 82 עם כל הלב לungan ילדי הצפון ושדרות • תא"ל (mlin) מנשה ענבר
- 89 אתרי שירין באינטראקטיבי • דבורי בורגר
- 90 מורשת – קריית החינוך לערכים וטבע • תא"ל (mlin) מנשה ענבר
- 90 דממות ים הקרים • אלוף (mlin) דורון אלמוג
- 91 הזמנה לחברות בעמותת "יד לשריון"

איגרת לחבר

אני בטוח שאם נתבקש לסייע – רבים יהיו המתנדבים.

השנה אנו מ齊ינים 50 שנה למלחמת קדר. במהלך המלחמה זו הכיר צה"ל בחיל השריון כחיל המרכז ביבשה. يوم 29 באוקטובר, שבו החלה המלחמה, נקבע ביום חיל השריון. כדי לזכור ולהזכיר הקמן תרוככה הנמצאת בחצר המשטורה, המתארת את מהלכי המלחמה ואת הלקחים העיקריים שלה, שחלקים תקופה גם בימים אלה. בואו וברכו בתרוככה המרתקת.

**אלוף (מיל') חיים ארוז
יו"ר עמותת "יד לשריון"**

לצמצם את צבא היבשה ולבטל לקחים מרכזיים של צה"ל מהמלחמות הקודומות, לדוגמה: ביטול מפקדות גיס, הפיכת האוגדות הקבועות לאוגדות משימתיות, מצומצם מהותי בסד"כ השריון בסדייר ובamilאים וכמו כן ירידת ממשמעותית בהיקף וברמת אימון הצבא והכשרתו מפקדים. אני סבור כי אכן החוליט על גודל ומבנה צה"ל, בעקבות הנחיה שלא צפוי עימות ב"עיצומות גבואה" בעתיד הנראה לעין – זו החלטה מסוcta ולא אחרתית. שכיננו ממשיכים לבנות צבאות גדולים ומודרניים, ממשיכים להתאמן ואין להם אויב אחר. גם המלחמה לבנון הייתה יכולה להתפתח לעימות מול הסורים.

במהלך המלחמה, ובעקבות פרטניים לא נכונים בתקשות, הוצאה תמורה לא נכונה של תוצאות ההתחמודדות של הטנק מול טילי הנ"ט. לאחר בדיקה מדויקת של הגורמים המקרים עתה נקבע שטני הרכבה עמדו הרבה יותר טוב מול טילי הנ"ט החדים מאשר במלחמות הקודומות. אחו הדריות היה קטן יותר ואחיזו הנגעים בטנק שנחדר היה קטן יותר. המיגון של טנק המרכיב סימן 4 הקטין משמעותית את אחד החדריות ואת מספר הנפגעים בטנקים שנחדרו, בעוד לטנק המרכיב מוגנים קודמים. אפשר לומר שריונאים רבים ניצלו בזכות המיגון של מרכיבה. 4

- סיוע בבדיקה ימ"חים.
- השתתפות בתחקירים בכל התחומיים.
- השתתפות בדיונים בנושאים תורתיים בשושא הלוגיסטיקה בכל הרמות.
- השתתפות בדיונים בנושאים תורתיים בכל תחומי היבשה.
- השתתפות בהכנות חומר תורתי ומערכות שערור והשתתפות בהדרכת קורסי מפקדים ברמות בכירות.

גם במערכות מול החיזבאללה בדרום לבנון, כמו בכל המלחמות, נטו יהודות השריון חלק מרכזי בכל שלבי הלחימה. השריוןאים לחמו באופןם ובגבורה ומלאו את כל משימותיהם. בקרבות נפלו שלושים ושלושה שריוןאים ששמותיהם נחקקו לאחרונה על כותל השמות. הם לחמו והקרבו את עצם למען זכותם של תושבי הצפון לחירות השקט ובשלום. אנו מאמצים אל לבנו את המשפחות ששללו את יקירותם ונעשה הכל כדי להניחה את הנופלים. הנהנו שלוחים איחורי הלחמה לכל הפעעים.

במהלך המלחמה, ובעקבות פרטניים לא נכונים בתקשות, הוצאה תמורה לא נכונה של תוצאות ההתחמודדות של הטנק מול טילי הנ"ט. לאחר בדיקה מדויקת של הגורמים המקרים עתה נקבע שטני הרכבה עמדו הרבה יותר טוב מול טילי הנ"ט החדים מאשר במלחמות הקודומות. אחו הדריות היה קטן יותר ואחיזו הנגעים בטנק שנחדר היה קטן יותר. המיגון של טנק המרכיב סימן 4 הקtiny משמעותית את אחד החדריות ואת מספר הנפגעים בטנקים שנחדרו, בעוד לטנק המרכיב מוגנים קודמים. אפשר לומר שריונאים רבים ניצלו בזכות המיגון של מרכיבה. 4

תוצאות המלחמה מול החיזבאללה מחייבות את מערכת הביטחון וצה"ל, לבחון מחדש את תפיסת הביטחון ואת החלטות שקיבלו צה"ל זמן קצר לפני המלחמה, ובתוך כך

דבר קשנ"ד

משפחה השריון, לחמינו בעבר ובהווה, מציינים אנו חמישים שנה למבצע "קדש" וכחודשיים לסיום המלחמה בחיזבאללה. אלה שתי מלחמות השונות במחותן. בחמשים השנים שהלפו ביניהן היו עוד מלחמות ובות שבhn נטל השריון תפקידי מרכז ומחות.

הצלחנו של השריון במבצע "קדש" הסירה כל ספק באשר להיווטו חיל מカリע ביבשה, בניגוד למה שנטע לחשוב חלק מאנשי הפיקוד הבכיר בצה"ל באותו ימים. מצד שני, השנות האיים והשתנות שדה הקרב העתידי מחייבים אותנו לבחון בקפידה את כל לキー המלחמה الأخيرة, כדי להתכוון טוב יותר לנזרות לחימה אחوات או להתחדשות הלחימה מהסוג שהיא לאחרונה – אם תיכפה עליינו.

כוזו כן עתה הוכיחתם אתם השריוןאים דבקות במשימה, תוך עמידה בכל ערכיו צה"ל ובמרקם ערך הדיעות. ייעדו על כך יותר מכל החילים והמפקדים מכל הדרגים שנפגענו, כשהם מתעקשים לעמוד במשימה תוך מימוש רוח צה"ל הלהקה מעשה.

בפרוס השנה החדש הני מאמין כל יכולם שנת שלום וביטחון. מי יתן ויחזור במהרה כל נעדינו וחוטפינו ונצעד צעד ממשמעותי לעבר שלום אמת.

ברעות שריוןאים,
**חלוצי רודוי, תא"ל
קצין השריון הראשי**

מִינֵי יִשְׂרָאֵל

צַבָּא הַגָּנָה לְ(מִינֵי) יִשְׂרָאֵל בְּלֶטְרוֹן

פארק מיני ישראל מזמין אתכם לביקור מרגש בין מאות דגמים אשר נבחרו בשל חשיבותם ההיסטורית, הארכיטקטונית והלאומית.

מִינֵי יִשְׂרָאֵל, מִקְסִיםּוֹן חֻווִיה יִשְׂרָאֵלית

פארק מיני ישראלי מעוצב בצורת מנון דויד ומתרפנס על שטח של 35 דונם הכלול 360 דגמים של אתרים היסטוריים בקנה מידה של 1:25. הליכה לאורך שלושה קילומטרים המרכיבים את מערכת השבילים שבפארק מאפשרת סיור מעשר ביבים שבאתרי הארץ מהחרמון ועד אילת. בחלוקת האיזורים הגיאוגרפיים ניתן מחשבה ותשומת לב מיוחדת למיקום היחסי של הדגמים בסביבתם – כך שמורת הגולן ניתן להשקף על הכנרת ומהרי הכרמל אל גני הבאים ונמל חיפה. לאורך הסייר, ניתן לעבור במוזול "יד-לשרון" אשר גודלו כעשרה מטרים, ובו קוקרים שמות הוגפים על גבי אנדישת הזיכרון. אתם מוזמנים לפארק מיני ישראל לקחת חלק במסע עשיר של חוותות לכל המשפחה.

מה בפארק:

- 35,000 מ"ר של מיצג מרהיב המשתלב במרקבי עמק איילון
- 360 דגמים של האתרים היפים בנוף הארץ
- הגן הבוטני הגדל מסגו' בעולם ובו כ-20,000 עצים ננסים.
- תאורת לילה מריהבה
- מסעדה ומזנונים עם תפריטים מיוחדים

atrakcijot miyachdot:

- סיורים מודרכים (מדריך צמוד ילווה קבועות של 40 איש בסירות האורך כשעה)
- קרטינג – חוות נהיגה אטגרית במסלול קרטינג פתוח
- הגדל מסגו' בישראל (כורך בתשלום נוספת)

מחירים מיוחדים והטבות לחברי מועדון

למיידנו: פארק מיני ישראל 08-9222444-08

מחלקת הזמן טל. 08-9214121

מִינֵי יִשְׂרָאֵל
www.minisrael.co.il

עצרת הדרון והגבורת תשס"ז

מראהמן העצרת

.

שמותיהם של חללי השירין שנפלו במלחמה الأخيرة לבנון. ברגע זה החל חלקה השני של העצרת באמפיתיאטרון שאל שב"ד לשירין".

קהל רב של כ-5000 איש ובهم בני המשפחות השכולות, קצינים בכירים

מהמטטה הכללי של צה"ל, קצינים ולוחמים רבים מamil השריון בעבר ובהווה,

ומאות ריבות של תלמידי בית ספר תיכוניים מלא את המקום.

במה מרשים נפרשה לפני הקהל ועליה הוצבו בצד האחד טנק מרכבה 4 ומולו, בצד الآخر, טנק אימ"א אקס-13 שלראשוונה השתתף במלחמה סיני לפני חמישים שנה. הבמה המוארת באור כתום ובנוי המשטורה שגם

הוא הוואר להפליא, יצרו יחד אווירה מיוחדת. העצרת הייתה מאוזנת בתכנים שהתקבלו הנושאים המרכזים שבה, מכובדת, ואפליו מרגשת עד מADOW בתוכנים

שהותכו על הבמה בנושאי הזיכרון של הנופלים, בעמשי המופת, העוז והגבורה של לוחמי השריון לדורותיהם, ובמיוחד אלה של לוחמי קדש ולוחמי המלחמה

האחרונה לבנון. קחל שקט מאד וקשוב האזין לדבריהם של שר הביטחון, הרמטכ"ל, ציג' עמותת "יד לשירין", קצין השריון הראשי ושל קדרית, אמו של ניר ליבובי ז"ל שנפל בנובמבר 2004, שהיו מרגשים במיוחד ומעודדים

אחד, כوابים עד דמעות וממלאים את החזה גואה עד כדי מחנק.

ברכחה פשוטה שתיה השנה הבאה שקטה – התפזרה משפחת השריון

לبيتها.

תא"ל (מיל') מונה עננו

ע

策ת הזיכרון והגבורה השנהית של השירין, שהתקיימה ביום 4 באוקטובר האחרון יובל ה-50 ל"מבחן קדש", לפי החלטה מסווגת של חיל השריון ועמותת "יד לשירין". לאחר שפרצה המלחמה الأخيرة לבנון, בעת שההכנות לעצרת היו בעיצמון, הוחלט לדחות את מועד קיומה ל-4 באוקטובר ולכלול בין נושאיה גם את המלחמה הנוכחית לבנון.

העצרת החלה לפני השקעה בטקס מכובד ומרשים של הנחת זרי זיכרון למרגלות כותל השמות. הורמים הונחו בידי מפקדי חטיבות בעבר ובהווה כשםם מלאוים על ידי נציגי המשפחות השכולות, ועל ידי מפקדי אוגדות, מפקדי גיסות ואלפי הפיקודים. לקרואת סיום הנחת הורמים ירד הערב על "יד לשירין" ואור צהבב עטה את כותל השמות. רק האותיות המוכספות, של שמות הנופלים החוקיים עלייו, וurseות זרי הזיכרון המונחים למרגלותיו, השרו הדרת קודש שקשה לעמוד. בשלב זה הניחו זרים גם שר הביטחון, האנשים שהתקבזו ליטול חלק בטקס. בשלהז תרגשות רבה אוחז באלי הרטמ"ל, קצין השריון הראשי, ציג' עמותת "יד לשירין", וראש אגף משפחות הרמטכ"ל, קצין השריון הראשי, ציג' עמותת "יד לשירין", וראש אגף משפחות והנצחה. זרים אחרים נאלה הונחו למרגלות הלוח האחרון שעליו כבר נחקקו

תפילה ותקווה

כל הזמן בתוך תוכי, בגופי, בנשמתי – כפי שהיינו לפני שילדתי אותו. אני מדמה את התהמודדות הזו לטיפוס על הר גבוה: כאשר מתחילה לטפס לא רואים עד כמה הוא גבוה, רואים רק את הפסגה הקרובה, וככל שמשיכים בדרך התהמודדות מגלים עוד ועוד פסגות שוגם אותן צרי וצוי לכבוש. אני חושבת שזאת הצואה הרוחנית שניר השair לנו במוחו על ההר הגבואה.

אומרים שתינוק בא לעולם ברכי – וככלנו צוחקים, ואילו המה עובר מן העולם כשחיק על פניו – וככלנו בוכים. לעיתים אני מתייחסת לשפחתי כאל פזול שחרס בו חלק. אני מביטה בפהאל ורואה את חוסר השלמות, את הסדקים. אני חושבת שכדי בחיק החסר באומץ! לא לפחות, ולהשלים אותו בדמיון, שלא יטשטש את התמונה כולה. מכאן הדרך להבנה שאין צורך לפחות מרגשי האשם. מותר לחזק, לשות, לחיות, ולהמשיך במסע החיים עם עגלת משפחתי. פגשתי משפחות שכילות ותיקות שהברחו להמשיך לחיות ולהפיק את המרב – אפילו מאבדן טרגי שכזה.

בתום ה'שבועה' עליינו לחדרנו. ישבי על אותה פיסת אדמה שעלה שכב ניר ברגיעיו האחרוניים. שמעתי את הרוח החזקה שנושבת בהר. זאת הייתה צפירת הרעהה הפרטית שליל, שסינה לי המשיכו? זאת הדרך הנכונה! למען שני בנינו הנוראים, למען משפחתנו, למעןנו. למרות כל הקשיים הרי גם מחר תורה המשמש שוב ליום חדש, ומה שיפה בזיכרונות הוא שאתה יכול לבחור אותם.

כiom אני חושבת שאף פעם לא מוקדם מדי לומר לאנשים שישבי עד כמה אני אוהבת אותם, אין זמן לבזבז. העצבות היא כמסkolot לריגלים, היא מקרעת. אני לומדת מלאה שפסיותיהם קطنות אך הם מגעים. מנסה להיות שם למען כל מי שמנסה להתקרב אלינו, מתוך ידיעה שקשה המשימה.

אנשים שביהם לא פגעו השכל לא תמיד יודעים לומר את המילה הנכונה בזמן הנכון. לעיתים מילה סתמית, תמייה, יש לה בעניין משמעות עצמה. היא מזכירה לי דברים עצובים ואני מתחננת, כועסת. איך לא חשבו קודם? אני מנסה להבין שאנו חיות בשני עולמות שונים, טוב שכך! אני מנסה בכל כוחו לחבק, לאחוב את כל האנשים החיים סביבי.

העצב הוא אוצר סמו מרדים אותו רק מדי פעם – לחבר או לים. אהבתה אני לשבת מול הים, להביט אל השמים, לבחור נוכב ולדמיין שהווים עטני המת לשלוח לו אהבה, וכך שכתב על קברו של ניר: להתראות מתוק, תן לשמיים לחבק אותן. תמיד נזכר איך אהנו ופתאום... אנחנו עוד נפגש.

אסיים ברשותכם בתפילה, בתקווה ובבקשה של אימא, לשחרור החילים החטופים – גלעד, אודי, אלדד – לשובם של השבוים והנעדרים ולהחלמתם של השלווה של הפצועים. עושה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.

נדricht ליבובי

כשעמדתי כאן בטלפון על רצפת הבטון האפורה הזאת, ביולי 2004, חיביתי בಗוועה את הבן האמצע שלי – ניר – שסיים קורס מט"קים, מחזור 100. ניר הובל בבקשתו בפלוגה מבצעית "זאבים".

כעת אני עומדת על אותה רחבה, בתפקיד "אימא של ניר". אימא שפולה. מרגישה כאב ששאת עצמתו לא ידעת מעולם. הבנים שלהם, אלה הבנים של כולנו. אני מרגישה שקיימת ביןינו ברית של שתיקה, שיש לנו שפה מסוימת, דיבור בעניינים, בליל מיללים, דברו של מי שמרגש מהו כאב, כמו אותנו כאבי הפנטום כשהמוקום שנקטע ממשך לכואוב...

ניר, אח לאיא וטל, נהרג ב-8 בנובמבר 2004 בהר החרמון, על גג העולם. העיניים שלו נעצמו במקומות שאנו מכנים "העינויים של המדינה". המראה האחרון שראו עיניו היה היפי הזה של ההרים, ומתחתם ישנה בשלווה מדינת ישראל, שעליה הוטל עליו לשמור ולגן.

עבור רבים ניר הוא תמונה ושם על כותל השמות. עבורנו – ניר הוא זכרון חי וקיים, ומחשי ואחוב כל כך, כמו שמות רבים של חילילים צעירים ש Kapoorו ברגע אחד ונזכרנו בזיכרונו שלנו. כל השמות והתמונה הם פניו של עם, פרופיל של מדינה. הם סיפורה האנושי של המדינה שמייצגת את כל הטוב והمولא שבעם זהה.

קבוצות שונות של אוכלוסייה מתאגדות תחת נושא משותף: אבדן,ocab, צער. נקלענו יחד לשעת מבנן. הסיפור שלנו הוא סיפור פרטיש של משפחה, אבל הוא הסיפור של כולנו, של כל תושבי הארץ הזה ואובייה. אין הוא סיפור מיוחד, עם זאת הוא אופייני כל כך, ישראלי כל כך. זהו סיפורו של משפחה חboolה, מצועה מציפורני ההיסטוריה, שהגעה לארץ מזוועות השואה, נחשפה לשוקם את עצמה בכל מחיר. משה ואני – כדור שני לדoor שבא למדינה האחת של העם היהודי – חיכנו את שלושת בנינו לאהבת הארץ, להתנדבות, וניסינו לסייע את כל ההגנה שהווים יכולים כדי לשמר על ילדיהם. לעולם לא אשכח את הצלול בדלת ביתינו בשעת בוקר מוקדם. ידעת מי נמצא ליד הדלת. כמובן שני חילילים קרבים – החושים תמיד מחודדים, חרדים.

אומרים שכל אימא בחדר הלידה מקבלת, יחד עם התינוק שלו, את "מוזות החדרות". ידעת מה קרה, אך לא ידעת מי משני בני האחים נהור. זכרת רק שצעקה: תנیدו לי מהר מי זיה? גיא או ניר?...

טל בני הקטן התעורר לכול זעקות. כמה ימים קודם לכן הוא חזר ממשע שורשים לפולין. טל חזר משואה לאסון; את ניר לא הספיק לראות. טל מתגיס בשבוע הבא לצה"ל. גיא בני הבכור, שפיך באותה עת על סיורليلי בעיר חברון, מבצע את משימותיו הקשות, נקרא לשכתו של המג"ד. בדרכ, הוא מספר, שחשב בפה טעיתי שמדוברים אותן למג"ד.

מכאן והלאה אנחנו הם אלה שבחורים איך להמשיך. המות עוזה יותר מה שהיא בוחר להיות. ניר היה אופטימי ושמח והתייחס לקשימים-categories. אני בוחרת כל יום מחדש לחיות כשירן מלוחה אותן.

מראה מן העצרת

חיבוק והוקרה למשפחות השכולות

דברים שנשא אלף (AMIL) מנחים (מנדי) מרן, נציג עמותת "יד לשירון", בעצרת הזיכרון והגבורה השנתית לחיל השריון, שהתקיימה בלטרון ביום י"ב בתשרי תשס"ג, 4 באוקטובר 2006.

הן בכמות והן באיכות כל הלחימה. תמיד סבינו שהaicות האמיתית שלנו יסודה באיכות הלוחמים, שאתם טיפחנו ואძמנו. במקביל פיתחנו ושיפרנו את כל הלחימה תוך התמקדות בפיתוח טנק המרכבה, מהוועה את עמוד השדרה של הכוח המשוריין. ואכן השריון הוביל ונושא על "בתפוי" הרהבות את הקרבנות ביבשה הן במלחמות והן בקרבות ובפעולות שביניהן.

בתקופה האחוריונה החלו להישמע דעות המפקפות ומטילות ספק לצורך להפעיל במלחמות הבאות ייחיות יבשה גדולה. עם התגברות תפיסת זו, נבעה גם מסקונה, מוטיעות ונסוכות לדעתנו, שאך אפשר להקסין במידה משמעותית את תפקידו העתידי של השריון ואת עצמתו, ולשנות את ארגון העוצבות הלחומיות.

במלחמת האזרונה לבנון ובעזה, שבה איבדנו 33 מטובי לוחמינו, שוב נדרש השריון לבצע משימות מורכבות בתנאים קשים ביותר. מלחמה זו הייתה

מ של צבא הגנה לישראל דין חולן, מפקד זרוע היבשה אלף בני גני, קצין השריון הראשי תתי-אלוף חליבי רודוי, אורחים נכדים, חברי לוחמי צה"ל, התכנסנו הערב לזכור ולצין את 4,948 לוחמי השריון שנפלו בכל מערכות ישראל מאז הקמתה ועד היום.

השנה אנו מצינים יובל, חמישים שנה למלחמת "קדש", מלחמה שהבליטה לראשונה בצה"ל את מרכזיותו של השריון בקרוב היבשה ואת תרומתו להכרעה. מפקדים דגולים של התקופה ההיא, סברו ששאות הטנים צריך להוביל לשדה הקרב על גבי מובילים שם יסיעו לחיל הרוגלים. בפועל, הטנים הפכו מהר מאד לכוח המכריע והובילו בכל קרבות היבשה של מבצע "קדש", והגיבו בפעם הראשונה לקרבת תעלת סואץ.

הקרה בחשיבות השריון בקרבות "קדש" הביאה לפיתוח עצמותו של השריון

שירת שלנו

מלחים: נתן יונתן; לחן: יעקב שגיא

שוב יוצאה הזרם אל הדרך,
שם הולכים ימינו וובאים.
שירת, אל אנה את עזברת.
שירת, עצוב על הדרכים.

שוב נושא את פתקיבר וממים,
טרמיליים, תוגה של מרחבים,
שוב תולה את עין בשמים
ומשעול בנתיב הכוכבים.

הגה האור דועך על שריונית,
גם לב השיר נפתח באהבה.
שירת של, ראשית המנגינה היא,
ואני ידוע את סופה.

עלטה. רק קול משק-הנשך.
אי בזה הדרך מסומה.
את, שירת, גלוית-עינים,
רק כדור-הפעות הוא סומא

היא סומואה עד מות, המתקפת,
אך כוכבי-הדרך עוד צחים.
הדים יודעות לאן ללכת,
שובי, שירת, אל הדרכים.

כִּי נפל בירקתי-הדרך
צָל עזב ימינו הבורחים.
שירת שלנו, שאי, קדרת
תִּם זכרנו, הלאה – בדרכים.

עמך הוא, שירת מוקפת,
ילחם לא ישאירך בלבד.
עד אשר יקטף עמד רקפת,
בחרים אל נכח בְּבָבָ אל נא.

回忆录和传记都强调了高超的医术和对建筑的热爱。

军事博物馆在贝鲁特和巴勒斯坦都有分馆，展示了该军医在战争中的贡献，以及他在世界各地的医疗工作。

博物馆通过复原的医疗设备、个人物品和历史照片，展示了军医的生活和工作环境。

博物馆还设有教育中心，提供关于军医生平的展览，并组织各种活动，如讲座、研讨会和儿童活动，以纪念他的贡献并传承他的精神。

博物馆的建立是为了纪念军医的贡献，同时也提醒人们珍惜和平、尊重生命。

חייל ומפקד מטפלים בזחל של טנק במהלך מלחמה

מהי דמות הלוחם והמפקד בשוריון, נשאל אל"ם תמייר הימן, מפקד עוצבת "בני אור", הממונה על הכשרת חילו' השוריון ומפקדיו. תשובהתו ניתנה בכינוי ישיר ובקצב השוריון: "הלוחם והמפקד בשוריון הוא אדם בעל ערכיות ויכולת מקצועית". המפקדים צריכים לעבור משוכה נוספת: עליהם להיות הטוביים שבוטויים, שעוברים את המיין, את בחינת ערכיות האדם, את הכשור הגוף ואת ערכיו צה"ל.

שמשמשת נר לרגליו – להכיר וליהוו בעל ניסיון מבצעי בתפקיד הצבאי, לפני המעבר לדורות פיקוד או הדרכה בכירה יותר. תמייר סיים את אימונו הצעמ"פ (צוות, מחלקה, פלוגה) בגदוד 82 כחני' מצטיין; באוטה עת החלתה אמו'ם בסרטון. בהיותו מודע לקושי של קבלת אחריות להכנה לקורס מפקדי טנקים, כשלעלו ללוות את אימו בטיפולים, ביקש לא לצאת למ"ט והמשיך בשירותים מבצעיים.

לוחם השוריון - אדם בעל ערכיות ויכולת מקצועית

תא"ל (מלח') איתן קיון (קאווי)

תיק אישי

מיוחדות הן אבני הדרך בשירותו הצבאי של תמייר הימן ורק מעטים ממקדי החיל בוחרים בדרך כזו. תמייר גדל והתחנך בתל אביב, התגייס לחיל השוריון ב-1987 ושירת בחטיבת 7 במגון תפקידי עד מג"ד 75. שירותו במסגרות חטיבתיות 7 עיצבה את אישיותו היחיל שבו וא Tat Herz

ל"ם תמייר הימן, מפקד בית הספר לשוריון – עוצבת "בני אור", בן 38, נשוי ואב לשניים, כשמו בן הור, תמייר, לבוש בקפידה ובעל הופעה צנואה ומעט מבישת. אל"ם תמייר הימן מפקד על ארבעת המסלולים הקיימים בעוצבת "בני אור" להכשרה של חילו' חיל השוריון ומפקדיו. לדבריו תמייר, דמות הלוחם והמפקד היא: "אדם בעל ערכיות ויכולת מקצועית".

לממש את משימותיו נכון לפני האויב: "למפקדי הטנקים בוגרי הקמ"ט חסר ניסיון הלחימה. אנחנו מנסים ככל יכולתו להקנות הבנה, אך ההבנה, טוביה ככל שתהיה, אינה מספקת. דרוש הניסיון של העשיה בפועל".

זה כל כך אופייני לתמיר הימן, שככל שירותו הקפיד לתרגם את ההלכה לשפת המעשה, לפני שהמשיך הלאה בשירותו. הוא מהפיש את הביטחון שוגם לחייו – מפקדי הטנקים שיעלו על הטנק או כשייעסקו בהדרכה – יהיו כאלה שכבר התנסו מול טירונות, אימון בסיסי ואימון מתකם. מסלול ההכשרה של המפקד כולל קורס מפקדי הטנקים של חיל השריון הוא מפקד שבתפקיד ה�建ה ישב אהבת המולדת ומהיחות להגנה על מדינת ישראל, שרכש במסלול המתתקדם והוא נושא אותו את ערכיו כבוד האדם וערכיותו שרכש בקורס מפקדי הטנקים.

מיهو קצין השריון – מפקד מחלקת טנקים? לתמיר אין היסוס והתשובה החלטית: "הטוביים שבמפקדים ולא רק המسوוגים כמתאימים ביותר. שוב הוא מגדיש הטוביים ביתר: "70 אחוזים מהצעירים המעניינים מהחטיבות הם בעלי ניסיון מבצעי ופיקודי". עניינו של תמייר בורוקות בכל עת שהamilim ניסיון ויכולת מבצעית עלות בשיחתו. Tamir מקדמים ומבהיר, כדי שלא אשאל: בה"ד 1 איננו מיותר. בה"ד 1 הוא נזכר בהכשרה של הקצין בשירותו בכל הכוח בפרק התיאורטי של ה�建ה ללחום ובמפקד ח"ר, ושוב הדוש על "הטוביים שבטוביים" שעוברים את המין, את בחינת ערכיות האדם, את ה�建ה הגופני ואת ערכי צה"ל.

מיهو קצין השריון שמפקד החטיבה מסמיך? גם שאלה זו נענית ללא היסוס בוחלטות: "מקווען עם יכולת מעשית בכל התחומים, כולל בעל מנהיגות, היודע לבצע כל משימה רגילה ורכובה. מפקד ערכי וצנחו ובעל מוטיבציה גבוהה. אנחנו צריכים להיות גאים באוכליות זו".

מי נתן את הדוגמה? מי מדריך את הצוער? מי זה ה"גון" של שנת 2006? והתשובה: "בוגר מצטיין של קורס הקצינים שסונן על ידיונוCMDR, שיצא לפולגה המבצעית לתוקפה של שלושה חודשים וחזרה להדריך, מפקד בעל ניסיון מבצעי שמדווע לך גם הצוער הוא בוגר ובועל יכולות ניסיון".

האם לוחם השריון שונא את האויב? האם בשינויו דע את האויב ובוחנוו למנהיגות בקרב מעודדים שאלות ומכוונים לאלה? Tamir, שעבר כמעט הכל, ידוע ומתבין את רוח השאלה: "אנו חזו מלחדים ומהנים את לוחמי השריון לעורכים של אהבת הארץ, ולעורכים של מנהיגות ולעריכות העדרוורים. איננו מעלייטים את חיילינו בשנה לאויב, האדם. אבל לוחם בזלוול באויב וברתיעה מהאויב. אבל לוחם השריון, שונא מלחבים בצהורה 'קיצונית' ללא קשר מי הוא הלוחם ומה מוצאו העדתי ומאי זה בית הoga. המוטיבציה לפגוע בהיקף ולבאת פעילות קרבית היא גבורה ממד. אין לנו חשש ממצב חיילינו ומפקדינו לא יילחמו!"

מיهو השריון ה"גיבור? Tamir יורה בקצב: "לחימת השריון בעזה היא לחימה הירואית... בכל מבצע מהפכים את הטנקים... מבצע של חטיבת גבעתי הוא מבצע של הטנקים והדחפור שМОבילים את הכוח... לא הטנק אין לחימה... אנחנו יוצאים יחד עם הדחפור לבנות את המגננים בהיקף של פולגהTamir אינו בטוח שבוגר קורס מפקדי הטנקים יוכל

בעת הלחימה כמה"ט אפרים, וטכניקות לחימה עם טנקים בשיטות הרוים ובשיטה בניו.

דוחות של לוחם השריון

השירות ביחידת לטנונ-קשר של המג"ד עדו מושך כל שירות מוציע אווך ולהימה בלונן בפלוגה א' בריחן, עיצבו דמותו לחום. בשלב זה הוא חשב רצונו להיות יותר ומשמעות ובקיש למשמש את צוותו لكم"ט.

המשך שירותו של Tamir לא הותיר ספק לאן מועדות פניו. בוגר Km"ט, יצאה לקורס קצינים, סימון "גון" (מדרך צעירים) בקורס קציני שריון (קק"ש), חזורה לפחות 82 Km"ט בפלוגה ג'. המ"מ (קק"ש), ניסה להאריך ככל האפשר את שירותו הצעיר ניסחה החשרה של הלוחם מילוי טירונות, אימון בסיסי ואימון מתתקם. מסלול ההכשרה של המפקד כולל קורס ממשמעית של Km"ט "בני א/or", אמי פלנט, לימים קצין השריון הראשי, להתינו"ב ג'ן" בkek"ש. שירותו הבולט ג'ן" ומינוי מהיר ל"גון" ראש הותירו את רישום בתמייר, שחזר לkek"ש בתפקיד Km"ט ולאחריו בתפקיד המג"ד. מוגן התפקיד השירות הנקנו לו ידע רב: Km"ט מבצעי, Km"ט קק"ש, Km"ט עם שניהם למודים באוניברסיטה, Km"ט, עוזר קצין Km"ט באוגדה, Km"ט בחתיבה 7, Km"ט של קורס הקצינים, חוץ במקללה לביטחון לאומי (Mb"ל) במושב עם תפקיד על הטיבת מילואים, קצין פרויקט בתכנית גדר ההפרדה בפיקוד המרכז, Km"ט מפקד חטיבת מרחיבת (חטמ"ר) אפרים במשנת שנים חוויה חודשים, כולל השתפות בחימה, שתי "הזונות" ותכנית ההתקנות, ועתה Km"ט עצצת "בני א/or".

גישתו של אל"ם Tamir הימן לעידי צה"ל והדריכים למימוש מボוטאים בבהירות ובביטחון עצמי של Km"ט שחש שהוא חייב להשפי ולמשמש את מדיניות הביטחון של מדינת ישראל וצה"ל.

הקשרת הלוחם והמפקד של חיל השריון

העימות המוגבל הוא צורת לחימה שלוחם השריון צריך להיות מוכשר אליה. Tamir כמפקח החטיבה, יחד עם מפקדי החטיבה, עשה הערצת מצב על זירות העימות של מפקדי החילילם במסלול הנטקם שפוקדים עליהם בתוקפה כה ארכואה. מפקדים אלה נחשפים לעיני פקודיהם ומפקדים ומשוקפים כמו ברנטג", לעומת סגל של מפקדי שריון בעילו כשר פיקוד ויכולת מקצועית מגוונת של שיין וח"ר.

מי הולך לקורס מפקדי טנקים

– כולם רצחים, אך הגדרת המה"ט היא שההמודדים לKm"ט הם המתאימים, הם אלו שיש להם הכישורים והיכולת המתקדם עט יכולת קשב, קואורדינציה, מוטיבציה לבשפי, בעלי ערכים (ミליה שחוורת לכל אורך השיחה) – ערכיות הלוחם ערכיות האדם – וכמוון נתונים סוציאומטריים. תהליך המין הוא קפדי ומורכב. הדריך הדריך, שברובן עוסקות בפיתוח השוטף כחיל דגליים, מחיבב בנוסף למסלול ההכשרה הדרינאית גם הדריך בקשרה של טכניקות לחימה רגילה, טכניקות של לחימה בשיטה הרדי וללחימה בשיטה בניו, לחימה משוריינת בגדדיות, וכן העמקה מלחקה ופלוגה ולא בתבניות גודדיות, וכן דוגמת מאובי ארטישוק.

היחידה לפיתוח הדריכה של החטיבה בונה את תכניות ההכשרה בחלוקת שווה בין ההכשרה לחימה בעימות בעימות בעימות נסוכה ולהימה בעימות בעימות גבורה. גם פעילות הלוחם היא מהפכנית: כשי שילשים לוחמים עם הטנקים וכשליש בלחמת ח"ר. כל זאת, מגדיש המה"ט, מוצע במסלולי הדריך של טכניקות קרביות רגילות מורכבות מאד, שהוא אישית חווה אותו

לוחמי שריון – אנשיים עם ערכיות ויכולת מקצועית

ולהגי בתרגولات התרעה, ההשקשה בו נמוכה לאין ערוץ מהעלויות של הטיפול במענה שיש לתת על שמיות שנעשות!"

אל"ם תמייר הימן איננו פוסח על האioms במלחמה כוללת, ובביחזון עצמי שהולם מפקד בכיר בצה"ל אומר: "המזרחה התקינו אינו רק מגרש שמנוהל לפי תורת המשחקים, הערכות מצב ושיקולים לוגיים. אנחנו בסביבה "חמתת מזג". אוביינו פועללים מתוך אמצעיות ועלינו לא פגוע בקשר החרתעה שלנו. لأن מעודות פניך, אל"ם תמייר הימן? אני שואל בסיכום. התשובות כאילו ומוכנותו מראש. תמיירcadom החלטתי, מיישיר מבט, עונה במשפט רחוט ולא מהסס: "השינויים בצה"ל, השינויים בזורע היבשה יצרו תקופה מأتגרת ומרתקת, שמהווה אתגר עברי כמשמעות. "כשאגע לגליל, 40, תואם את הנחיות הרומטכ'ל, אהיה תת-אלוף."

על כתפיו, דאגה של מפקד שיודע שהלכה למשעה הוא המופקד על הכשרת הלוחם והמפקד של חיל השריון, השאלות של המתפרק, התהווות של מנהלי הדינומים על מבנה וארגון יחידות השריון עוד טנק וממשיך לקים את השוגרה המבצעית וגם הוא נפגע וגם השלישי ממשיך – זוהי גבורת הטנקיסטי... הטנקיסטים שמהרורים לחוץ עם הטנקים שלהם בין המחבלים ללחומי הח"ר, אף שלא נדרש לכך. הטנק הוא החזית האמיתית מול המחבלים בזרות העיירות, הרבה יותר ממלחימה מ모צבים מוגנים שאפשר בתוכם להנל שגורת חיים כמעט רגילה".

לאן מוביל דרכך השריון? אל"ם תמייר איננו מהסס להתמודד עם הנושא האסטרטגי שזכה למחבתנו בו. הוא חושב ומובהה בצהורה שאינה מותירה ספק באשר לכוננותו להשפייע. אין סימני שאלה, אין מוכנות לדzon במגבילות – יש החלטות שמביעת דאגה. דאגת מפקד שחש את האחריות הלאומית

מאדרים, יורים ומשמידים והכל בתרגولات לחימה עם מדפים סגורים... גבורה מהי – גבורה היא שטנק עולה על מטען של 200 ק"ג ואחריו נכנס עוד טנק וממשיך לקים את השוגרה המבצעית וגם הוא נפגע וגם השלישי ממשיך – זוהי גבורת הטנקיסטי... הטנקיסטים שמהרורים לחוץ עם הטנקים שלהם בין המחבלים ללחומי הח"ר, אף שלא נדרש לכך. הטנק הוא החזית האמיתית מול המחבלים בזרות העיירות, הרבה יותר ממלחימה מ모צבים מוגנים שאפשר בתוכם להנל שגורת חיים כמעט רגילה".

לאן מוביל דרכך השריון? אל"ם תמייר איננו מהסס להתמודד עם הנושא האסטרטגי שזכה למחבתנו בו. הוא חושב ומובהה בצהורה שאינה מותירה ספק באשר לכוננותו להשפייע. אין סימני שאלה, אין מוכנות לדzon במגבילות – יש החלטות שמביעת דאגה. דאגת מפקד שחש את האחריות הלאומית

G B
I T B
D A M O

לפni

אחרי

"פועלים בקהילה" – כשהאת נותן מכל הלב, הוא מתרחב.

כבנק המוביל בישראל, אנו רואים חשיבות גדולה במיוחד למורשתם של פועלים בקהילה. קרן "פועלים בקהילה" פועלת בקשרת רחבה של תחומים – סיוע לילדים ונוער, חיזוק אוכלוסיות חלשות, תמיכה במוסדות חינוך, תרבות, בריאות, מדע ועוד. עבורינו זהה חובה, לחת ולסייע איפה שרק ניתן ולהטמיע את החזון בקרב כל עובדינו. אך בעיקר, זהה זכות גדולה לפתח את הלב, ופשוט לחת.

על לוחמי קדש

בנ אלוף (מיל') חיים לסקוב*

פתרונות

היה זה ניצחונו במבצע קדש אשר הפך את ה-29 באוקטובר ליום ג'יסותה' השרוין, يوم שנחוג מאז מדי שנה. במבצע קדש בא השרוין לראשונה בידי ביתוי כחיל פורץ ומבקיע ולא ממשיע לעוצבות החיה". אך לא בהערכתו של מבצע קדש אעסוק בדברי הבאים, אלא במה שמייחד, ומאפיין אותו בשלבי התפתחות ייסוסו השרוין.

גייס השרוין אשר לפני מבצע קדש היה שונה מה שהשתתף במבצע קדש וגם שונה מזה שהתקיים וחל לאחר המבצע הזה. רק מי שמכיר מקרוב את הנושא, לא קשחה עליו להזכיר בכל מיש את דמותו הקודמת. השוני נובע מישום ללחמים לקראת העתיד. יתכן שהקלחים אשר יוגדרו דומים, אבל תוכנם שונה.

ותחילתה כמה מספרים: לחטיבה 7, שהחלה בלחימה ב-30 באוקטובר 1956 וסיימה ב-2 בנובמבר 1956 היו בסך הכל 103 הרוגים ופצועים. לחטיבה 27, שהחלה ב-1 בנובמבר 1956 וסיימה ב-2 בנובמבר 1956, היו בסך הכל 98 הרוגים ופצועים. לחטיבה 37, שהחלה ב-1 בנובמבר 1956 – וסיימה למחזרתו היו בסך הכל 122 הרוגים ופצועים. (מלל צה"ל נפלו במהלך מבצע 179 לוחמים – המערצת).

עלויות בקרבי האש

"המנצח יהיה זה אשר יידע לכון בזמן הקצר ביותר את המספר הדגול ביותר של כדורים באובי כדי להכrichtו". נמצא, שהלקח הראשון אשר יש בו להתחילה הוא תורת האש. מודיעינים על השאלה האם הטנק הוא נשק מסיע או יחידת הבסיס של כוחות היבשה בעוצבה על-חילילית ורב- Mortarית, דומני שהגענו לגייס שרין, אשר בנושא תפעול תורת האש אין שני לו בעולם.

דגש מיוחד שמננו על השימוש באש, כمفנתן לקיום רציפות תנופת התנועה והתקפה: זה האמצעי למש את הרכינה למגע עם האויב – למנועה התנועה שלו כדי להכrichtו, ובאותה עת, למתן מחסה לשוריון שלנו. אכן טנק האויב, הבחן בין ידיד ואויב, "אפקטיביות הירי" במקומות "תעשיית אש" לכל עבר – אלה היו היעדים שהצבנו לעצמנו בראשית הדרך. ואמנם, היו מצלבים שבם לא הופעלה תורת האש, ומצד שני, היו מצלבים שנעשה שילוב מוצלח ביותר של כל כלי הנשק שטוחי

* הכתבה התפרסמה לראשונה ב"מערכות שרין", גיליון 21, אוקטובר 1970. חיים לסקוב היה מפקד וيسות השרוין עד מבצע קדש ובמבצע עצמו והלהקים נכתבו על ידו לקרוא יום השרוין באותה שנה.

Israel's
Sinai hero
to visit
here

B RIGADIER GENERAL CHAIM LASKOV

Commanding General of Israel's Southern Command, which includes the Negev, is directly responsible for the safety and security of most of

in that area so vital to the country's progress.

He has come to the United States on a purely humanitarian mission – helping to give life and freedom to the thousands of refugees from Egypt, Hungary, and other areas of danger and degradation. He is Commander of the area where

גיבור סיני" מבקר בארץות הברית, 1957

– האפשרות שתונועה ואספקה, סיור, בקרה ודיווח היו מתורגלים – מקרים יתרכז לניצול ה"רגע החולף", למי שיידע לבנות כוח עיקרי וכוחות משנה באורך הנכוון. ארגון נכוון, יימונן נכון ופיקוד אפקטיבי – באלה התנסינו לראשוונה בקדש.

- כמה כלים נלמדו: השגת אפקט האש על המטרה העוינית קודם להיוון במחסה; לא

המסלול, תלולי המסלול ומטוסי חיל האויר – זה היה קונצרט האש" האפקטיבי ביותר. נביא כדוגמה מקרים של ניצול אש מרגמות נגד טנק אויב הפורים שהושמדו בתותח הטנקים עם שינוי עמדותיהם, עקב ההפגזה התכליתית. אבל מבחינה זו של אמיציות, הינו בראשית הדרך.

הבנייה, הארגון וההפעלה של "קונצרט האש"

העולם השנייה.

הניסיונו מראה, שעוצבות נלחמות טוב יותר מאשר מפקד עליהם הוא זה שתחתיו התאמנו ותרגלו. חכירה אדריכלית גורמת אבדון זמני, בלבד באירועים, כי חסרים בה הרגלי הבנה הדנית ונוהלים משותפים לשורגלו. לכן, עברנו מادرיכות לאוגדה.

■ בסיס הכוח חייב להיות הטנק! כל אלמנוט מסיע מבצעית, טכנית או מנהלית, כל מערכת הפיקוד, הבקורה והධילות, חיבטים להיות באותו כושרUberior של הטנק. כל העוצבה חייבת להיות על-חיילית ובמטרית ומוסגת לבצע הבקעה, פריצה תוך הבקעה, חד-בחד בכוויתיה שלה, או, בither דיקון: בכוח מהירות תנועה.

נתרברר כי המבנה, הגדל ותמרון הפלוגה הם בבחינת גורם גורלי, ولو כדי לוזא שכל כל הנشك יפעלו בו זמני, עניין קבוע. היה ברור וחזר והתרברר כי אין די במנוע, בזחל ובמכשיר הקשר כדי להקים ולהפעיל כוח. כדי שיוכל כוח כלשהו להיות מופעל מיידית; כדי שיוכל להיות מופעל בתממדת בתאי בלגן – איגוד אדריכלק לוקה בחסר, הכוח חייב להיות מואגד מראש ומוגרגל לפחות יהדיו כצווות.

תפישת מרחב הלחימה

אנשי שריוון, הרומים נכוונה את מרחב הלחימה בעיני רוחם, בונחו בתכנון מהיעד הסופי אחרהו אל יעד הפתיחה. יש בו "שטח הריגנה", אלה השטחים שבמסגרת מתקדים, בעזרת מכות פגע, כוחות איבר שטח נפערו ונתפסו בשטח עד המשמדתם. יש גם "שטח נטרול" או "שיטונק", שבם משבשים את מערכת הפיקוד, הבקורה הדינית, האפסקה והתגבורת של האובי על ידי פריצה מהירה לתוכם. תמרון יתדר-מלכודות", כוחות אויר ופשיטות – מגברים את אפקט הדמורליזציה. זהו מרחב הלחימה האידיאלי לשרוון, הפועל כמו כן צרעות, בו זמנית וככלו – לא צרעח-צרעה, אלא כל הצרעות במרוכז, תוקף וחזר ותוקף כל פעם יעד מפתח מרחב.

ניתוח עיוני, גם הניסיון לימדו, שם כי טוב להבקיע ולפוך דרך "חפר" או תמיד "מקום רך" בחזית האובי, הנה, לא תמיד ישן כאלה, כמו שלא תמיד אפשר להגיע דרך האוף לעורף.

■ לעיתים קרובות הדרך היחידה היא הבקעה. אלא שעוד לפני השלמה, יש לפוך עמוק ותוקף לעומק ולתוקף לעורף ולางף הלחימה על ידי יצירת מצב, שבו יוצרים כוחות משנה למרחב הלחימה בו זמנית מרוב "שטח הריגנה" ו"שטח נטרול", וכך מושג אפקט חינוי – דמורליזציה של פיקוד האובי.

חיצי השרוון

ניתחנו את המנווע והזחל כמשטח מתנייע לתותחת הטנק והמקלע במונחי מהירות, אבל הייתה נטייה להתעלם ממלחמות של אחרים; שהרי, כדי שהתנוועה תהיה מהירה והקרב יוכרע במהירות, יש הכרח בהכנות רבות ומוסחות – החל בתכנית

יתרון התמרון

עדיפות האויב בצד ימין ובכמה (וכך יהיו כנראה גם בעתיד!) והתוועה הטבעית שקרהנו לה הבלגן בקרב, העלו מחדש כמה מונחים מתרבות השווין של הגרמנים במהלך העולם השני:

■ כדי להשיג ולקיים יתרון ויוזמה בגין אויב, כל כוח – ולא חשוב גודלו – ובכל מצב, אם בתנעה או בתנוחה, חייב להיות עורך ומואגן כדי להנחתת מיד מכח או לספוג מכח נזקים מזעריים. כל כוח – ולא חשוב גודלו – חייב בכל מצב להיות עורך ומואגן, שאם יתקוף אותו אויב, ייאלץ לתקוף מארב. כוח התוקף, אם בגין, בעורף או בשניות גם יחד, בטרם הגיעו למגע, חייבת תנעותו לאיים על יותר מועד אחד. כל כוח – ולא חשוב גודלו – נע קדימה ללא תלותῆמה שגורמת לכוחות אחרים. מכאן, שהחדרה למרחב הלחימה בציירים רבים תאפשר יצירת מגעים בו זמינים, וכך יבוצע השלב המכריע של הלחימה. מיד בפוץ פעולות האיבה. זו ממשימות התפיסה הגורניט של תמרון "יתד ומילכות".¹

ראינו כי לא רק הבלגן הוא מצב נורמלי של שדה הקרב, אלא יש להתקדם ולהמשיך בחימה גם בשאטה "מוונג'", "מופצץ", "מקף", "נטטרוף", "... מבוז" ו"יש' לצלוח שדה מוקשים שלא פונה"... כי אלה "התנאים הנורמלליים" של מרחב הלחימה של האובי.

העצובה

כדי להשיג עליונות בבלגן, דרוש, ארגון שיאפשר ריצוף ומגישות בשינויו איגודי כוחות. עליך להיות תמיד במצבו של מתאגך, של הנון להכות, נכוון לسفוג מכח תוך התהמקות ממנה, נטרולה או הפיכתה בעזרת טכיסיס למגבלה, ולהלום שוב! מה היו פני הארגון שלנו אז? רשותת הסואנה היה צריך למלא ביד, וכמו כן סוטי תחמושת; כל עבודה חסרו, גם נוקים חסרו וודע הרבה דברים אחרים. ואך על פי כן, העיסיק נושא הארגון את כולם והויכוחים היו חריפים.

גם כאשר ברור כי הטנק הוא יחידת הבסיס של העוזבה, והעוזבה היא על-חיילית (הבסיס של כוחות היבשה) ורב-מטרית, עדין לא פתרת הכלול. האם היא תקים מחברה אדריכלק לפני כל מצב, או תהיה עוזבה קבוצה? אין יכול לדון בנושא ללא שתהיה הפלוגה, ומילא המחלקה – דבר ברור מבחן תורה האש, וביעיר כיצד להציג עליונות בקרבת האש של טנקים בטנקים.

ניסיון השרוון עבר למד – וניסיון קוש החידש את הלחך – שישתו甫 פעה, גמישות בתנועה ובഫעללה, באיגודי משנה לפי המשימות, מהירות השגת אש אפקטיבית על המטרה – כל אלה הרבה יותר קשים ודרושים זמן רב יותר, אם איגוד הכוחות העוצבי והעל-עוצבי הוא זמני, או אדריכלק. קשיים אלה גמונים באיגודי כוחות, על-חיילית ורב-מטרית וקבוע: כוחות המונה נכוונים לקרב הפריצה, לחד-בחד² ולהבקעה. כאמור, בקדש לממנו שbow את הלחך, שכבר נלמד במהלך המלחמה

צורך, סתום, אל תופיע בונגה. התקדם כל עוד אין האש עליך אפקטיבית. את האש יש להפיעיל, במרוכז, מוטב לוודא חיסול טנק אחד מאשר לקרים "דז'ירבר" עם אחדים. עם זאת, צריכה האש להיות כחלה מ"קונצרט האש" המלא.

ואולם, בנושא אפקט האש, הנובע מഫעלת כל הטנקים הנמצאים בזמן ובמקום אחד והקשרים במבנה הפלוגה והגדוד, עוד נותר מקום ללחכים רבים.

עליזנות ב"בלגן"

את הלוחם הישראלי היטיב לתאר הבריגדיר סילא מרשל במשפטים הבאים:

"The soldiers of Israel unvariably looked their best in those hours when they were beset by the greatest combat difficulties and the enemy pressure became such that total disorganization should have ensued".

(ח'יליל ישראלי הרואו ללא ספק את כוחם דוקא באותו שעתו, שהן היו נתוניהם בקשיש הקרב הגדולים ביותר ונוצר לחץ אויב כזה, האמור לגרור חוסר ארגון מוחלט"). לא או בלבד, שכל קרב הוא בלגן וקרבות שרין הם הבלגן המגדל ביותר, אלא שחייב צה"ל, מפקדי הבכירים, מפקדי הזוטרים והחוגרים הצליחו להפוך את תנאי הבלגן ליתרון על האויב.

נושא מרכזי שעלו עמדנו בגיים לפני קדש היה, שהבלגן עם התנאים הנורמליים" של שדה הקרב גורמים שמרבית הדור"חות המגעים לטעודם אינם מודיעקים. על כן, דעת: "משמעות קשה עצלה, הוא לא פחות קשה אצל אויב"; ו"ההתקפה במא שיש תחת יוזם באתה סדק זמן היא כורת הלחימה הקלה והיעילה ביותר מכל הבעיות". מכאן משתמש מה צריך לאפיין "שריון" – וזה הכמיהה למגע עם האויב כדי להשמידו, ולשם כך עליו להיות אמן האלתו.

■ בשום מצב – גם כ"שאין דלק" ו"אין תחמושת" ואלה עייף" ו"רעב" אל תיתן לבلغן שיטלת עילך – השתלט תמיד עלייו ועל האויב וכל תחביבה בשירה לך: קיים את היומה בדיק בכל עת!

מציאות קרבאות השרוון הראותה מה הרבה הייתה החוצה בכל הדרגים, ככל דרג ניזון בהעוזתו מהעוזת הדרג הממונה והכפוף אחד, התגובה היה מהירות, גם לאתגר המקורי וגם לאתגר היום.

הוסבר מראש כל החומרה, כי אסור שיהיה מצב, שתוחמץ הזרמנות בכל אוטה סיבה של "רעב", "אוזלו הדלק או התחמושת", "אנשי עייפים" (כלומר – אני עייף) ו"כעת נזח" וכו' – או "אי כוונות מנהלתיות" או "טכנית". מצב זה חייב הרבה הכוונות, הרבה ראיית הנול, הרבה דין על אלטנו, וביעיר, כל הדורש לקיים הלהה למעשה מכמה מגע עם האויב.

■ "הרצע החולף" אינו קיים בשעון שעיל היד, הוא נמצא במוח המנצל מצלבים, בניצול סיכויי הצלחה.

1. זה מונח גרמני, המבטא בערך מה שנקרו בשפטינו היום: תמרון "פטיש וסדן".

2. זה מונח שהיה נהוג במקום מה שנקרא כעת "התכתשות שי"ז-בישי".

שריון נמצאו במצב שבו איימו על יותר מיעד אחד, עד שנוצר מגע של ממש.

המפתח

המפתח לא היה בדמות המפקד ובשיטות הפיקוד, אלא לצורך להביא להכעה بما שיש תחת היד, על ידי "מניגיות מלפנים".

בחן הקרב היה חיובי. המפקד נמצא במקום הנכון וברגע הクリטי. משימות הוגדרו תוך מתן אזכור מצב, יוזמה, פורטו אלטרנטיביות, ועקב כך לא נוצר מצב, שמפקד צרך לשאל דבר מה מהמנה עלייו וייאלץ להסתכל אחרת. כך שולח רשות למחרות. פעמים רבות היה צורך לחזור ולשנן ולקבוע בתודעה כי לא סך כל הקילומטרים ולא סך כל הראים שנספרו או מצבת הצד של המצרים יקבעו – אלא יכריעו אומץ הלב ומידת יכולתו של המפקד בכל דרג להפוך את יתרון המנווע והחותמה לגורם מפתח בניצחון. אמרנו אפוא: כפולת מרבית של עצמת אש, ניידות, תמרון, הם המפתח לניצחון! אין די בתכנון קדימו, אם ניגשים להעלאת עצמות שרין על מרחב הלחימה. כבר בתחילת עמדנו על Backward planning. גישת התכנון מהסוג, כלומר, לא נזק, מה ברור היה לנו הכלל "לא תנעה אין ניצחון", ומה שאפיין בסך הכל את קדשו הוא הניסיון הראשון המצליח בקנה מידה גדול ליזור תנעה ולהשתמש בה כדי לנצח.

סיכום

כל הלקחים היו לך הפיקוד החשובים ביותר. לא מקרוב העבר אתה למד איך לפיקד בעתיד, כיצד להתארגן ולהציג; קרב העבר הוא קו התחליה לניתוח קר של "פעולה ופעולה כגד בעתיד", של התנאים הנורמליים החווים בעתיד, כדי שתיהיה לך עליונות בקרב האש, בבלון ובתמרון.

חייבים המילואים הם גורם שייהי איתנו זמן רב, ולכן למורל, להנחיות ולפשטות יהיה לא רק משקל מיוחד כగורמים במלחמה שלנו, אלא להם גם משמעות אופיינית לנו, כי עליינו גם To get the fastest the mostest³. הדגים מיוחדים באימון, אבל בנוסף לזה, גם רמת תרבות טכנית גבוהה. תרבות שבריחי הימים תיתן תוכן נכוון לאמרה כי "החול והמנוע הם כלי נשק שאין נופלים בערכם מהתוחט הטנק".

הנihil החיב לוודא, שברירון עובדים בלילה כאלו היה זה יום – ואன זו סיסמה אלא תיאור של "תנאים נורמליים".

כדי להציג את קצב השירון, תיארנו לעיתים תכופות דוגמה של הערצת מצב, בפסקוק "יפן כה וכיה וירא כי איש ורק את המצרי ויטמןחו בחולו".⁴ ופקודות – בפסקוק "יהי אור ויהי אור!" כמאפיינים את הערכת המצב והפקודות האופייניות לשירון.

נסמן תמיד על הפיקוד שיעשה בהיעזרו ובאחריותו את השינויים שיידשו ממנה על פי המצב שאל תוכו נקלע או שהוא יצר.

אלוף חיים לסקוב. מפקד אוגדה 77 ואל"ם חיים ברלב, מ"ח"ט 27, בשטח הכינוס לקרהת מלחמת סיני

אפקטיביות האש הטנקית ולבסוף, גם התמרון המתאים לשריון; וביתר דיוק: תמרון, המעיד בפני האויב עליונות שאינו יכול להתחמק ממנו, אלא בכונעה ובריחה ממושך הלחימה.

ידע זה. זכור תיארו של צ'רצ'יל איך הגיעו שריון הגרמנים ונשאר בדרך לונה ב-12 במרץ 1938:
■ אכן, קיימים שני קצבי-ישראל: קצב הכנות לפעולה – איטי ומעיף, אך בוצותו מתאפשר רק קצב הלחימה – שהוא עז ומהיר.

הויכוחים והדיבונים היו רבים, נוספת אליהם עתה ניסיון קרב וטכני, חיפוש דרכים להגדלת

3. אמרה בעגה (סלג) ופירושה "להגעה לשם מהר ככל האפשר עם רבים ככל האפשר".

4. שמות, פרק ב', פסוק 12.

יש אסמכתא !!! מקרן EPSON® EMP-82

המרקן שנבחר בלעדית במרכז צה"ל ומשרד הביטחון

עוצמת תאורה: 2000 לומנס
(לעבודה בתנאי תאורה מלאים)

רזולוציה: 768 x 1024
(דוחיסה 1200 x 1600)

טכנולוגיה: 3LCD 3 לדיק צבע מקסימלי

נורה חדשה עד 3000 שעות - לחדרי שליטה ובקרה

EPSON® יצרן המקרנים הגדול בעולם !!

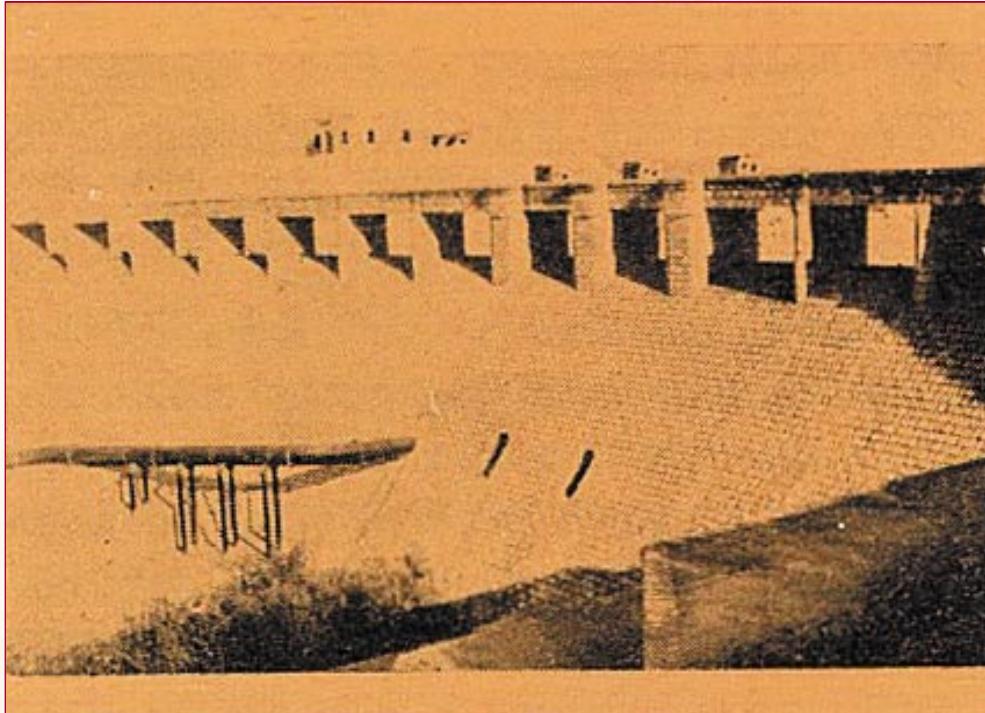
תכנון הנדסי והקמת חדרי ישיבות חכמים - מערכות תצוגה לחדרי שליטה ובקרה -
מערכות הקרה לאולמות וקולנוע ביתי

מפיקים ונציגים בישראל: מלודி מחשבים וטכנולוגיות תצוגה בע"מ 1985

טל. 03-7411270 פקס. 03-7411665

Web: Projector.co.il Melody@017.net.il

יום הולדת על הסכרים

SCREENSHOT FROM THE FILM

צוות משורין אחד הוצאה לעבר אום-שייחאן, ה"פרבר" הדרומי-מערבי של מערכ אבו-עגילה; וצotta סיוור, רכב על ג'יפים הופנה אל פתחו של לוע הארי – מיצר הדקיקה האימיתני שבו מתmesh אחוד הכבישים לאבו-עגילה. כחלוץ לפני הכוח שהתקדם לעבר אום-שייחאן נעה פלוגתו של שמואל, ומשנתגלתה לתצפיתו של המתחם המצרי – נתקבלה במטחי אש ארטילריים כבדים ביוטר וספגה את הפגיעות הראשונות. הטנק של שמואל נתקע בחול, שרטותו באידן, החל פעולות חילוץ תחת אש; שמואל נפצע באידן, החלה מאבד דם רב, פונה לאחור, אך קרע עצמו ממש מידי החובש, חזר לפקד על יחידתו עד שהובר כי המשימה היא מעבר ליכולתה האובייקטיבית של היחידה.

באותה שעה עצמה נחת "פייר" באזור צומת קזימה, ועד מהרה נכנסה מכונית מטה בדרך לחורשה הסמוכה. הרמטכ"ל בא. משה דיין נכנס מיד לקבוצת פקודות עם אלף פיקוד הדרום (אסק שמחוני ז"ל), מפקד כוח המשימה המצרי ומפקד חטיבת השריון. האחרון נתבקש להעיר את

דרך כונתילה ותמוד. הפריצה לעבר אל-עריש הוחלפה בתכנית אחרת, ביצוע כוח משימה אחר. ואבע-עגילה, מפתח המערך המצרי בziej המרכז של סייני – האפרות הר比עתית – הייתה בדרך התחלת של צוות השריון הגדיי זהה, של החטיבה כולה, של השריון כולם, ושל צה"ל כולו, בעילילות מבצע קדש.

"פייר" נחת בקזימה

את הגבול הבינלאומי חצתה חטיבת השריון בוקרו הנהה של יום שלישי, 30 באוקטובר, את הדרך לקזימה פלסה לפניה החטיבה הרגלית שעוטה מעות לפניהם, בקרבת הראשון על אדמות האויב, שטחיים בכיבוש קזימה (חנןחים נחתו מבעודليل, אבל בקרב עוד לא נכנסו). סמור לצהרים כבר היה רוב החטיבה מרכזם באזור הצומת החינוי של קזימה ומצפחה לתוצאות של שתי יומות שנעודו לגשך אחר נקודות התורפה של מערכ אבו-עגילה, צפון-מזרחה:

הסיפור שישופר כאן יתרה, תיאור עניין ועובדתי, מסע קרובות בסיני. אין הוא אלא להזכיר דבר, ובכל זאת ילמד פעם נוספת, כי בכל מלחמה – במלחמה – רב הבלתי צפוי מן הצפי,ומי שיודע להשב בו במקום תשובה אמיצה ונכונה על התנאים המשתנים בשדה הקרב, מי, שיודע למצות את כל הנitin למצות מן הרגע החולף, מחזק בידו את שטר הניצחון.

מרדכי ברקאי*

ובדה היא, כי לגודו שרין זה שבוי ידובר – מלכתחילה ממשימה מסוימת אחת במצבו. ביום ה"ע" חנה הכוח באזור ניצנה-קצירות-ארותיים ולפניו כמה משימות אפשריות. אחת – מתן סיוע לחטיבה הרגלית שתפעלה על קזימה. שנייה – תנועה לדרום-מערב, לעבר לב סיני, ליצירת מגע עם הכוח שיוזנקה ליד מצבת פרקר. אפשרות שלישית הייתה, שהשרין יפרוץ צפונה ודוויא, לעבר אל-עריש וייתן תלון בגדיעת האצבע המצרית של רצועת עזה. אבו-עגילה הייתה האפשרות הריבעית, האחרונה בסדר הסבירות. ומה קרה בפועל?

במשימה הראשונה הוחל אמן, אך מיד הוכר שסבירומה אין צורך: חיל הרגלים הסתדר בכוחות עצמו וכבש את קזימה. המשימה של ההתקבשות עם הנקנחים בוצעה – אך לא על ידי השריון אלא על ידי טור ממנוע של הנקנחים עצם אשר נע

* הכתבה התפרסמה לראשונה ב"מערכות שרין", גיליון 9–10, אוקטובר 1963.

הוקן אמר לפלייס

"אגד" בראים. ש"ייקה קיבל אותם, סיידר אותם בשורה, שאג "סמרנו!" והחל לפקד עליהם. נכוּ, נהגי האוטובוסים לא ידעו רוסיטה. אבל ש"ייקה ידע – וرك רוסיטה ידע אז. זה היה לפני ה策רים. בלילה יצאו ה策לים מים להלחם ביהודיה יחד של מינו".

להתארגן ממש ניתן לפחות רק בימי ההפגנה הראשונה.

"הזרוזו" – אמר יצחק שדה, "יש לכם חדש ימים".

למעשה היו שבועיים. פתחו בתל אביב לשכת גיסות לטנקיסטים. באו יבורי חיל השירות של הצבא האדום, באו שירונאים אמיתיים ומדומים, שירתו בשני ה策אות הפלונים ובשני ה策אות הצלטובקים. באו מה"לניקים מאנגליה, מניו-זילנד ומדרום אפריקה. באו אפליו שני הבריטים הגויים, סרג'נטים של כוחות הוד מלכותו ש"התבלבלתי" בזמן פינוי הארץ, ובמקומם להוביל את הטענים שליהם לנמל חיפה, הביאו אותם ישן לידי צה"ל.

כך קמו שתי פלוגות מאורגנות על בסיס אחדני טהרו: פלוגה סלאבית ופלוגה אנגליר-סכסית. חיל הרגליים המשורין בארכובו מוחילאי, אצ"ל ולח"י שהתגifyו יחד עם ה策לים מים והשריוניות של ייחודיהם המתפרקות ומבחן"לניקים [גח"ל – גיסות חור"] עולים חדשים משארית הפליטה באירופה. גדור בנלאומי של בחורי זהב יהודים. הזקן וראה צורך לשלווח לגדור מתורגם – איש משק מן העלייה הששית שידע לדבר, באורה כמעט טיטימונטני, אנגלית, רוסית, רומנים, פולנית ויהודית, ורק כאשר ביקש קצת מנוחה, ריכז את הקומץ הקטן של לידי הארץ, תימנים וספרדים בעיריק, ולגלל עימם שיחה בשפת עבר [עברית].

כך – עד אשר בראשית ארכבים ותשע קיבל הגדור עירוי דם – פלמ"חניקים מסוגו של ברן.

בגדוד זהה זוכרים בדרך כלל. זוכרים אלה הנמצאים בו מאז ימי הראשית. זוכרים אלה שיעבו מכבש גם את הגדור, גם את צה"ל, וזוכרים אלה שנדרדו ליחידות אחרות ב策ה"ל ומוגשים לחזור אליו, וזוכרים אף הנערם – המגויסים החדשניים של כל מהחזר ומהחזר, השומעים פעם את דברי העליות המדולות של הגדור, ומאותה שעה לובשות חן לבם משמעות של חוויה אשר גם הם חיו אותה. בגדוד זהה זוכרים, למשל – מילה במילה, אות אות – איך נולדה היחידה. בראשית ארבעים ושמונה טילו ברחוותם תל אביב פלייס; והוא בא לא מכבר מפולין. פוגש אותו שמוליך ואומר לו, שהזקן רצה לדבר אותו. הולך פלייס אל יצחק שדה, והזקן אומר לו כך:

"פאליק (שדה לא אהב את השם פלייס), אנחנו הולכים לעשות גדור טנקים בשבי החריבה המשורינית".

"מי יעשה? איפה הטנקים?"
היה מאייר בשירון של ה策א האדום? אתה תעשה את המדור, שמוליך יהיה הסן שלו".

כעבור יומיים מוביל הזקן את פלייס אל בנייני התעරוכה בצפון תל-אביב, שם, באחת הסדרנות, הוא מראה באצבע: "הנה, הוצ'קיסים!".

פליס מזועזע: "בטנקים אלה חදלו להילחם לפני עשרים שנה!"

הזקן בוטח: "סמור על האנשים שייעשו את השיפוץ! (האנשים שוראו עד אז טנקים בסרטוי מלחמה בלבד).

אחר כך הלכו לראות את ה策לים מים. כאן כבר היה פלייס מושיצה מאוד. שלוש עשרה חתיכות במצב כשיר לפעולה. שדה שלח להביא שלושה עשר נהגי

טנק הוצ'קיס – מראוני הטנקים ב策ה"ל

מצבו. תשובהתו הייתה ברורה: יוכל לכבות את אום-שייחאן ולהבקיע דרכו אל אבו-געילה, אם כי באבדות ניכרות. החלטה היה להדוח את התתקפה, עד למועד היום בוקר, לאחר ריכוך ניכר של חיל האויר. הוצאות איש מול אום-שייחאן ישאר שם בחסימה, ושאר חילקי חטיבת השירות יכנסו לחניית לילה.

ובعود הטנקים וה策לים מים פותחים בתמורה תנעה של כניסה לחניה מוגנת, החל מפקד החטיבה בעיבוד תכנית התקפה הנדרשה למחרות עם שחר. בשלב זה נכנס לתמונה האלמנט המלחמתי הקלטי – המפנה הבלתי צפוי.

פריצה ללילה במחיצ'

קשרי החטיבה קלטו תשדורות מצוות ס"ייר היגיפים שנכנס לפתח מציר הדיה, וזה היה תוכנה: הכביש בדיה וובר בין צוקים תלולים, צורעים קיני מקלעים ועמדות נגד טנקות. אלא, יחד עם מכשולים של צלב בצדדים ומתרשי בטון מזווי, מאימים בסכנת השמדה של כל טור שריון שייכנס למציר. אבל הכוח המצרי שנשוג לצאן מקציימה הדיק ננראה בהחלתו את מגני המציג, וכל חיליל האויב פתחו בנסיגת מואצת, תוך ניסיונות קלושים לחבל דרכו. גשר אחד וקעטים של הכבש פוצצו אמן, אבל הסירים הצלicho להתגבר על מכשוליו ההשנה. עובדה היא שבערו את המציג כולם, ועתה (שעת השידור) נמצאים הם על הרכס הצופה על כביש איסמעיליה ועל מחנה אבו-געילה.

מפקד החטיבה ניקה במח' אחד את שולחן, לפק גילון ניר נקי, רשם בקיצור תמציתית את פרטיה המכניות החדשה, בקש לה אישור, קיבל אותו מיד והוציא את הפקדה החדשה לכוחותיו:

השריון אשר ממול אום-שייחאן עבר את החסימה לידי כוח של חיל ורגלים ממנוע ויצטרוף לחטיבה שתתארגן מיד לשדרת מסע למעבר בדיה. צוות שריון גודי אחיד יגיע לביש איסמעיליה, יפנה מושם דרום-מערבה ועליה על בירחינה, צוות גDOI שני – צוותו של ברן – עלה על מתחם אבו-געילה, ולאחר כיבושה יתקיים צוות גDOI שלישי את סכר הראיפה. פועל!

רכבי השירות הונעו, נערכו בשדרה, פרצו לתוך הדיה ובראות כבויים (חיל האויר המצרי החל להופיע בשמי הזירה) פתחו בדרך לילית מטופפת, תוך התגברות על מכשול החבלה. רכב שנתקע נשאר תקוע, נעה ווועה צוותו של ברן עלות אפרורית השחר טיפס ועלה צוותו של ברן בראש הרכס שמננו נתקבלה תשדורות הסירים.

למרגולות הרכס, שמאליה וימינה, התמשך ציר התנועה המוכחי של סיני – כביש ניצנה אבו-געילה. מימין ה策ייר הקרים של מחנה אבו-געילה. במרחך מה שם, דרום-מזרחה – מחנה סכר הרואיפה. ממול הכבש המוביל צפונה – מבור עגילה, דרך מירלופן, לא-על-עדיש.

"...ושם", הפליט אחד הקצינים מבעד למשקפת,

"הגשר הרים של ואדי אל-עריש".

"אתה וואה אוטו?..."

"לא, זוכר אותו..."

האש במחנה אבו-עגילה ונגד המבנים, הגיעו שושון עד פאתמי המחנה, שטף במכת אש חזקה קטעה גבולותיו ונאחז שם. הטנקים קרבו והלכו, פרצו את סוללת תותחי השדה והבקיעו דרכם לתוך המחנה.

למעלה, על פסגת הרכב, הגיעו בדרכה הג'יפ של ראש מטה כוח המשימה המצרי, נהוג בידי חילית לבושא מעיל רוח מונומר – "השדה הג'יגית". ראש המטה הביא פקודה, שלא ניתן להעבירה בראש האלחות המשובשת: לדוחות את התקפה על אבו-עגילה לשעה תשע בבוקר.

הפקודה נתacha. שכן דיווח זה עתה ברן למפקד החטיבה: "אבו-עגילה בידי!"

מחלודות אוטוליריות

לשעה קלה נשתרר שקט ביעד שנכבש. בחיל האויר עדיין ריחפו ענני עשן ואבק, מכמה מבנים בקעו לשונות אש, במצבו תחמושת שנפגו או אירעו החפצויות לסרוגוי, אבל קולות הקרב נדמו, לשעה קלה בלבד.

התותחנים המצרים מן המוצבים השכנים, אשר גילו לא רק ייעילות אלא גם רוח, לחימה בהגנת מחנה אבו-עגילה, לא פסקו להילחם גם אחרי כיבוש המחנה. וכך, שעה קלה לאחר שרדיות ברן "אבו-עגילה בידי", מצא את עצמו תחת הפגזה שגרה והלכה, נעשתה מדויקת ומסוכנת יותר.

פלוגת הטנקים של בריל וחיל הרגלים המשוריין של שושן נצטו אפוא לצאת מתחומי המחנה ולהיערך מול מbowותינו. אולם תוך כדי תנועתם התהresaה התפתחות אחרת, מזוחה, מעבר אום' שיחאן, היגעה פתאום שירית מצריות – שיריה "תלושה לחלווןן מן המציאות", שנשעה לה בשאננות מערבה אל צומת אבו-עגילה ומשם צפונה, לעבר מג'דוא, ביר-לחפאן ואל-עריש. השינויים, שהיו מופטים מן הפעולה הפנטסטית הזאת לא פחות מן המצרים עצם, פתחו באש מטווח קצר, השמידו את מרבית השיריה. רק kali רכב ספורים הצלחו לעبور את מסך האש. הלו נמלטו צפונה, נעלמו ב"שיטות מת" – ונוסעים, הם שהזעיקו, ננראה, פלוגה של טנקים "שרמן" מצרים תוך ציוויליטה: ריבוע של שוין שראיili בהתקאנוט.

השרטנים המצרים נמנעו מלהזאת להתקפה. במקום זאת תפסו עמדות אש נוחות והחלו להפגיז את השironין הישראלי, כשירועיהם מסמנים לארטיליריה המצרית, בסכדר הרואיפה ובאום' שיחאן, היכן בדק הכוח שכבש את אבו-עגילה וייצא מתחומיה. היעד הכבוש אים אפוא להיפך למלכודת ארטילירית לשironין הישראלי, שנאלץ, תחת הפגזה כבדה, להילחם קרובות חסימה בשלושה כיוונים, צפונה, מזרחה ודרום-מזרחה.

השעות החלפו. השינויים, שטעו אף הבוקר טעמה של טבילה אש, החלו לומדים "החיות תחת אש" – לשחק במחבאים עם הארטיליריה של האויב, לנצל את ההפגזות הקצרות לשיטופי בטנקים ולחטיפת ארוחה קלה של מונט-קרב.

בשעות הראשונות אחר הצהרים הגיעו מכיוון

הזכורה שנייתה לא בלחש המצב הצבאי. הגדור שיצא, אפוא, מאבו-עגילה והשאר אחריו את הגדור המפוץ על ואדי אל-עריש.

והיה מי שיזכר את הגדור עתה, מכך שמנוה שנים.

הפקודה שאיחורה ללבוא

ברגע שעבר טור השוריון של ברן את נקודת השיא של הרכס, נתגלתה למטה, על הכיבש המתמשך בניצב, שירית מכניות צחובות דוחרת ב מהירות פרועה מערבה, עבר ג'בל לבני ואיסמעיליה. תותחן הטנק הראשון הגיע אינטנסיבית כמעט על הופעת הבכורה של האויב – יירה פם אל תוך השיריה ופוצץ אותה. חיליל האויב נפוץ לכל עבר תוך ניסיון לתפוס עמדות, אבל הנשך הקל הדיבק פינה את הפצוצים, אחרי כך טיפס ועלה איישחו אל מקלט, בנווהו של גנה סימור-טור, פגית פג החולות, יסתהרו חיזית כמעט תוך חיפוי הדדי. חיל הרגלים המשוריין שבחול'מים (המהירים יותר והמוניים פחחות) יצמו לאסفلט, ירדו אל הצומת, פנו ימינה ויסטערו באיגוף. השעה הייתה קרובה לש הבוקר. צוות השוריון האドוי זינק לטבילה אש.

אבל הגדור עצמו קם תוך אותו שבועיים שנפטרו עד תום ההפוגה הראשונה. למחזר היה מידה מלא – שדה [הטעופה] לווד נכבש בסערה, ואחרי, לויד דירטריך, שם נהרג אחד המציגים שבמפקדי הטנקים הראשונים – يولן מן הפלוגה הסלאבית. שבועיים בסך הכל הספיק לנשוו את אויר השיגו בפוגעה ישירה. נפח נשמו כשראוו מונה על ברכי החובשת התימנית הקטנה, בקומנדוק שדרה לבית החולים.

עיראק-סואידן, פרץ חיל הרגלים בחול'מים, בסיעו טנקים הדורחים באגפים, לעבר המצדה המבוצרת בתתקפה השביבית והאהרונה שהכניעה את ה"מפלצת". בדרך לעבר עיראק אל-מנשייה ספג החול'ם, בנווהו של גנה סימור-טור, פגית פג מטווח קרוב. בפנים התבוססו הפצועים בدمם. גנה עצמו היה פצעו בשתי רגליו, אבל הרוכב בער. הוא, פניה את הפצוצים, אחרי כך טיפס ועלה איישחו אל מקלט הסיפון והחל יירה בחמת זעם לעבר התותח המצרי המוסווה – עד ששיתק אותן. את שתי רגליו אייבד גנה, שעדו אחר כך באות "גיבור מארוקטובר 2000".[2].

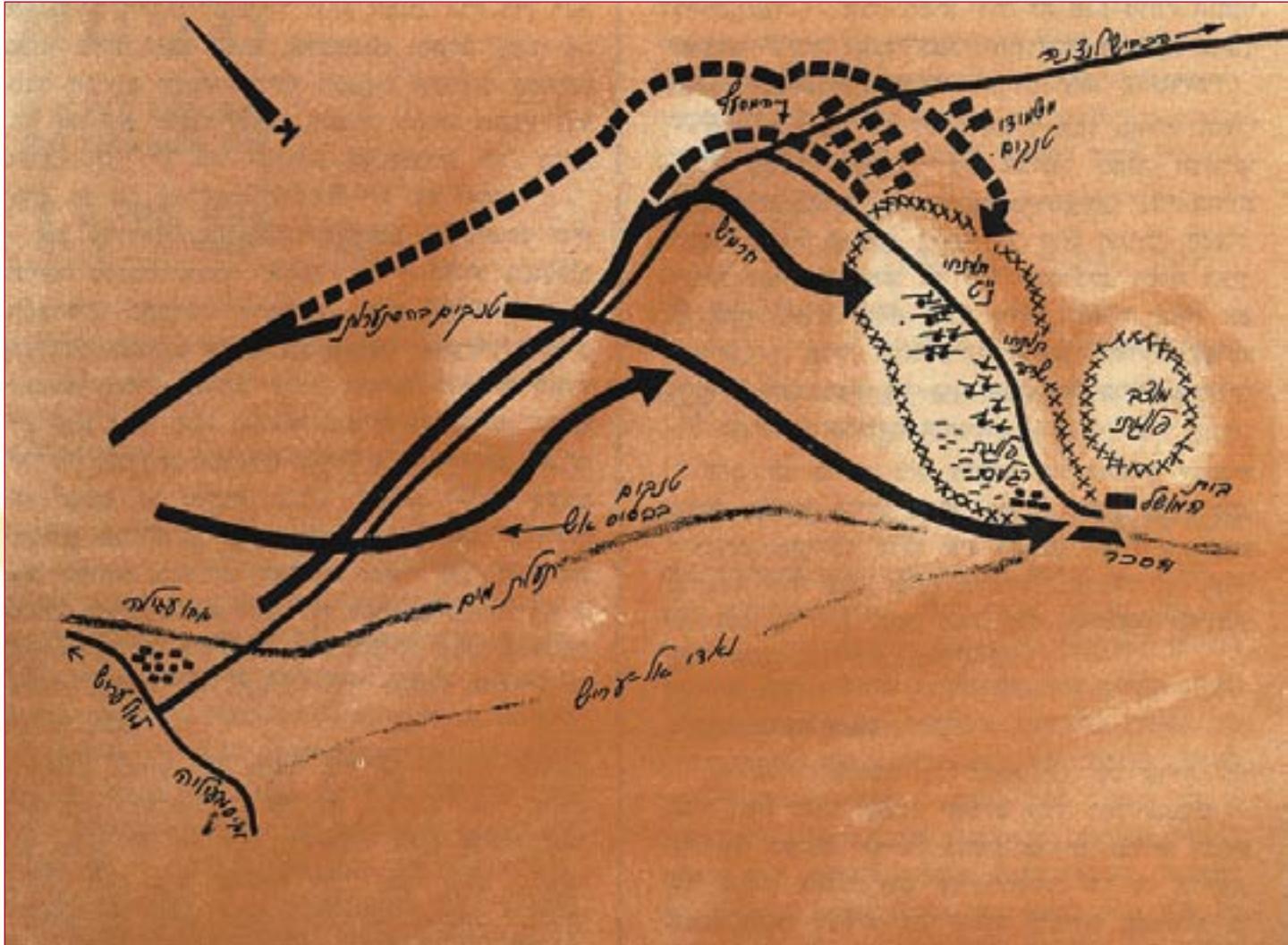
הלאה – לפולוגה. פritchא לנגב, כיבוש באר-שבע. בית הנגב כולה כבר הייתה בידי צה"ל, רק מצדתו המשטריה עוד החזקה מעמד בידי האויב. מה שעשו? הביאו את ה"עשרה מלימטר", הציבו אותם מול השער, ורוברט החרפטיא יירה, בזוז אחר זה, ארבעה פגאים, ולפניהם שחשפיך לטעון מחדש התחליו המצריים לצאת בידים מורמות.

שיירן-נראן. החול'ם היו במארב, ולפתע – פלוגה של טנקים מצרים. הניק עשה אז מה שראוי היה להיכנס לטרט גודל: חיסל – ייחידי – בפיאט שלו, מותק החול'ם, שישה טנקים.

מצבע "חורב", משלטי התAMILה והמושרפה, והנסיגה שרכהה לתנועות איגוף וגאות ונטעינה בכיבוש עוגה אל-חפיר. דב, סגן מפקד הגדור, הביא לפיליכס את הקולונל המצרי של עוגה. פלייכס הוшиб אותו בג'יפ לידו, לא נוצר עד תל-ליטוניסקי [תל השומר] וככל הדרך שוחח עם הקצין הבכיר של צבא האויב. אך משוחח רב סרן ישראייל, עולה חדש-חדש מפולין, עם קולונל מצרי? רוסית, כמוון, בזוכת עבורי המפואר של המצרי. זו לא הייתה לו היליכו הראשון לשבי, כבר עשה זאת פעם, במלחמת-העולם הראשונה, כשלחם כקצין תורכי בצבא הרוסי, ובשבוי למד דברי מוסקובית.

מעוגה – בפעם הראשונה אל תוך שטחו של האויב, לב סיני. קרב היתקלות חריף, ואחר כך הלאה, להתבוסות באבו-עגילה. مكانן יצא הגדור לפשיטה הנועזת צפונה, לעבר אל-עריש, ותפס את שדה התעופה העזוב. יתר חלקי הכוח המשיכו בפשיטותיהם העמוקות לעבר ביר-חמה מערבה, ולבסוף ביר-חמה דרום-מערבה.

עד אשר באה פקודת הנסיגה מסיני – הפקודה

מפת הקרב על סכר הרואיפה

פלוגות טנקים), יוסוף (מפקד פלוגת טנקים
השנייה), ששון (מפקד פלוגת החרמ"ש), אורי
(סגן של ברל) ווורינה (הבאני הארכנולגי)

ברן, צוון ונטול עצבים כתמייד, השמייע את פקודות
המבחן הקצהה:
"הולכים לכובש את מוצבי הסכרים. נתקדם בצד
הכיבושים, נגעה למשען, ומשם נתקו באיגוף שמאלית
(ראה מפה). יוסוף, אתה חוזר למקומך ממשיך
לחסום צפונה. בריל, אתה לוקח שתי מחלקות
טנקים משלך, עובד בין הדיוונות ובמקביל לכיביש,
מנפנף את הכיתה המצרית היושבת בחסימה על
גבעה מעלה למשען, אחר כך שובר כיוון ימינה
ותתוקף את היעד מאחוריו. שווין, אתה לוקח את כל
הכווח שלך, וносע על הכביש, מגעה למשען, פונה
לכיביש הגישה המוביל לסכר ומסתעער על היעד
מצפון. אдолף, אתה מקבל מחלקת טנקים מבריל,
מחלקת טנקים מיסוטוף, ותהייה בסיס אש. תיעירך
מאחורי הרכס, תתקרב עד כדי 300 מטר מהיעד
ותתסייע באש לשונון ולבריל. טובייה, התותחים
פועלים עכשוויו נגד הטנקים המצריים צפונה.
כשנזוח, תעטיק את האש אל הסכרים. זהו זה. פעל!"
השעה הייתה 16:30

בשבועה הקורובה ייחפה לאחד הקרובות האכזריים וההומופלאים ביותר של מערכת סייני – דרמה שראוי לחזות בה מקרוב, לכל פרטיה התרחשויותיה.

בגן הסתכל בפאתי השמיים מערבה. עד רדת החשיכה נותרה כשבועה. הוא מסר את הפיקוד לידי סגנו מנדי, והוא לו לנכns קבועות פקוות ולבדוק את מצב התהומות והדלק בכל השירות הנמצאים במגע אש מן הבוקר. הוא עצמו קרא לאדולף, קפץ עמו לתוכ ג'יפ, ושותיהם יצאו לסייר את השיטה, בשירותם יונברל לחדרו בין ברכיות גובלינים

בשוגג בנסחיו וונגן בין הנקודות והעכבות. הג'יפ הגיע עד הכביש. ברן ואדולף יידו, החלו צופים לעבר הסכר, ממחשיים יעדים, בוחנים את התעללה החפורה המתמשכת מן הסכר ומנסים לגנות ריכוזי ארטילריה ונשק נגד טנק. תנאי הראות היו גורועים למד'. מסביב לסכר נראה כוח בגודל פלוגה, ועוד כפלוגה בגבעה שמאחוריו הסכר. נראאו שני קנים גבועים שישווה נשק נגד מטוסי. כמוות תותחי שדה – שם כלים ארטילריים. ליד המסעף נראתה יחידת חסימה קטנה. הזמן דחק. ברן ואדולף התגלגלו למיטה מתלויה בחול, דחורו חזרה למקום שנקבע לקבוצת פקודות. שם כבר חיכתה חבורת הפקוד: בריל (מפקד

מיצר-הדייקה פלוגת הטנקים השנייה – של יוסף. הכוח הרענן נשלח להחליף את פלוגתו של בריל ולתפס את החסימה צפונה, מול השרטנים המצריים. בראן עצמו ציפה לקבלה ידועה על יציאת צוות דודו שכן להתקפה נגד מוצבי-הסכר, כפי שתוכנו מראש.

חטיבה מצרית מאיסתעילה

אבל העניינים התפתחו אחרת. חיל האוור

הישראלים גלה כי חטיבת שריון מצרים, מובברת בארטילריה ובמשחתות-טנקים, החלה לנע מאיסמעיליה מזרחה – לעבר יירג'פה וובל לבני – לפי כל הסימנים, כדי להיכנס בקרוב עם השוריון הישראלי. הכוחות הגודוי שנעuden על עלוות על הסכר, ועימם צוות גודוי שלישי, והפנו מיד מערבה, כדי לקדם את שריון האויב. לא היה עוד ספק, כי בגין יצטרך להתמודד עם סכר הרואיפה בכוחות עצמו. ואכן, בשעה 16:00 הורידה החטיבה את פקודת ההתקפה.

את מסך הפוגזים שנורו על ידי הטנקים שבסיועו, בפיקודו של אдолף. טנקים אלה הוסיפו לירוט בשצף קצף ולסכן לא רק את הטנקים המסתערים של בריל, אלא גם את חיל הרוגלים המשוריין של שנון.

גם אдолף עצמו ראה, שהחימה בסיס האש שלו הגיעה לנקודת משבר. אמנם הצליח לפגעו בסוללות המצריות, במצורו תחמושת, בלבד ובכלייהרכב – אבל גם הטנקים עצם נפגעו באש הנגדית. הטנקים שנפגעו בשרשותיהם בלבד הושיבו להילחם כאשר צאלו לא קרה דבר. אלה שנפגעו בצריח או בתובה, נעצבו על ידי הצלותיהם. האנשים פירקו את המקלעים, הציבו את הנשק על הקרכע ועברו לפעולה רגילה, כשהם סובלים אבדות גדולות והולכות. אдолף החליט לקדם את הטנקים החסריים לפעולה לטוחה קצר יותר אל העייד. ומכוון שהשליטה מן החול"ם הייתה לכיווה, עזב את מושבו, רץ ברוגל אל הטנק של מפקד המחלקה מימינו וקפץ על סיפונו, כדי לקחת מכשיר קשר ולפקד ממש.

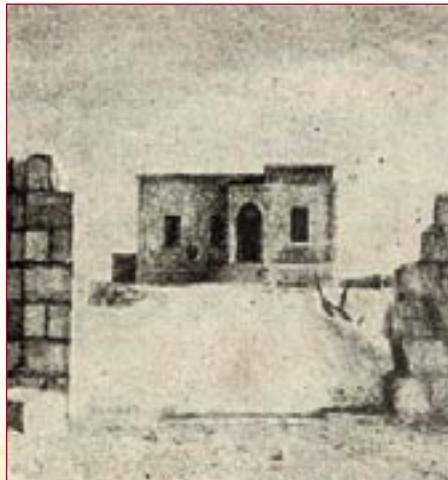
משם באוטו רגע שיידר ברן את פקודתו החדשה לאдолף, התשדרות הגעה אל החול"ם, אבל אдолף לא נמצא בו. את המכשיר נטלה בידה פקידת המודיעין רוז". היא הזודהה לבון בקורס, וכאשר נשאלה אם תהיה מסוגלת להعبر פקודות לכוחות המשנה, השיבה בחוב. הפקודה של ברן הייתה קצתה: "להפסיק את אש הסיע, להציגו להסתערות!"

בשלב זה גבר חיל הרוגלים המשוריין של שנון על זינוק הפתע של הארץרים. מאחד החול"מים שבאגף השמאלי קפץ צוות בזקקה, תפס עמדה, גחן וירה פצחה, עוד אחת ועוד אחת. אוציא'ר אחד נפצע, השאר החלו נסוגים במחריות. שנון עיבב לרוגע את כוחו, פקד להנחתה מכת אש עזה ממקלעי הסיפון, אך ורק כך זינק להסתערות. בשלב זה הצטרכו להסתערות גם החול"ם של ברן עצמו. כל הרכב היו פרוסים על פני שטח גודל, כל אחד מהם בחר מטרותיו באורה עצמאית, עד אשר נאחזו שניים מהם בשוליהם הצפוניים של העייד.

אגפו הדרומי של העייד הובלע על ידי הטנק של בריל שהספק, תוך דקות אחוריות, החלוף על פני שמי תותחים ננד טנקים, להתקל באישו של אוציא'ר, להשמיד אותו, להיפגע בזקקה שפצעה את בריל בזרועו, ולפרוץ את הגדר ליד תעלת המים.

רק משנפרצה הגדר התחלת להшибר התנדותם העקנית של חיליל האובי, שבסלו אבידות קשות מאד. החיללים הרוגלים שנותרו במושב הסכר התחילה לנוס לעבר המוצב האחורי, בריל לא נעצר, הוסיף לירות בILI הרף לעבר הסוללות כشمקלעים מטאטאים את הדרך לפני פניה הטנק.

מימינו נתגלה לפטע טנק אחר. בריל ניסה לאוותה לו להיעצר – אבל לשוווא. היה זה טנק מזור. תותחו ומקלעו שתקו, אבל הכליל התורצץ בפראות בתוכו. היעד, כשחואה דורס עמדות אובי תחת שרשותיו. היה זה הטנק של יעקב מאיה, אחד מלאה שפעליו קודם בסיעו, בפיקודו של אдолף, ועתה הטרפו להסתערות בתוכף הפקודה שהעבירה להם רוז". בהיות הטנק בשטח המסוכן ביתר – חזל התותח לפועל,omid אחראי נשתחקו גם שני המקלעים. מאיה הבין, כי טנק שאינו יורה הוא תקוע תחתיו, תחת אש האויב – אבוד. הוא פיתח אפוא מהירות

חוילת המושל ליד הסכר

ימני דוקא, לאורך תעלת המים. הוא פקד על הנגה לשנות את הכיוון. הטנק שלו עשה תפנייה חדה ימינה והחל דוחר כשווא מוגמא בכו אלכסוני מקוצר את המרחק המפרד ביןו לבין העיר. שהפנה רגע את ראשו לאחרו ראה, כי הטנקים כשרי התנועה דוחרים בעקבותיו. באותם רגעים זינק כוח החול"מים של שנון בדרךה על פני הכביש. את האבדות הראשונות ספג עוד לפני שנתגלה למגנוי הסכר. החול"ם השישי בשדרה נפגע פגעה ישירה על ידי אחד השרמנים המצריים נונתקע תחתיו ובתוכו ארבעה הרוגים וכל השדרה קשלה. החילק האחורי של השדרה עוקף. שנון שאג אל תוך מכשיר הקשר: "עוקף! עוקף וסע!"

השדרה המשיכה בנסיעתה. קרבה והלכה אל המסעף, שם ישבה יהודית חסינה מצורית, שצרכיה פרשו מכך אש צפוף. הטנקים שצלילייתיהם בלטו חדות על רקע קרני השימוש מאהור, מיהרו לגלוש למטה מקו הרקע ונכנסו ל"שיטה ההשמדה" המתוכנן של האויב. תוך שניות נמלא חלל האויר רעש אדים, פקעות עין ונחשים צחובים אדומים של כדורים זוררים.

בשלב זה נתגלו לעיני האויב גם הטנקים המסתערים של בריל. ומכוון שהכלים היו בתנועה מהירה, הפכו לסכנה גדולה יותר לאלאר, והאויב העתיק אילו את עיקר אישו. בריל נכנס לתוך האורחן השטיח, האור הלקוי וצורכי השיליטה הברד. תנאי השטיח, האור הלקוי וצורכי השיליטה אילצו אותו לנגן את כוחו במבנה מכונס מן הרגיל, כדי להגיע לעד ברומו. הוא החל סופג אבדות. מפקד המחלקה שהסתערה משמאלו נהרג בפגעה ישירה של פג' בראשו ונפל לתוך הצריה. טנק אחר נפגע בשערתו. לפטע נשتبש הקשר ביןו לסגנו אורי ולמפקדי המשנה שלו. בריל נאלץ להצטמצם בפיקוד על הטנק שלו עצמו. בהכנות הנגה והותחן, ולהסתמך על הפקות המקדימות שניתנו: "הסתערו בקצב של, הצמדו אליו!"

רוז' ליד מכשיר הקשר

תווך שניות העירק את מצבו. כל כוחו היה עכשו חשוף לפגיעות של עוצמה נגד טנקית שהיתה עשויה לבлом הסערות של דיוויזיות טנקים. ציר התקפה שהותווה לו (במקביל לכיבוש) איים להיפך לבית כבורות לטנקים. בריל החלטה קשה היה להבחין – מטרות שהתקלחו או טנקים נועזות ומסוכנות: לסתות מן הצי. ל��ר את הדרכן על ידי צילחה מהירה ככל האפשר של "שיטה ההשמדה" הפתוחה, ולהבקיע את המוצב באיגוף

תשעים שניות בלבד ארכה כבוצת הפקודות. מכאן ואילך התגללו העניינים במהירות מסחררת.

יוסוף נעלם, חזר אל החסימה מצפון לצומת אבו-עגילה. ברן וסגנו מנדי על זחל"ם המבצעים נסעו לנקרה מרכזית, לפקד מושב על החתקפה. אдолף עלה על זחל"ם אחר, אותן הזרעוותיו לשתי מחלקות הטנקים לנעו מימנו ומשמאלו – מחלקו של אריה מימין, מחלקו של איתן שמאל. בינו לביןים העביר טוביה פקודה לארטילריה המרתוκת לחטיק את האש אל מוצבי הסכר. הטנקים המצרים שהשתחררו מן הלחץ חידשו את ריינתיים במלוא העת.

בריל מיהר בחזרה אל פלוגתו (נסארו לו רק שתי מחלקות), הפסיק את התדלוק, הקפיץ את אنسיוו לתוכו הטנקים, הורה להניע את הכלים. את פקודת התקפה שידר במקروفון תוך כדי תנועת היערכות: "האויב – בעצמה של גדור וג'ל, עם נשק מס' 11, מוחזק במוצבי הסכר. מחלקות אחת ושתיים עם אורי, מסתערות את – אחת לשמאלי, שתיים לימי. חפשו נשק נגד טנקים... הסתערו בקצב של והצמדו אליו..."

אזוריוו קלטו את התשובות:

"כאן אחת – מסתער משמאלי!"

"כאן שתיים – מסתער מימי!"

הקרוב על הסכר

הקרב הקטלני התקלק ברגע שהופיעו הטנקים של אдолף על רכס החולות. תותחי שדה, תותחים נגד טנקים צ'כים, "ארצ'רים", יחד עם עשרות מקלעים, פרשו מכך אש צפוף. הטנקים שצלילייתיהם בלטו חדות על רקע קרני השימוש מאהור, מיהרו לגלוש למטה מקו הרקע ונכנסו ל"שיטה ההשמדה" המתוכנן של האויב. תוך שניות נמלא חלל האויר רעש אדים, פקעות עין ונחשים צחובים אדומים של כדורים זוררים.

בשלב זה נתגלו לעיני האויב גם הטנקים המסתערים של בריל. ומכוון שהכלים היו בתנועה מהירה, הפכו לסכנה גדולה יותר לאלאר, והאויב העתיק אילו את עיקר אישו. בריל נכנס לתוך האורחן השטיח, האור הלקוי וצורכי השיליטה הברד. תנאי השטיח, האור הלקוי וצורכי השיליטה אילצו אותו לנגן את כוחו במבנה מכונס מן הרגיל, כדי להגיע לעד ברומו. הוא החל סופג אבדות. מפקד המחלקה שהסתערה משמאלו נהרג בפגעה ישירה של פג' בראשו ונפל לתוך הצריה. טנק אחר נפגע בשערתו. לפטע נשتبש הקשר ביןו לסגנו אורי ולמפקדי המשנה שלו. בריל נאלץ להצטמצם בפיקוד על הטנק שלו עצמו. בהכנות הנגה והותחן, ולהסתמך על הפקות המקדימות שניתנו: "הסתערו בקצב של, הצמדו אליו!"

תווך שניות העירק את מצבו. כל כוחו היה עכשו חשוף לפגיעות של עוצמה נגד טנקית שהיתה עשויה לבлом הסערות של דיוויזיות טנקים. ציר התקפה שהותווה לו (במקביל לכיבוש) איים להיפך לבית כבורות לטנקים. בריל החלטה קשה היה להבחין – מטרות שהתקלחו או טנקים נועזות ומסוכנות: לסתות מן הצי. ל��ר את הדרכן על ידי צילחה מהירה ככל האפשר של "שיטה ההשמדה" הפתוחה, ולהבקיע את המוצב באיגוף

שאלות החדרה, איך התחליל כל איש צוות להפיש את חבריו לצוות, כל מפקד את חיליל, כל חייל את מפקדיו – עד שונכה, במימוש ידים, כי חי האיש, או עד שמצא עצמו על אחת האלוקות, חבוש או... מכוסה שמיכה מעל ראשו; איך נתמכורו חיללים צעירים ביסוריים מרגע שלא התייבו לשומר על חברם. או על שלמות הטנה...

שעת חמות היהת עד שפרשו הלחמים העייפים
שקי שינה והניחו לראשם למנוחה וראשונה בשלוש
יממות. ישנו שעתיים וננתעורו לכול הנמה מנוח
מכוניות – מנדוי, סג' מפקד הכוחות, הגיג, אלוהם
ידע מאין, הביא שירה של משאיות עמוסות דלק
ותחמושת. האנשים, בלי שתיניתן להם פקודה لكن,
כמו כאילו ניסכו בהם כוחות חדשים. חימשו
ותידלקו את כל הרכב המשוריינים, אחר כך עלו
עליהם ויצאו לעמדות חסימה מזרחה וצפונה.
כי הקרב נסתים, אבל המלחמה עוד הייתה
בעזומה.

בריל לשאול את הנהג היושב לפניו: "שמע, איזה תאrik היה אtamol?"
שלושים ואחד באוקטובר.

שניות חייו רחוב. בשאר החילאים, זכרו גם
הם היבט את תאידיך גיססה לצה"ל של כל הפלוגה
האות של ברול: 31 באוקטובר 1955. את יומם
הולדתית מגן הפלוגה בקרוב על סכלהרוואיפה.

הקניית עד אשר השתרעה דמהה ביעד וחשיכה השתלטה על הדיניות מסיב. רק המוצב שנכבר היה מואר בלשונות אש שעלו מונך ואוהלים, מצבורו דלק ומבעורי תחומותה שחתולקו. חיליאו אובי היו מוטלים לעשויותיהם בין התותחים, בעמדות ובדרכי המנשה. הקשר בין ברן לבין הבוניות חדש. מפקדי הכוחות דיווחו:

בריל: "הסכר בידי, אני פוצע קל".
ששון: "נאהזתי ביעד מנצחון!"
ברון: "הפסיק אש – כל הכוחות מתכנסים ליד
המכונית הבוערת באזור המסען!"
ההשעה הייתה 17:25. חמישים וחמש דקוט בלב
חלפו מאז נטנה פקודות התחפה...

שעה של אמרי ההורן

הקרוב על הסכר נסתהים, מה שבא בעקבותיו לא היה אלא חתימה נאותה לקרב, גילויים אחדים מהם יפתחו אף מפקדים ותקים ומונוסים. אך – במקרה שעות, בעזרת צוות מצומצם – טיפל אורבן, הדוקטור של הגוזן, בפצעים ובהרוגים, על אסفلט הכביש, במוקד הפנסים של שני ג'יפים; אין החזנו כמה צוותים שיתנו להם לגשת – עכשווי, בלילה – אל הטנקים הפגועים שלהם כדי שינסו לחצם: אין מחלתו מרחרחות בשטח הכינוס

עכומה והצליח להשתרבות אל בין הטנק של בריל
והחחל"ם של סגן מפקד הפלוגה אוורי.
היה זה בדיק בין עמדות חיל הרגליים המצרי.
מאיה ואנשיו הגיעו מבعد למדפי הטנק, זרקו כמה
רימונים, אחר כך דרכו את העוזים והחלו ממתריהם
צרורות לכל עבר. צוות החחל"ם בפיקוחו של אוורי
התroxם אף הוא ופתח באש עזה ממקלעים
ומרובים מעל דפנות הבורזול של כל הרוכב.

ביעד הצעיר באש

כך חדרו שלושת כל' הרכב – של בריל, של אוורי ושל יעקב מאיה, ייחדים מכל כוח הטנקיים – אל תוך המוצב. חמישה טנקים אחרים הצליחו להגיע עד הגדר, נפצעו שם שרשוויתיהם על ידי בזוקות, הפכו עצמאם לבסיסי אש והחלו קוץרים בתותחים המצריים. שאר השירותים לחם במקום שנתקע, חלקו מトン הטנקים שתותחיםיהם הושיבו לפועל, חלקו מן הקרקע, כשהצווותים תופסים עמדותanzi הכללים ומתחתייהם, מציבים מקלעים ומריקים שרשורתם, כదורים עד התלהותם הקנה, עד איזילת התהומות, וכשאלאה התהומות בא תור העוים והרימונים.

בשלב זהה, האחרון והמכריע של הקרב לא היה עוד פיקוד מרכזי. כל צוות, כל שריוןאי – ממפקד הגದוד וסגנו ועד אחרוני החיללים – כל טנק וחיל"ם, בתנועה או בתנוחה, הפכו ליחידה לוחמתה

עם השריון לאורן כל הקוו

קבוצת אלביט מערכות מביאה את
חיות הטכנולוגיה לשדה קרב היבשה
המודרני תוך מחויבות מממדת
להבטחת יתרומם הטכנולוגי של החיל.
קבוצת אלביט מערכות מברכת את
חיל השריון, מפקדיי ווילוי, מוחקקת את
ידיים ומיחלט למסחר שיתוף הפעולה
למען ביטחון ישראל.

מי "אשם" בהצלחת השריון במלחמת סיני

את הפתעות המרעישות של מלחמת סיני הקצרה, הייתה גילוי יכולתו המרשימה של השריון הישראלי בשדה הקרב. כתוצאה לכך חלה מהפכה במחשבת הצבאית הישראלית לגבי ערכו של השריון בהשגת הכרעה בשדה הקרב ושינוי קיזוני במעמדו של השריון. כמעט באחת הוא הפך מחליל המסיע לח"ר לכוח המכريع של כוחות היבשה

טא"ל (מלח") ד"ר עמיעד ברזנו

צוות קרב משוריין של כוח איסמעיליה פורץ לעבר אבו-רגילה, לאחר נפילת קסימה

לחימה מבוקר ואחר, כוח אדם מעולח לתפקידיו פיקוד בכל הרמות ולוחמים מעולים – החלו לזרום לעוצבות וליחידות.

כל אלה לוו בפעולות אינטנסיבית של ארגון הכוחות, הכנת מפקדים בכל הרמות, אימונים מפרכים של הלוחמים במקצועות השריון, אימוני צוות, מחלקה ופלוגה, השרות בעלי מקצועות טכניים, קשר וברפואה. במקביל עודכנו פקודות הקרב, בוצעו תרגילים על שלוחנות חול ותטל"גים (תרגול טקטី ללא גיוסות) בשדה, בוצעו תרגילים שלדיים של כל היחידות ואימונו מלא של גודן טנקים מודרנים לבאר שבע.

הפעולות הנ"ל בוצעו ללא ידיעה מוסמכת על מועד אפשרי לפריצת המלחמה, או על התחזית הצפופה. המועד המוקדם האפשרי לסיום ההתקאות נזקם ציוד

לחימה הגבואה שגילו כוחות השריון במלחמה זו. ולהלן כמה דוגמאות לכך:

איתן הבר זאב שיף קבעו בתמציתיות ובפסkontות המאפיינים לקסיקון: "ביוני 1956 [צ"ל يول] מונה [לסקוב] למפקד גיסות השריון, תוך חודשים ספורים הפך את השריון מכוח מסיע לח"ר לחיל עצמאי [? ע"ב] שהח"ר בא בעקבותיו."

אל"ם (מלח") בני מיכלסון, ראש מחלקת היסטוריה לשעבר, התייחס למכלול הפעולות שנעשו על ידי לסקוב וסגנו מאיר זורע ושלדעתו הן אלה שהפכו את השריון לחיל לוחם מהשורה הראשונה. "...עד תחילתה של מלחמת סיני, השריון, בפיקודו של חיים לסקוב ובגבייו מלא של סגנו, מטהו ומפקדי השריון הבכירים, המשיך בפעולה קדחתנית של בניין הכוח המשוריין. טנקים וחול"מים, ציוד

לשורה חדשניים לפני מלחמת סיני, בסוף יולי 1956, ניאות חיים לסקוב שהיה סגן הרמטכ"ל, למלא אחר בקשת בן-גוריון לרדת במעמדו ולקבל עליו את הפיקוד על השינוי. היה זה אירוע דרמטי שטורף בצוות הדוחף לשיקם את השריון ולחזקו. פרטומים ומחקרים שונים ראו בכחונתו של לסקוב כמפקד גיסות השריון מוארע מכוכן, שהביא לשינויים המהיריים והחיבוביים בכוחשו של השריון, כפי שהתגלו במהלך מלחמת סיני. הוא נתפס בעיניהם כמשמעותי חדש מוחלחות לעיירה פרועה ובמוחי כמה יריות אקדח מוחלחות הצליח להשליט בה סדר ושלטון חוק. עיקרי נימוקיהם: מטעם השריון לפני לסקוב קיבל את הפיקוד עליו היה בשפל המדרגה ופעולותיו בתקופה שלפני מלחמת סיני הם שהביאו למפנה חד ולSHIPOR במצוותו. כפועל יוצא מכך – לאיכות

תורפה כדי לחדר לעורף האויב ולשבש את הגנתו המתווכנת. פעולות אלה עמדו בינו לבין תחויות המנהלי התרבותיים ואילצו את צה"ל, שעדיין פעל לפי שקבב הלחימה של מלחמת העצמאות, לשנות את דרך ניהול המלחמה העתידית ולהביא בחשבון הן את האיום של שריון האויב והן את היכולות שלילה השריון הישראלי במקפה.

בשנים שלאחר מכן כמעט ולא תורגלה החטיבה המשוריינית עקב סיבות שונות, בין היתר פירוק המסגרות החטיבתיות בין ינואר 1954 ועד אפריל 1955 וההתמסדות באימונים עד לרמת היחידה. אולם רוח הלחימה התקפנית ושיטות הלחימה שגילתה השריון בתמורותיו, היו יסוד קבוע באימונים של כל הרמות. בתרגיל עוצבת, שנערך במסגרת "צוות אימונים" שהוקם למטרת זו, והוא למדוד על כוונות המטה הכללי ביחס לתקידי עוצבות השריון ועל מגבלותיהן האובייקטיביות. דוגמא לכך הוא תרגיל "פלט" – אימון עוצבת של חטיבה 27 במאי 1956. המשימות שהוטלו על חטיבה 27 בתרגיל היו:

1. פריצת החטיבה לתוך שטח האויב והתגברות על מערכ השהייה.

2. התקדמות החטיבה כדי להתחבר עם כוח צנחנים שהזונח עמוק מתחת לאויב כדי להתחבר אליו תוך כיבוש מוצבי אויב העומדים בדרך.

3. התקהבות עם כוח הצנחנים, הקמת מערך ההגנה והדיפה של התקפות האויב.

על חטיבת השריון הוטלו משימות אופייניות לשריון תוקפני נייד ובצל כוח אש. ההשווואה למשימות שהוטלו על חטיבות 7 ו-27 במלחמות סיני מцевיעה על כך שאופן הפעולה ותפיסת הפעולה של חטיבות השריון היו מקובלים על המטכ"ל עוד לפני כן. מה שתרום בכך תוך ניצול נקודות

לחימה סיני (התקופה בה שימש לסקוב מפקד ג"ש).

3. הפעלה המعيشית של כוחות השריון במלחמות התייחס לטורות הפעלה השונות, שהיו נחלת הרמטכ"ל ומפקד גיסות השריון.

מצב גיסות השריון עד סוף יולי 1956

אימונים והכשרה עד רמת הגדור: בשינוי הראשונות של שנות ה-50' עסוק השריון בבחינה וגיבוש האימונים הבסיסיים, החל מרמת המקצועות, ואימון הפלוגה היה השיא שאליו לשריון, לאחר שמונה שלא ברצונו לפך עליו, היא שנגנבה את התוצאות המוצלחות שהשיג השריון במהלך: "עד מהרה התבגר כי סגן הרמטכ"ל לשעבר, על אף התנדותו הראשונית, התיחס לתפקידו [מפקד גיסות שריון] ברצינות גדלה – עובדה שהייתה לה השפעה רבה על דרך הלחימה של צה"ל בסיני בעבור זמן קצר".⁴

רמת העוצבה: בתחילת שנות ה-50' הראשונות עירץ צה"ל תרנגולים שבhem היה אמור לבדוק את "שיטת הלחימה של כוחות היבשה בתנאי עדיפות האויב בכוחות אויר ושריון" (תמ"ב) ולבוחן את "שיטת פעולה של חטיבה משוריינת בשיתוף עם ארטילריה" (תמ"ד). בצה"ל לא הייתה קיימת תורה תפעול של חטיבה משוריינת, וכוחות השריון – שבאותו זמן כללו רק את חטיבת 7 – מדרשו לבורר ולתת תשובה לנאותם למצבים אפרשיים בשדה הקרב. תוכאות הבিירות הסקת המתקנות, שנעשו בהשראתו של אורן בן-ארי (או סמך"⁵ 7), באו לידי ביטוי בתמורותיו. החטיבה פעלה בתנועה מהירה בשדה הקרב תוך ניצול נקודות הנגנון והופכו בין השינויים.

תנק טי-34 מצרי נפגע ליד ביר-ירודסלם. הסירור נושא בראש צוות השריון הישראלי

והגעת מרבית עוצבות השריון לכוננות קרבית מלאה, נקבע לסוף דצמבר 1956.² וסיכון של מיכלסון הוא: "גייסות השריון שלפני מלחמת סיני, היו שונים מאוד מהם בה חיל. השוני נבע מישום לקחים [אייזה? ע"ב] לקרואת המלחמה, אשר אפשר את מאפייני הפעלו [מהם? ע"ב] של השריון ויתרונו על האויב.³

מו"ט גולני, שחקר את התהליך ואת הסיבות שהביאו את ישראל לפתחה במלחמות סיני, טען שהמחובבות לשריון, שקיבל על עצמו לסקוב לשריון, לאחר שמונה שלא ברצונו לפך עליו, היא שנגנבה את התוצאות המוצלחות שהשיג השריון במהלך המלחמה: "עד מהרה התבגר כי סגן הרמטכ"ל לשעבר, על אף התנדותו הראשונית, התיחס לתפקידו [מפקד גיסות שריון] ברצינות גדלה – עובדה שהייתה לה השפעה רבה על דרך הלחימה של צה"ל בסיני בעבור זמן קצר".⁴

מair צורע סגנו של לסקוב, סיכם את פועלותיו הוא ואת אלה של לסקוב בתקופה שלפני מלחמת סיני וסביר שהם שנינו את השינוי מיסודה. התנופה בה החלו לסקוב וזרע לארגן את השריון מחדש, בעזרת מספר קצינים בכירים שהיה בויזונה מהוניין שוכחו השינויים עוד בידי מלחמת העולם השנייה [שירות בבריגדה היהודית, שכדוע הייתה...] עוצבת ח"ר. לקחי שריון שהופקו מצבאות זרים... קטעים נבחרים מתוך השריון של מצבאים זרים תורגו והופכו בין השינויים. אורחות הלחימה שנלמדו בכתבי ספר צבאים בחו"ל, הושמעו בקרוב הקצינים. המערב – מצבאה של חיל רגלים לוחם שימוש לו מופת מובהק, לגיוסות בעלות אופי מוקן ומשורין – היה חריף ומהיר. ברוחבי סיני דהרו טנקים חדים מותוצרת סובייטית [זו קצת הגזמה לכנות את הטי-34 ממלחמות העולם השנייה בטנק חדייש] ובחולות הנגב פעולה בקדחתנות מוכנות ההדרכה והאימונים, כדי לצמצם את הפער. לעומת זאת המפקדים הוחדר שוב ושוב כי נגורם הנידות אין מקום לפירושים מפולפלים...⁵

בשונה מהדעות וציטוטים לעיל הייתה קביעהו של אורן בן-ארי, שהוא "מן הרואי לנוטש את רמת ההצהרות הכליליות ולנסות לבחון את הפעולות שנערכו בשריון בתקופת הונטו של לסקוב בתחוםים של תורה, רק"ם, אימונים וכוח אדם. הבחינה תעסוק בשתי תקופות ובשינויים שחלו בשריון במהלך, ובישום במלחמות, והן:

1. מצב השריון עד סוף יולי 1956 – מועד מיניו של לסקוב למפקד ג"ש (גיסות השריון).
2. מה נעשה בשריון בין סוף יולי 1956 ועד

2. בני מיכלסון: "פריצת הדרך המדינית שהובילה לפריצת הדרך הצבאית", שריון, גליון 6 אוקטובר 1999, עמ' 20.

3. שם, עמ' 23.

4. מו"ט גולני, "תיהה מלחמה בקיין... הדרכ למלחמות סיני, 1955–1956", תל-אביב 1997, עמ' 205.

5. אלוף (מיל') מאיר זורע, "השריון עבר 'מצצע סיני'", "מערכות סיני", 27 אוקטובר 1972, עמ' 7.

6. אורן בן-ארי: "גענו סוף. המאבק על דרך השריון", תל-אביב 1998, עמ' 226.

8 שניות, יכולת התמודדות ירודה עם טנקים האויב העיקריים באוטה עת – טנקים ט-34 (הניסיון המר של האמריקאים בהתקפות של טנקים שרמן מול טנק ט-34 במלחמת קוריאה – 1953–1950) וטנקים ט-34 (הניסיון המר של האמריקאים בהתקפות של טנקים שרמן מול טנקים אחים), שהצבא המצרי הציג בהם גם מוגבל מילוי הטעינה. סך כל טנק השדרמן בשוריין בסוף يولי 1956 עמד על 76 טנקים אס-3 ועוד 12 שהיו חמושים בתותח הוביצר 105 מ"מ, כמות שאינה מספקת לשולשות גודדי הטנקים שהיו בסד"ב.

טנק שדרמן אס-50: טנק שדרמן שעריו היה אמור להיות מוכן לוחת 75 מ"מ צרפתית (בעל מהירות גבוהה של 1000 מ' לש'). חיל השדרמן ראה בטנק זה את התשובה הנאותה למיציאות של שדה הקרב בשנות ה-50' אלא שדרך השגתו הייתה ארוכה ומיגעתה. מתחילה ב-1954 ועוד סוף 1955 עסוקו הצרפתים לפי בקשת ישראל בהרכבת תותח האס-50 על טנק שדרמן ובינויו. בתחילת 1956 הגיעו לאראן דגמי של התותח בלוביית שרטוטים וחיל החימוש עסוק בהרכבתו על טנק שדרמן ישראלי. במארס 1956 קיבלו גיסות השדרמן את הטנק הממותקן לשם בחינותו המעיתית ונתגלה צורך בשינויים והתאמות נוספות. תחילת הרצידות והווערך שב-1 ב-בפטמבר 1956 היו מוכנים 20 הטנקים הראשוניים. הסיכוי להרצידות בטנק האס-50 דחה הרצידות בטנקים שונים אחרים, משום התפיסה שאין טעם להשקי בטנקים מיושנים כאשר הייתה צפופה הרצידות בטנק שדרמן בעלתותה חדשה.

טנק אי-אס-אקס-13: ההתעניינות של צה"ל בטנק קל וחידי זה, שפותח ויוצר על ידי הרצידות, החלה עוד ב-1953 ולצרכו נשלחה משלחת בראשות משה דין ראש אג"ם. קצין השדרמן בראשותו עמד משה דין ראש אג"ם. קצין השדרמן הראשי, שהיה חבר במשלחת, התרשם מתכוננות העבריות וכשור הרו' של הטנק (תותח 75 מ"מ צרפתית) אך קבע שהוא לא יתאים לתפקיד טנק מערכה. המלצותיו הייתה שאם לא ניתן לרכוש טנקים בניוינס, רצוי לעבות את מערכת הנט"ט של השדרמן באמצעות טנקים האי-אס-אקס. כאשר תאפשרו רכישתם של טנקים בניוינס איכוטיים יעברו טנקים האי-אס-אקס למערך הסיור. גם דין סבר שייעוד טנק האי-אס-אקס הוא מגובל והמלץ לרכוש כמות של 40 טנקים לחיזוק מערכת הנט"ט. טעמו של דין הייתה ההנחה שתותחו של טנק זה אמור לחזור את שירות טנקים הטנטוריון, שבאותו זמן כבר היו בידי הצבא המצרי. גורם נוסף שהמוריך את דין להפוך ולהיות התומך הראשי ברכישת טנקים האי-אס-אקס (בנוסח למשמעות פרס שהיה מנכ"ל משרד הביטחון) היה ניסיונו המוגבל אך בעל תוכנות מוצלחות בהפעלת כוח ממוקן במהלך הלחמה העצמאית, שהתבססה על תנועה מהירה ויצור אש מוגבר, כפי שהציגו זאת טנקים האי-אס-אקס-13, ומנגד אכזבתו מכבדות התנועה והכשרות הטכנית הנמוכה שהפגינו טנקים השדרמן. כתוצאה מהמלצות המשלחת אוורה בסופו של דבר רכישה של 30 טנקים. כאשר נראה לדין (הרמטכ"ל החל מתחילה 1954) שור הביטחון מעכב את הביצוע – אף אם בהתקפות. חמשה 1955 טנקים אי-אס-אקס-13 הגיעו לאוץ בפברואר

מןנו, שהיו תנוצה מהירה יימה ותוקפנות. ציפיות אלה הפנו בשתי הזרמוניות: אחת, כאשר ישמש כמפקד גודוד פשיטה ממוקן במהלך הלחמה העצמאית והפעלו התבססה על תנוצה מהירה וייצור עצמת אש גודלה. השנייה, אשר שיטת פעולה של חייטה 7 בתמונה תם"ב (כאשר הוא, דיין, היה אלוף פיקוד הדרום) שפעלה במרוכב, במהירות וגיעוזות, והצלחה לששב את הערבות האויב, לעירר את הגנתו ולזרע מובכה בין שורותיו. עליה כוננות חמורה, שהתעוררה לאחר גמר התרגיל, עקב השחיקה הרבה של הרק"ם בתרגיל ביחד טנק האי-אס-אקס-13 (על קשיי האחזה של טנק שדרמן טיפון טיפון). הסיבה לכך הייתה אינטגרציית הגנתו ולבסוף מובכה בין שורותיו.

השריון והטלת ספקות ביכולתו למלא אחר ייעודו בשדה הקרב היו מספר פגמים שנתגלו בתרגיל "פלט" שבחלקו היה עורך בהציגו בוגדים בוגדים: שר הביטחון:

1. טנק שדרמן שנקלק תוך כדי תנוצה.
2. קצב האיטי של פעולת החטיבה, שהגיעה להציגו התפקיד טיפון טיפון. הסיבה לכך הייתה אינטגרציית הגנתו ולבסוף מובכה בין שורותיו.
3. בעיה כוננות חמורה, שהתעוררה לאחר גמר התרגיל, עקב השחיקה הרבה של הרק"ם בתרגיל ביחד טנק האי-אס-אקס-13 (על קשיי האחזה של טנק שדרמן טיפון טיפון). הסיבה לכך הייתה אינטגרציית הגנתו ולבסוף מובכה בין שורותיו.
4. תרגיל נוסף בוצע בסוף אפריל 1956, שבו השתתפה חייטה 7 בתרגיל קשר של אודסה 38 ("עדקוב"), שנערך בפיקוד הדרום. החטיבה הופעלה בסדרה של קרבות נגד כוחות ח'ר' ושריון מצריים. התרגיל הציג בבירור את הנחיתות הכתומית של הטנקים בחטיבת השדרמן של צה"ל (מבנה החטיבה כלל גודל טנקים שדרמן אחד – במקומו של צה"ל 52 טנקים ולמענה במצבה מופחתת, גודוד חרמ"ש וגדוד חרמ"ן [חיל רגלים ממונע]). תוצאות מכך החטיבה יכולה את גודוד החרמ"ן לחזור לא נגעו ממשום המחסור בטנקים ובזחל"מים.

קורס מ"פים שדרמן: לאחר הבוגרים מוסמכו נפתח ב-4 אפריל 1956 מחזור א' אימונים ראשון של קורס מ"פים שדרמן, שכלל 28 חניכים. הקורס הכשיר את החניכים לפיקד על פלוגות שדרמן והניסיון שנורש באימון ותפעול הציגים היהו את הבסיס התורתי של הקורס. היה זה קורס המ"פים היחיד עד למלחמת סיני.

תפקיד הרמטכ"ל משה דין ביחס להפעלת השדרמן: באמצע שנות ה-50' עלתה קרום של האמריקאי, שהיה חמוש בתותח קטרינה 75 מ"מ (המירות לוע 650 מטר בשנייה), בעל גלוי העזה, דבקות במשימה, יזמה ומקוריות. דין העיריך בנזין מקורו אוויר, היה טנק המערה העתיק של השדרמן הישראלי, החל מתום מלחמת העצמאית. מחד תוכנות מוצלחות בקרבות המנהלים בקצב מהיר ולדעתו ייחודה זו היה דגם הרואי לחייב בתוך צה"ל. גם מושגנו על השדרמן וציפורתו נגורו

ריכוז טנקים שדרמן מצריים שנלקחו שלל במהלך מלחמת סיני

7. ראיון המחבר עם אל"ם (מיל') יצחק בנאר, מפקד ביום האויב בתרגול "פלט".

וללא בינה תורתית, היא שהביאה לשינוי בתפיסת תפקיד חטיבת השריון. משומם שלאחר שנקבע טנקים האיאם-אקס יושלו ביחידות השריון שוב לא ניתן היה באופן מעשי להוציאו אותם ובפועל הם הפכו להיות חיל קבוע מהס"כ החטיבתי. נראה שזו הפעם היחידה שהחלה של דין עלתה, שלא בכונתו, בקנה אחד עם השקפותו של לסקוב, שדגלה בשיתוף טנקים האיאם-אקס בקרב המשוריין, חלק אורגני של חטיבת השריון (ראה בהמשך).

כאמרם שניים ארגוניים אלה נקבעו עוד לפני שלטקוב קיבל את הפיקוד על גיסות השריון. כאשר הוא קיבל את הפיקוד הוא התכוון לשנות את ארגון השריון ותפעלו לפ' תכנית פועלה המבוססת על ראייתו את שדה הקרב, לאחר שהצבאה המצרי יקלוט את השריון הרוב שישפה לו ברית המעוזות. דעתו הייתה שעיל השריון להחזיק כוחות שריון סדרים המסוגלים לפעול במחיות כדי להרתו או למנוע מלחמה בהיקף של שליש מכלל כוחות השריון. במקורה של מלחמה הוא ראה את השריון המצרי ככוח העיקרי שפיעעה חמורה בו או השמדתו יכירעו את המלחמה.

לפייך על השריון לפעול במרקם ככוח אוגדתי שיופיע עמוק מערך האויב, ישטול על שטח חיווני ויאלץ את השריון המצרי לעורוך התקפת נגד, כאשר הכוח הישראלי עוזך בעמדות. היפותיו אלה הביאו אותו לדרוש את חזוק מפקדת י"ש לשם ארגונה כמפקחת זרוע, את הפיקת חטיבת 7 לחטיבה סדירה באופן מלא, דהיינו הקמת גודל טנקים איאם-אקס סדר ועוד אלמנטים סדריים של ארטילריה והנדסה. שאיפתו להגדלת מספר הטנקים בחטיבות השריון, הביאה להחלטה שפוגעה בתפעול פלוגות הסיור של חטיבות אלה. עד אז כללו פלוגות אלה, שתמיד היו ללא טנקים,

76.2 מ"מ ומוזק"ם רחוב), כאשר מועד ההספקה המשוערים היו מסוף يول' ועד ספטמבר. העסקה הייתה סודית וסוכם שהרק"ם יוביל בנחהות צרפתיות שיפרקו אותו בהסתור.

מדווע דרשו דין ופרס קיבל 200 טנקים איאם-אקס יקרים (ישראל שלימה עברו רכשות הנשק) בעוד טנק סופר שרמן עליה המשיכים שימנוו את קלוקלים או לדחוס אותם מידית ולתקן אותם בהמשך. שיקולי ביטחון הכריעו על רכישה מיידית. 30 טנקים ראשונים הגיעו בנובמבר 1955 ועוד 30 בתחלת 1956.

הטנקים שבוצו בפלוגות הסיור של חטיבות השריון. באפריל 1956 הוגברה הכוונה בפיקוד הדרום (באזורה עת היו שני צח"מים צוות חטיבתי משורין] מצריים בסיני) וטנקים האיאם-אקס שלטו בתשוכה המביצעת ככוח נ"ט, כשהם מופעלים על ידי צוותי מילואים שאומנו בחופזה. בנוסף הם שוטפו כאמור בתTAIL "פלט", שעבר בשטח הנגב, הן כבאים אויב והן כחלק מהכח החטיבתי. התוצאה הבלתי נמנעת הייתה שתקנות המתכ"ל שבידו כוח נ"ט מעולה התנפצו. בסוף Mai 1956 עמד מספר טנקים האיאם-אקס השירים על 24 כאשר בארץ לא הייתה עדות מנועים להחלפה ולהזורה לכשרות של הטנקים המוקלקלים.

שינויים ארגוניים ומחלוקת תורתית: ב-24 ביולי בערב, לפני הגעת הנחתת הראושנה, נרכחה ישיבת מטכ"ל שדנה בנושא כיצד לקלוט את הכמות האדומה של דッシュ טנקים האיאם-אקס. הנחייתו של דין הייתה שככל עוד לא יותקנו בטנקים השיפורים הנדרשים הם ישמשו כנק"ט נידי ותו לא. למרות השקפותו זו הוא סיכם בסופו של דבר להקים גודל טנקים איאם-אקס בכל חטיבת שריון. הסיבות להחלטה זו לא נגעו בשינויי ייעודם אלא בינוין, לאחר מגעים שהתקיימו לפני כן, נרכחה בעיריה ורמאר ועידה שדנה בעניין זה. נציגי ישראל, משה דין ושמعون פרס, ביקשו לקבל 200 טנקים איאם-אקס נוספים וכנים מטוסים. בסיכום הוועידה נקבע שישראל תקבל 120 טנקים איאם-אקס ועוד 40 טנקים סופר שרמן (בעל תותח

לצורך בינה מעשית. תוכניות הבדיקה היו שתותח הטנק עמד היטב ב מבחני הירי אך התגלגה גם עקב אכילס של הטנק – תקלות חמורות בעמירות המנוע והתותח שנגמו מאבק וחום. הדילמה שעמדה בפני צה"ל הייתה האם לרכוש את טנקים האיאם-אקס אך לאחר שייתקנו בהם אמצעים שימנוו את קלוקלים או לדחוס אותם מידית ולתקן אותם בהמשך. שיקולי ביטחון הכריעו על רכישה מיידית. 30 טנקים ראשונים הגיעו בנובמבר 1955 ועוד 30 בתחלת 1956.

הטנקים שבוצו בפלוגות הסיור של חטיבות הדרום (באזורה עת היו שני צח"מים צוות חטיבתי משורין] מצריים בסיני) וטנקים האיאם-אקס שלטו בתשוכה המביצעת ככוח נ"ט, כשהם מופעלים על ידי צוותי מילואים שאומנו בחופזה. בנוסף הם שוטפו כאמור בתAIL "פלט", שעבר בשטח הנגב, הן כבאים אויב והן כחלק מהכח החטיבתי. התוצאה הבלתי נמנעת הייתה שתקנות המתכ"ל שבידו כוח נ"ט מעולה התנפצו. בסוף Mai 1956 עמד מספר טנקים האיאם-אקס השירים על 24 אשר בארץ לא הייתה עדות מנועים להחלפה ולהזורה לכשרות של הטנקים המוקלקלים.

הסכם הנשך עם צרפת: באפריל 1956 הייתה צרפת משוכנעת שמצרים מסיימת למורדים בעליה. עניין זה שינה את חסה לישראל מושם הערכתה, שמצרים היא אויב משותף לה ולישראל, וכי חיווקו של צה"ל הוא אינטנס צרפת. ב-22 ביוני, לאחר מגעים שהתקיימו לפני כן, נרכחה בעיריה ורמאר ועידה שדנה בעניין זה. נציגי ישראל, משה דין ושמعون פרס, ביקשו לקבל 200 טנקים איאם-אקס נוספים וכנים מטוסים. בסיכום הוועידה נקבע שישראל תקבל 120 טנקים איאם-

מה נעשה בשריון מסוף يول' 1956 ועוד למלחמות סיני

החותמיה ולגמרי לא התייחסה לרמת הגודוד ומטה. היסודות שנלמדו ותורגלו החל מ-1954 המשיכו להיות בחזקת נכס צאן ברזל של תורה תפעול היחידות. אמנם זורע, טען שלסקוב והוא שינו את השיטה שהייתה נהוגה בשוריון לפתח באש מטוחנים של 600–400 מ', לטוחנים של 1,200–2,000 מ', אבל שכח לציין שהשינוי נגרם כתוצאה ישירה מהיפור בתותח הטנקים, שעה כללו כמות גדולה של תותח 75 מ"מ צרפתים בעלי מהירות לעז גבואה בהרבה. כדי להביא לשינוי מעין זה אין צורך במיניו מפקד ברמה אופרטיבית גבואה אלא ידע מקצועיני בסיסי בתותחנות טנקים.

האימונים שנערכו בתקופה זו לא עברו במרקחה הטוב את רמת היחידה (רק בגודוד 82) והמהפך הארגוני של חטיבת 7 חייב אותה להתמקד באמוני ההסבה המוצעניים ובאמוניות הטקטיים, כדי להשיג את רמת האימון הראשונית הדורשת להפעלת יחידותיה.

ומה באשר להנחתת התורה לפיקוד הגבואה של שרויין? לסוקוב יחס חשיבות מרובה לגיבוש תורה התפעול בכתב אך היא לא הגיעה לכדי תורה תפעול מסוימת. לסוקוב הרבה לפרנס מסמכים ארכויים, שחקלם היה ציוטוט קטעים נבחרים מתוך הרוין של מכביאים זרים וטענוudo למפקדי הרוין. בדרוך זו הוא ניסה להקנות להם את השקפותיו על ייעילות צבאית, על דגשים באמוניים וכו'. קשה לאמוד את השפעה של המסמכים הארכויים על אורח המחשבה של מפקדים סדריים, העוסקים באימונים מואמצים, להציג רמה התחלית נאותה או על קציני מילואים. נראה שקריאת בלבד בתקופה כה מאומצת לא הייתה מספקה לולא אומנו ותורגם המפקדים והיחידות בהפעלת שרויין מעשית בעבר.

דרך אחרת לבחון את השפעת החומר הכתוב שהופיע לסוקוב הינה דרך מינוי מפקדי היחידות הרוין, שבאותה עת היו המפקדים הבכירים ביותר בשוריון, ותוורתו של לסוקוב, שעסקה בתפעול האודות, כוונה בראש ובראשונה אליהם. והנה ימים ספורים לפני מלחמת סיני מונו שני מפקדי היחידות שרויין חדשם, שלא מתו מפקדי הרוין הוותיקים, שהובאו לתפקיד לאחר שליחם שורה של פקדים ביחידות ח'יר ובמטכ'ל. זו הוכחה שתורתו של לסוקוב, אם אכן היא התכוונה לשנות את אורח החשיבה והלחימה של מפקדי הרוין הבכירים, לא הייתה לה אחיזה במציאות המדודית זה. באשר למח'ט השריון השלישי, מפקד חטיבת 7 הסדרה, הרו שתיפיסתו על תפעול תוקפני ונועז של הרוין קיבלה ביטוי בתרגילים ובתרמיונים שנערכו בשנים קודמות והוא לא היה זוקק להנחיה של הדרוג הגייסי בעניין זה.

שינויים בرك'ם ובצורות

שינויים במכבאות הטנקים החל מסוף יולי 1956 ועד למלחמת סיני: מבצע "יונה" – המבצע לפירוק סודוי ומוסתר של רק'ם בעסקת "גאות" שהוביל בначחות צרפתיות, החל ב-24 ביולי 1956 והופסק ב-20 באוגוסט מיום שהחלה הועסקו בהכנות למלחמה נגד מצרים ושארית הרכש הובלה באניות לנמל חיפה.

עסקת "גאות" העלה לאין ערוך את כמות הטנקים של צה"ל, שהייתה עד סוף يول'י רק כ-150,

חטיבת השריון של כוח איסמעיליה במסדר סיום חניון במדבר סיני

בחთאגונות חדש, שכלה הסבת שני גודדים (גדוד 9 לא-אם-אקס וגדוד 52 לח'רמ"ש) והבסת פלוגות הסירול לרק'ם לרכב החדש. רק גודוד 82, שבו לא חלו Shinonim, עבר אימון אינטנסיבי של תרגילים עד רמת הגודוד בשיטה 302. אך גודוד זה לא נמלט מהזורך לשקייע לבנון בין המטכ'ל – הצלידות בטנקים אם-50 ובטנק סופר שרמן, שהחליפו את טנקים שרמן אם-3.

חטיבת 27: לאחר שישימה את הקמתה בתרגיל חטיבתי "פלט", שנערך במאי 1956, לא עברה אימונים נוספים כלשהם. עם גיוסה לקרואת מלחתת סיינ' עברו שתי פלוגות טנקים שרמן הסבה. האחת לטנק שרמן אם-50 והאחרת לטנקים סופר שרמן.

חטיבת 37: שהייתה בשלבי הקמה, הייתה אמורה להתחילה באמוני היחידות רק'ם כסיום אוקטובר 1956 ולסים את הקמתה עד 1 באפריל 1957. **בית הספר לשריון (ביסל'ש):** ה�建ת המפקדים נשמכה לפי המתווה שנקבע בתכנית העבודה השנתית. ההצלידות בטנק אים-אקס חיבתה ה�建ת צוותים רבים. באמצעות מורים רבים כוח הדריכה לביסל'ש ונעורק אימון של מחזור ראשון של חניכים סדריים ומילואים. מוחזרים נוספים שתוכננו להיערך מאוחר יותר לא התקיימו.

לסיכום – מלבד אימוני גודוד 82, שנעשו במתכונות אימוני צג'ס משופרים,מושום הדגש שניתן בהם פעילות קרבית עצמאית של המספרת המדודית והפלוגותית, לא נערכו בתקופה זו אימונים היחידתיים אחרים. אותן היא תוכנו לヒיערן להיערך לאחר פירוץ קראאת אפריל 1957 לא בוצעו, עקב פריצת המלחמה בסוף אוקטובר 1956, בעוד שההעדרו ממסכות הבלתי הניהול – קרי, שר הביטחון דוד בז'גורין. ב-30 ספטמבר 1956 נערך בעניין זה דיון רב משתתפים, בהשתתפות שר הביטחון, והכרעתו שניתנה לאחר זמן, אישרה את תפיסת התפעול של דיין.

בפעם הראשונה נתקי אים-אקס. ברגון החදש של השוריון הוצאו הטנקים מהפלוגות והן הפעילו נ'ים, ג'פי סייר וסקאוט-קר.

תורתו של לסוקוב לא הייתה מקובלת על דיין, שראה בשוריון כוח מסויע לח'ר – הוא "מלכת הקרב". היא גם גרה לקובפליקט בין לבן המטכ'ל והפיקודים המרחבתיים שחששו לפגיעה בכוחותיהם ובמערכות. הישgo העיקרי של לסוקוב היה ההסכמה על הקמת גודוד ח'יר 52 מחייבת גבעתי לשוריון. אך השאר דרישותיו של לסוקוב כמעט ולא ננעלו.

העמדת השוריון בצל הח'יר הייתה קיימת גם בשנים הקודמות והשאלה היה מה אכן השתנה עם מינויו של לסוקוב כמפקד ג'ש? התשובה היא כי עקב מעמדו האישី של לסוקוב כחבר המטה הכללי וכמי שבגירויו העיריך ולטפל בನושא של צה"ל לא ניתן היה להמשיך ולטפל לאחריו הרוין בדרך פיקודית וריגלה. דיין, בניגוד לדעתו של לסוקוב, גرس כי ההתקדמות לאחר הבקעת קווי האויב תיעשה על ידי הצלידות ח'יר ושורין קל לא הטנקים. על אף סמכותו כראש המטה הכללי הוא שאף להציג גושנקה לאישוש תפיסתו הוא ביחס לתפעול הרוין, מכל הפיקוד העליון של צה"ל וביעיר מהסמכות הביטחונית העליונה – קרי, שר הביטחון דוד בז'גורין. ב-30 ספטמבר 1956 נערך בעניין זה דיון רב משתתפים, בהשתתפות שר הביטחון, והכרעתו שניתנה לאחר זמן, אישרה את תפיסת התפעול של דיין.

אימונים וה�建ת: עד סוף Mai 1956 התנהלו האימונים בגיוסות הרוין בהתאם לתכניות מתחלת השנה. לאחר מכן חלה הפסקה באימונים של המועד הסדרי בגין שתי סיבות: האחת, ירידת ה�建ת הרוין שהביאה את הרטכ'ל להוות בכשירותו הרק'ם שהביאה את הרטכ'ל להוות של המועד הסדרי בגין ה�建ת הרוון סוף يول'י הcessionים היה פחות מהמנימומים הדרוש לפעללה; האחת, חלק מהיחידות של חטיבת 7 עסקו עד סוף אוגוסט בפרויקט הנחתות הצלבתיות ובבבשות איזור הפירקה. השינויים שהללו במבנה והארונו של הרוין, בהתאם לדרישות של לסוקוב שצה"ל אישר אותן, רק בתחילת ספטמבר 1957, שקבעה שעילו להיות מוכנות למלחמה ב-1 אפריל 1957.

חטיבת 7: החל מספטמבר החלה החטיבת

החולת תורה בתפעול ב.cgiות השוריון

תפיסתו של לסוקוב הייתה אמורה להביא לשינוי בapoן הפעלת הרוין ברמה האופרטיבית, החל מהדרוג החטיבתי ומעלה, ומעט לא געה ברמת

אוחדי טיקים

ההצטיידות ברק"ם הייתה מברכת אך המגילה עיקרית בהפעלת הטנקים היה מספר הצוותים שהוכיחו בשני קדומות. אכן גם אם צב הקליות היה מוגבר לא ניתן היה לנצל את מלאו כמות הטנקים. אין לומר מחייבות פועלתו של לסקוב בכל האמור לקליטת הרק"ם בנסיבות רבה ובעלائقות משופרת. אך דרומי של מפקה, שוריה עומד בפני אתגר מעין זה, היה פועל בדומה וסדר עדיףותו היה התמקדות בהקניות היכולת הבסיסית להפעיל את מרבית הרק"ם על פני אימונים של הרמות הגבוהות.

חלחתת סיני - התרות במחנן המעשי

המבחן העליון של כל תורה או תיאוריה צבאיות הוא המלחמה. רצח הנורול וממן צריך לאחר הפולמוס הגדול בין דין לסקוב באשר לתפעול השריון פריצה מלחתת סיני. לכן מן הראיו הוא לבחון כיצד עמדו תורותיהם של שני אישים אלה במחנן. בחינתת תכנון מהלכי המלחמה ואופן התפעול השריון מלבדים שהמשימות שהוטלו על שתי חטיבות השריון שהיו אמורים לפועל בסיני, היו אופייניות לתפיסת התפעול של צה"ל עוד לפני הפולמוס שפרק בחודשים האחרונים שלפני המלחמה. בכלל גזרת פעולה הוטל על הח"ר להבקיע את מערכ האויב וחטיבות השריון עם גדרו הנווקים שלחן היזדמנויות, שהשריון ציפה לו והוא השכיל לנצל מה אם כן התרחש כאן? נראה שכאשר תפעול השריון יצא מגדר תיאוריה לכלית והגע לשלב של מבחן מעשי – פעליופיקוד הדרום ומפקדות האוגדות להתגברות על מערבי האויב בשיטת פעולה שהיתה נחלת צה"ל בשנים הקודמות. כתוצאה לכך הפקה מלחתת סיני להיות לחילן היזדמנויות, שהשריון ציפה לו והוא השכיל לנצל אותו במידה מרבית, הודות למספר גורמים:

1. הצלתיות ברק"ם טוב יותר מזה שעמד לרשותו בתרגיל "פלט".
2. פעללה ותקפנית של הרמות בסגנון הלחימה שאפיין את השריון עד בתחילת תקופה שנotta ה-50'.
3. גיבוש הפעולה ברמת היחידה בשנים שלפני כן.

דיכוי

מבחינותו של השריון לא חלה כל מהפכה באופן תפעולי במהלך מלחמת סיני, כפי שהתגבש במשך השנים הקודמות. אם חלה איזושהי מהפכה היא התבטה בראש ובראשונה בחשיבה של הפיקוד העליון, שהיא מרכיב מוצאי ח"ר, שלא עירico יכולות את היכולות של השריון ושינוי נתונים להשפעתו של רמטכ"ל שופט את השריון לפי התרומות שתוית לאירועה לעומק.

מכאן ש"האשמה" בהופעה המרשימה של השריון במהלך מלחמת סיני מונחת על כתפי השריון עצמו, על מפקדיו הצעירים, שפתחו ותקימו את השריון לאורך תקופה ארוכה. אף שהם פעלו בנסיבות של צבא המבוסס על ח"ר, שקנה את עולמו בעקבות תגמול, ושםקוו של השריון בסדר העדיפות ה策"לי היה נזוך, הם המשיכו להיאבק בקשימים של כוח אדם וצדוק ולהכחין אותו למלחמה. המאמץ הממושך והמתסכל נשא פרי כאשר נפתח לשוריון חילון ההזדמנויות וכאשר המאבק הצבאי נועד להשיג הכרעה בקרב נגד צבא סדר.

למעל 300 טנקים, כולל:

1. 76 טרמן אס"ר.
2. 12 טרמן אס"ר.
3. 40 טופרטרמן.
4. 180 אס"אקס"ר.

לאחר הלאמת תעלת סואץ נחתמה עסקת נשק נספח עם צרפת ובה נרכשו 100 טנקי שרמן אס"ר (בעלי תותח 76.2 מ"מ) ו-300 זול"מים. אספектה הרכש החדש התחיל באוקטובר 1956 ועד למלחמות סיני הגיע לארץ כ-200 זול"מים ו-48 טנקי שרמן אס"ר. בסוף אוקטובר 1956, כמה ימים לפני מלחמות סיני, הושלמה הרכבת מוזוז ראשוני של תותחי אס"מ-50 ב-25 טנקי שרמן והם נופקו בהקלות לייחידות כאשר תיקונים אחורונים בטנקים נרככו בשם היו ביחידות עצמן.

פריקת משלוחי הרק"ם חדש הייתה למעשה הגדלת הפטונצייאל, אך לא תגבור מיידי של כוחות השריון, משום שהרק"ם הוציא ממחסני הצבא הצרפת ולבני שיחיות השריון יצטידו בו הוא היה אמרו לעבר תחליך של בינה ותיקונים. הכמות הגדולה שהגיעה בזמן כkr חייבה מאמץ מלחדים שהמשימות שהוטלו על שתי חטיבות השריון שהיו אמורים לפועל בסיני, היו אופייניות לתפיסת התפעול של צה"ל עוד לפני הפולמוס שקבע את קצב ההצטיידות. טנקי הטופר שרמן, הגיעו באוגוסט ונופקו לייחידה החל מאמצע אוקטובר. טנקי אס-1 נופקו לייחידה אחת בלבד בהיקף של פלוגה אחת. טנקי אי-אס-אס-אקס אפלו צייד את כל היחידות שהיו בהם צוותים ומסגרות מוכנים להפעלה.

לסיום – תגבור השריון בכמות עצומה של רק"ם על סגיוו השוניים, הייתה פרי פעולות והסכם שנערכו בתקופה שבה לסקוב, אף בחולמותיו הגרועים ביותר, לא חלם על כך שהוא יפקד על גיסות השריון.

שריונאים בחינוי בסיני מציגים לשידור החדשנות מישראל

השריון במלחמת סיני (1956)

מצרים

T-34
坦兇特 בר"ת-המוציאות
תוחת: 85 מ"מ
צוות: 5 איש
משקל ערך לקרב: 32 טון

坦兇 T-34 עם צריח AMX-13
坦兇特 אורה"ב עם
חלוף צריח צרפתית
תוחת: 75 מ"מ
צוות: 4 איש
משקל ערך לקרב: 29 טון

SU-100
坦兇特 ברית-המוציאות
תוחת: 100 מ"מ
צוות: 4 איש
משקל ערך לקרב: 32 טון

משחית טנקים ארץ'
坦兇特 בריטניה
תוחת: 17 ליטראות
צוות: 4 איש
משקל ערך לקרב: 16 טון

**שריונית אופנית (6x6)
BTR-152**
坦兇特 ברית-המוציאות
תוחת: 12 + 2
צוות: 9 איש
משקל ערך לקרב: 9 טון

ישראל

M4A3/A4
坦兇特 אורה"ב
תוחת: 75 מ"מ קצר מסוג M3
צוות: 5 איש
משקל ערך לקרב: 32 טון

M-50
 על בסיס טנק שרמן
אמריקאי M4A4
הסבת צריח ישראלי
תוחת: 75 מ"מ צרפתית
צוות: 5 איש
משקל ערך לקרב: 34 טון

M-1
(טנק שרמן)
坦兇特 אורה"ב
תוחת: 76.2 מ"מ מסוג M-1
צוות: 5 איש
משקל ערך לקרב: 32 טון

AMX-13
坦兇特 צרפתית
תוחת: 75 מ"מ
צוות: 3 איש
משקל ערך לקרב: 14.5 טון

זחל"ם
(שריונית זחלית למחרה)
坦兇特 אורה"ב
תוחת: 8 + 3
צוות: 10 איש
משקל ערך לקרב: 10 טון

הגנה ושליטה מלאה עם
המערכות המשולבות של
”אלתא” למערך היבשה

מִרְגַּשִׁים שָׁאֵלָתָא בְּשִׁטָּח

אנשי אלתא שולחים

ברכת שלום ובטחון למשפחה חיל השריון

אלתא מערכות בטיח

חברה וחברה בת של התעשייה האווירית לישראל בע"מ
חדשנות. פתרונות. שליטה.

הרכשת מטרות
ובקרת אש

מערכות הגנה
והגנה עצמית

התראת
מקדמת ושו"ב

מודיעין, תצפית
ובוינן

ברכת קירטיקס לאייל השריון ולצה"ל

קינטיקס מפתחת ומיצרת מגוון מערכות לטנקים מרכבה סימן 3, 4, לרק"ם
בצה"ל, ולוי"צו"א – מערכות מייזוג אוויר ומיגון אב"כ, מטען עוז, מערכות
הידראוליות, מסעף סובב צרייה, רכיבי מזקו"ם, תות מערכות למנוע ומסרת.

מערכת
מייזוג
וחימום

חליפת מיגון מז"א ואב"כ

קינטיקס בע"מ

קריית שדה התעופה, ת.ד. 50, נמל התעופה בן-גוריון, מיקוד: 79100
טל: 03-9720200, פקס: 03-9720300

הרקע למבצע "קדש"

29 באוקטובר עד 5 בנובמבר 1956*

דוקטרינת הביטחון של ישראל קבעה חמשה מטרות, ששם בבחינת 'קוזס בל' – עילית

לזה"ל לפתחה במלחמה מקדימה:

1. שיבוש החים התקנים בישראל בעקבות טרו.

2. חסימת נתיבי הים והאוויר במפרץ אילת.

3. ערעור AMAZON החימוש בין צה"ל וצבאות ערב.

4. כניסה חיל משולח ערב (יראקי, סורי) לירדן.

5. כריתה ברית צבאי משלשת בין מצרים, סוריה וירדן והקמת מפקדה ערבית משותפת.

* מתוך הספר "לא על מגש של כסף" מאת יהודה ואלך

שלבים במבצע 'קדש'

יום	הציג הצפוני	הציג המרכזי	הציג הדרומי
יום שני 29.10			יום שני 29.10 עם שרב הצנחת גזרם בפתחת המזרחי של מערב חותלה-גביל חוטין. כיבוש כונתילת
יום שלישי 30.10		כיבוש הצבאות לפנות בוקר. כיבוש אל-קוויזמה 4 וסיוור לעבר אינחל. בשוב נשלח כוח לאינחל 7 פריצה דרך אל-קוויזמה, התקדמות בשני צירום לעבר אברעגילה דרך מס' ציר א-ז'דקה ולעבר אום-ישעון ואברעגילה 10 כיבוש עוגה אל-סומרי וטורת אום-יביסיס עם ערב	כיבוש א-תמסוד לכיוון בוקר. אחריו הצהרים כיבוש אינחל. בשעה 1800 התקדמות עם תגדוד חטוףנה לידי מוצבת פארקר 202
יום רביעי 31.10		התתקדמות לעבר חותלה. התקפות אזור מכירות. כניסה למערב וקרב עם הכוח הסורי החטן עליו. 202	התתקדמות על אום-קפטן 10 כיבוש צבאות אברעגילה, סכר רואפה וצופות יכבל לבני. הדיפות והתקדמות של צוות חטיבתי משורין מצרי. כיבוש ביר אל-חסנה וביר אל-חפתה. סיור לעבר מבואות חותלה. 4 נערך מנגע כוח מהחטיבה לאינחל
יום חמישי 1.11	בליל 10/11.1.11 וביבוקר התקפות חרמ"ש על אום-קפטן 10 התקופה על אום-קפטן 7 ליפנות בוקר רוד שלימים וכיבוש הפיקום מצרי בבור רוד	בליל 10.11.11 וביבוקר כיבוש חילק טומצבי רפיה, פריצת מוצבי רפיה, יחד עם חס' 1. כיבוש ג'ירדי והתקדמות עד למבואות אל-עריש	שלמת כיבוש מערב חותלה-גביל חוטין וחתוגנות מעברו הטזרובי של המערב 202
יום שישי 2.11	7 קרב שוריון ממושב לביר-ג'נפת, המשד וחותקמות לעבר תעלת סואץ 10 תפיסת אום-ישעון	כיבוש אל-עריש עם בוקר. התקדמות עד אירומני (15 ק"מ מובלעת סואץ) חטיבת חירר 11 יחד עם צוות גדור משורין כובשים את פמן רצועת עזה והעיר עצה, ומתקדים לעבר חאן יונס	
שבת 3.11	7 כיבוש החלק הדרומי של רצעת עזה והעיר חאן יונס 37 כניסה לרצועה לטיהור כיסי 12 התגננות		
יום ראשון 4.11			
יום שני 5.11			

ההסכם חייב את ישראל להתחילה את המלחמה במהלך סמוך ככל האפשר לתעלת סואץ, ומצד שני חיבrah חשדנותה של ישראל כלפי בריטניה מהלכים זהירים בימה הראשונה למבחן, עד שתופעל למשעה התערבותה בנוטה הברית במסורת מבחן 'מוסקטיר' ותקפו אזור התעלה ופורט סעיד. עד אותן רגעים היה יתירה ישראלי חיית לשמור לעצמה אפשרות לנסיגה ולהיפיכת המבחן לפשיטה רחבה היקף שבושא 'יסוגו כוחות צה"ל, בטרם יסתובכו מעבר לרצוי. ב-25 באוקטובר שונתה התכנית מיסודה. והוחלט כי חיל האוורור לא יפתח את המערכת בהפתעה שודות התעופה המצריים, אלא יסתפק בהגנה על שמי המדינה ובסיוע לכוחות הקrukע; והמלהך הראשון יבצע בצד הדרומי ולא בצד הצפוני; והשרון לא יופעל לפני 31 באוקטובר.

באוקטובר 1956, בעקבות ניצחון תומכי נאצ'ר בבחירות לפרלמנט בירדן, הוכחה שם ממשלה פרו-צרית בראשות סולימן אל-ג'בולי. ירדן הודיע על ביטול הסכם הצבאי עם עיראק וב-25 באוקטובר הודיע על הצטרפותה לברית הסוציאל-צריתית.

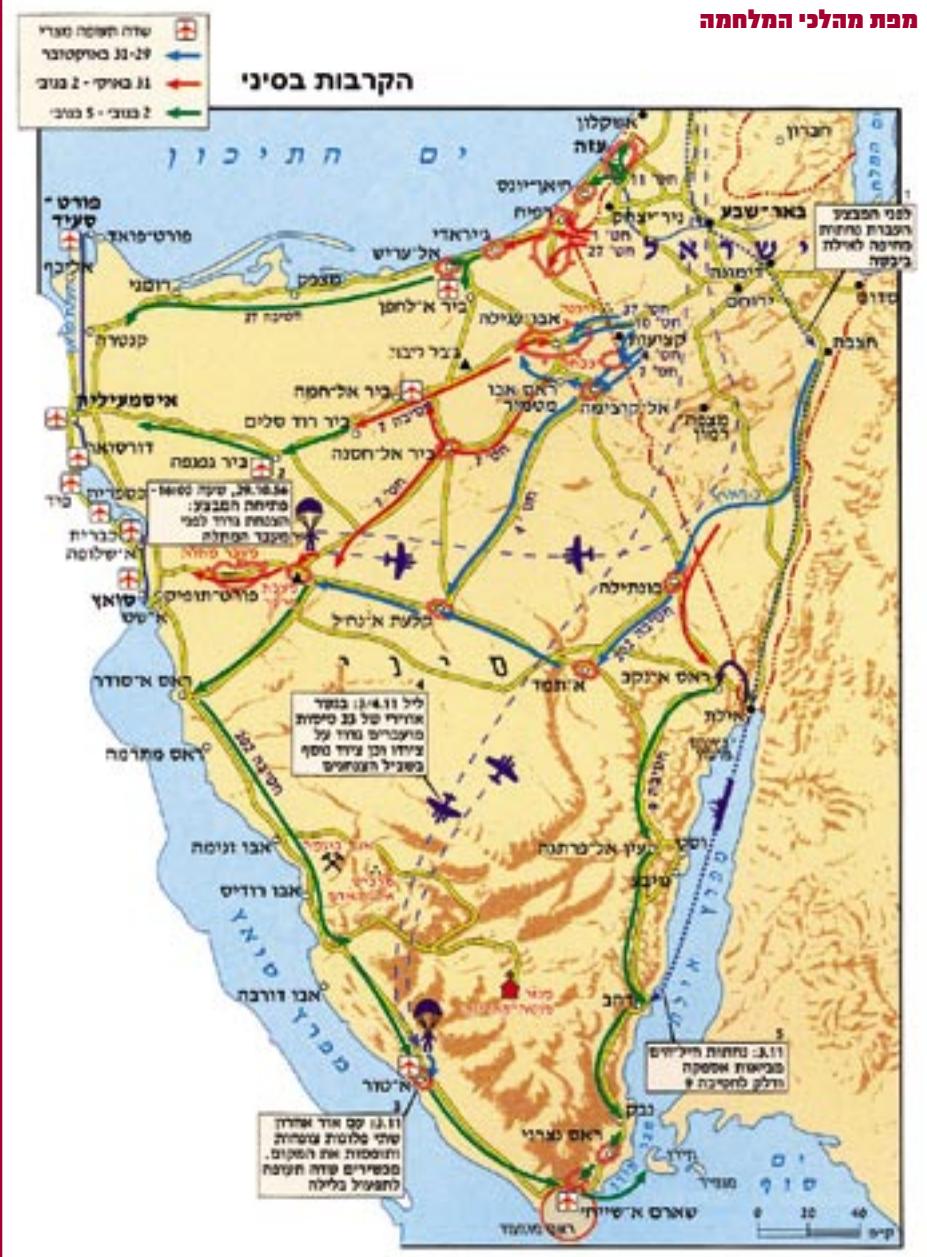
התכניות המבוצעות לכיבושו של החיזייני סיני בכוחו של צה"ל בלבד נעשו אקטואליות מאז והפר מאزن הכוחות בין ישראל למצרים בעקבות עסקת הנשק הסובייטית הראשונה עם מצרים. ב-5 באוקטובר גובשה התכנית - "כוחות צה"ל יכבשו את צפון סיני, יבססו קו הגנה בדהה המזרחי של תעלת סואץ ויגנו על מרחב המדינה בגזרות האחורה".

בעקבות הסכם חשאי שנחתם בין ישראל לצרפת ובריטניה, נאלץ המטה הכללי לשנות את התכנית וביוני 1956 הוכנה ועדת משותפת, שהבריה שרי הביטחון והרמטכ"לים של שתי המדינות. ואולם

בשפטember 1955 בעקבות עסקת הנשק הצ'כית-צרית, שבמסגרתה רכשה מצרים כמות גדולה של כל נשק מודרני. באפריל 1956 חתמו סוריה וברית המועצות עסקת נשק בשווי 100 מיליון דולר, שכללה בעיקר רכש מטוסי קרב והפצצה, טנקים ותותחים. בספטember 1956 טס המלך חוסיין לחבניה (שבעיראק) וביקש מן המלך פייצל לשגר דיווחה עיראקית לירדן. בראשית אוקטובר 1956 נערכה דיוויזיה עיראקית בגבול ירדן וב-14 בחודש נכנסו יחידות החילוץ לתוך ירדן.

מאוקטובר 1955 עד אוקטובר 1956 התגבשה מערכת של בריתות צבאיות ערביות: ב-20 באוקטובר 1955 חתמו מצרים וسورיה על ברית צבאית והקימו פיקוד ערב משותף בראשות גנרל מצרי. במקביל התגבשה ברית עיראקית-ירדנית וביוני 1956 הוכנה ועדת משותפת, שהבריה שרי

מפת מלחמי המלחמה

סבלת מלחמי המלחמה

דרום סיני
שתי פלוגות מהס"ר 9 ויחידות סמורות אילת כבושות עם עבר את ראש אינקב
התקנסות החסיבה באורו כונתליה
תגעה מכונתליה לראש אינקב. סיור דרום
התקדמת לנבר דח. החסיבה מגיעה עם עבר עד למרחק 35 ק"מ מושם. כוח מילא כובש את טבה.
סיור למציגת דרכן לראש איסודר. עם עבר התקנת שתי פלוגות באיסודר והசורה השדדה לנחותות טסוסים בלילה. בלילה מונחת דוד חייר סחטי 12 לאחורות הפלקסים כיבוש דח והפשך החתקדים דורות.
9 יתודע הסיור נתקל במארדים באודוי כיד. נכרי. תפשות סדרות גמט וראש איסודר. סיור מאיסודר לעבר שרארם א-ישיהו
9 כיבוש ראש נכרוי והתקדמות עד שרארם א-ישיהו, העבר גדור מושם איסודר שארים א-ישיהו
9 כיבוש שרארם א-ישיהו פירצה טמערב לעבר שרארם א-ישיהו וסיחור הפבוקות הדודמיים משביבים של חצירותαι טינו

פריצת הדרך החדידית שהובילה לפריצת הדרך הצבאית

הצבא המצרי התחמש בכמויות עצומות של נשק מהגוש הסובייטי והפך איום קיומי על ישראל. נאזר, השליט המצרי, החירף את המתייחות באזורי כשלאלים את תעלת סואץ. צروف ובריטניה כרתו בינהן ברית צבאית ותכננו מבצע לשתלטות מחדש על התעלה. ישראל 'נאלצה' להצטרף לברית, אף סיפקה לשתי המעצות את העילה למתקפה. הייתה זו הזדמנות פז להסרת האיום המצרי ולהפגנת מהלכי קרבנות שריון קלס"ם

לענין הטכני, הד ראשון למחולקת העקרונית בין דין לבין גיוסות השירותן בשאלת השימוש הנכון בשירותן במהלך המלחמה. דין הורה כי 100 טנקים יוחזקו בכשירות ובכוננות מלאות בכל עת. פירוש ההוראה, הלאה למשה, היה הפסקת כל האימונים – לפחות עד שירכשו טנקים חדשים. דין הביא את הדברים לפני בנגוריון, וזה פנה, כאמור, אל סוקוב "בבקשה" שקיבל על עצמו את שיקום גיוסות השירותן. ב-23 ביולי, עוד באותו נסס לסקוב רשמי לתפקידו, אמר דין לבנגוריון: "בינתים חיים (סקוב) כתוב מסמך על אופן הפעלת השירותן (במקורה מללחמה), אשר מאוד מאד איננו לפי רוחי... זה בדיקת היפך ממה שאני חשב, זה מאוד מאוד לא לפה מה שאני חשב".

לחילוק הדעות שהלכו והחריפו היו שורשים עמוקים. היה בהם הד לאויה מחולקת יונה בין יוצאי הצבא הבריטי (במקורה זה לסקוב וחורע), המבקשים להשתティ את פעולות הצבא על הזרועות המודרניות, שרין ואויר, לבין חסידי התנאים שלו, המבקשים תחבולות מקוונות ומיטלים ספק במקצועותו של חנוך צבאות זרים. ויכון זה, בראשיתו עוד בשליחת תקופת המנדט, הגיע לשיאו בימי מלחמת העצמאויות, ונמשך עוד שנים לא מעטות אחרת.

תורת הלחימה השירותנית מתגבשת

במהלך שלושת החודשים שהפרידו בין מינויו של האלוף חיים לסקוב למפקד גיוסות השירותן בין פרוץ המלחמה, התנהלה ויכוח נוקב בין בין הרמטכ"ל דין על עקרונות הפעלת הכוח המשוריין. עד מהרה נוצרו שני מתחנות:

1. הרמטכ"ל והקצינים הצבאים באוגן המתה הכללי (בעיקר מאיר עמידה, עוזי נרקיס ושיקחה גביש) מצד אחד, שלא רצו לוותר על בכורת חיל הרגלים וראו בשירותן חיל מסיע בלבד. דין נלחם על כבodo ומעמדו של חיל הרגלים, שהיווה את רוב מניניו ובניינו של צה"ל באותה ימים. מעבר להסתיגותו המוצהרת מיכולות השירותן, דין האמין באמת ובתמים כי הרגלים הם שיכרתו את הקרב: "השירותן אויל, יעשה נפלאות, אבל בשבייה לכבות את היעדים בנקודות הקשות, בנקדות המפתח, יצטרכו את החיה", וללא החיה לא יוכל לעשות את זה".

2. מפקד גיוסות השירותן, האלוף חיים לסקוב וסגנו, מאיר זורע, מצד שני, שרצו לראות את השירותן כחיל עצמאי המSolo להכريع את קרבי הבששה. אחרי כלות הכל, זה היה המנדט שקיבל לסקוב מבנגוריון – להפוך את השירותן לחיל היבשה העיקרי.

מחולקת זו אף נדונה בפורום סגל הפיקוד הבכיר ב-1 בספטמבר 1956. בדיון זה, שבו השתתפו 43 הקצינים הבכירים ביותר בחיל, ובו נוכחות שר הביטחון – ושיהיה אחד השיאים בדיונים לגיבוש

"مكان התוֹרָפה שְׁלֹנוּ זֶה הַשְׁרִוּן... פֵּה הַחֻלְשָׁה שְׁלֹנוּ מְסֻכְנָתָה... וְגַם אִם נִקְבֵּל מִהְרָא מִשְׁמַרְתְּנָה..." בקבל בשבועות הקרים, המאזן שלנו לא יוחזר לתיקונו. גם נצטרך לעשות מאמצים גדולים להציגו את היפך הפעלת השירותן, והעיקר – נצטרך לעשות מאמץ גדול לעשות שימוש מקסימלי אפשרי בכלים שיש לנו בידינו".

בנגוריון עשה מעשה שرك מעמדו המייחד אפשר ואמת. הוא פעל ישירות, לא דרך הרמטכ"ל, למינוי קצין בכיר לתפקיד, שמשמעותו הורדה בסולם הפיקוד. כפי שהסביר למטה הכללי: "מתוך ראיית החוליה החלשה הזה (השירותן) בשרשורת הזיוון שלנו – מתוך הצורך לעשות מיזוג מקסימלי ושימוש מקסימלי בכליים שיש לנו והעתידיים להתקבל, עשיית דבר בלתי רגיל, ככלומר בעלי תקדים אצלנו: ביקשתי את האלוף חיים לסקוב, סגן הרמטכ"ל, שהוא יזכה על עצמו הפיקוד על השירותן... כי זה גם מקום התוֹרָפה המסוּכָן שלנו וגם נחוֹן המאמץ הפנימי הַכִּי גָדוֹל...".

לדאגו של בנגוריון ולזימטו היה יסוד אובייקטיבי. בתחילת קיץ 1956 הייתה יכולת המבצע של חטיבת השירותן יכולת המדרגה. ב-28 במאי, אחרי התרוגיל משולב של תעלת סואץ ויצר חומה חייה בימין לשכת הרמטכ"ל העורות הבאות: "התוצאה החיסול הסופי של כוננות גיוסות השירותן מביצנית שימוש הטנקים. טנק שרמן אחד נשף כליל ו Robbins אחרים התקללו. אולם בעייר ורמר, בקשרו חדש הווזר ונחיתה בעיר ועוד, בקשרו החדש הווזר ונחיתה בעיר איאם-אקס-13". באוטו חדש הווזר ומושג איאם-אקס-13. המושך לוחץ בשני התקפדים. ב-26 ביולי 1956 הלאים נוצר את תעלת סואץ ובכך הchallenge לשירות האירופים, אשר הובילו לרבעת צרכות-בריטית ולמצע מוסטקייר, שתכליתו השתלטות על התעלה ופתחתה מחדש ממעבר חופשי של קלישט.

בדיעבד, המאמץ שעשה צה"ל להכין את שלוש המסוגות החטיבתיות המשוויות לקרהת המלחמה. גרם לשחיקתן הcumult מוחלטת. ברור היה, ערב ההסכם עם הצרפתיים ומהיד אהרון, שאפשר לצאת כך למלחמה. עוד נרשם ביום לשלתו של רב-אלוף דין: "הרמטכ"ל הוציא פקודת חריפה האוסרת את השימוש בטנק איאם-אקס לתפקיד סיור או תפקדים אחרים, המחייבים תנوعה רבה. עד אם תימצא הדרך הטכנית למנוע הישקאות הטנק על ידי האבך והחול, יש לראות בא-אקס-אקס תותח נ"ט מתנייע בלבד, וכל תנועותיו הטקטניות תוגבלנה להחלפת עמדות ירי".

גיוסות השירותן מוחה, אך דין לא רמתע: "עלינו להילחם בזבואה העת בעזה טנקים ולא בעזות עקרונות תיאורתיים. אל לנו להניח את האיאם-אקסים אף מטר אחד מיותר". היה כאן, מעבר

מ רוץ החימוש הקדחני בו פתחה מצרים במאצער שנאות ה-50', הדליק נורוות אדומות אצל ראשי מערצת הביטחון בישראל. לשיאו הגע המורוץ בספטמבר 1955, כשהמצרים חתמו על עסקת נשק ענקית עם צ'כיה, במסגרתם היו אמרורים ואמצעי לחימה נספפים. מטוסים ואמצעי לחימה נספפים. בכיריהם במטה הכללי המליצו להנחתת על המצריים מכת מגע, אך הרגינה המכונית דחתה את הרעיון, מחשש שפתחהה במלחמה ללא תמכנת וברכתן של המעצות הגדלות, תפגע בסיכויי ההתחמושת של ישראל.

ואז, בוני 1956, ארירה פריצה הדרך בהישיישראל צרפת, בדמות הסכם רכש צבאי, שהתפרש בישראל כברית צבאית של ממש. הסתבכותה של צרפת במערכה הצבאית באלג'יריה, והצלחתה של ישראל לשכנע את הצרפטים, כי תוכל להביא להם תועלות מודעניות וצבאית במאבקם בשליט מצרים, עבד אל-נאצר – כל אלה סייעו להשלמתו המוצלח של משא ומתן ארוך ומיגע בין שתי המדינות.

בצՐFT החולט, על דעת משרד החוץ ומשרד ההגנה גם יחד, לסייע לישראל בעניין הרכש באופן מסיבי. במגזר ההסכם (שם הצופן "גאות"), שוחתם בעיר ורמר, בקשרו חדש הווזר ורמר 200 טנקים מסוג איאם-אקס-13. באוטו חדש הווזר ומושג איאם-אקס-13. המושך לוחץ בשני התקפדים. דוד בנגוריון, שהמשיך להחזיק בשני התקפדים. ב-26 ביולי 1956 הלאים נוצר את תעלת סואץ ובכך הchallenge לשירות האירופים, אשר הובילו לרבעת צרכות-בריטית ולמצע מוסטקייר, שתכליתו השתלטות על התעלה ופתחתה מחדש ממעבר חופשי של קלישט.

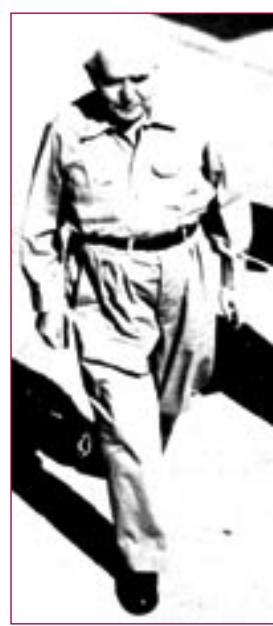
ישראל, אשר בתקילה לא ראתה עצמה מעורבת בஸבר, 'יאלצת' להצטרף לברית ואף לספק לשתי המעצות את העילה למתקפה. בישראל חששו מازע עסקת הנשק הצ'כית, כי מלחמה נגד מצרים הנה בלתי-מנועת, והברית בין שתי המעצות האירופיות הייתה חזקה פוזה להשתתת האיים מדרום.

הסכםה של ישראל לחברו ברית,פתחה סופה את חוצבות הרכש מצרפת, במשותע עסקה שנייה ("עוזה"), שנחתמה במהלך אוקטובר. עסקה זו, שהייתה מקיפה הרבה יותר וכמעט ללא תמורה, העשירה את השירותן עוד ב-100 טנק סופר-שרמן וב-200 צחל"מים.

דין קירע את האם-אקסים

ב-19 ביולי 1956 אמר ראש הממשלה ושר הביטחון, דוד בנגוריון, לקציני המטה הכללי:

* הכתבה התפרסמה לראשונה ב"שירותן", גיליון 6, אוקטובר 1999

ראש הממשלה דוד בנגוריון

שליט מצרים, נאצ'ר להלאים את תעלת סואץ וייצר חומה חייה של אוניות לחסימת המעבר

שעת ה"ש" ובכיוון הפון, צפונה במקומות דרומה. במהלך זה היו משמעויות חמורות, שהפחיתה שבון היהת 11 תקיפות של מטוסי חיל האוויר שלנו על כוחותינו.

המשך הקרבנות של אוגדה 38 לכה מאוד בחסר, בהיעדר עוצבתה החזקה ביותר – חטיבת 7 – ובין השאר התבטא הדבר בעולתה המהוסת של חטיבת 10 (ח"ר מילואים) בכישלונה כיבוש מתחם אום-כתף. כמו כן, בחטלה הנמרחת לרוב של קרב. חטיבת המט"לית, חטיבת העתודה המט"לית, חטיבת שריון 37, אשר אף היא נסלה בהתקפה על אום-כתף. למורת הכל, חטיבת 7 נכנסה לקרב בעוצבת שריון 11 – אולם אילוצי הברית עם צraft ובריטניה, מנעו את הפעלת העוצמה המשורינית כולה במקביל ובהפתעה. יתרה מזאת, החשאות שאפפה את המהלים הצבאים המשופטים, שחקל ניכר מהמפקדים בשיטה כלל לא היו מודעים להם, וועה לבול ומכונה בדגימות הבקרים ביותר.

פתיחת הדלת" לשריון

בעולת חטיבת 7 בעומק חצי האי סיני הייתה מרשימה במילוי, כאשר בשלב מסויים של הלחימה, המרחק בין הכוח המזרחי ביותר, צג"מ 82 (באום-כתף) והמערבי ביותר של, צג"מ 9 (ביבירג'גפה), היה כ-100 קילומטר! הישגים אלה בלטו שבעתיים לנוכח הביצועים העולים של השריון בתפקיד פלט", ארבעה חדשים בלבד קודם לכך.

מפת מבצע "מוסקיטו" לכיבוש הзуלה

אלוף חיים לסקוב. חילוקי דעתות
קשהים עם הרמטכ"ל

במהלך הקרבנות הוכפפה לאוגדה זו חטיבת שריון נוספת (חטיבת 37), כך שלבסוף מנתה האוגדה שתי חטיבות ח"ר ושתי חטיבות שריון.

המשך הקרבנות של אוגדה 77 האוגדה השניה, אוגדה 77, בפיקוד מפקדת גיסות השריון והאלוף חיים לסקוב, רוכזה בצריך הצפוני, בגין רפח אל-עליש. לראשונה נוצרו התקדים, שהקנה למפקדת גיסות השריון אחריות כולה – לבניין הכוח בעיות שלום ולהפעלת חלק ניכר ממנו בקרב. תפיסה זו רוחה בצה"ל עד כוונת מלחת שלום הגליל.

אגודה 77 כללה שתי חטיבות ח"ר – גולני וחטיבת 27. אולם אילוצי

הברית עם צraft ובריטניה, מנעו את הפעלת העוצמה המשורינית כולה במקביל ובהפתעה. יתרה מזאת, החשאות שאפפה את המהלים הצבאים המשופטים, שחקל ניכר מהמפקדים בשיטה כלל לא היו מודעים להם, וועה לבול ומכונה בדגימות הבקרים ביותר.

החותמה לא איחרה לבוא. אוגדה 38, שעלה הוטל לכبوש את מתחמי אבו-עגילה ואום-כתף, ושהוכפפו לה מרבית כוחות השריון (כ-150 טנקים), מצאה עצמה מעורבת בסדרות קרבות בלתי מתואמים. כוחותיה הופעלו ישירות על ידי הפיקוד, תוך התעלמות מכללי יסוד בלחימת שריון, כגון ריכוח, הפתעה ותזמון.

חטיבת 7 הוצאה מהמסגרת האוגדתית מרוגע שחתנה את הגובל, והופעלה ישירות על ידי אלף פיקוד הדרום, אסף שחמוני. החטיבה הוכנסה לחימה בניגוד לתכנון האוגדתי ותוך הפרה מפורשת של פקודות הרמטכ"ל, 36 שעות לפני

תורת הלחימה של השריון – התגבסה קואליציה רחבה של קציני המטכ"ל בהנהגת דיין, אשר צידדה בתפיסת הרמטכ"ל. מולםעדו לסקוב וזרע, שייצגו את עמדת השריון.

בנ戎וון דחה את ההכרעה במחולקת ככל שיכל, אך לבסוף נאלץ לגבות את הרמטכ"ל. בסופו של דבר, המלחמה הייתה חזקה מכולם והצדקה את גישת מפקדת גיסות השריון.

העימות בכתוב ובטל-פה בין שני הצדדים, כאמור, עד תחילת המלחמה של מלחת סיני. השIRON, בפיקוחו של חיים לסקוב ובגיבו מלא של סגנו, מטהו ומפקדי השריון הבכירים, המשיך בעזבולה קדחתנית של בניין הכוח ניכר ממנו וחול"מים, ציוד לחימה מבוקר ואחר, כוח אדם מעולם – החלו לזרום לעוצבות וליחידות.

כל אלה לו בפועל אינטנסיבית של ארגון הכוחות, הכנת המפקדים בכל הרמות, אימונים מפרכים של הלוחמים במקצועות השריון, אימוני צוות, מחלקה פולוגה, השרות בעלי מקצועות טכניים, קשר וברפואה. במקביל, עדכנו תרגלים על שולחות חול ותעל"מים (תרגול טקטי ללא גיסות) בשרה, בוצעו תרגילים שלדים של כל היחידות ואמון מלא של גודן טנקים מדורם לאר-שבע.

הפעולות האלה בוצעו ללא ידיעת מוסמכת על מועד אפשרי לפריצת המלחמה, או על החזיות הצפונית. המועד המוקדם ביותר לסיום ההתארגנות והגעתו מרבית עוצבות השריון לכוננות קרבית מלאה, נקבע לסוף דצמבר 1956. לקרוא את אמצע 1956 נקבעו תקני עוצבות השריון כלהלן:

מבנה גיסות השריון: מפקדת הגיס, הפעלת בעיות רגיעה כמפקדת כוחות השריון וכמפקדת קצין השריון הראשי, מתחפלת בשיטת מלחת לפקדת אוגדה ולמפקדת קצין השריון הראשי.
עוצבות השריון כוללות: שלוש חטיבות משוריינות (7 סדרה, 27 ו-37 מילואים בהקמה), שלוש פלוגות בנות 17 טנקים כל אחת, בגודן א"מ-אקס"ז 13 הפלוגות בנות 11 טנקים כל אחת. בגודן ח"מ"ש. גודן ח"ר מונען. פלוגת סיור (לא טנקים).
הספר לשריון פיקודים, סדנה גיסית, בית הספר לשריון סדנה גיסית.

- מבנה עוצבת שריון:
- מפקדת חטיבת קביעה ומוגברת.
- שני גודדי טנקים – בחטיבה 7 בגודן טנקים ש Roman וגדוד טנקאי א"מ-אקס"ז 13 (בגדוד Roman שלוש פלוגות בנות 17 טנקים כל אחת, בגודן א"מ-אקס"ז 13 הפלוגות בנות 11 טנקים כל אחת).
- גודוד ח"מ"ש.
- גודן ח"ר מונען.
- פלוגת סיור (לא טנקים).
- פלוגות חטיבתיות: הנדסה, קשר, רפואי, הספקה, סדנה, מחלקה משטרת צבאית ויחידת רכב מילואים.

חשאות רעה בלבול ומכונה

התכנית האופרטיבית שהוצאה לפועל, בסופו של דבר, אפשרה את הפעלת כוחות בריכוזים אוגדיות. לראשונה פעל צה"ל באמצעות מפקדות של אוגדות מסוימות, בהן רוכזו מרבית הרכ"ם. שתי האוגדות רוכזו בפתחת סיני. האחת, אוגדה 38 בפיקודו של אל"ם יהודה ואלך, כללה שתי חטיבות ח"ר (4 ו-10) וחטיבת שריון סדרה.

חסרי הכוחות בפועל במלחמת סיני

החזית המזרחית המצרית	פיקוד הדרום בצה"ל	
2 דיוויזיות: 3 (חי"ר), 8 (פלשטיינית)	2 אוגדות: 38, 77	מפקחות עוצבות
6 חטיבות: 4, 5, 6, 86, 99, 87, 21, וגדר 21	5 חטיבות: 1, 4, 9, 10, 11	יחידות חי"ר
1 גודוד שרמן M-3	1 חטיבה: 202	חי"ר מוכנה
2 חטיבות משמר לאומי* ועוד 4 גודדים**, 2 גודדי מכוונות גבול, גודוד פדאינו, גודוד 247 (משמר וביטחון), יחידת משמר גבול	3 חטיבות: 7, 27, 37	יחידות שרין יחידות אחרות
■ 100 טנקים ■ 55 משחיתתי טנקים מסוג ארץ'	175 טנקים: שרמן, סופר שרמן, אי-אמ-אקס-13	טנקים
■ 109 מטוסי קרב-הפצצה*** (מהם 89 מטוסי קרב סילוניים, 8 מטוסי בוכנה, 12 מפציצים סילוניים) ■ 60 מטוסי תובלה ואמון	■ 81 מטוסי קרב-הפצצה*** (מהם 53 מטוסי קרב סילוניים, 26 מטוסי קרב בוכנה, 2 מפציצים בוכנה) ■ 36 מטוסי הובלה ואמון	מטוסים
110 קנים: 80 תותחי שדה, 24 מרגמות כבדות, 6 תותחי חוף	192 קנים: 2 אגדי ארטילריה (2 גודדיםBINONIIM, 8 גודדי שדה, גוננת נ"מ, 2 גודדי שדה עצמאים, 2 גודדי מרגמות כבדות)	קני ארטילריה
■ 2 חטיבות חי"ר: 1, 2 ■ 1 צוות חטיבתי משוריין (53 טנקים ומשחיתתי טנקים וגודוד חרמ"ש על נגמ"שים רוסיים)	חטיבת חי"ר 8, גודוד מלחטיבת 12 וגודוד משמר הגבול	כוחות עתודה

* Taken חטיבות מהמשמר הלאומי לא קבוע; ** בגודוד כ-250 חיילים; *** בשנות התעופה בישראל 60 מטוסי 'מיסטר' 4' ומטוסי F-84 מאוישים בטיסים צרפתים;
**** למצרים כ-180 מטוסי קרב-הפצצה סילוניים, חלקים בלתי שימושיים

סיכום

הניצחון במלחמת סיני הוא שהפק את ה-29 באוקטובר – יום פתיחת המלחמה – ל"יום גיוסות השרוון", יום שמצוין מאז מדי שנה. במלחמה סיני בא השרוון לראשונה לידי בטוי, כחיל פרוץ ומבקיע ולא כמסיע לעוצבות החיה". גיוסות השרוון שלפניהם מלחמת סיני, היו שונים מאודו שנטלו בה חלק. השוני נבע מימושם לקחים לריאות המלחמה, אשר אפשרו את מאפייני הפעלתו של השרוון ויתרונו על האיבר.

השיטה שנבחרה ידועה בכינוי "פתחת הדלת" (בדומה לטקטיקה של גורל אלני בקרוב מגידון, במהלך המלחמות העולמים הראשונה). חטיבת הח"ר גולני תקפה את מזבבי ופיה מודром לצפון, ובכך פתחה את הדלת לפירצת השרוון מערבה. אך בדומה למערכת אל-עלמיין במהלך המלחמת העולם השנייה, הח"ר לא הצליח לסייע במועד את פריצת כל המכשולים וכיבוש המתחמים, וכן מצאה עצמה חטיבת שרין 27 משתתפת בקרב ההבקעה, כשהיא פורצת לעצמה את הדרך החוצה.

החטיבה ניצלה את תנופת הצלחה לכיבוש מתחמי צומת רפואי, מול שטח המפתח בהגנת סיני, מתחמי צומת רפואי, ומול עיקור הכוחות המצריים – דיוויזיה 3 ודיוויזיה פלשתינאית 8 – ניהלה אוגדה 77 בפיקוד האלוף לסקוב מהלכי קרב קלסיים, שתחילתם בהבקעה, והמשכם בניצול התנופה לתגבר מתחמי אברעילה.

בגזרה הצפונית, מול שטח המפתח בהגנת סיני, מתחמי צומת רפואי, ומול עיקור הכוחות המצריים – דיוויזיה 3 ודיוויזיה פלשתינאית 8 – ניהלה אוגדה 77 בפיקוד האלוף לסקוב מהלכי קרב קלסיים, שתחילתם בהבקעה, והמשכם בניצול התנופה ובمرදף אחר האויב עד למיגורו הסופי.

"ברזל מן האים". זה היה השם שניתן למשלוח הטנקים הצרפתיים מדגם AMX-13 שהובאו בחשיין לאזור הקישון בחיפה

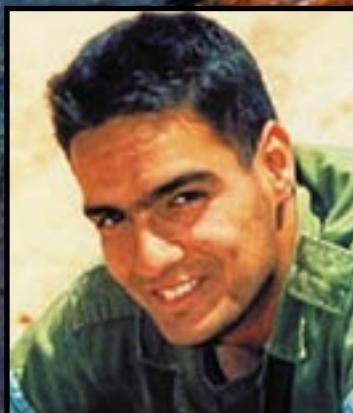
טנק שרמן שנשלחו חלק במלחמת סיני

זכרון

המאץ המתמשך על שמרית קיומה וביתרונה של ישראל אינו פסק לרגע ואינו פוסט על שותפותו המלאה של חיל השריון במאץ של צה"ל וככל דרוות הביטחון. מאז יום העצמאות בשנות תשס"ה ועד יומם העצמאות תשס"ו נפלו חמישה חיילי שריון ושותיהם נחקרו על כותל השמות ב"יד לשריון" בלטרון. ואלה החיללים שנפלו:

סמל שחר שטניר ז"ל
(מ"א 7445190)
עוצבת "סער"
נולד ביום ט' בניסן תשמ"ה,
31 במרץ 1985
נפל בעת מילוי תפקידו ביום י"ח
באלול תשס"ה, 22 בספטמבר 2005.
השאר הורים, שני אחים ושתי אחיות.

סמ"ר רון הVIDור ז"ל
(מ"א 7229360)
עוצבת "עקבות הברזל"
נולד ביום ט' באול תשמ"ג,
28 באוגוסט 1983
נפל בפעילות מבצעית ביום א' באול
תשס"ה, 5 בספטמבר 2005.
השארו הורים, אח ואחות.

טוראי דורו לאופר ז"ל
(מ"א 5321792)
עוצבת "בני אור"
נולד ביום י"ח בטבת תשמ"ז,
29 בדצמבר 1985.
נפל בעת מילוי תפקידו ביום כ"ח
באייר תשס"ה, 6 בנובמבר 2005.
השאר הורים, אח ואחות.

טוראי אייל רובי תיכון ז"ל
(מ"א 6153857)
עוצבת "בני אור"
נולד ביום ו' באב תשמ"ו,
1 באוגוסט 1987
נפל בעת שירותו ביום י"ח בניסן
תשס"ו, 16 באפריל 2006.
השאר הורים, אח ואחות.

רב"ט אייל רוס ז"ל
(מ"א 7387195)
עוצבת "בני אור"
נולד ביום י"ב באדר תשמ"ה,
5 במרץ 1985
נפל בעת שירותו ביום י"ז במרחשון
תשס"ו, 19 בנובמבר 2005.
השאר אם.

VIDCO INDUSTRIES LTD.

חברת וידקו, יצרנית שרול תרמי לטנקים המערבה של צה"ל

השריון עשה היסטוריה

סדרה בת 11 מדליות רשמיות
THE TANK MADE HISTORY
A SERIES OF 11 OFFICIAL MEDALS

החברה הממשלתית למטבעות ולמטבעות
ISRAEL GOVERNMENT COINS AND MEDALS
CORPORATION LTD.

השריון עשה היסטוריה, "האר איזה איזה איזה"

עמותת "יד לשריון" מודיעה על
מיצג מכירה מוגבל של מדליות ארץ מסדרת

"השריון עשה היסטוריה"

של החברה הממשלתית למטבעות ולמטבעות.

המכירה המוגבלת ייעזה לעוזד את הרכבת מורשת השריון

מחיר כל מדליה 100 ₪ בלבד

אפשר לרכוש את המדליות בבחירת המחיר של "יד לשריון"

פרטיהם זמינים בטלפון 08-9784302

ח'י-ישראל - מס' חוויה

יוסף בר-זהב

כאשר מתבוננים לעבר צפון-מזרחה נחשך במלוא הדרו אחר ההנצחה "יד לשריון" בלטרון על מצודת המשטרה המונוקבת שבמרכבו ועל עשרות הטנקים ברוחבה הגדולה למרגלותיה, שמשימו את צה"ל וצבאות ערב מАЗ מלחתת העצמות. כאשר משפילים מבט לדרום - מערב, ממש מעבר לשבייל שלהדים ורג'ין, עולה שוב התמונה של אתר ההנצחה יד לשריון, הפעם בדמות מיניאטורית בקנה מידה של 1:25. העתק המושלם, שכולל גם את קיר ההנצחה, עלייו מופיעים במקור יותר מ-9,000 חללי השריון, ממחיש בדרך מוקדמת את תרומתו של השריון לביטחונה הלאומי של ישראל.

המנוטאיסטיות, היהדות, הנצרות והאיסלאם נחשף לעיני המבקר בהרכבה. כל האתרים המקודשים לניצרות דוגמת ה"ויהה דלווזה", כנסיית "כל האומות" שהוקמה בראשית המאה הקודמת על שרידי כנסייה מהתקופה הביזנטית וכנסיית "מרים מגדולנה" הבנויה בסגנון האריכלות המוסקובאית של המאות ה-16 וה-17 מרטחים ככל הנראה את המבקרים הנוצריים. כיפתו האפורה של מסגד אל-אקצא בצד כיפת הסלע המוזחת מלמדות על האמנות האיסלאמיות הקדומות. מעבר לסימני הדרך הנוצריים והאיסלאמיים, העיר שחוירה לה ייחדי נשhaft על שלל אתרים היהודיים מכל התקופות. הכותל המערבי מופיע בקנה-מידה הגדלה לשאר המבנים ורחבות התפללה נשאת את חזיה לשאר המבקרים מיימי הורדים. הרובע שבעת הנדריכים המקוריים מימי הורדוס. הרובע היהודי, ששוקם בשנות השבעים של המאה הקודמת, חושא את שפעת קשתותיו, חצרותיו וסמטאותיו הציריות. גם הדגמים של השכונות היהודיות הראשונות שנבנו מחוץ לחומה בסוף המאה ה-19 דוגמת "נחלת שבעה" ו"נחלאות" מלמדים פרק חשוב בתולדותיה של העיר. להבדיל מן האתרים הנישאים דוגמת הכנסת, משכן נשיאי ישראל ובית המוסדות הלאומיים,

ח'ים עד שכנראתה היה קשה למתחנני הפארק להחליט על מה מיותרים בתצוגה (?), המבקר מתרשם, שהמשימה הושגה במלואה. אם תרצו, הנה لكم תבניתנו נור מולדתנו בקנה-מידה של 1:50,000 שמשליטה את הטופוגרפיה של ארץ ישראל ומשמשת פלטפורמה ראוייה להטמעת המורשת ההיסטורית, ההתישבות, מלחמות ישראל וchein אן. לא רק הכרה מעמיקה עם מורשת העבר נרכשת בבירור, אלא גם ספיגה عمוקה של הטעמים והצללים. לאחר שלוש שעות של טויל רגלי כסום בשכילים רחבים ואדםדים (מתאים גם לנכים בכיסאות גלגלים - י-ב.ז.), הנר מבטיח לעצמו, לחזור ולהיביא את משפחתו בביקור הבא ולctrף גם ידידים.

הפארק המעצב מגדרוד והותאם את הטופוגרפיה של ארץ-ישראל, משתרע על-פני 60 دونם וכולול 6 איזוים עיקריים, ירושלים, תל-אביב, חיפה, המרכז, הצפון והנגב. בכל-לבבו מזדרים דגמים מהפניטים של תולדות ההתיישבות בארץ ישראל. היסטוריה, ציונות, חלוויות ומלאכת מחשבת חוברות להן ייחודי לבבואה נאמנה המורתקת את הצופה להתקבונות עמוקה. אף כי

בנייה "ביה"ס" לקטינים - בה"ד

7 מ-360 המבנים והאתרים המוצגים בפארק המיניאטורות הענק "ח'י-ישראל" בעمق אילון. רק ביקור במקום כדי חוות בך את זרמי מסלול בן 3 ק"מ, יכול להבהיר לך את סיפורה של ארץ-ישראל משנת 2000 לפנה"ס החשmal לمراقبה של הדגמים המיציגים את שטח הבנייה פסיפס רבי-אנפין של שלוש הדורות של הטעמים והצללים. לאחר שלוש שעות של טויל רגלי כסום בשכילים רחבים ואדםדים (מתאים גם לנכים בכיסאות גלגלים - י-ב.ז.), הנר מבטיח לעצמו, לחזור ולהיביא את משפחתו בביקור הבא ולctrף גם ידידים. הפארק המעצב מגדרוד והותאם את הטופוגרפיה של ארץ-ישראל, משתרע על-פני 60 دونם וכולול 6 איזוים עיקריים, ירושלים, תל-אביב, חיפה, המרכז, הצפון והנגב. בכל-לבבו מזדרים דגמים מהפניטים של תולדות ההתיישבות בארץ ישראל. היסטוריה, ציונות, חלוויות ומלאכת מחשבת חוברות להן ייחודי לבבואה נאמנה המורתקת את הצופה להתקבונות עמוקה. אף כי ישראל משופעת בכל-כך הרבה התרבות תרבותית וסגנונות

אנו מוצאים גם דגם מוקטן של איצטדיון "תדי" המואכלס בקהל מריע עם "שחקנים" בגובה אצבעות הנעים בגלוחית כפוח. אי-אפשר כמובן שלא להחשיר נשים כאשר מתחככים ליד הדגם של "ד' ושם" ואוהל ה"זקור".

לא רק מומחיות וכיסף אלא גם הרבה אהבה שפוכה בשבילים ובדגמי של הפארק. כל דגם מחייב מאות שעות עבודה של תחכירים, מתחכרים ומהנדסים, בניאים ואמנים. רכבים מתחכרים ומהנדסים, בניאים ואמנים. רכבים מהם, כך נתברר לי, באו מקרב עולי רוסיה וחבר העמים. קסםם של המוצגים נובע מהיעדר יתרור על הפרטים הקטנים ביותר. מאות אלפי אבירים משילימים את התצוגות המニアטוריות, שסוחות קריאות הפעלותמן הסוכרים.

מן הנמנעו הוא בסקירה קצרה להתייחס לשפע הממצאים. כך למשל, המערבים החדים בין העבר להווע דוגמת שכונת "נווה-צדק" היחסונית ובתי הבאהeos מראשית שנים השולשים של המאה הקודמת אל מול בית האופרה והמגדלם החדשם עתירי המידות, מגללים את התפתחותה של העיר ללא הפסקה, תל-אביב.

אם יש משהו, שמן החוכה לצינו במודגש הוא הצמיחה המニアטורית. כ-50,000 צמחיים, מתוכם כ-17,000 עצים מニアטוריים, רובם ארץישראלים או מזרח-תיכוניים דוגמת זית, ברוש, רימון, חרוב, אלון התבור, אורן, אשל, תמר, השמושר בני - גנור נלהבים ושםהוא אמצעי גיבש ליחידות צבאיות כמו-גэм לחברים מסחריות חזון "מני ישראל" מקיים טוילים משוטפים עם המבקרים לקרים יומ-עין בלתי-שיגרתי.

משטרת לטון ואזור ההנצחה י' לשון

הכרמל וחברים סkom ואור ים מקבצת שיכון ובינוי, שנרתמו למיזם מתוך התיקחות ערכית כוללת ומעבר לשיקולים כלכליים. המרווחה הגדול מן המיזם, ללא ספק, הוא המבקר. "מני ישראל" הוא אחר, שכל אחד מהבאים בשעריו, ילד והורה, צער וקשייש, עליה חדש ותיק, מתרפק עליו באחבה. הבהרות על מערכ ההדרכה וכן, אוזניות שמע, קטלוגים ומדריכים, ניתן להציג במקום, ולא ניתן לסייע בלי להזכיר ש"מני ישראל" מקיים טוילים משוטפים עם עמותת "יד לשון" בחבל לטון והסביבה, אזור הנ"זם" יכולו מורשת קרבות ויפעת הטבע. להתראות ב"מני ישראל".

החופי. מערכת ההשקייה הינה ממוחשבת ואוטומטית וכל צמח מקבל מים וודשן באמצעות טפטפת אישית. הגינון, בדומה לארכיטקטורה המニアטורית, מחייב אף הוא השקעה רבה. לביצוע הגינון בדגם של גן הבهائيים לדוגמה נדרשו לא פחות מ-23 ימי עבודה.

כאמצעי הנאה נוסף למבקרים מופעל במקום מסלול מכוני מירוץ בטיחותי (אלפא קראטינג), שמושר בני - גנור נלהבים ושםהוא אמצעי גיבש ליחידות צבאיות כמו-גэм לחברים מסחריות חזון "מני ישראל" לא היה אפשרי בלי המימון הכספיות לבקרה שתי קבוצות המשקיעים, גננות

אורdon תעשיית בע"מ מחזקת את ידי השירותאים וצה"ל

חיל השריון - כהה ראה וקדש

חאה סא"ל (מיל') ד"ר עמידע נרוֹזוֹ*

ולוש שנים לאחר מלחמת סיני (הידועה גם בשמה האחרון "מבצע קדש"), צוטט תא"ל (מיל') יצחק פונדק, שהקים את גיסות שריון בתחילת 1954 ופיקד עליו עד יולי 1956, כדי שאמרו: "nishezon shel hisharon b'me'atz Sini, hiya gomor at ha'sharon. ha'afu'la ha'mashita shel hisharon, asher ha'ulatahu ul'derek ha'malik, hiyyta me'atz k'desh!'"¹⁾

מה הין את חששותיו של פונדק ואיזה גורל עגום חזזה לשריון, אלמלא פעלו כוחותינו כפי שפעלו? מתוך דבריו של פונדק עולה בבירור, שבאותה תקופה הוטל ספק רב במושר הלחימה של השריון. בהמשך, מפורטים אחדים מהגורמים שעמדו ביסוד הפיחות בתורתם הדריונית למאם הלחימה.

רוכב הפיקוד העליון של צה"ל

רוב הקצינים בצה"ל של אותן שנים צמחו משורות ההגנה, או שהיו יוצאי הצבא הבריטי, ורובם המכריע היו קציני ח"ר. מסיבה זו נתה המטכ"ל להעrik יותר את תורתם הח"ר ללחימה, והתקשה

ערב מבצע קדש היה במטה הכללי רוח מוחץ לתפיסה הרואה בח"ר את כוח ההכרעה העיקרי (והכמעט יחיד) של קרבות היבשה. הביצועים הדלים של חיל השריון, המגבילות הטכניות הרבות והכמות המועטה של רק"ם מבצעי, חיזקו עוד יותר את ידי המתנגדים. אבל אז פרצה המלחמה, והשריון התעללה על עצמו במספר מהלci קרב קלסיים, שהכריעו את המערכת. הניצחון המוחץ במלחמות סיני, היה גם הניצחון המתווך של חיל השריון על כל מקטרגיו.

* סא"ל (מיל') ד"ר עמידע ברזנו (ח'ליל') הוא היסטוריון עמומת "יד לשריון"

קשהים בהתקפות השריון

דעתות והש>((יפות של אנשי שריון, שראו לחקנות לחיל תפוקדים מרכזים יותר ככוח התקפי המביא להכרעת האויב, לא עלו בקנה אחד עם התפיסה הרווחת בצה"ל. תנאים בסיסיים אלה הציבו את השריון במעמדות נחיתות, כאשר נטול ההוכחה מוטל עליו.

בתרמו ניס שנערכו ב-1951 וב-1952, הצלחה השריון להבקיע את מערכ ההגנה של כוחות החי"ר. אלא שהישג זה לא כלל כל שינוי תופיסת האופרטיבית של צה"ל, אדרבא, נמצא בתפיסה השגדיירו אותו כ"騰isis המבוסס על חוסר משמעות וניסיון לעקוף את כליה התמרון", יותר מאשר דגם לפוליה מעשית בשדה הקרב.

במהלך השנים הבאות, במקביל להצלחות הホールכות וגבורות של יחידת הצנחנים, נכשל השריון בהציגתו. תרגיל דרチャטיב' פלט', שהיה אמרו לסכם

מכן להעיבר את המלחמה לשטח האויב: הצלחה בקרב ההגנה הייתה תנאי מוקדם והכרחי למעבר להתקפה. משום כך זכה חזוק מערך החי"ר לקידומות ראשונה.

פלוגת טנקוי אי-אם-אקס-13
שועטת בחולות סיני לעבר היעד

השפעת הביטחון השוטף

לאחר מלחמת העצמאות סבלה ישראל מפעילות עוינת של מסתננים ("פראיונים") ממציגים ומירדן, שחדרו לשטחה למטרות מודיעין, גנבה, חבלה ורצח. לצד פעילות מסכלה, הגיב צה"ל גם בפעולות תגמול, תחילתה על יעדים אזרחיים ובמהמשך על יעדים צבאיים. יחידת הצנחנים שנשאה בעול פעולות התגמול, פיתחה שיטות לחימה מקוריות וקבעה סטנדרטים גבוהים לחימה ולהתנגדות בקרב. היא שימשה דגם חיקויו לצה"ל כולו, והגירה את האמון של המטכ"ל ביכולתו הקרבית של מערך החי"ר.

המטכ"ל משה דיין בתדרוך כתבים צבאים על מהלכי המבצע. צריך לומר שהשריון עשה את רוב העבודה

להבין את הצרכים של השריון, או לעמוד על יכולתו האמיתית.

מידיות הביטחון והאסטרטגיה של צה"ל

מידיות הביטחון שמטרתה הייתה לשמר על היישגי מלחמת העצמאות, פסלה מראש ומטעמים מדיניים נקייה ביזומה צבאית נרחבת והתמקדה במניעת השג קרעני מהאויב, בקרה של התקפה. צה"ל אימץ אסטרטגיה של מגנה, והקים מערכיו הגנה בכל גבולותיה של ישראל. במסגרת אסטרטגיה זו נקבע כי ניהול קרבי הגנה יעשה בתחילה על ידי הכוחות הסדירים, ולאחר מכן עם כוחות המילואים.

גישה זו הייתה הסתמכות רובה על כוחות חי"ר. השריון (שעד שנות 1954–1955 מנה חטיבת אחת בלבד) היה אמור להשתלב בקרב ההגנה, ולאחר

1. מתוך "התפתחות גיסות השריון של צה"ל", מערכות 252–251, חשוון תש"ז, אוקטובר 1975, עמ' 3.

תכנית הפעולה הישראלית הייתה הצנחת כוח סמוך לתעלת סואץ ב-29 באוקטובר 1956, כיבוש חצי הארץ סייני והגעה למצרי טירן לאחר מכן. הכוחות העיקריים התקדמו בשני צירם, הצפוני והמרכזי, אשר לכל ציר הוקצתה חטיבת שריון.

הערכות הרמטכ"ל, משה דיין, לכשרם של הטנקים הייתה נסוכה. בהנחהו כי תכנון הוא הדגיש שלאför פריצת מערכי ההגנה של האויב תישא התקדמות באמצעות כוחות ח"ר ושריון כל תנועה. בתשובה לשאלת מה עשה השווין, אמרו: "לאחר שיגיעו הכוחות לתעלה, ניקח כמה מובילים ונעביר טנקים אחדים, להורעת האויב.

הטנקים לא יגיעו בכוחות עצם"² (2) אך התפתחות הקרבנות מבצע קדש, הפכה על פיה את הערכתו של דיין. חטיבת 7, שפעלה בצד המזרחי, הצליחה לחדרו לעומק מערך האויב, להסתער ולכבות מוניות מוצרים, להתמודד נגד חטיבת שריון מצרית ולהתקדם ולהגיע עד תעלת סואץ. זאת, כאשר כוחות הח"ר בגוזה זו, 27, כשלו במקפה על מתחם אום-כתף. חטיבת 27, שפעלה בצד הצפוני, סיימה לפריצת מתחם רפתה, התגברה על מוצבי הגיראדי, כבשה את אל-עריש והגיעה עד לתעלת סואץ. גודוד טנקים, שפעל עם חטיבת ח"ר בכבוש רצעת עזה, הבكي לתוכה הרצiosa, חדר לעיר עזה וגע דרומה, תוך שהוא מוגבר על מתחמים שהוחבו בדרכו. כוחות הח"ר באו בעקבות הטנקים והשלימו את ההשתלשות. הטנקים הוכחו שם מסוגלים לבצע משימות קרביות מגונות ו גם למאות מרחקים ארוכים, ללא פגיעה מהותית בכורסיים.

לא רק הצלחות היו לשווין. ההתקפה החפויה של חטיבת 37 על מתחם אום-כתף, מבלי להמתין לטנקים שעשו את דרכם אליה – נסלה. ואולם, בניגוד לכישלונות של הח"ר, שנבעו מפעילות מהוסתת, כשלון חטיבת 37 נגרם עקב שאיפתת לפעול מהר ככל האפשר, בכוחות שעמדו לרשותה.

מאוד יכולתו לפועל בטוחים ארכויים ולתת תשובה נאותה ליום הקם. בתקופה זו הגיע משבר האמון בשירותן לשיא, ויומרתו לשמש כוח הדרעה עיקרי נדחתה בזולול.

את הקמת חטיבת השירות הראשונה במילואים, הבלתי את מגבלותיו בתפקיד על ידי קרקיים ואת היכולת הטכנית הנומוכה של הרק"ם, כאשר 40 הטנקים שנשלו בו חלק, יצאו מכלל פעולה מסיבות טכניות.

פרק 24 • מנגנות להלחמה

בספטמבר 1955 נודע על עסקת נשק בהיקף חסר תקדים בזמן התקון שחתמה מצרים עם צ'כיה. בעסקה זו היו המוצרים אמורים לקבל מהגוש המזרחי כמוות ניכרות של טנק ט-34 רוסים, מטוסים ואמצעי לחימה נוספים. גם ארכיות הטנקים והמטוסים הדאגה את צה"ל. אחד הטנקים שבל מהగות נקבע כגורוטאות וושופצו בארץ. עניין זה היה קשור לבכשו של המערך הטכני, שוגם הוא היה בתחלת דרכו, ובכירים חלקי חילוף בחו"ל, שהיתה מותנית בתקציבים.

מערכת היחסים שהחלла לתתרעם עם צרפת, אפשרה לצה"ל להציג בטנקים קלים חדשים (AMX13), שלא תיפקדו כיורא בתנאי האבק והחומר. רכישתם הייתה יותר בחינת הספקות במצויל ואירוע. בספטמבר 1955 כלל כוחו של השירותן כ-76 טנקים שרמן, המציגים בתותח 75 מ"מ קוצר קנה. כמו כן הוחל בהצידות ב-60 טנקים AMX13 המציגים בתותח חדש 75 מ"מ, רובם במצב טכני גורע.

המתיחות הצבאית בין ישראל למצרים צברה תאוצה בשנים 1956–1955. בחודש מרץ 1956 הגיע מידע מודיעיני, ולפיו קידמו המצרים שתי חטיבות שריון לחצי הארץ סיני. האימונים המוגברים של השירותן, כולל תרג'il פלט' הנזכר לעיל, שחקו את הרק"ם. בסוף מאי 1956 מנתה כוח הטנקים הכספיים של גיסות השירותן, 30 טנקים שרמן ותשעה טנקים אי-אמ-אקס-13 בלבד (בצה"ל היו אז עוד עשרה טנקים אי-אמ-אקס-13 ועוד 12 טנקים שרמן).

שאיפת השירותן להגבר את כוחו באמצעות אימונים קדרתיים, ומוגבלותה של המערכת הטכנית, פגמו

לחמת סיני

בתגובה להלامة תעלת סואץ על ידי נשיא מצרים עבד אל-נאצר, החליטו בריטניה וצרפת לפתחו במערכה צבאית נגד מצרים, כדי להשיב לעצמן את שליטה על התעלה ובהזמנות זו, להביא לחילופי המשטר בקהיר. ישראל הסכימה לקחת חלק במלחמה מתן הכרה שראוי לשטף פעולה עם צרפת, ששטייה לה בתחום המדיינ והצבא, וכי להבטיח סיוע זה גם בעתיד. מבחינה של ישראלי, הייתה זו גם הזדמנות, אולי אף חד פעמי, לפזר את ההסגר המצרי על מיצרי טירן ולכבות את רצעת עזה, שימושה בסיס יציאה למסתננים ולכוחות "פדיון".

טנקים מצריים בוערים בסיום התקלות עם כוחותינו. תנאי הלחימה נמעט אופטימליים

2. דברי מאיר זורע ב"צבא וביטחון א' (1948–1968)", צה"ל בחילו, אנציקלופדיה לצה"ל וביטחון (1982), עמ' 16.

מלחמת סיני אפשרה לשוריון להפגין בפני הפיקוד העליון את יכולותיו. הייתה זו הזדמנות מיוחדת במלחמה משום שהשריון פעל בתנאי לחימה כמעט אופטימליים – שטחים פתוחים, כוחות חיר"ר של האויב החמושים בכמות מוגעת של נשק נ"ט ושליטה מוחלטת של חיל האוורור הישראלי.

מלחמת סיני חוללה מהפך בחשיבותו הצבאית וביחסו של הפיקוד העליון לשוריון. מחד היה אמרור לסייע לכוחות הח"ר, הפק השריון לחיל העיקרי המכריע בקרבות היבשה. משה דיין, ש利ווה את מהלכיה של חטיבת הדרוזים מהן, הודה בסיום הקרבנות: "צריך לומר שהשריון עשה את רוב העבודה... כל הפעולות שנעשו עד עכšíו, נעשו בעיקר באמצעות השוריון ומטוסים".³⁾

הצלחה של השריון (ושל חיל האויר) הביאה לשינוי של מדיניות הביטחון, והאפשרות לפתח במלחמת מקדימה קיבלה עדיפות. בשנים שלאחר מכן היא השפיעה על ריכוז המאמצים בהגדלת כוחות השריון ובשיפור מתמיד של הרק"ם. השינוי המהפכני שהתחולל הודיע למלחמות סיני, היה גורלי לקיומה של ישראל וליכולתה הצבאית, ומהוועה ابن פינה בהצלחותיו של צה"ל עד עצם היום הזה (ראה הישגי מלחמת ששת הימים ויום היכיפורים).

בדיעבד ניתן לומר, שהמלחמה הקצרה ביזטר שאotta ניהל צה"ל (כ-100 שעות), תוך הפעלת

טנק שרמן בתרג'il משותף של שוריון וחיר"ר בתחילת שנות ה-50'

פעולות תגמול על משטרת קליליה (ליל 10–11 באוקטובר 1956) ובראשית נובמבר (1956) עליינו על מפת המזורה התקין ככוח שוריון!"

כמחצית מכוחו, היא שהביאה למהפכה המהוטית ביותר בתולדותינו. היטיב לתאר זאת חיים לסקוב, מפקד ייסות השריון במהלך מלחמת סיני, באומרו: "חשבו שאנו (השריון) לא מספיק טובים לבצע

3. מוטי גולני, תהיה מלחמה בקיי, תל-אביב 1997, עמ' 567.

מגל מערכות בטחון הינה החברה המובילה כבר יותר משלושים שנה, בפיתוח, ייצור ושיווק מערכות הגנה היקפיות ממוחשבות ומתקדמות. למגל מגוון גדול של מערכות שונות בשטח זהה שנים רבות בארץ וכן בחו"ל ומצאו אכיפות בחו"ל. מערכות החברה מותקנות ביוטר מ- 70 מדינות ברחבי העולם ומשמשות להגנה על גבולות, שדות תעופה, מחנות צבאיים, בתים סוחרים, תחנות כוח ומתקנים נספחים בעלי רגשות בטיחות גבוהה.

אין גבול לבטחון.

מגל מערכות
בטחון בע"מ

למדיע נוסף יש לפנות אל:
מגל מערכות בטחון בע"מ, ת.ד. 70, א.ת. יהוד 56000
טל. 03-5366245, פקס. 03-5391444.

השתן הסתער בחלול עוקף דין

הטנקים ייסעו על מובילים והטנקיסטים באוטובוסים, אחרי הח"ר - זו הייתה הדוקטורינה של הרמטכ"ל, משה דיין, ערבית מלחמת סיני. חיל השריון כבר היה מאורגן בincipi אוגדות, והחל בגיבש תורת לחימה מודרנית. דיין פסח על דרגי פיקוד במהלכי קרב שונים, ובתווך כל אלה הטנקים פרצו קדימה בסערה ושבטו לעבר תעלת סואץ. כל השאר שיר להיסטוריה

עורכו אל"ם (מלח' בני מיכלסון ואל"ם (מלח') שאול נגר*

* הכתבה התפרסמה לראשונה ב"שדרון" גיליון 6 באוקטובר 1999

הראשונה. בתמരון שנערך בפיקוד הדרום בשנה השנייה להסבה, היא התעלמה בביטחונה על חטיבה 7 הסדירה.

"בתמരון נכחו משלkipim הנספחים הצבאים הזרים, והם התרשםו מאו.אות זה לא הפליא, מכיוון שבגדוד הטנקים בחטיבה 10 נקלטו בגורי חטיבה 7 שהשתחררו מצה"ל, בעוד שבחטיבה 7 באותה תקופה הורכבה, למעשה, מחיילים סדירים שחלקם היו עדין טירונים.

"ההשבה מחתיבת ח"ר לחטיבה מוכננת ממשך שנתיים במילואים הוכתרה בהצלחה, ועקב כך הקומ מערך שרין ענק. העברתי קורס קציני שרין למפקדי הפלוגות של חטיבה 10, בשיטה שהיא מוקובלת מתפקיד שירותי בהגנה.

ואלך נזכר בחו"ק גם בשיטות הגויס המקוריות בהן נקט: "אחד המ"פ"ים היה בנו של אחד מבני חברת הבנייה הגדולה, האחים גולדשטיין. הם סרבו לשחרר אותו לקורס מ"פ", שנמשך שלושה חודשים. לא התנצלתי, באתי לישיבת הנהלה שלהם ואמרתי: 'רבותי, אם אתם לא משחררים אותו, אני פונה לעיתונות. הם ישמחו לנכון שחברת האחים גולדשטיין אינה ערוה לנצח הביטחוני של המדינה!' עוד באותו יום הוא יצא לקורס.

"סיפור דומה היה לי עם מ"פ, חבר הקיבוץ הדתי בארות יצחק. הופעתו בשיחת הקיבוץ ושאלתי כיצד יתכן שקיבוץ שנלחם על חייו מול הצבא המצרי במהלך העצמאות, אינו מבין את צורכי הצבא. בסופו של

אלך במדים אל"ם (1956) וכיום (1999 – למטה)

גפגשו עם אל"ם (AMIL) פרופ' יהודה ואלך, מפקד אוגדת שריוון הראשונה בצה"ל ואחת משתי אוגדות השריוון במהלך מלחמת סיני 1956 (על השניה פיקד אלוף חיים לסקוב, מפקד גיסות השריוון), לשיחה על המלחמה ששניתה את פni השריוון וצה"ל. ואלך (ראשי תיבות של "ואהבת לרעך כמוך"), היסטוריון, במקצועו, היטיב לנתח את האירועים, המהלים והתמורה המודלה שהוללה המלחמה.

"מפקדת האוגדה הייתה צמודה למפקדת פיקוד המרכז, ובתוך תפקידיהיתי אחראי גם על אימוני חטיבות המילואים של פיקוד המרכז. הייתה מוערב בויכוח הגדול שניטש ערב מלחמת סיני, בשאלת הפעלת השריוון. תקלות שונות בתמורותים משותפים לח"ר ולשיין שנערכו

באותה תקופה, גרמו לדומט"ל, משה דיין, לפפק בתפיסה השרוונית המתגבשת. הוא ורס שיש להביא את הטנקים על גבי מובילים אל יעד הלחימה, ולהציג אותם שם מצדיות (פילובקטים) נייחות.

"אנשי השריוון, ואני בתוכם, שלנו גישה זו מכל וכל. היינו בדעה שיש להפעיל את השריוון כזרע ישות עירית, תוך ניצול יתרון הנידות והמיון. כמובן, דיין התבצר בעמדתו, עד אחרי מבצע קדר".

"המהפכה בתפיסה הפעלת השריוון התחוללה לאחר שבחטיבה 7 התעלמה מ'זוקטרינה דיין' ולא נסעה על מובילים, אלא נעה על הרשרחות והగלגולים. בדיעד, חטיבה 7, ואחריה גם חטיבה 27, הן שינו את פni ההפיסה של הפעלת השrioון בצה"ל. הפיקוד העליון הגיע למסקנה ש策יך יותר שריוון, והתבלה החלטה על הקמת החטיבות המוכנות (חטיבה מモוכנת מרכיבת שנייה גודרי חרום"ש וגודר טנקים). בכך הוסט למשה הדגש מהח"ר לשrioון".

אגודת שרין ראשונה בראשית צעדיה

מפקדת גיסות השריוון בפיקודו של אלוף חיים לסקוב, שהפחפה במהלך המלחמה לאוגדה, הוקמה רק ביולי 1956, כשלושה חודשים לפני מלחמת סיני. אוגדתו של אל"ם יהודה ואלך (בצה"ל לא הינה אז דרגת תא"ל) הוקמה חדשנים רבים לפני כן, אך לא הייתה תריגול הספיקה להתבצע. הוכנו נהלים ופק"לים, אך לא היה תירגול בשיטה.

"למן הרגע הראשון הייתה בין תומכי המבנה של האוגדה המשמישת. אוגדה זו היא כמו אבני לגו – מרכיבים אותה לפי הצורך, בהתאם למשימה. נספחים צבאים זרים שאיתם שוחחתី באוטה תקופה, קינאו בנו על החלטה הנועצת להקים דיוויזיה משימיתית במקום תקנית. אני סבור עד היום שהאגודה התקנית היא טעות. ברמת החטיבה, פועל בסיני בשיטה של צח"מים (צוות חטיבתי מסורויי), לא היה מנוס מכך".

הסתה חטיבה 10 מחי"ר למומוכנת

"לאחר סיום תפקידי כמפקד האוגדה נקראתי לשיקם את חטיבה 10, חטיבה מילואים שמקדחה הוזת. השיקום המוצלח, בניגוד לדעת רבים, הפק אותה לאחר המלחמה לחטיבה המוכננת

כרטיס ביקור: יהודה ואלך

פרופ' יהודה ואלך נולד ב-1921 בגרמניה ועלה ארץה בשנת 1936, במסגרת עליית הנוער. היה בין יאנשי מגנוון הקבע של ההגנה. במהלך העצמאות לחם בשורות חטיבת גבעתי, תחילה כסגן מפקד מדור, אחר כך כמפקד גדור ולבסוף כמפקד החטיבה. המשיך בשירות הקבע בצה"ל ומילא תפקיד פיקוד, מטה והדרגה בדרגת אל"ם. במציע קדש פיקד על אומדה.

למד היסטוריה וסוציאולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, וקיבל תואר דוקטור לפילוסופיה של אוניברסיטת אוקספורד באנגליה. עם שובו�回ה השתרה מרשותו הצבאי והתמסר לעניינות במשור האקדמי. כתב מספר ספרים בגרמנית. ספרו "תורות צבאיות, התפתחותן במאות ה-19 וה-20" תורגם לעברית וזכה במספר מהדורות.

כיהן כפרופסור להיסטוריה צבאית באוניברסיטת תל אביב ושימש יו"ר החברה הישראלית להיסטוריה צבאית.

יהוד ואלך הגיע לשוריון לאחר שירות בחטיבת הרגלים מיתה. על ההسبה המקצועית הוא מספר: "התקדים קורס הסבה מיתה. הינו ארבעה שעברו קורס מ"פ"ים בבית הספר לשוריון, ישכה שדמי, בן נמר, אנווי וקצין נוסף שאט שמו איני זכר כרגע. עברתי גם קורס מכונאות בסדנה היגיינית, שבמסגרתו פירקיי מנוע טנק שroman והרכבתו מחדש, אך הוא לא פועל..."

הרים, העוקפת את אום-יכתף מדרומ-מזרחה) ובעוורף של אום-יכתף. "המשמעות הוא שיעדי ההפעלה של חיל האויר שלנו, נקבעו לפי לוח הזמנים המתוכנן – אך חטיבת 7 עמדה להיכנס לאחד מאותם שטחים. כשלגilioת' שאסף שמהוני הפעיל את חטיבת 7, שלחתי את ראש המטה שלו לחטיבה, כדי לדאוג לתיאום עם חיל האוויר, כדי שלא יכנסו לשטח המופצץ".

אם אפשר שעקבית דרגי הפיקוד של האוגדה נעשתה, משום שלא היו בשלים מספק?

ואלא: "יכול מאד להיות. העניין הזה של עקיפת מטה האוגדה על ידי משה דיין ואסף שמהוני, נעשה לכל אורך מבצע קדש. זה היה אופייני לסגנון הפעולה של דיין. מאוחר יותר סייר לי זוו (אלוף מאיר זורע), שדיין נהג כך גם עם האוגדה של לסקוב. הוא (דיין) רץ בראש חטיבת 27 של חיים בר-לב, והפעיל טיוו אויריה ביל תיאום עם מפקדת האוגדה. חטיבת 7 הפעילה כפי שהפעילה באיגוף שלהם, אחרת הופעלה חטיבת 37 בהסתערות על המתחם המצרי באום-יכתף, אם כי בלילה.

"גם בעניין הזה לא שיתפו אותו. המהלך התבשל בטראות-אום-ביסיס, בין שמהוני ודין. אני העומדתי בפני עובדה מוגמרת כשהתקיפו את אום-יכתף עם דוד חרמ"ש בלבד, אך נתתי את מרוב הסיוע הארטילרי. לא הייתה בתמונה זו, בדיקות כי שלא הייתה בתמורה התקלה בסכום הרואיפה (מארב של דוד 82 בפיקודו של סא"ל אברהם אdon, "ברון", שבוי ירו, בטעות, כוחות חטיבת 7 על טנקים של חטיבת 37)".

טנק שרמן מחטיבת 7 מצטידים בדלק ותחמושת, ליד ג'בל-ליבני, בהפגות קרבות

דבר, הצליחו להעביר את כל מפקדי הפלוגות במילואים לקורס מ"פ"ים שרירון, ודברו נתן את אותותינו מאוחר יותר בתמורתן".
המחקר ההיסטורי מצביע על כך, שלמעשה, כבר למחורת פתיחת מבצע קדש, בבורק ה-30 באוקטובר 1956, הופעלה חטיבת 7 על ידי אלוף אסף שמהוני, פיקוד הדרום, תוך עקיפת מפקדת האוגדה. בשל מסויים הוא אף היהודי בראש הקשר, ש"מרגע זה חטיבת 7 היא חטיבת פיקודית ולא אוגדתית", והפעיל אותה בצרה מבלילה או עצמאית.

שינוי זה התחולל 36 שעות לפני כניסה לתוךן של התכנית המקורית, לפיה חטיבת 7 הייתה צריכה להיות מופעלת ובכיוון הפוך לחולטי. גם בזמנם הפעולה וגם על פי התוכנית, המשימה הייתה דחופה לחיבור לכוח הצונחים מעבר המיתלה, ולא לתקוף את אום-יכתף מהעירוף – שני ציריים הפוכים לחולטין, זה צפון וזה דרום.

הרמטכ"ל ואלו הפיקוד עוקפים את דרגי הפיקוד

ביקשנו מיהודה שירחיב בנקודת זו, גם לאור מערכת היחסים המאוד מיוחדים וקורבים בין האלוף שמהוני לאלים אורי בז'אר, מ"ט. האם הייתה לך השפעה כלשהי על קבלת ההחלות? ואלא: "איןני חושב כך. מה שאפין את התקופה היה הקשר הישיר של אסף שמהוני עם בז'ארון, ובזכות זאת הוא הצליח לא פעם לעקוב אחר פיקוד הדרום לא טרחה לקיים קשר עד נזנה, שם ישבה מפקדת האוגדה.

"באותם ימים, kali הפלא של הקשר היה צ"נ (צ'יוד נושא, כך כונה אז צ'יוד הקשר המשופר). כיוון שלמפקדת האוגדה היה צ"נ ולמפקדת פיקוד הדרום לא – אסף שמהוני השתתל בשלב מוקדם מאוד על הצ"נ, והפקיע לעצמו את אחד מאמצעי הקשר והשליטה הבודדים.

"היום, הסבירה היא שעיל החסכים עם השותפים הטרופים והבריטים, צריך היה להפעיל את כוח צה"ל באיחור, פרט לצנחים. אלה היו אמורים לספק את העליה לאוליטמות הבריטי-צרפתית למצרים ולישראל, בכך שייצנחו מעבר המיתלה, קרוב לתעלת סואץ. כל שאר הכוחות היו אמורים להיכנס למערכה רק כעבור 36 שעות, ובכך לשותן לצניחה אופי של פעולה תגמול ולא של מבצע צבאי.

"היתה הערכה נוספת, לפיה אלף הפיקוד, אסף שמהוני, לא היה בסוד החסכים עם הטרופים והבריטים, ולכן הפעיל את חטיבת 7 לפני הזמן. אני מטיל בכך ספק. הכוונה המקורית הייתה שחתיבה 7 באממת תסיע לצנחים במיתלה, אבל אסף הפעיל אותה באיגוף דרך דרך הדיקיה (דור-עפר צרה בין

משה דיין (מימין) ואסף שמהוני

כך תיאר המג"ד סא"ל ליאור הוכמן את פעולתו האמיתית של החיל מוטי עטון. ביום העצמאות
השנה, במלאת 58 למדינת ישראל, העניק מפקד עוצבת "געש" תא"ל גרשון הכהן, צ"ש
לMOTEI עטון על פועלו.

"צנחן בעל משמעות פונית גבוהה, גם אם הוא רעב וחולצחו קרועה, מסוגל ללחום בגבורה
ובדקות. אבל שום טנק לא ייזוז, גם למשמע נאים צינוי נוקב, כשהוא במקליו דלק, או כשרשרתו
פרומה". (דברי אלוף יישרל טל, מתוך "חשובים בצריך" של שבתאי טבת, תל אביב 1968, עמ'
116). משפט זה מבהיר את הקשר החדוק שבין אנשי השריון לבין אנשי החימוש. אשרינו,
בגדוד 82 שבוחטיבה 7, שזיכינו לחבורה מובהרת של אנשי חימוש, שעשוila לילות כדים
שהטנים ימשיכו לנوع קידמה. בתוך החבורה המדיהה הזו, מסתתרים סיורים ורים וגופדים בגודל 82
נחישות והשקעה, ובתוכם סיפור יוצא דופן אחד, שאותו אונן, החילילם והמפקדים בגודל 82
לדורותיו, מבקרים בספר.

הימים ימי "חומרת מגן", אוקטובר 2002. בערב 17 באוקטובר 2002 יצאו שתי יחידות שריון לסיור
לילי באזור המערבית של שכם. במהלך הסיור התקבלו דיווח על התקהولات באזרע בית הקברות
בעיר. בעקבות כך הורה מפקד טנק 3א', עודד בן אוריה, להיכנס לעירונות מוגברת. לפטע נורק
מכיוון בית הקברות בקובק תעbara דוד, שהציג את הטנק. המט"ק זיהה את הפגיעה, פינה את
הטנק למקום פחות מסוכן וניסה לבנות את האש, אך ללא הצלחה. המנווע החל לבוער והטנק
התמלא בעשן.

"בשלב זה", מספר מוטי עטון, שעבר ליד חמ"ל הגודוד והבחן בכל ההמולה: "הסמג"ד יצא מהחמל'ל,
פנה לכיוון מגורי הקבע ושאל מי מאיתנו, אנשי החימוש, מוכן להצטרף. התנדבותי. נסענו
בג'יפ סופה הממוגן של הסמג"ד, הסמג"ד נהג, סמ"פ ג' לידו ואני מאחור. בדרך למקום האירוע
נתקלנו בחוליות מחלבים שירתה לכיוון הסופה. סמ"פ ג' ירד מהרכב, ירה, קופץ בחזרה לסופה
והמשכנו לנseau".

משהיגינו למקום האירוע והחולט לגרור את הטנק, אולם ללא הצלחה. לאחר הערכת מצב קצירה
בשטח הגיעו הנוכחים למסקנה כי הבלתי תפוס. תותח הטנק היה מעל תא הנג'ג, באופן שלא אפשר
כניסה להא. מוטי ביקש לצדד את הדריך אך לא הצליח בשל העשן הרוב שמילא אותו. בעוד הטנק
בזעם ומתרמל באשן טמי ובחומר שנפלט ממכלול מכבי האש, השתחל מוטי, בדרך לא דרך, לתא
הנג'ג.

"גיליתי שהබלים מושבת וניסיתי לשחרר אותו מספר פעמים. כשראייתי את האש מתפשתת לכיוון
תא הנג'ג משכתי את כסא הנג'ג לאחריו, בעיטה בידית הבלים והbulms השתחלו. סמ"פ ג' הגיע
לכיוון הטנק והחל לצעק כדי לבדוק אם אני חי. ניסיתי לצאת, התחלתי לצעק שאני לא מצית,
שההתותח מעלי. בסוף יצאתי משם".

לאחר שחזרו הבולמים מшибרו מוטי וסמ"פ ג' כלבים לטנק אחר, כדי לגרור את הטנק הבוער ממקום
האירוע. הchèלה הגירה עד שהגיעו למורוד, שם היה עליהם לחבר את הטנק הנגרר לטנק בו לומ
מאחור, טנק שלישי בשירותה. מוטי המשיך לספר: "זיהג הטנק של וורבר (הראל וורבר, כו"ם קמ"ץ הגודוד)
מדמייע בטנק הבולם. מוטי בזעקה שהפינים שלו שורופות והשהוא לא מצליח לזראות כלום בגל העשן.
שנהוג בטנק הבולם, החל לצעק שהפינים שלו שורופות והשהוא לא מצליח לזראות כלום בגל העשן.
רצתי מהג'י, מישחו עצר את הטנקים, משכתי את הנג'ג מהטנק הבולם החזירה והעברתית אותו
לג'יפ של הסמג"ד. נכנסתי במקומו לתא הנג'ג והגתי בטנק עד סוף החילוץ, כשהכל הזמן יורים עליינו
והטנקים יורים בחזרה. במשך כל הנסיעה היחתית עם מדף הנג'ג במצב חרץ, כי הגאים נכנסו פניהם
הטנק, באזור הבסיס המגעה כבאיתו מאריאל וכיבתה את האש".

לשאלה, מה הרוגש באותו עמידה מול הטנק הבוער, השיב מוטי "חשבתי שאני מות. נזכרתי
שבאוטו מקום, באירוע אחר, הנג'ג של המ"פ שלי חטף כדור בפנים, באזור הלחי. חשבתי שאני
נחנק, שהאש מגיעה אליו".

מה חשבת שרצת לטנק?

"לא יודע, לא חשבתי, זה היה רגע של שיגעון".

מי שהו ביחס מזק?

"לא, התנדבותי".

MOTEI חשב לרוגע, חזר לימי החם שלפני ארבע שנים, ומספר: "זו הייתה תקופה קשה, אכלנו קש,
ישנו על מדפים במכולה, לא יצאנו הביתה, אבל אם תשאלי כל נגיד כאן – כולם יגידו שהו חווורים
لتקופה ההיא. הרגשנו באותה שאנחנו הולכים להגן על המדינה, שומרים ורצים ממקום כדי
שלא יהיה עוד פיגוע. כשנותננים דבר בכיף, עושים אותו מכל הלב".

סא"ל ליאור הוכמן, מג"ד 82 דאז כתוב: "...MOTEI, שנילווה לכוח, נכנס לטנק במהלך הchèלה עוז
בטרם חדל הירוי ובعود הסכנה בעיצומה, אבל אם תשאלי כל נגיד כאן – כולם יגידו שהו מלחורי גז
הכיבוי לחיל הדריך, שחרר את בלמי הטנק ואפשר את חילוצו משליטה המארב. בפועלתו זו הדגים
MOTEI אחוריות אין קץ למשימה ולאנשינו, אומץ לב, דוגמה ומופת לכל. על פעלתו זו וראיו הוא
לציין לשבח".

ואכן, ביום העצמאות ה-58 למדינת ישראל, העניק תא"ל גרשון הכהן, מפקד עוצבת "געש",
צל"ש למוטי עטון על פועלו. מאז, ממשיק הגודוד להימצא בחזית הלחימה וחיליל הגודוד ומפקדיו
משיכים לעשות חיל בעבודתם, מלאכת קודש להגנת מדינת ישראל.

צל"ש לMOTEI עטון

Տղակած և նոր

מוסי עטון, נגד חיל החימוש
ששירת בגודל 82 בתקופת
"חומרת מגן", נכנס תחת
аш מחלבים לטנק שבער
מפגיעה בקובק תעbara,
"ובעוודו מסתכן בהרעה
עצמית, כתוצאה משחרור גז
הכיבוי לחיל הדריך, שחרר
את בלמי הטנק ואפשר
את חילוצו משטח המארב.
בפועלתו זו הדגים מוטי
אחריות אין קץ למשימה
ולאנשינו, אומץ לב, דוגמה
ומופת לכל. על פועלתו זו
ראיו הוא לציין לשבח".

פיתוחו הראשוני והחשיבות של הלחום הוא על עצמו

סא"ל דן נוימן, מג"ד 75

סמל גדוד 75 (romeh)

ביום 21 בנובמבר 2005 פתח חיזבאללה בהתקפה מסיבית על כוחות צה"ל באזרע הכפר רג'ר כדי לחשוף חיילים. למעלה מ-100 טילים נסוגים שונים ייוטר מ-1000 פצצות מרגמה זמינה נזקם בפרק זמן קצר ולמרחבי מצומצם יחסית. הייתה נראית מלחמה (קטנה) שככל תכליתה הוא ניסיון להטוף חיילי צה"ל מהכפר רג'ר. אילו הצלחה החיזבאללה והיה מציג לראווה חיילים חטופים ביום העצמאות הלבנוני, הייתה המציגות המוכרת לנו ביום בישראל בכלל, ובגבול הצפון בפרט, שונה לגמרי. [הדברים נכתבו לפני הלחימה שהחלה ב-12 ביולי 2006].

גדוד 75 של חטיבת 7 היה פרוס לכל אורך גבול הצפון. מוחרמו ועד הימ התיכון היו הטנקים במוצבים, כאשר מפקחת הגדור ופלוגת המפקדה מצוים באזרע אחר ואחריהם על גורה. פלוגת "מחץ", בפיקודו של סרן שחדר אביבי, הייתה ערוכה במוצבים השונים במהלך חטיבת 769 (בחורמוני; פלוגות "לייא", בפיקודו של סרן שמוליק פרביש), במרחב הר דוב; ופלוגת "כפיר", בפיקודו של סרן גיא זיצמן וסגן אחנן דקסה, בגליל המערבי, חטיבת 300. לאור ההתראות, היו באזרע "טוליפ" שלושה צוותי טנקים מפלוגת "מחץ". המוצב מצוין בסמוך לכפר רג'ר, שתושביו הם אזרחי מדינת ישראל, אך הוא עצמה ח齊 על ידי קו הגבול שבין ישראל ולבנון. בכפר מצויות עמדות צה"ל שנעודו למש את הריבונות הישראלית ולאפשר פיקוח

בימים 21 בנובמבר 2005 פתח החיזבאללה בהתקפה מסיבית על כוחות צה"ל בגבול הצפון. התקפה זו נעוצה להטוף חיילים מהכפר רג'ר. כוחות מגדוד 75, שהיו פרוסים לכל אורך הקו הכהול, הגיעו להתקפה זו. סגן דורון לביא, סמ"פ "מחץ" צוין לשבה על התנהגוות המקצועית והערכית תחת אש במסגרו התוגובה להתקפה.

כל מי שישרת בגבול הלבנוני, או בלבנון עצמה, יודע עד כמה הנוף באזרע זה משקר ומשבר. יroke, שקפט, מים זורמים... כל הסיפורים על אודוט איב והיסטוריה גורתיות עקובה מדם נדים תמיד רוחקים ותלושים מהמציאות. הנוף הירוק כמו גם איטני הטבע הדוממים באזרע הגבול, מסמאים את הלוחם. הוא אינו רואה את הסכנה אליה הוא נדרש להיות דורך. ובמים, כך רואה אני להאמין, יהיו עז נפש תחת אש, אך אכן הבוחן לוחמים היא ראשית ביכולתם לנ匝ח את עצםם, במארב ארטישוק נוסף, אולי המאה מהם שעושים ממהלך תעסוקה בת שישה חודשים. במארב זה, לאחר עשורות ללא כל אירוע. אבן הבוחן בהתקל בחוליה אך רכבם שמספרים לו שאפשר להיחתך בחוליה אך הוא מעולם לא חוו זה – וכל כך שקט מסביב... שם נבנתה רוח הלוחם. כך גם היה במהלך נובמבר 2005. הכוונות הגבוהה בגזרה הוכראה חודש קודם לכך, ולא הייתה כל סיבה לחשוב שאותו יום יהיה שונה מקודמו בשקט שרור בו.

בשעה 14:00 בערך התחלתה מלחמה. בתודעה הציבורית מדובר, אולי, באירוע בגבול הצפון שיישמעו עליו בחודשות בשעה 20:00, לשאר ייחידות צה"ל זה לכל היותר עוד אשروع ששווה ללמידה ממנה, אבל ללוחמים בשיטה זו הייתה מלכחה. למעלה מ-100 טילים נ"ט מסווגים שונים מיותר. מ-1000 פצצות מרגמה יירה החיזבאללה בפרק זמן קצר ולמרחבי מצומצם יחסית. כהה נראית מלחמה (קטנה) שככל תכליתה הוא ניסיון להטוף חיילי צה"ל מהכפר רג'ר. אילו הצלחה החיזבאללה והיה מציג לראווה חיילים חטופים ביום העצמאות הלבנוני, הייתה המציגות המוכרת לנו ביום בישראל בכלל, ובגבול הצפון בפרט, שונה לגמרי. [הדברים נכתבו לפני הלחימה שהחלה ב-12 ביולי 2006].

גדוד 75 של חטיבת 7 היה פרוס לכל אורך גבול הצפון. מוחרמו ועד הימ התיכון היו הטנקים במוצבים, כאשר מפקחת הגדור ופלוגת המפקדה מצוים באזרע אחר ואחריהם על גורה. פלוגת "מחץ", בפיקודו של סרן שחדר אביבי, הייתה ערוכה במוצבים השונים במהלך חטיבת 769 (בחורמוני; פלוגות "לייא", בפיקודו של סרן שמוליק פרביש), במרחב הר דוב; ופלוגת "כפיר", בפיקודו של סרן גיא זיצמן וסגן אחנן דקסה, בגליל המערבי, חטיבת 300. לאור ההתראות, היו באזרע "טוליפ" שלושה צוותי טנקים מפלוגת "מחץ". המוצב מצוין בסמוך לכפר רג'ר, שתושביו הם אזרחי מדינת ישראל, אך הוא עצמה ח齊 על ידי קו הגבול שבין ישראל ולבנון. בכפר מצויות עמדות צה"ל שנעודו למש את הריבונות הישראלית ולאפשר פיקוח

תעודת הערכה מיוחדת ממפקד אוגדה 36, תא"ל אל' ריטט.

צוות הטנקים של פלוגת "לביא" בהר דוב, בפיקודו של סרן שמליק פבורייש, נלחמו במושבים נגד ניסיונות חדירה, בדרכ טנקים, הילכו פצעים וכל זאת, תחת אש ובמצג אויר קשה. מתוך הערפל הסמייך ששרר במוחב "גלאיה", צצו מחלבים שניים לפגוע בחילים שבמוחב. שמליק, יחד עם לוחמי הפלוגה וכוכח מגודז, ערכ סריקות במוחב והוביל את לוחמיו למשתח הטנקים. תחת אש מרגמות מתמדת ולאחר פגיעות הדף, הצלחו הוא ולוחמיו להגיע לקלים ולסלול כוונת המחלבים. גם במוחב "נחל שיאון" נלחמו הכוחות באומץ רב, השיבו אש וחילכו נפגעים. בגיןת חטיבה 300 פגעו הטנקיסטים של פלוגת "כפיר" במוצבי חיזבאללה. שניהם מלחמי הגוד נפצעו במהלך הלחימה, פנו על ידי צוותם, והלחימה המשיכה. על לחימה זו זכה הגוד לא רק זאת. ניצחונו הראשון והחשוב של הלוחם הוא על עצמו.

"נלחמותם כאריות" אמרתי לאחר האירוע ללחמי הגוד, ואני באמת חושב שכך היה. לוחם נדרש להביא לידי מיצוי, ברגע הלחימה, את כל יכולתו, כל ישותו, מקצועותו וערכיו. רגע הלחימה יכול להימשך דקות, ועלול להיות פרוס על פני ימים. אך לא רק זאת. ניצחונו הראשון והחשוב של הלוחם הוא על עצמו.

וירי לעבר מקורות האש. לאחר פגיעה נוספת בטנק, ומתוך הבנה שהם מהווים מטרת אינכית דורון על ביצוע תרגול פריקה מהטנק.

הצאות ביצעו את התרגול בקורס רוח ובתקפה על כל פרט וחבר לאכזרית שהייתה סוכנה לטנק.

הכוח נעל מוחב "טוליפ" שם ניסה הצוות לעלות על טנק אחר, אך נמצא שם הוא היה פגוע. בכך תם למעשה סיפורו המעשה של צוות זה באירוע "הר ומיא".

על אומץ הלב, הנחישות וקור הרוח הפיקודי, העיריות הרבה והניסיונו להימנע מפגיעה בהרים מפשע כשהוא מצוי תחת אש, קיבל דורון צוין

על הכינה מהכפר למדינת ישראל. הסיטואציה מורכבת, אך קיימת, ומיל מאמן מוזמן לבקר שם. בשלושת הימים שקדמו ליום הלחימה כבר היו צוותי הטנקים במרחב ברכיפות בעמדות שונות, ובערב שקדם לאיום החזוו למוצב להתרענות. כשהחלו הטילים והפצצות למלא את החלל, היו רק דורון וצוותו בGRADE היזנוט למוצב "טוליפ", יחד עם כוח חי"ר בוגר" שנמצא.

מיד עם תחילת האירוע נע צוות הקרב בפיקודו של דורון, סמ"פ "מחץ", עבר הכפר. התנועה מהירה הגנה עליהם מפיגעת הטילים הרבים שעפו באוויר. ממש בפאתי הכפר זיהה דורון יציבות מעמדת חיזבאללה הסמוכה מאד לכפר. כדי להימנע מפגיעה בתanks של חיפויים מפשע, החיליט

לבצע ירי בעיטה קצרה ולא ירי בתנועה. תוך כדי ביצוע ירי לעבר עמדה זו, נגע הטנק שלו מטייל. לטנק אבדה יכולת התנועה, ורק הצריח פעל כהלה, כאשר כיוון הירוי הוא בניצב לכיוון התובה. דורון

שלח את האכזיות לתופס מושה מאוחזקי קיד מגרש הגדוגל המקומי. צוות המ"פ עליה

גם צוותים נוספים נלחמו בעוז. צוות המ"פ עליה על טנק בעיר, חילץ לוחמי חי"ר שהיו בקרבת מוחב "טוליפ", שב למוחב, החליף טנקים ונע לתפיסת המוחודשת של הכפר יחד עם גודו 13 של גולני. כל זאת, תחת מטר בלתי פוסק של פצצות מרגמה הנופלת על המוחב ומונעות למשעה מכל כוח אחר יצאה לעבר העמדות שכפר. עוז רוחו של המ"פ, סרן שחא אביבי, צוין בהענוקת

אם הבודן היא בסיוו רכב שטחים לא שאפשר להתקל בחוליה אך הוא מעולם לא חווה זאת - וכל כך שקט מסביב...

סולטם מערכות סוקירה את חיל השריון

א. פ. נ. 100

אטטוא

- תומת שנות האלפים
- תותח מתנייע 155 מ"מ ארוך טווח
- מותקן על רכב גלגלי
- התומת מצויד במערכות ניווט
- וכיין פודוריות פפקודות חשב
- הפקות יכולות פעולה אוטומטית
- וכיין אוטומטיות עם צוותים מצומצמים
- לתומת מערך טעינה אוטומטית
- האפשרות לפרץ אש טדי וקצב אש גבוהה

ת.ד. 13 יוקנעם 04-9892045. טל. 04-9896282 ■ tali_f@soltam.com ■ www.soltam.com

קרדום

- מערכת מרגמה 120 מ"מ מתנייעת, מותאמת להתקנה על רכבים צחiliים וגלגליים בעלי כושר נסעה נסוע
- המערכת מצוידת במערכות ניווט וכינון פודוריות, פפקודות חשב ומצינית ביכולת פעולה אוטומטית וכיין אוטומטי

חיצ'אלה "שיידי פון" - הchiebelah בלבנון

(נ"ט) מסווגים שונים, בהם כ-1,000 RPG-7, RPG, חלקי מודגמים PG-29, כ-500 טילים נ"ט מדור ה"סאג", כ-300 טילים נ"ט דור שני מסווג "AMILAN", FAGOT, KONKURS וכ-200 טילי נ"ט מתקדמים מודגמים METIS-M ו-KORNET.

היערכות: לחיזבאללה 13,000 רקטות מסווג 107 מ"מ ו-122 מ"מ ומערך נ"ט העורכים במסורת יחידת נצץ בין הגבול לבין נהר הליטני; יחידת הפאג'ר, 220 מ"מ ו-302 מ"מ ערוכה משני עברי נהר הליטני ברוחב האחוויות של יחידות נצץ ובادر, אולם כפופות ישירות למפקדת הארגון ובادر, יחידת רקטות הנזאת והזילול וייתכן אף בבירות; יחידת רקטות 302 מ"מ סורית ערוכה ברוחב רקטות 220 מ"מ ובקו"ר 220 מ"מ, 50, 302 מ"מ, יחידת באדר (בין הליטני לביירות) ובמרחב בירות.

ארגוני: החיזבאללה כולל יחידות מרוחבות ויחידות ייעודיות, כולל כפופות למפקדת הארגון

סדר הכוחות (סד"כ): מערך האש של החיזבאללה בלבנון כולל מספר יחידות:

- מחלקה המטל"רים (מטולי רקטות)
- והארטילריה של יחידת "נאצ"ר" (ויחידות דומות) במסגרת יחידות "באדר", "הבקעא" ו"בירות".
- יחידת הפאג'ר.
- יחידת ארכוכות הטוטה.
- משמרות המהפקה האיראנית.
- יחידת מטה המבצעים במפקדת הארגון השולטת במערך כולו.

יעוצמה: לחיזבאללה כ-14,000 רקטות הכוללות 13,000 רקטות 107 מ"מ ו-122 מ"מ ועוד כ-1,000 RPG-7, RPG, חלקי מודגמים PG-29, טילים נ"ט מדור ה"סאג", FAGOT, KONKURS ו-150 בקו"ר 220 מ"מ, 50, 302 מ"מ, כ-40" פאליק", כ-60 פאג'ר-3 ופאגר-5 ובודדים מסוג נזאת וזילול. עוד ברשותו כ-2,000 מטולי רקטות נגד טנקים (מרנ"ט) וטילים נגד טנקים

אל"ם (מלח") בני מיכלסון

החזבאללה: בהיותו ארגון פוליטי-מוהמי, מיעד עצמו לשולטן לבנון ולהרס מדינת ישראל תוך הקמת מדינה פלסטינית-מוסלמית על חורבוניה. במשך השנים, ובמיוחד מאז יציאת צה"ל מלבנון בשנת 2000 פיתה הארגון יכולת מגונות היכולת פעליות ענפה בתחום החתרנות, התעמלות המזונית, הగירה והטרור במזרח התיכון ובאזורים שונים בעולם כמו מדינת ישראל וכן העם היהודי ואינטלקטואלים יהודים ברחבי תבל. יחד עם זאת פיתח הארגון מערך אש העורך בדרום לבנון וUMBASS על האוכלוסייה המקומית השיכית לארגון, ומוביל צפון מדינת ישראל. מערך זה כולל בעיקר מגוון של רקטות ארטילריות המכונות למטרות בצפון מדינת ישראל ומוכנות לפועלה בזמן קצר ביותר.

התצפינים מוקמים מראש בבתים גובאים או בעמדות מוסווות בשטח ומחוברים באלהוט ובטלפונים (כולל סלולריים) לחילופין הנ"ט המשתרעות במחוות. מאות הטילים והמרנו"טים מצויים באחסנה בקומות קרקע של בתים מבוצרים, במרתפים ובבונקרים שהוכנו מראש. השימוש באטען הנ"ט נעשה בהתאם לסוג הטנק שווה ונגד הטנקים המתקדמים ביותר נורים הטילים המתקדמים ביותר.

האימונים: פעילי הארגון המשתרמים במערך היר עוביים שעירום תיאורטיים רבים ואימונים "על ישב" עם המשגרים ומתוך העמדות המיועדות. במקומות או לאחר מגיעיהם כולם לאיראן לאימונים באש חיה. אנשי המילואים עוברים הכשרה דומה והמערך בכללו נמצא במצב כבישיות ומכנות גבוהה מאוד. עד ליציאת צה"ל לבנון התחשה הארגון לעמود בכירויות גבוהות, בעיקר בדורם לבנון שהוא הגדעוני היציאה לבנון, הعال המבצעי אינו מעיק על הארגון והוא התפנה לעסוק באופן יסודי לבניין הכוח ובכלל זה אימון והכשרה של הקודמים. צידי הנ"ט עברו אימון תיאורטי ומעשי באשחיה בהפעלת הכלים וערכו סיורים רבים להכרת השיטה. הם התעמקו בזיהוי ורק"ם ובהעדפת מטרות וכן בהבנת נקודות התויפה של הטנק ובכךון למטרות.

הן מעמדות נייחות, מושות היבט והן מכ-150 משגרים וב-700 מילויים מנויים, אשר יחלפו עמדות בתכיפות קבועה. כיום קיימות לפני עמדות ירי מדודות מראש בשורה לבנון המכוננות ליעדים שנבחרו מראש בשטח מדינת ישראל. היראים צריים ולק מקם את המשגרים, לירות ולדיג לעמלה הבאה. לעומת נייחות מסוימת תפקיד לאחר ביצוע הירি הדASON. מערכת הרקטות של יחידת נאצר, הכוללת אלפים ובין של מטלא"רים 107 מ"מ ו-122 מ"מ לטוח של עד 30 ק"מ, מיעוד להוות גורם עיקרי בלחימה נגד מדינת ישראל. יחידות הפלוג'ר וארכוכות הוטוח, הכוללות רקטות לטוח עד 45 ק"מ עד 100 ק"מ, מיועדות לפעול במסגרת הסלמת האירופים ונגד מטרות אicasות של צה"ל. כל מורה, מרחב וביחידה בניום באופן אוטונומי לכל האפשר, ובכל זה הגופים להשמיד טנקים של צה"ל. השטח ממוכשל וUMB מובוצר וככל מושך ובורות "יקוש של מטענים עד 350 ק"ג על כל דרכי הגישה והדריכים העקיפים בגזרה. חוליות הנ"ט משתמשות בבונקרים ובתים מבוצרים לשיהיה והתארגנות, ומאמונות הוצאת לפיקודו תכיפות המפוזרות בשטח עם התקרובות של טנקים, ולנו לעמדות ידועות מראש בಗזרותם של טנקים, וככל שבחם הרכחים ופיתולים ביצרים שביהם הטנקים נעים באירועות. הירי נעשה מטווחים רחוקים ככל האפשר כדי למנוע גילוי.

בבירות היחידות המרחביות הן: נאצר (בדרום לבנון), באדר (מליטני וצפונה), הבקעה ובוירות, והיעודות כוללות את יחידת הפג'ר, היחידה לארכוכות הוטוח, האוירית ועוד. יחידת נאצר הפרוסה בדרך לבנון מהליטני דדומה המוללים חמישה גודדים מרחביים-אוטונומיים הכוללים כל אחד תתי-מרחבים ובهم גורות אש עצמאיות הכוללות מספר כפרים/ישובים. היחידה כוללת כ-2,500 אנשים הנקראים לפעלויות לפני היצור. מתקן זה כ-900 עד 1,200 המאיימים את מערכ האש – הרקטות והנ"ט.

תורת לחימה: השיטה של החיזabalלה מאפיינת ארגונים חרדיים-מחפכנים ומתחשבת בעליונות האוירית של צה"ל. כל מורה, מרחב וחידה בניום באופן אוטונומי לכל האפשר, ובכל זה הגופים המבצעיים, גופי הסיווע הקרקעי ושירותי המנהלה והתחזקה. כיוון שבUNKות אירופי "ענבי זעם" בשנת 1996 הסביר להם כי בעת עימות יתקשו לנید כוחות ואמיצים, בשל העליונות האוירית הישראלית, הרי כל הכוחות מצידם ועוכבים מראש בגזרותם ובכל זה ערומי תחזותם, חליפים ומראש רפואני מרחבי צמוד. כל גורה ורחב בניוים להמשיך להילחם באופן עצמאי גם אם ינותקו משכניהם ו/או ממקודותיהם וגם אם الآחרים יושמדו. שיגורי הרקטות יבוצעו

נספח אמל"ח:

מטול רקטות קורייאני 107 מ"מ

ракוטות צילזל בקוטר 320 מ"מ

1. מטלא"ר קורייאני 107 מ"מ TIPE 63

טוחה: 8.5 ק"מ.

12 קנים לשגר.

קצב ירי: 12 רקטות בכ"ג שניות.

לצבא הסורי 144 משגרים (1,728 קנים), 3 רקטות לenna. לחיזabalלה כ-120 משגרים (1,440 קנים), 3 רקטות לenna.

2. מטלא"ר 122 מ"מ

טוחה מרבי: 20 ק"מ (גראד משופר 25 ק"מ. יש גם שיופרים המעלים את הטוחה ל-30 ו-36 ק"מ).

אורך וקתה: 2.87 מ'.

40 קנים לשגר BM-21.

לצבא לבנון 2 סוללות BM-21 (משגרים) בני 30 קנים לשגר, לחיזabalלה משגרים בני 4 ר' קנים.

קצב ירי: 40 רקטות ב-20 שניות או רקטה אחת בכל 5 שניות.

לצבא הסורי 48 משגרים (1,920 קנים), 3 רקטות לenna.

לצבא לבנון 12 משגרים (480 קנים), 3 BM-21 רקטות לenna, ועוד 12 משגרים (360 קנים), 3 BM-11, BM-11 רקטות לenna.

לחיזabalלה כ-150 משגרים ניידים בני 4-8 קנים ועוד כ-200 משגרים נייחים בני 4-8 קנים ובסה"כ 350 משגרים (2,100 קנים) עם 4-5 רקטות לenna.

3. מטלא"ר 220 מ"מ

טוחה מרבי: כ-45 ק"מ.

אורך: כ-5 מ'.

16 קנים לשגר.

לצבא הסורי לבנון היו 2 גודדים בני 18 משגרים (576 קנים), 3 רקטות לenna. לחיזabalלה כנראה 20 משגרים בני 4-8 קנים (120 קנים) ו-2 רקטות לenna.

4. מטלא"ר 302 מ"מ.

טוחה מרבי: 100 ק"מ.

אורך: כ-8 מ'.

12 קנים לשגר.

לצבא הסורי לבנון היו 2 גודדים בני 18 משגרים ("א" 432 קנים), 3 רקטות לenna. לחיזabalלה 12 משגרים בני 4-8 קנים (72 קנים) ו-2 רקטות לenna.

חוליות חיזבאללה בפעולה

רקטות מלכון - נתוניים טכניים

ракטה	קוטר	גובה	זמן מעוף לטוויה
107 מ"מ	83.7 ס"מ	370 מ'./ש'	45 שניות ל-8.3 ק"מ
122 מ"מ קצר	1.9 מ'	450 מ'./ש'	47 שניות ל-11.6 ק"מ
122 מ"מ ארוך	2.7 מ'	700 מ'./ש'	77 שניות ל-20.4 ק"מ
כמו "פאג'ר" 3			
סורי	220 מ"מ		
פאנדר 3	5.2 מ'	900 מ'./ש'	120 שניות ל-43 ק"מ
פאנדר 5	6.4 מ'	1,100 מ'./ש'	150 שניות ל-75 ק"מ
נזהת 6	6.2 מ'		90 ק"מ
נזהת 10	8 מ'	4.5 מארך	125 ק"מ
זליל 2/1	8.3 מ'		210/125 ק"מ

טול"רים

משגרי הרקטות הגיעו לשימוש מבצעי לראשונה בשדה הקרב המודרני על ידי הגרמנים בפלישתם לרוסיה במהלך מלחמת העולם השנייה. הרוסים החלו לארוננה להשתמש ב"קטיושות" (כינוי חיבה לקטרינה) הראשונות שלהם. ב-1941, בקורס BM-13 (בקו"ר 132 BM-14) הרכיבו רקטות מוסקבה בדצמבר 1941. לאחריה מ"מ במערכת מוסקבה נשלחה הפעם עיקרי של הפכו המטלים יימ"ם לנשקי ארטילרי עיקרי של הרוסים בשדה הקרב. המטלא"ר המפורסם ביותר שהיה בשימוש על ידם במלחמת העולם השנייה היה BM-14 בקורס 140 מ"מ אשר יוצר באלפים רבים. הדרישות בתקופת המלחמה הקירה הביאו בתחילת שנות ה-50' להצטיידות הצבא הרוסי (בנוסח BM-14) שהפחף לתקני) במטלא"ר גדול יותר BM-24 בקורס 240 מ"מ שמסוגל היה לשגר רקטות עם חומרה לחימה כימיים. רק בשנת 1963 נכנס לשירות מבצעי בצבא הרוסי המטלא"ר BM-21, ה"גראד", שהפחף לנפוץ לשיגור בקורס 122 מ"מ משאית בעל 40 קני שיגור בקורס 210 מ"מ לטוח שועל 20 ק"מ. מיד יוצרה לו גרסה מוטסת (BM-21V), ומיתת RPG-7 (GRAD-M) וכן דגם "פרטיזן" (GRAD-P) לשיגור ורקטה בודדת, לשימוש ארגונים מהפכנים בלוחמת גורילה. בשנת 1974 נכנס הדגם החדש יותר שלו, בעל 36 משגרים וטוח מוגדל ל-40 ק"מ. רומניה, בולגריה וסלובקיה קיבלו זיכיון לייצור. מדינות אחרות שהתלהבו ממערכת החלו לייצר דגם דומה משלהן: סין, מצרים, איראן, פקיסטן ודרום-אפריקה. צ'כיה יצרה את הדגם המשוכלל ביותר של המערכת שכונה RM-70. צפון קוריאה יצרה את הדגם BM-11, סין את הדגם TIPE-81 ומצרים את הדגם SAKR-18. בשנת 1987 יצרו הרוסים את הדגם החדש ביותר של BM-21 המכונה PRIMA.

כיום, במלאת לו 43 שנים, משרת ה-GRAD בצבאות של יותר מ-50 מדינות ונמצא בשימוש של 5 ארגוני טורר/תנוועת מהפכנים לפחות. הדגמים החדשניים יותר מסוג "אורגן" (BM-27) בקורס 220 מ"מ וטוח של 45 ק"מ נמכר אף לאפגניסטן, לסוריה ולארגוני UNITA ו-DMRSR. בקורס 300 מ"מ וטוח של 70 ק"מ, נמכר לאוקראינה, לבילורוסיה, לכווית ולהודו.

נשק נ"ט ברשות החיזבאללה

ракטה/טיל	הנעה	משגר	ראש קרב	טוח	חדרה
RPG-7	כוננת אופטית	גמ TANDEM	צינור	300 מ'	500 מ"מ
PG-29	כוננת אופטית	TANDEM	צינור 1,850 מ"מ	500 מ'	600 מ"מ
SAGGER	חלול	תיל	מסילה וכוננת יומ	3,000 מ'	400 מ"מ
MILAN	תיל				
TOW					
FAGOT	תיל	חלול	צינור, כוננת אופטית וחצובה	2,000 מ'	400 מ"מ
KONKURS	תיל	חלול	כמו של FAGOT	4,000 מ"	800 מ"מ
METIS-M	תיל	TANDEM	כמו של FAGOT	1,500 מ'	850 מ"מ
KORNET	כתם ליזור, חצי אוטומטי	TANDEM	חצובה וכוננת יומ/תורנית	5,000 מ'	1,200 מ"מ

היפגעות ושרידות טנקים במלחמות ישראל

מערכת "שינוי Ciyon" 2006	מלחמת שלום הגליל 1982	מלחמת יום הכיפורים 1973	מלחמת ששת הימים 1967	
~400	~1500	~2200	~1100	כמות טנקים שהשתתפו
■ מגח (M60, M48) וסנטוריון עם ■ מרכבה סימן 2,3,4 ■ מיגון ריאקטיבי דור א' ■ מרכבה סימן 1	■ מגח (M60, M48) וסנטוריון עם ■ מיגון ריאקטיבי דור א' ■ מרכבה סימן 1	■ מגח (M60, M48) ■ סנטוריון ■ שרמן (M51)	■ מגח (M60, M48) ■ שוט ■ שרמן ■ AMX13	סוגי הטנקים
טילי קורונט (טנדם) טילי מטוס M (טנדם) טילי קונקורס M (טנדם) טילי PG29 (טנדם) מטולים נ"ט RPG טילים נ"ט סאגר	■ מטולים נ"ט RPG ■ טילים נ"ט סאגר ■ תחמושות טנקים: • חודר שרירן מוצע סנפירים • חודר שרירן רגיל • נפיין • מעיך	■ מטולים נ"ט RPG ■ טילים נ"ט סאגר ■ תחמושות טנקים: • חודר שרירן מוצע סנפירים • חודר שרירן רגיל • נפיין • מעיך	■ בזוקות ■ תחמושות טנקים: • חודר שרירן • נפיין • מעיך	היאום כלפי הטנקים
900 מ"מ	400 מ"מ	350 מ"מ	250 מ"מ	כושר חירה ממוצע של חימוש האויב בפלדה שרירן
2.5 מ"מ 1	2.2 מ"מ 1	1.5 מ"מ 1	1.8 מ"מ 1	כמות טנקים שנחרבו מתוך הטנקים שנפגעו
~1.1	~1.6	~1.8	~1	ממוצע הרוגים לכל טנק שנחדר
~ 5,500 מ'	~ 3,000 מ'	~ 3,000 מ'	~ 3,000 מ'	טוחני ירי של האיום
בטילי קורונט: ~ 85%	בטילי סאגר: ~ 30% בירי טנק אויב: ~ 10%	בטילי סאגר: ~ 30% בירי טנק אויב: ~ 10%	בירי טנק אויב: ~ 10%	סיכוי פגיעה בטוחה המרבי

dagshim:

- כושר החירה של טיל הקורונט הוא כ-1200 מ"מ! טוחן הירוי ביום והוא עד 5.5 ק"מ ובלילה עד כ-3.5 ק"מ!
- רמת המיגון של טנק המרכבה סימן 4 עולה על זו של כל הדגמים הקודמים.
- אילו במערכת "שינוי Ciyon" היו כל הטנקים רק מסווג מרכבה סימן 4 – היה ממוצע ההרוגים לכל טנק שנחדר רק כ-0.6!

שריונאים,
גם במהלך מלחמת לבנון השנייה נטלתם חלק חשוב ומרכזי בחימה והוכחתם שוב את חשיבות השירות היבשתי. מייעד חלק נכבד של הגילון הבא לסקירת הלחימה, תוכנותיה ולקחה, והשפעתה על עתיד התפתחות השירות.
 זאת נוכל לעשות רק בעורתכם, הלוחמים בטנקים, החיללים והמפקדים בכל הרמות. כתבו אלינו ושלחו תמונות.

פנו אלינו באמצעות קשרינו ביחידיכם או טלפנו לתיאום העברת החומר למערכת. מסיבות של בטיחון שדה נבקש לא להעביר ישירות בדרך אלكتروונית.

מערכת הביטאון "שריון" בלטרון:
טלפון: 052-3678141, 08-9255268, פקס: 08-9255186. טלפון של העורך: 052-3678141

טיל הנ"ט קורנט - הפתעה?

טיל Kornet-M

שייגור הטיל

התוצאה הייתה, שמרבית נפגעי צה"ל במלחמה הפעם היו מושק אנטיטנקי – כמעט כל אלה שנפגו בכווות השריון, ורבים מאוד ביחידות הרגלים. מספר של חיליל ח"ר שנחרגו מושק אנטיטנקי גדול יותר מספר חיליל ח"ר שנחרגו בקרבות מגע. אלה רבים שהתנסו בתים בכפרים; הרקיטה חדרה את הקיר ופגעה בהם".

"הדברים המדברים بعد עצם לכוחם מכתבה של זאב שיף בעיתון "הארץ" ביום 18 באוגוסט 2006. בהמשך הוא כותב:

"במלחמת יום הכיפורים הופתע השריון מהרקטות. מזא לא נמצא תשובה ממשית לבעה אף שטנק הרכבה העניק שרידות גבוהה יותר לצוותים בטנקים שנפגו".

בשבוע רקטות שונות השתמש חיבאלה במלחמה; ממן ארבע מהחדישות ביותר – כולן

ליקע אל"ם (מלח) שאול גנו

"הפתעה של המלחמה השנייה לבנון הייתה נשק הנ"ט והדרך שבה הופעל ביד חיבאלה. זאת בדיק היא הייתה הפתעה של צה"ל במלחמה יומם היפויים בחזית המצרית. ידעו אז על הימצאותו של הטיל נגד טנקים ה"סאגר" הרוסי בצבאות ערב, אך לא הבנו את המשמעות של הפעלת מסות של טילים אלה ולא כיצד ישפיע הדבר על השריון הישראלי. בלילה הראשון של מלחמת יום היפויים איבד צה"ל כ-15 טנקים.

זה מה שקרה גם במלחמה עם חיבאלה. ידעו על הרקטות האנטיטנקיות החדיות שבידי המודיעין איפלו הצליח להשיג אחת מהן. הבנו גם כי חיבאלה מקיים חוליות אנטיטנקיות, אך לא הבנו את המשמעות של הפעלה מסיבית כל כך של הנשך הזה.

נשק תרמו-בארי

נשק תרמו-בארי נחשב כיום לנשך נגד אדם ("נ"א") ייעיל מאוד. רשות תרמו-בארי מורכב מחומר דמי גלי שמסביבו שבבים של מגנזיום. כאשר מופעל יש"ק זה נוצרת ענה של הגלי הדליק ושל שבבי המגנזיום באוויר, והפיצוץ יוצר גל של אש ולחץ, עם טמפרטורות ולחץ גבוהים. גל הלחץ והחומר מתפזר ברחבי החלל שלו וחר הראש הקרקבי. מכאן שמו של נשך תרמו (חום) בארי (לחץ). הלחץ שנוצר בפיצוץ נמור מהלחץ שנוצר מחומר נפץ, אך משך השהייה של לחץ תרמו-בארי גדול בהרבה, והאנרגיה שהוא משקיע גדולה יותר.

נשק זה קיים זמן רב והוא שימש במהלך המלחמות האזרחיות. לטילים הרוסיים מסווג E Metis-M, Kornet-E ואחרים יש גם גרסה של ראש קרבי תרמו-בארי.

רוסיות שנמכרו לسورיה. לרכבות החדשנות יכולת חיראה לפלה בעובי של 70 ס"מ ועד 1.2 מטר. לאחר החידורו "ראש" שני מותפוץ בטען. המודיעין הצליח להציג רקטה כזאת והבין, כי הייאולה מקרים חוליות נ"ט. אלא שהנחות לא הכינו את עצםיו ראוי.

בנוסף, ארבעה טנקים עלו על מטענים גדולים. שלושה מהם, שהיו ללא מגון גחון, איבדו את צוותיהם; 12 לוחמים נהרגו. בטנק הרוביעי היה מגון גחון; משישה לוחמים שהיו בו נהרג אחד.

MRI נ"ט ונגעו 46 טנקים ו-14 כל רכב משוריין אחר. מכל הפניות היו רק 15 חידורות לטנקים, וחמש לדרכ אחר. נהרגו 20 איש, מהם 15 בטנקים. נגעו עוד שני שריוןאים שוגוף היה חשוב. במקומ אחד, במעבר נחל סלוקי, הצליח חיזבאללה במאראב נ"ט: הוא פגע ב-11 טנקים – לשולש מהם חדרו; טילים; בשני מהם נהרגו שבעה לוחמי שריון. שני טנקים נעצרו בדרךם".

מהו טיל הנ"ט קורנט

טייל קורנט (שכינויו בקוד NATF-14) הוא טיל נגד טנקים דור ב', מונחה לירא, מתוצרת רוסיה. טיל הקורנט הוכנס לשירות בצבא רוסיה בשנת 1994, כמחליפו של טיל הפאגוט. הטיל מסוגל לחדרו 1,100–1,200 מ' מ' פלה. טווח הטיל נגזר בין 100 מטר ל-5.5 קילומטר. שמו של הטיל נגזר מכלי הנגינה קורנית.

הטיל מהווה אוום ממשמעותו על כל הרכב המשוריינים, לרבות על טנקים מודרניים אחרים. זאת, בעיקר בזכות ראש הקרב ("טנדט" שלו "רש"ק דו-שלבי), המסוגל לחדר דרך מגוון ריאקטיבי. לטיל גם גרסאות שמיועדות כנגד מסוקים וכינג' בני אדם וביצורים (חימוש תרמו-בארי – ראה מסגרת).

יש הסברים כי נעשה בו שימוש בפלישה האמריקנית לעיראק ב-2003 כנגד טנקים אמריקניים, אם כי בהודעה רשמית של הצבא האמריקני נמסר כי לא נתגלו טילים מסווג זה בעיראק. בטיל זה נעשה שימוש על ידי חיזבאללה בעימות בין ובין צה"ל לבנון ביולי – אוגוסט 2006. הטיל נמצא בשימוש על ידי רוסיה, יוון, דרום קוריאה, מרוקו, סוריה והחזבאללה.

נתוני הטיל:

- מנוע רקטני של דלק מוצק.
- משקל בשיגור 27 ק"ג.
- אורכו הטיל 120 ס"מ.
- טווח עיל החול 100 מ' ועד 5.5 ק"מ באור יום ועוד 3.5 ק"מ בלילה.
- הראש הקרב הוא דו-שלבי (טנדט). כשורחירה כולל של 1200 מ"מ בפלדת שוריון או 980 מ"מ לאחר שכבה ריאקטיבית (המכילה חומר נפץ).
- לטיל מספר סוגים של ראשי קרבות: נ"ט טנדט (על בסיס מטען חלול דו-שלבי), תרמו-בארי נגד אדם ומגד ביצורים.

סרן בניה ריין ז"ל, בן 27, עמד להתמנות למפקד פלוגת טנקים ב' בגוד 46, וזמן קצר לפני כן נפל בלחימה לבנון ביום י"ח באב תשס"ו, 12 באוגוסט 2006. סרן בניה הובא למנוחת עולמים כעבור יומיים ביום כ' באב. ספ"ד לו מפקד החטיבה אל"ם תמייר הימן.

כ' באב תשס"ו

משפחה ריין היקרה, חברים פקדים ואחים לנשק,

כאבים, המומים ודואבים קיבלנו את הבשורה המرة אודות נפילתך, בניה; אין מילים לתאר את התחרשה. בעודו כותב שורות אלו אין מסוגל להציג את הווי'תך ואת תחששותך במילים. ישנים רגעים שליליים אין להם משמעות.

היכרתי אותך מאז הייתה צעיר בקורס קציני השריון; כבר אז התב楼下 במבט החקאן, בחשיבה המקורית והביבורתית, ובקשר הלמידה הכספי שלך. למרות הריחוק שבין מג'ד לצעיר נסודה שם הערכה הדדית ואך מעבר לך. ליוויתי אותך כ"גנן" בקורס, "גנן" מצטיין ומוביל, יוזם וחידשן, בעל יחס אנווש מעולים. הוביל אותך, והם העריצו אותך, וכן גם המשכת.

בניה, הפקת למ"פ מצטיין, מ"פ מוביל שהישיג פלוגתך היי הגבויים בחטיבה, שפקודיך דברו אודותיך בהערכתה אתה אהבת אותם. כך גם היה בקרבת האחורי שלך, בניה. הובלת את פקודיך באומץ לב ובמקצועיות. הייתה ראשון להוביל, וכן, בראש פקודיך פגע בר אותו טיל אරור שהסתט את מסלול החיים של כלך הרבה אנשים מנתיבם השגרתי.

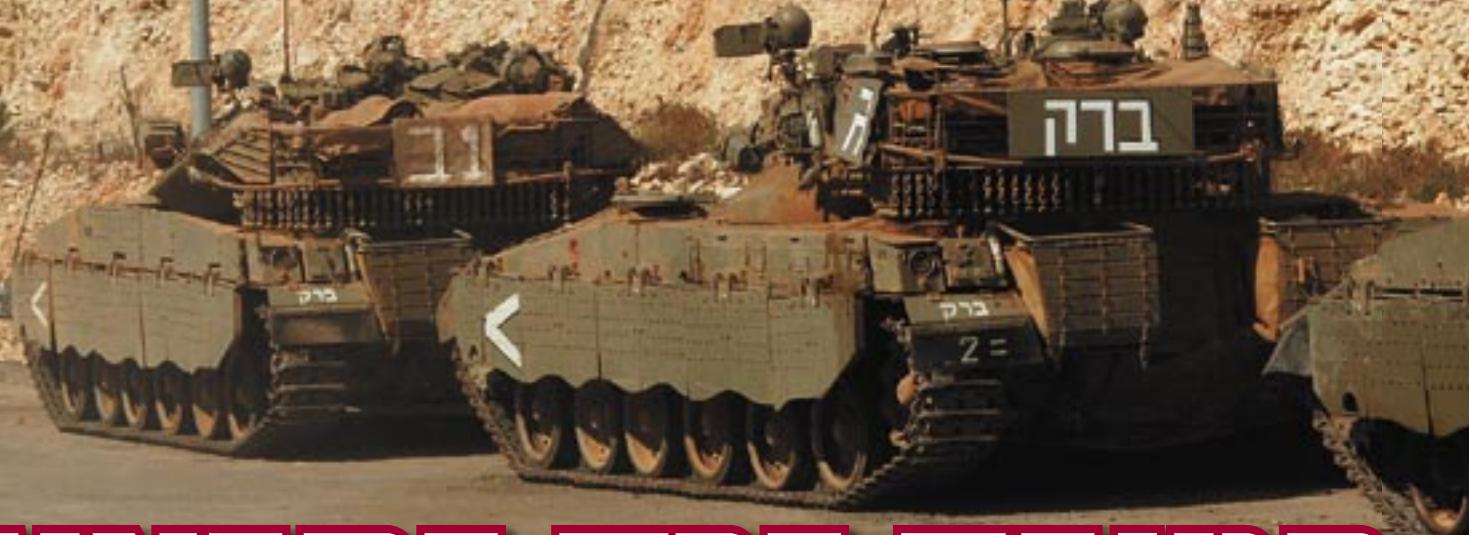
תמיד אומרים שהטוביים ביותר הולכים, ואני באמת לא מאמין שאני צריך להשתמש בקהליטה השחוקה הזאת מול הקבר שלך, בניה, אבל באמת להיות הטוב ביותר בioned. הטבעת בנו את חותמך לתמיד ושינית אותנו, ואנחנו למדנו מכם. לעד אזכור את הצניעות, את הרוגע והשליטה העצמית, את החיקור המבויש ואת השקט שמקrain עוצמה.

משפחה ריין היקרה, אני מחבק אתכם בחיבור של אהבה ותמייה ומעז לקוות שתמצאו בו ובני שמצ' של נחמה.

בניה, לוחם שריון אמיתי, מפקד נערץ ואדם של אמת – אני מצדיע לך בפעם האחרונה, נוח בשולם על משכבר.

אל"ם תמייר הימן,
מח"ט 460

חטיבת ברק מתחזע "שיורי פיקון"

טנקים של עוצבת ברק ברגע של מנוחה

רופא הגदוד סן ליאור ליפסקי בחור צעיר בן 26 ממושך, נשוי ל... יlid ירושלים. במהלך תיאור הלחימה שלו להצלת לחמי חטיבת גולני ולחמי גודוד 53, חשבתי לרגע שאנו יושב מול מפקד מחלקה טנים, לפחות. טנקובולס (טנק שהוסב להיות אמבולנס), שני טנקים פינוי – כוח לחימה, סליחה כוח פינוי להרים בר יכולת הגיעו לפצוע תחת אש ולפנותו תחת אש לנוקודת הפינוי. ליאור וצוטו, צוות החובשים, מתאר בפנינו את הלחימה שלו להצלת חי אדם.

הכנת הכוחות למלחמה וחינוך הלוחמים. גודוד 53 לחם בגזרת חטיבת גולני, תקף לבנון בפתחה שמצויה לבניית ג'בל, כאשר החוד של האגדוד הגיע לשקייף אינימל – בית יראון. שוחחתי עם לוחמים, קצינים והרופא של הגודוד. כמובן, חיליל כמפקד, מישרים מבט לתוכך עיני ומတורים את שעבר עליהם. כאשר שאלתי איך אוצר אומץ, מה עבר עליך ועוד שאלות של גבורת הלוחמים, העיניים הושפלו בצעירותו מעט התנוועו בפה מל' עד שחרפיתיהם והם המשיכו בתיאור "יבש וצנע".

הדחפור הממוגן – ידידו הטוב של הטנק

תא"ל (מי"ל) איתן קין

הטיבת ברק לוחמת על הגנת גבולות מדינת ישראל ואוכלותייתה מאז הקמתה. המח"ט משה טטרית התחיל את שירותו בתפקידו בשנת 1985 בחטיבת ברק כנתוחן בפלוגה ז' בגדוד 74 בלבנון. ועד עתה, ללא הפסקה, החטיבה נמצאת בחימה בכל הזירות של מדינת ישראל. את מרבית שנות שירותו עשה בשורותיה. כ梳וחחנו בחמ"ל של שטרית, הוא היה בעיצומו של אישור תוכניות למפקד גודוד הסיוור של גבעות. גודוד 53 נמצא בגזרת החטיבה, גודוד 605 פרוס בין אוגדות הקו, גודוד 74 בגזרת הלחימה של חטיבת אלכסנדרוני, גודוד 71 ממשיך ונלחם ברצואה, ממשיך ומחפש את גלעד שביט. חביריו לפלוגה מ' של גלעד שליט כתבו לרמטכ"ל ובקשו להישאר ברצואה, לאთ את חברם ולהשיבו הביתה למשפחתו ולטא התווחון של טנק המערכה מרכבה סיון 3. שטרית ומג"ד 53 שישב איתנו בשיחה, שניהם, ללא היסוס עם עיניים ברוקות, דקלמו באוזניי את רוח אחות הלחומים של החטיבה המפוארת, פזמון מהדחד של אחותות לוחמים מהמנון החטיבה:

"ברק מול גדרות ומול חיל,
ברק המבשור ורעמים
ברק המайд את הלייל
באור של אחותות לוחמים".

סא"ל אמר חמוד, מג"ד 53 זה מספר ימים, לא מרפה ממנី ומהמה"ט, כדי שאשוחח עם חיליו ואוכל להתרשם ממקור ראשון מגבורות לוחמי. הוא גם מפגן לקודמו בתפקיד סא"ל משה צ'ע על

לחטא המפקד, אמרתו לנהג להמשיך על הציר. דיברתי בקשר חז' בשם השמאלי של צא. לאחר כ-10 דקות הגעתי לאזור היציאה ועצרתי ליד הכוח. החובש הגיע ופינה את עומר מרגליות.

במהלך הפינוי רידיתי לכיוון האיבר עם 0.5-. אילן פקר, מפקד טנק מקיבוץ יפעת, סמל מחלקה, שניתים וחצי בצבא. שני אחיו של אילן שירתו בעבר כמפקדי טנקים בחטיבת. השיחה עם אילן אפשרה לקבל תמונה רחבה יותר על אונחה החשיבה של מפקד טנק. אפשר ללמוד מאורה היכולות של מלכ"א וקצין תחזוקה של חטיבת משוריינת והוכחו ברוגעים אל. הכנת שדרת מסע מモנות ומשוריינות הכללת דחפור-9, טנק, טנק, עגלות ותוממות, כוחות נוספים. הרשות צווקת לעזרה נוספת. לוחמי גולני נפגעו. קריאת החומר שהפיצה מז"י לעיון הלוחמים. המלחמה של אילן התחלת ביום זהה, יחד עם שאר המת"קים והסמ"פ, הטרפו למ"פ ולמ"מים שיצאו קודם לכך לעמצע האיבר. הכרת המציאות בשדה קרב אמיתי קיבلت

הਪתרונות מוגבלים בגל היעדרם של דרכי' של לא היה ברשותם רכב המשוריין לנעו בשטח.

שאלתי את רועי מה היו הרגעים הקritisטים שלו בלחימה. התשובה הייתה כל כך אופיינית לסימנת החטיבה על אהות לוחמים, שלא ניתן שלא להזכיר. "הכוחות של עוצבת האש שבஅוריה היו לא אוכל ומים, ה-9-D היה תקוע בגל מחסום בסולר. זה היה הרגע הקritisטי שבaille לפני כל תכנון אחר זהה המפתח להמשך הלחימה..." היכולות של מלכ"א וקצין תחזוקה של חטיבת משוריינת והוכחו ברוגעים אל. הכנת שדרת מסע מモנות ומשוריינות הכללת דחפור-9, טנק, טנק, עגלות ותוממות, כוחות נוספים. הטיפול החל על ידי רופא "אגוז". שני הפצועים פנו על ידי טנקים ולאחר מכן הועברו לטנקובלים. ליאור לפסקי וצוותו כבר בהמולת שדה הקרב – שני הרוגים וארבעה פצועים בלילה הראשון של

תורת הפינוי: הגעה לפצוע, ייזוב מצבו ופינו' לאחורי. וחשוב להקשיב ולהתמעע את שנאמר על ידי ליאור: "הגעה לפצוע..." לא פריסות והמתנות אלא הגעה לפצוע. יודע הלחום שאם, חלילה, יפצע ולא יוכל לתפקיד ולטפל בו.

מסכת הצלת החי'ים של ליאור וצוותו, עמידת מאייר שפועל כמו חובשים ייחודי... מתחילה ב-9 באוגוסט. עם תחילת המתקפה של הגדור על הדחפור-9-D על מטען, המפעילים נפצעו וכמעטם הדרפה יש הדרה של מצב הפ齊עה בעולם הרופאה. ניסן וניסוב מטופל על ידי החזות "פצעים בינווי". ניסן וניסוב מטופל על ידי החזות ואילו מפקד הכליה בסדר.

הרשת צווקת לעזרה נוספת. לוחמי גולני נפגעו. הטיפול החל על ידי רופא "אגוז". שני הפצועים פנו על ידי טנקים ולאחר מכן הועברו לטנקובלים. – שני הרוגים וארבעה פצועים בלילה הראשון של

עדיאל חרבש (מימין) ואילן פקר (שמאל)

עומר מרגליות, המט"ק הפצוע שחזר לפלוגה

סא"ל אמיר חמוד, מג"ד 53

כשהם"מ שלי נפגע בענטא. היו צעקות בראש הפינוי. אחר כך המינוי שלי כמ"מ, הירי שאני יורה על מנת להרוג, יורה לכיוון מטרות כדי לפגוע לאיסוסים ושהיות..."

תרגولات לחימה שנתקתי בהן:

- ירי מדויקות עשן על מיסוך חזית הטנק שנפגע.
- ירי מא"ג לטוחחים קרובים לחיפוי בחילוץ.
- סיוע בפניו על ידי שליחת א"צ שליל, שהוא גם יושב, לפחות לטנק הפוגע.
- מינו אותו למ"מ וקובלתי טנק נוספת למחלקה.
- העורתו על שימוש טנק נוספת באטלה"ה.
- השימוש במפה טוב מאד; שימוש בכוונת המפקד מוגבל, בגין החחש ליום גבוה בעמדת; מרוגמה 60 מ"מ – לא השתמשנו; נסייתו ליליה טובות, כולל שימוש בעכבר. שליטה וכוחות שכנים – בעיתוי, היו לנו אירועי דו-צדדי.

"גברים, מלוחמה מסוג אחר." אמר תברי וס"ן ג'יבורים, מלוחמה מסוג אחר. ג'יברים תבריר וס"ן במילואים יוסי כהן, שרירון ותיק למוד קרבות, שלילוה אותה בבירוק בחטיבת. "לוחמים שלחמו בשדה קרב של 360 מעלות ולא כמנו בשדה קרב של חזית ואגפים." חטיבת "ברק" הוסיפה עוד פרקי מORTHOT השריון. ג'יברים מופיעות בספר עב corsos של מלחמות השריון.

האחו הירוק. האמינו לי, החבר'ה האלה ורק הם יודעים לשורר בין שני העולמות של הירוק והמוריק

של הצפון וההתירים החווירים צפוף ושל מחנה אווהלים עם טנקים מאובקים ו... חברים לנשק. אלה הם בניינו, אלה הם המגנים علينا, וכי שאל אוטם חבר'י יוסי:

אתם מקשיבים לחדשות? התשובה הייתה מהמתה. ולו השדרים של ערוצי הטלויזיה השונים היו שומעים אותה, היו אולי מפסיקים את שידורי תעמלות "אגוז..."

"אנחנו לא מקשיבים לחדיםות... לא הקשנו בזמן הלחימה וגם לא אחרת – אין מזיאות בחදשות, אין מינים מבנים את שאנחנו עושים, איבדנו את האמון בתקרחות."

עדיאל חרבש מפתח תקווה, טערקשור בצוות של יונתן סוחור, קובי אבטה והמט"ק עומר מרגליות. עדיאל תפס פיקוד על החזות והטנק, כשהמט"ק עומר נפצע בפניו ופונה בתוך הטנק לעמדה של הטנק אטלה"ה. עדיאל מתאר: "הרשינו בום... הטענו על המטה. המט"ק נפצע בפנים. עצרנו על החיר לנסוע. ג'יברים נסענו אחריה לשטיח מוגן, חילינו את המט"ק למסדרון אחריו. הפלוגה התפזרה. עליית

המתקפה. שאלתי את ליאור על הלקחים, האם הוא מעוניין להוביל בכתבה זו על חטיבת 188. תמצות דבורי הינה:

■ יש להתארגן בתו"ל הלחימה/פינוי באופן שתואמת את שדה הקרב והמשימות.

■ פינוי בשדה הקרב הוא פינוי משוריין, לא רק מוגן ומוכן.

■ הרופא צריך להיות בעמדה שבה יהיה במשחק פיקוד/קשר עם הגדור, ובמצפה על שדה הקרב, ולא במסדרון האחורי של טנק המרכבה.

■ הטנקיסטי/חובש הוכיח את עצמו מעל ומעבר.

■ היו מקרים שהוא יצאיל חי אדם. "לבנתה החילוץ" בפיקוד סמ"פ פעלה כראוי. פגשתי את רס"ן וועי נמר, בן 29, קצין התחזוקה של חטיבת ברק מכפר הס. וועי פיקד על מערך התחזוקה של החטיבה מוצבת האש. הפיקוד הוא מהמלכ"א – מרכז לוגיסטי וכוח אדם, כאשר זרוע הקשר לשילוט היא רשות "מנוח" – מנהלה וחולION.

עקרונות התחזוקה הם, למעשה, עקרונות הלחימה:

– צרי פינוי.
– מтан יכולת להמשיך לחימה לכוחות.

ניצחון הנטק והביסחון הלאומי

טנק אג-15 מעלה אסוציאציה של נשק אסטרטגי, יעדים אסטרטגיים וביטחון לאומי. כאשר סוקרים, אפלו בשטחים, את מלכותות ישראל מיום הקמתה מבחינים כי המלחמות הוכרעו למשעה והגיעו לשיאן רק בלחמת יבשה. ובתוך כך, מאז מלחמת סיני בשנת 1956 עמד הטנק בישראל, ואיתו כוחות ניידים ומשוריינים, במרכזה הלחימה וההכרעה ביבשה. במלחמות המפרץ הראשונה בשנת 1991, לאחר כתישה אוורית שנמשכה למשך חודשים אחדים, בא מהלך קרביעי של כוחות משוריינים אמריקניים, שבמרוצם הטנקים, והוא שהביא להכרעה ולסיום המלחמה, כפי שהוחלט עליה.

אל"ם (תיל') שאל גור

וראוו לציין כי מיגון הרעיון של ענק המרכבה סימן 4 הוא הטוב ביותר בעולם.

ראוי לציין כי ללחימה בלבנון הוכנסו רק כלי רק"ם בעלי שריון ברמה גבוהה, כולל טנקים מרכבה לצורכי תקיפה והשמדת מטרות באש התותחים וכן פומעה ואכזרית. לא נכנסו לשטח לבנון נגמ"ש 113-M ומכובן שלא משאיות להובלת הספקה. היו אלה טנקים המרכבה שבணיסיות הקשות והובילו גם הספקה. גם בלחימה ברצועה עזה לפני הפינוי ולאחריו משתמשים בטנקים הדורשים לתקיפה ולהיפוי על כוחות ווגלים ועל תנועות כדי רק"ם אחרים הממנונים היבט.

גם המלחמה الأخيرة בלבנון, "שניינ' כיוון", כמו רבות לפניה בארץ ובעולם, הוכחה כי לצורך כניסה לשטח עזון, השמדת הגעיען הקשה של הכוחות המחזיקים בו והחזקת השטח – חיוני

גם אם היה של ארגוני או לוגיסטי – טנקים המרכבה פעלו היטב בכל הלחימה, הרגו מחלבים והשמידו מטרות בעילות מבצעית גבוהה ובאמינות רבה.

להשתמש בכוחות קרקע הטורקים ביטודיות את השיטה ומטפלים מכל מה שנקרה בדרכם, אף כי מבחינה טקטית אפשר להשאיר כסי התנדבות, אם אינם מפריעים להשתתת היעד האופרטיבי-מערכתי. גם חיל רגלים, החיוני כמעט בכל סוג של לחימה ביבשה, צירק להתנייד ברכב משוריין שין עלייו בדרךו עד הגעתו ליעדים שהוקצו לו. רק"ם זה הנוחץ לחיל הרגלים, לפחות מהצורך להיות בעל קשר מעבר קרקע כמו של טנקים, נדרש להיות בעל רמת האגנה ושויות כמו של טנק, כי גם הוא מהוות מטרה לכל אמצעי נגד-טנק (נ"ט), בדיק כמוה הטנקים. הטנקים נדרשים כדי להשמיד מטרות אכזריות המציגות עוצמת אש גבוהה ומודיקת וגם כדי לסייע לח"ר.

כיום יש לשדה הקרב המודרני עומק, המשתרע על פני עשרות קלומטרים ולמעלה מזה. אש קטנית ומודיקת – של ארטילריה ארכוכת טווח, של טילים לסוגיהם ושל כלי טיס שונים – מכאה גם בכוחות צבאיים המורוקחים מהקו הקדמי. המשמעות היא צורך בהרחבת רמות המיגון של כל הכוחות המשתתפים בלחימה, ואף של דרגים לוגיסטיים המובילים אספקה, נגעים וצוצות טכניים, לצורך תיקונים ואחזקה בתנאי שדה. ההגנה צריכה לאפשר גם פעילות בשטחים מזוהמים בשק בלתי קונבנציוני, ואمنם המרכבה מוגנת גם נגד אמצעים כאלה.

יש בעולם ובישראל אמצעים מגוונים להשמדת טנקים ומטרות משורניות אחרות, והטנק הוא רק אחד מהם. חלקס הם בבחינת נשק מנגד המשמיד מטרות מטוחנים ורחוקים ובסיכון מזערם לתוקף, אך תמיד יתגלה הצורך העשוי זאת גם עם טנקים, כאשר האמצעים האחרים לא השלים את המלאכה או שלא עשו בהם שימוש, או שהם�能ו מסיבה כלשהי (לדוגמה: בגלל תנאי מזג אוויר או מחמת היתקלות באמצעי נגד יעילים אלקטرونיים ואחרים).

יש הטוענים כי עבר זמן של המלחמות בהן שועטים הטנקים במדבריות ומשائرם מאחוריהם שובל, אך עם שידדים מופיעים של רק"ם אויב וגוויות חרוכות. נכון, מלחמות מסווג זה מתמענות והופכות יותר נדירות, אך הטנקים ממשיכם להוות גורם מרכזי של הלחימה ביבשה בכל צבא מתקדם. הטנק מעצם מהו הוא אמצעי שנועד לתקוף, לעורר כל קיפאון בלחימה ביבשה ולהביא להכרעה, גם בסיבות החומות ביוטו. לשם כך מפעיל הטנק שילוב של עצמת אש גבריה, יכולת ניידות ותמרון כמעט בכל קרקע, ומיגון ברמה הגבוהה מכלILI ישתי אחר. שילוב זה, של עצמת אש, ניידות וקשר הגנה, מאפשר לו לשמש גם נשק הנגה עילית מאוד, וכשהוא בנוי בתבונה, כדוגמת טנקים המרכבה, הוא שימושי וועל בכל מתחאר לחימה, כגון: ללחימה בשטח בניו, לסייע בחימה, ובטרור, לניד ולסייע לח"ר בכל סוג לחימה, וכי שריאנו גם בלחימה الأخيرة בלבנון – הוא גם חילץ והסייע נגעים והוביל הספקה מגוונת.

לחמת היבשה תמשיך להישען על שילוב של טנקים במאגר רב-חילי ורב-זרועי. הטנק הוא הכליל היבשתי היחיד היכול לנצל מלוחמה רציפה בעלת אווך נשימה של ימים ולא של שעות. דבר זה והוכחה בבל מלחמות העבר. כאשר חיל הרגלים י��ק למנוחה והתארגנות אחורי קרב, ממשיך הרעיון ברגע הלחימה.

במצטע "שניינ' כיוון" הציגו טנקים המרכבה את חיהיהם של חילילים וביבים מצוותי הטנקים ומחליל הרגלים, גם כאשר הופעלו שלא לפי תורת הלחימה. כל חיל רגלי, גם במלחמה الأخيرة בלבנון וגם בביטחון השוטף בשטחים, תמיד חיפש את הטנק שייהיה לידו, כדי לחוש בטיחון או להציגו. נכון, קיומ קשה יותר בכל סוג הלחימה ביבשה, לטנק כירביו ומהגון של אמצעי הנגד ואיוכות המשתפרת. כתוצאה לכך אין הוא נלחם לדבו

במצטע "שניינ' כיוון" הציגו טנקים המרכבה את חיהיהם של חילילים וביבים מצוותי הטנקים ומחליל הרגלים, גם כאשר הופעלו שלא לפי תורת הלחימה.

והוא נזקק לשיתוף פעולה הדוק וمتואם עם שאר הכוחות ביבשה. ועם כל זאת לטנק אין תחליף ואין צופים לו תחליף. הטנק מהו חיל בLATI נפרד של מאגר הכוחות והאמצעים בכל סוג של לחימה ביבשה וימשיך כך בעתיד. נכון, הטנק כיום, כמו בכל תקופה בעברו, אינו חסין ללחוטין בפני כל האמצעים הנוגדים-טנקים, ובודאי לא בכל שטח פניו, אך רמת חסינותו ושרידותו היא הגבוהה מבין כל האמצעים של כוחות היבשה. גם אם היה כשל ארגוני או לוגיסטי בהפעלת הרעיון בלחימה בלבנון – טנק המרכבה פעלו היטב בכל הלחימה, הרגו מחלבים והשמידו מטרות בעילות מבצעית גבוהה ובאמינות רבה. נכון, נגעו לנו טנקים והיו לנו בהם הרוגים, עם זאת, יש להציג כיבוזות המיגון המשובח ניצלו חיהם של לוחמים רבים

מרכז 4 לקראת כניסה לבנון

האמצעיים הרבים והמוגנים נגד טנקים, ממשיכים להתפתח רק ממשום שהטנק מושך להיות איום חמור לאובי. מצד שני, הטנק מושך להיות מצור מבודק וחרס תחליף בצבאות המתקדמים לימיosh מטוסות הלחימה נבשה והם מפותחים אמצעים נ"ט כדי לנטרל את אויב הטנקים שמלומ. מבט קצר על צי הטנקים של הצבאות המתקדמים והצבאות מזרחה התיכון מציג את הנתונים הבאים:

המדינה	כמות הטנקים וסוגיהם
1. ארה"ב	7,900 M1 אברמס לסתוגיו
2. גרמניה	1,000 ליופרד 2 לסתוגיו
3. רוסיה	3,500 T-72 מסוג T-80, T-90, T-64, 62, 55, 54 מעל 100 ועוד אלפי T-69/62/55/54
4. סין	10,000 מסוג 9,000
5. טורקיה	923 M60A3/1, 394 M48 1980
6. מצרים	890 M1 אברמס לסתוגיו, M60A1 680, M60A3 1,000
7. סוריה	1,400 T-62, 1,000 T-72, 2,000 T-55/54 משופר, 200 T-55
8. ירדן	288 אלחוסין (צ'לנגן 1), M60A3/1 268, 350
9. סעודיה	406 M1A2, 315 AMX-30 300

צבא ארצות הברית, מוביל מגמה של פיתוח והצידיות בכלי רק"ם קלים יותר למגוון של צרכים, כגון: פיקוד, ניוד חיל רגלים, מודיעין, ארטילריה וرك"ם הנושא לתותח של טנק. על פי תפיסתו היו מהם בעלי גלగלים ומהם הנושאים על שרשות. הצבא האמריקאי, משיקולים אסטרטגיים וגולביים, נזקק לכיצות העברת כוחות במדינות (ובדרך האויר) לאזורים שונים בעולם. ואולם משפטת הרק"ם העתידית קלטה משקל במידה הפגעתה בכושר המיגון במידה מוחשית מאוד. הסטטוטיק האמריקני בעיראק נכשל בהעדר מיגון הולם נגד מטען צד ונגד טילים נ"ט, ובהעדר יכולת ממשית למגן כהלה עשוים הכוחות האמריקניים שם מאמצים להקנות

מיגון השרין של טנק המרכבה סימן 4 הוא הטוב בעולם.

לו מיגונים חלקיים ודלי יכולת. חשוב לציין כי צבא ארה"ב, במקביל לתוכניות הטנקית בשם FCS (בערך של כ-35 מיליארד דולר) לבנות משפחה של רק"ם קל, שינה את דעתו לגבי טנק האברמס M1 הקיימים והמאוגנים, המוכיחים עצם בעיראק גם ביום, והחליט לשמר טנקים אלה בשירות עוד עשרות שנים. החלטה זו נשענת גם על הניסיון שלהם בחימה באפגניסטן. טנק אברמס M1 אלה משודרגים כיום בקדחתנות כדי להקנות להם יכולת משופרת לחימה בטורו ולהלחמה בשטחים

חדישים בעלי רמת מיגון ושרידות, תנעה ותמרון כמו של טנקים. מצוי זה בלט שוב ובהדגשה במלחמות האחרונות לבנון.

לידתו של הטנק עתידי

טנק נולד בסערת מלחמת העולם הראשונה, לאחר שרבות חילילums נקטול בהסתערויות שונות, חזרות ונסות, מול הפירות מוגנות באש מקליעים, בפצאי הארטילריה ובגדירות תיל. הלחמה הステטיט, שנמשכה חודשים ארוכים והותירה מאות אלפי חלליםiani הצדים, שינה את פניה עם הופעת הטנק. כבר ביום שנולד הטנק היה במצואוแรก שיכול לחדר את שריוןנו ולהשמידו. מאז מלחמת העולם הראשה התעצם מיגון השרין בבל החר ובמקביל התפתח נשק נגדטנק (נ"ט) בעל יכולת לא מבוטלת לחדרה ולהשמדה. אין בזאת מתקדם בעולם שיש לו צי טנקים והוא מחליף באמצעות נ"ט – אחרים, גם לנוכח המגון העצום של הנשק החדש – הטנק לוחם נגד כל סוג המטמות ביבשה ומתקף על ידי כל סוג המטמות, מכל הכוונים ומכל הטווחים. המגון העצום של אמצעים נ"ט – טיליים המשוגרים מהקרען ומכל טיס, מוקשים, מטעני גחון ומטעני נ"ט המשוגרות מארטילריה ומכל טיס – מכבים מטמות מדויקת ומדויקת ומייבים פעולה מתואמת רבי-חילילית ולעתים רב-זרועית; אך חסר כל אלה, אין לו מתקף כגורם מוגמן בעל עצמת אש רבה ובעל שרידות גבוהה מכל אמצעי אחר ביבשה. טנקים נועדו למנוע קיפאון של לוחמה סטטיט, מתיישה וחסרת תוחלת ולהביא לשינוי שיבול להכרעה ולסיום הלוחמה. הטנקים הם אלה שצרכיהם "לטבול את גופם וחותמיהם באש" כדי להציג מטרה זו. וכל מי שנדרש לעשות זאת חייב בחשינות פיזית הגבוהה האפשרית. וידועים. המשמעות היא צורך ביצור נגמ"שים מודרנית והבטיחון יעמוד בסכנה מוחשית.

יש לישראל מעל אלף טנקים וכי כצב הייצור הואשרות טנקים בשנה, הרי אורך השירות הכספי לטנק על כל גלגוליו הוא 40 שנה(!), בתנאי שאכן ממשים את הייצור ואת שדרוג הבניינים. אם לא עושים זאת – לא יהיה צי הטנקים מתאים להלחמה ככלל, ושל המרכבה סימן 4 בפרט, יכולו עצמן באופן יוצא.

מרכבה 4 צופה אל שטח לבנון

מרכבה 4 ליד מטולה

יש לזכור כי לאורך כל שנות קיומה של המדינה לא ניתן לצה"ל גישה לרכש מערכות מתقدמות מחר"ל, אלא אם התעשיית המקומית הוכיחה יכולת, וגם אז מותן היישה נעשה בנסיבות לחסום הופעה של מתחילה בדמות התעשיית הישראלית. אל לנו לשוכן כי היו תקופות של אמברגו מצד מדינות שונות על מערכות ומערכות חיויניות שונות, ואסור לאפשר שמצב כזה ישתק אותנו מבחינה מבצעית וביטחונית. קיומה והפתחותה של טכנולוגיות רק"ם בארץ הם המאפשרים לנו לשמר על פער איקוטי שלא היהמושג בדרך אחרת.

לוחמת היבשה תמשיך להישען על שילוב של טנקים במאגר רב-חליל ורב- זרועי. הטנק הוא הכל היבשתי היחיד היכול לנוהל מלחמה רציפה בעלת אורך ניסיונה של ימים ולא של שעות. דבר זה הכוח בכל מלחמות העבר. כאשר חיל הרגלים זוקק למונוחה והתארגנות אחרי קרב, ממשיך השURIון ברצף הלחימה.

תחליף יבוא: מחריו של טנק מרכבה סימן 4 פחות ממחציתו ממחירו של טנק מתקדם מכביל לו, כדוגמת אברמס M1 האמריקני. רכש טנקים אמריקניים יגוזס מתקציב הביטחון לעלה מפי שניים ובנוסף יירום נזק מוחשי קצר וארוך טווח לפיתוח הטכנולוגיה והישגיו בתחום הרק"ם בישראל, שלא לדבר על פגיעה בייצור של מערכות הנשענות על טכנולוגיה שפותחה בארץ במשך שנים רבות. אובדן הדעת בפיתוח שרiron אין ניתן לייבא מחר"ל. אם לא יעסקו בו בצריפות – ייעלם במהירות וחידשו יחייב מאמץ של שנים.

ידוע שהרק"ם בעתיד יMISSION לשאת מיגון בליסטי, קלומר מעיטה מגנן צמוד-גוף, שייעודו להקטין את סיכון החדרה לחיל הרק"ם, ובנוסף לכך גם הגנה אקטיבית שיעודה מניעת הפגיעה הרכ"ם, על ידי שיבוש החימוש התוקף במעווף או השמדתו הפיזית עוד לפני הפגיעה בגוף הרק"ם. אמצעי מתקדם ומוכן להגנה אקטיבית עודנו בחיתולים מבחינה הנדסית וכיום עדין אין אף רק"ם בעל מוץיד במערכת כזו.

פרויקט המרכבה משמש קטר טכנולוגי המאפשר לצה"ל גישה לטכנולוגיות מתقدמות המבטיחות את קיום הפער הaicוטי בין ובין צבאות ערב.

יתרון מבצעי וטכנולוגי: בטנק המרכבה (פרויקט שהחל בשנת 1970) נצברו עם השנים הישגים מבצעיים וטכנולוגיים שאין נמצאים בטנקים אחרים בעולם ויתרונות הוכחה בלחימה. חלוקם של הישגים אלה ישארו מן סמיים מן העין וחלוקם ידועים, כמו הדלת האחוריית והמבנה הבסיסי של מנווע מלפניהם. מבנה זה מאפשר מזד Achach להסיע ליעדים לוחמים שאינם מצוות הטנק ומצד שני לחילזון ולהוביל פצוצים תחת אש. הפתוחים השווים שעשו במעטה פרויקט המרכבה הרומו באופן ישר גם לשאר סוג הטנקים והרכ"ם الآخر בשפה"ל ואיפלו לרכיב קריטי לחיל האוורי. כדי לשמרו על כוחות השריון הכבדים והמומוגנים. מפקד צבא היבשה של קנדיה (Caron) שלח מכתב לסגן הרמטכ"ל הקני, לפני פרישתו ביוני השנה, לפיו הצבאה מודאג מרמת ההגנה שמספק הרטריicker (הנושא תותח) בעקבות הניסיון האמריקני באפגניסטן. לדבורי "הדריון" שטנק המרכבה הפק למשון לא מתבסס על ניסיון".

בנויים, בעוד שטנק המרכבה שלנו נבנו מראש גם לאפשרות זו ואף המשיכו להשתכלל לפי הניסיון בלחימה.

ראו ליין כי העיתון Defense News, בגלילו מיום 19 ביוני 2006, מתאר כי גם טנק הלייאופרד 2 הגרמניים וטנק הלקרך הצרפתיים עודנו בחיתולים הסבה במבנה כדי להתאים להחימה בשטחים

מיגון והשדות בטנק המרכבה סימן 4

אל"ם (מיל') שאול נגר

המיגון בעתיד

המיגון בעתיד עשוי לשלב מערכות חדשות הנמצאות כיום בפיתוח מואץ וمتבססות על טכנולוגיות חדשות. ראוי לציין כי בפילוסופיה של מיגון והשדות בלחימה מציניננס מספר שלבים: ■ הימנע מהתגלות. זאת על ידי צבאי הסואנה ומאמץ להקטנת החתימות תורמיות, אקוסטיות וחתיות מכל"ם ושימוש מושכל בעשן.

מערך הפיתוח של מיגון זה, הכולל את מיטב המהוות בצה"ל ובמספר תעשיית ביטחוניות, הוא מערכת מיומן ומנוסה, ברשותו כל האמצעים הדורשים לפיתוחו ובבערו פיתוחי מיגון רבים וטובים שהוכחו בללחמה ובפעולות מבצעיות. הלחימה האחרון ההארונה לבנון הוכיחה למתקנים את נתוני המיגון הטובים, כפי שהושגו בתחום הפיתוח וכי ישוּם ביצור הסדרתי.

כל מיגון טנקים שהוא, בכל צבא בעולם, אינו מיגון שלם ומוחלט מכל כיוון ועל כל שטח הפנים של הטנק, כולל הגzon. המגבילות מוקרון במשקל ובגיאומטריה של הטנק, ואין להן פתרון בשום טנק בעולם. בטנק המרכבה סימן 4 הוקצת למיגון נתחה משקל ניכר ויוצא דופן בזכות תכנן מערכתי מבירק וגם התפנה לכך נפה מתאים. (ישין כי ככל שמתאפשר נפח גדול יותר למיגון, בעיקר ננד ראשית קרב של טילים נ"ט, אפשר במשקל נתון להשיג רמת מיגון גבוהה יותר). בעקבות מאיץ הפיתוח של המיגון הביליסטי לטנק המרכבה סימן 4, ובהתחשב בהקنته האילוצים למיניהם האפשרי, בטנק המרכבה סימן 4 הוא יום הטנק המונגון ביותר בעולם ננד טילים נ"ט.

המיגון של טנק וההישרדות שלו בשדה הקרב אינם רק חילוף המיגון שהוא עוטה על גופו. המיגון השלים המרבי של הטנק וצוואתו הוא השילוב של המיגון הביליסטי ודייעת אופן התפעול שלו והשימוש המשוכל במערכותיו, לצורכי לחימה והtagוניות והפעלה נכונה של מסגרת יחידית בעשן למסוך, בחירות נתיב תנועה בשיטה, תפיסת עמדות ושילוב נכון עם חיל הרגלים.

בתורת הלימה ידוע כי שדה מוקשים שאינו מוגן באש – בשעה שמנסים לחוץ אותו או לפניו – אינו מלא את יעודה לשמש מכשול. גם אנשי הצוות והמפקדים של טנקים משוכלים – שאינם מאמנים ומיומנים כדרושים בהפעלת הטנק, בשימוש בכל מערכותיו ובשילוב רב-חbilliy – יתקשו של מסגרת יחידית ובשילוב רב-חbilliy – יתקשו להציג את התוצאות הטובות האפשרות הן מצד ההתקפי והן מצד ההגנה.

רקע

טנק המרכבה סימן 4 הוכנס לשירות לראשונה בשנת 2002 ומאז נמשך ייצורו. זה דגם רביעי מאז הוכנס לשירות טנק המרכבה סימן 1 בשנת 1979. בעשרות ושלוש השנים שעברו בין דגם סימן 1 ודגם סימן 4 חלה בארץ ובעולם התקדמות ענקית בטכנולוגיות המיגון הביליסטי של טנקים. התקדמות זו בארץ נובעת מהישגי הפיתוח המדעי והטכנולוגי בתחום טנקים וכן מהניסיונו המבצעי המוגו שצבר צה"ל בשנים אלה עם טנק המרכבה לסוגיהם, החל במלחמת של"ג בשנת 1982 ובפעולות המבצעית לבנון ובסתיים. ניסיון מבצעי זה הוא שדרבן את הפיתוח המדע-טכנולוגי וכיוון אותו לצרכיו. השילוב המוצלח, לאורך כל השנים, בין הפיתוח הטכנולוגי והניסיון המבצעי הביא לכך שככל דגם חדש עלה על קדומו במכבים ובמערכות אחרות, במאפיינים העיקריים של הטנק: בעצמת האש, במבנה הביליסטי ומערכות ההישרדות. יתר קרקע, במיגון הביליסטי ומערכות ההישרדות. יתר על כן, גם במהלך הייצור של כל אחד מהדגמים הוכנסו שינויים ושיפורים רבים. שינויים וশיפורים אלה נשענו על לקחי השימוש והתפעול של צוותי הטנקים ועל לקחי האחזקה בידי צוותי החימוש. באופן זה תמיד פلت קו הייצור את הטנק המודרך האפשרי. זאת ועוד, חוליות טכניות יצאו לשטח והתקינו את כל השינויים האפשריים גם בטנקים שכבר יצאו מקו הייצור. בכך התאפשר לשמר את כל הטנקים מכל סוג במצב המעודכן מבחינה יכולתו הטכנית-מבצעית.

הכנסה לשירות של ארבעה דגמים של טנק המרכבה, בפרק זמן קצר יחסית של 23 שנים, מיידה על כך שבישראל הושם דגש חזק על עדכון מתמיד של כישורי צי הטנקים ויכולתם המבצעית בכל התחומים של עצמת אש, ניירות ומיגוןobilisטי.

המיגון בטנק המרכבה סימן 4

המיגון הביליסטי של טנק המרכבה סימן 4 הוא הטוב שבעולם כלפי אומי הנ"ט הקיימים כיום.

טנק המרכבה סימן 4 עובר ליד שריפה שהתלקחה מפגיעת קטיושה

ולחצתיידות, ובארץ נעשה מאמץ להשלים את הפיתוח. השילוב של מערכת מסוג זה, שבobao בנוסף למיגון הבליסטי המוכור, כורך גם בפתרונות טוגיות נספנות, בינהן הקשורות גם לתורת הפעול. עם זאת יש לציין כי על אף שימוש המיגון תעליה במידה ניכרת, אין בכך ערךויה למיגון מושלם בכלל עת, בכלל תנאי וכגンド כל האיים על הטנק (ועל רק"ם אחר שוגם הוא ראוי למיגון).

אחרות (כגון: מערכת אוטומטית לכיבוי אש בתא הציגות) סייעו להקטין את חומרת הפגיעה. זה מעלה מעשרו נמצאות בפיתוח בארץ ובעולם, מערכות חדישות, המיעודות להתקנה על טנקים, המסוגלות לאטר איזום במעופו אל הטנק (בסיוע מכ"ם), לקבוע האם מסלולו עומד לפגוע בטנק, ולשגר לעברו מטען אשר ישמידו במרקח מה הטנק וימנע את פגיעתו. מערכות אלה, הנקראות מיגון אקטיבי, עדין אין בשלות מספיק לייצור

■ נתון שהתגלית – כיצד לא להיפגע.
■ נתון שנפגעה – כיצד לא להיחדר. זאת על ידי חילוף מיגון בליסטי משוכל כל שאפשר.
■ נתון שנחרצת – כיצד למזער את הנזק ולהשתקם מהר ולהזור למעגל הלחימה).
עד היום נמצאו פתרונות ייעילים לשני המרכיבים האחרונים מותך האربעה. המיגון הבליסטי נועד למנוע חדירה והמבנה הפנימי של הטנק ומערכות

תיאור המעשה: ביום ה-6 ביוני 1967 פיקד סגן גדי רפן על מחלקה טנקים בקרב על רכס ג'ני נפצע מפקד הפלוגה. סגן גדי רפן נטל את הפיקוד על הפלוגה, המשיך בהסתערות ובכש את היעד. לאחר הכיבוש גילה בטעות קרב טנק אויב וככנס עמם בקרב הטנק שלו נפגע מספר פעמים והתפוצץ. בהתקפות נקבעה ידו והוא נכווה קשה בחלקים שונים בגופו. למרות כאביו, ריכז את צוותי הטנקים שניצלו מטנקים אחרים שנפגעו, ארגנים וידיא את פינויים לבית סמור למקומות הקרב. גם בבית לא איבד את עשתונויותיו, ארגן את האנשים להגנה, חילק תפקדים, הורה להשמיד מסמכים והריעע את הפצועים. הוא שלט באנשים עד שחולצו מהמקום לאחר שעות אחדות.

על מעשה זה הענק לו עיטור הגבורה לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל.

ניסן תשל"ג, אפריל 1973

**לאות ולעדות
סי סגן גדי רפן
מ"א 933287
לילה גבורה עליה
בעת לחימה מול פni האויב
תוך חירוף נשפץ
במלחמת ששת הימים**

שרף ולקוטוע יד וילה זהה-יאת להופת

סגן גדי רפן מקבל את עיטור הגבורה מידיו של ז'ר נשיא המדינה

גדי רפנן כירום

"שוב נהרגו חברה ונפצעו. המקלען שלו והתותחן שלו, שיצאו חיים מהפגיעה בطنק, נהרגו שם. מהטנק שלו שרדו שניים – הנוג צבי סדן ואני. אני היתי הפה והוא ביצע. לצערנו פצועים אחדים לא החזיקו מעמד ונפטרו".

הפצעה של דדי ארירעה בשעות הבוקר המאוחרות. בשבוע שניות נשאר בשטח, בבית המשאהה שלו, עד שחולץ אחר הצהרים. "הביאו אותי לתאגד", ממשיך גדי בסיפוריו, "עד אז היתי בהכרה והיד עוד הייתה תלויה. משם, מגנין, פינו את החיל האוויר, וחיל האוויר תקף אותנו בשוגג. היה איתנו חייל סדריר בתפקיד סמל מבעדים בחטיבת המילואים, שנחרוג בתקיפת חיל האוויר עליינו. זה היה הקרב הכף מוחרבן בששת הימים", סבור גדי, "הסירת נדקה שם למגרוי ואנחנו נדפקנו. קצין החינוך של החטיבה, חבר הכנסת לשעבר, נחמן רוז מקיבוץ גבע, היה מורה שלו בבית הספר ורצה להצטרך אליו לטנק. לאחר שנפצעתי הוא בא לבקר אותי בבית החולים ואמרתי לו, אתה רואה, נחמן, כמה ניצל?"

חילוץ והצלחה

הטعن בطنק של גדי נהרג, כנראה, בעקבות הפגיעה בطنק שנשנה. גדי נפצע קשה מאוד. הנהג, התותחן והמקלען (בטנק השerman יש מקלען בתובוה) יצאו כמעט ללא פגע. גדי נחלץ מהטנק שלו לאחר שפג ריסיסים בכל חלקיו גופו, סבל מכוויות קשות בפניו ובחלקיו גוף האחים ויוזו השמאלית נשאהה תלויה על בילימה מעלה מרופך. "וואז נחלצנו", מספר גדי. "רצנו לכוון בית משהאה שהיה בסביבה. בתוך הבית הייתה משאבת השקייה. מהמה שראיתי הבנתי שאחננו 'ברוק' (שער) רציני. ראייתי את כל הטנקים הירדנים והיהתי בטוח שאחננו עומדים ליפול בשבי. התחלתי להשמיד את כל המסמכים. בעצם", מדייק גדי וממשיך "קיבצתי את הניצולים ואמרתי לנוג של מה שעשوت והוא העביר את זה לכל החברים".

שאלתי את גדי מניין העוז לפועל ולדאוג לשדר הפצועים, על אף הפגיעה החמורה. "הכל הוא פרי יזמה אישית של האנשים והתעוזה שלהם", מסביר גדי, "זה מה שהצליח אונטו. מכל החטיבה נהרגו ארבעים לוחמים."

"באותו קרב", נזכר גדי, "נפגע עוד קצין ואיבד יד. אתה יודע מה שהתריד אונטו? איך אשטו תקבלו אותו בבית ידי". צוחק בקול.

שים ותעסוקה

כשנתים ימים ובהן מספר הפסכות, היה גדי מטופל בעקבות הפגיעה. בתקופה זו התאיםו לו פרוטזה לידו הכרותה. לאחר מכן מתחליל גדי, לשפט העם 'תוספת יוקר', מוסיף גדי באירועה.

ב ציון לשבח שקיבל סגן גדי רפנן, חדשים אחדים לאחר המלחמה, (צל"ש שהפך ניתן על גilio כשור מנהיגות למופת, שליטה עצמית וסובלות). על החתום – יצחיק רב-אלוף, ראש המטה הכללי, יט בתשרי תשכ"ח, 23 באוקטובר 1967.

סגן גדי רפנן, שנולד ונגדל בקיבוץ עין חרוד, היה מ"מ במילואים של טנק שרדמן אס-51, בפלוגה ה' בגודוד 39 בחטיבת 45. המ"ט היה משה בריל (בר כוכבא), המג"ד סא"ל אדי אברם (לשעבר אдолף אברמוביץ') והמ"פ חיים פורת (פקטר). לקרהת המלחמה הוא גויס ויחידתו נועדה לפועל מול גזרת ג'ין. תחילה חנתה היחידה בשטחי כינוס ליד אליקים. דרך יקנעם, לכיוון צומת מג'ידו. ורק מספר גדי בחסכנות גדוליה: "בימים הראשונים למלחמה חצינו את הגבול באזרור רם און (כ-8 ק"מ מדרום מזרח למג'ידו), ואז קיבנו התרעה שיש תותחים ארכויים ס吐וח בקורס 130 מ"מ, שנקרו לוג'יותם, שהתחילה להפצע את רמת דוד. עליינו אזור כפר דאן (כפר ערבי כ-5' מצפון-מערב לג'ין), לכיוון יאמון (כ-7 ק"מ מצפון-מערב לג'ין). לוחמי הפלוגה שבה הייתה חילוץ את כל אזור התותחים".

הקרב שבו נפגע גדי

בלילה שבין הימים הראשון והשני למלחמה לא היו אירעים מיוחדים. בשלב כלשהו נחתכה האנטנה בטנק שלו והוא לי הפרקות בקשר חז. למשך הרבה, בבוקר היום השני למלחמה, המשכנו בכיוון כללי לצומת קבטיה. שם ניהלו קרב עם הטנקים של הירדנים שהוא מסוג אס-47 שעלו ברכס ליד ג'ין טנק עד הימים", מספר גדי, "מצוי עמוקely ליד ג'ין טנק שברח מאיתנו והפלוגה של יריב בן אהרון באח מחד המשמidea אונטו. מאז הוא תקוע שם.

"בקרוב זה עם הטנקים הירדנים חטף המ"פ שלנו, פורט, פגעה ישירה. התותחן שלו נהוג והוא נפצע ואני לקחתי את הפיקוד על הפלוגה. לאחר שסיימנו את הקרב נסעתו עם כל הטנקים לכיוון הרכס שמעל העיר, במקום שהטנקים הירדנים היו, כדי לוודא שהכל השמד, ולהשמיד את מי שברח. כאשר הגיעו מעלה העיר קיבלתי פקודה לחזור לנוקודה שבה הייתה לפני כן. חזרתי לאזור שבו ניהלו את הקרב. במהלך התנועה ראייתי פתאום בצד שמאל שלו, מדרום, פטונים אס-48 במרחיק לא גדול ממוני. התחלתי לנהל אותם קרב. הימי בנהיותו נוראית ובמצב של תנווה שדרת הירדנים הירדנים באו מכיוון קבטיה והגיבו מסע, בחזרה לאונה נקודה שכבשו חצי יום קודם לכן. הטנקים הירדנים באו מכיוון קבטיה סנור של הצנחנים. לצומת, במקומות שהיה מחנה סנור של הצנחנים. באה הסירת של החטיבה שלנו ונדפקה שם. בזאת זה היה קרב עקוב מדם. כמונן שג אונטו נדפקנו. שלושה או ארבעה טנקים שלנו נשרפו. פשוט נסענו בשדרת מסע לתוך המוקם הקשה זהה. אחד הטנקים היה הטנק שלי".

בשלב מסיום ביקשו, מהחטיבה כנראה, סיוע

בפרויקט המרכבה הימי חבר קיבוץ ונסעתי על הקו. לאחר מכן חזרתי לקיבוץ, לעין חרוד". בשנת 1980 ה策ר גדי לעובדה בחברת ביטוח ממשלתית – קון הביטוח נזקי טבע וחקלאות – שם עבד שנים רבות והגע ל תפקיד השמאלי הראשי ומנהל מחלקת השמאות, האחראי על המשאים בכל רחבי הארץ.

ולחשתחף בפרויקט המרכבה. הוא רצה שייהיו לו שם גם אנשי שדה. הגיעו לפרויקט ומן קצר אחריו הגיע גם נתן גולן (הוורוביין) ז"ל. אני הימי בצוות שאחראי לכל מה הקשור לבנייה של התובה, ואני היה בצוות של הדריך. נוסף לזה התפקידי בכל הקשור לניסויי שדה של המרכבה. עבדתי בפרויקט המרכבה עד שנת 1978. בכל התקופה של הפעולות

از רוקן בן 24, לחשוב מה עושים. "דבר ראשון, החלטתי ועשיתי בגורות. היה זה מבחן יפה של התנוונה הקיבוצית.לקח את כל החבר'ה שנפצעו ועשה לנו בית ספר בקיבוץ איל במימון משרד הביטחון כדי להשלים בגורות".
הגיעה שנת 1970. פרויקט טנק המרכבה בחיתוליו. קיבילתי הצעה מטлик", מתאר גדי, "לבוא

בית המשאבה שאליו התרפנו הפצועים מהקרב עד שהחולצו

תעודת זהות

חטיבת 211 – י-ש-י (יחידת שומר ירושלים)

חטיבת טנקים מגח סדירה בחלקה, שתחלת הקמתה הייתה ב-1975 ונועדה לשמש כוח שריון בפיקוד המרכז. מפקדה הראשון היה אל"ם אוריאל רוזן.

מלחמות שלום הגליל

מפקד החטיבה:
אל"ם אלי גבע

סמח"ט:
סא"ל יჩעם שעון.

חטיבת טנקים סדירה בשלב הסבה
למרכבה בהרכבה:

מג"ד מרכבה סא"ל עמוס מלכא, מג"ד
מרכבה סא"ל ידיד גלעד, מג"ד מגח סא"ל
שלמה אריאל.

גורות הלחימה:
החטיבה בהרכב של גדוד טנקי מרכבה
וגדוד טנקי מגח מתוגברת בגודוד ח"ר
(גדוד מרכבה הוועבר לחטיבת ח"ר) פעלה
במסגרת אוגדה 96 בצד המערבי. החטיבה
פרצה לתוך לבנון דרך מערכי החבלים בצור
וצידון וחברה לכוח צנינאים שנחת מצפון
לצדון. לאחר מכ肯 כבשה החטיבה כבשה את
המרחב המערבי של העיר דאמור והשתתפה
בקרבנות באיזור שדה התעופה בדרום ביירות.
ماוחר יותר החטיבה נטלה חלק מكريיע
בכיבוש העיר ביירות.

נגמ"ש צחלי מתג'ז' אחד - צורן מיידי

דגם של נגמ"ש נמר על בסיס תובת מרכבה

נגמ"שים מתוגים בשימוש צה"ל

בשלחי שנות ה-80' פותח ויוצר בצה"ל נגמ"ש ממוגן, על בסיס תובת הטנק הרוסי T-55 הידוע בשם אכזרית. בנגמ"ש זה הותקן מנוע מעברי בממדים קטנים יותר מהמנוע הרומי המקורי, וכך התאפשר לבנות מסדרון אחורי לכונסה ויזיאיה של חיר' מהנגמ"ש. הנגמ"ש יוצר בסוף שנת השמונים ככמות מספקת ליצירת צי של פלטפורמות לחיר' ממוגן בצד אחד לטנקים. האכזרית משמשת עד היום כפלטפורמה איקוותית (על אף מגוונותיה) ובתצורה ייחידה המצוידת בעמדות ירי רבות הכלולות גם עם עדית ירי נשלה מבענימ. לתפעול ביהם ובבלילה. נגמ"ש ממוגן אחר הינו הפומ"ה (פוץ' מכשלים הנדסי), הבוסס על תובת טנק שוט"קל. הפומ"ה תוכנן כנגמ"ש ממוגן לכוחות ההנדסה במקומות נגמ"ש הנדסה על בסיס T-55. החדר יכולת בלבנון, ובכך בעצם סחם את הגולל על השימוש בנגמ"ש זה בKO עימיות קדמי מכל סוג. גם השימוש בתאטי בט"ש מוטל בספק על אף אלטורי תצורה מעניינים שהיו מתקנים אויל רקס הנדסי. נגמ"ש הפומ"ה ישימושו פלטפורמה לרקס הנדסי. הפומ"ה הפך לכליערי והרגוני של כוחות ההנדסה כשליליו מותקנים אמצעי סער כמו נוכרי לפריצת מוגנות על גגו. עם זאת אפשר לומר שנגמ"ש זה על דגמי הרכבים והשימוש בהם, ימישק לשימוש כפלטפורמה ייעודית בKO שני דרגה מסויע ובדרוג תומך הלחימה, אך לא בדרוג המסתער.

גוףו במספר סוגים של כדורי נק"ל. מובן שאין הוא מוגן כפלטפורמה אמינה ונוחה משק"ט ומטעני צד וגובהם. כפלטפורמה אמינה ונוחה משמש הנגמ"ש לייעודים רבים, כמו: הובלת לחומרים, נשיאת מרגמה, פינוי רפואי, פיקוד, לשシアת תותח ולOLON (חובט/מחבט), נושא טילים נ"מ צ'אפרל, להובלת חיליה טכנית פלוגתית (חט"פ) ויעודים נוספים. כבר מהלחימה בביטחון השוטף בשטחים, הקורי "יעימות המוגבל", אפשר להבין שאכן מדובר משפחחת ה-113 על מגלותו הרבות, ועוד מגוון רחב של נגמ"שים יותר ממוגנים ובכמות לא מספקת. גם הסבת חטיבת הכוח לדגム A3, היכיל לשאת משקל נוסף, לא תרמה באופן ממשמעותי ליכולות הופטה מגון וולנס המתאים לאוימים הקיימים, חז בעימות המוגבל והן בתאטי נ"ט רוביים כמו בלחימה האחורה. טוב עשה צה"ל שלא השתמש בנגמ"שים אלה בלחימה האחורה בלבנון, ובכך בעצם סחם את הגולל על השימוש בלבנון, הקיימים, חז בעימות המוגבל והן בתאטי נ"ט רוביים כמו בלחימה האחורה. טוב עשה צה"ל שלא השתמש בנגמ"שים אלה בלחימה האחורה בלבנון, ובכך בעצם סחם את הגולל על השימוש בנגמ"ש זה בKO עימיות קדמי מכל סוג. גם השימוש בתאטי בט"ש מוטל בספק על אף אלטורי תצורה מעניינים שהיו מתקנים אויל רקס הנדסי. הפומ"ה הפך לכליערי והרגוני של כוחות ההנדסה כשליליו מותקנים אמצעי סער כמו נוכרי לפריצת מוגנות על גגו. עם זאת אפשר לומר שנגמ"ש זה על דגמי הרכבים והשימוש בהם, ימישק לשימוש כפלטפורמה ייעודית בKO שני דרגה מסויע ובדרוג תומך הלחימה, אך לא בדרוג המסתער.

סא"כ (חיל') מיכאל מס

ה מערכת האחורה לבנון הבליטה מאוד את הצורך המיידי בנגמ"ש אחד ומוגן לכוחות החיה"ר, ההנדסה ואחרים, בלחימה בתאטי הרוי רוי נ"ט, כפי שהוא חסר גם בתאטי לחימה אחרים. הנגמ"שים הנמצאים ביום שירותם הם גרסאות שונות של הנגמ"ש האמריקאי המושן משפחחת ה-113 על מגלותו הרבות, ועוד מגוון רחב של נגמ"שים יותר ממוגנים ובכמות לא מספקת, שיופיעו בהמשך. בניית צי של נגמ"שים לשימושם גם לעימות מוגבל וגם לעימות כלול, הביאה ליצירת מערך נורחב מדי של תצורות, שחלקו נועד לשימוש ייעודיות של ביטחון שוטף וחילון האחד שימוש פלטפורמה מגוונת בKO הלחימה השני של הקרב המשולב.

נגמ"שי 113

נגמ"שים אלה, שנרכשו באמצעות כספי הסיוע מארצאות הברית במהלך 35 השנים האחרונות, מהווים את עיקרו של צי נושאי היגיונות והם בשימוש נרחב במגוון דגמים. הנגמ"ש העשו מוגף אלומיניום אייננו ממוגן כלכל נגד תחמושת בעלת קוטר הגדול מנק"ט, ואפשר לחדר את

אפשרות נשיאת פצועים בוגם"ש נמר

רחוב גודל בתא הלחימה של דגם נמר

מנוע מלפנים כמו בכל טנק המרכבה ומסדרון אחורי כניסה יציאה.

■ הסרת הצריה של התותח לאפשר הקאה משאב מגון רבים יותר וביעילות רבה יותר מאשר בטנק.

■ שימוש יכולות התעשייה המקומית.

הנمر מביא אליו חידוש ישראלי ייחודי, היכולת להוות כוח משלים לטנק, היכולת להילחם לצד של הטנק בכל מתחאי הלחימה בזכות רמת המיגון שלו זהה לו של הטנק. עוד יכול הנמר לפעול בעיילות בעימות מוגבל ובשתח בניין או פתוח תוך שמירה על גמישות טקטית ואופרטיבית.

אין מדובר בהמצאה מהפכנית, שכן צבאות רבים בעולם ותעשייה רק"ם מתקדמיות מציעים תपישה של משפחת נגמ"שים דדר בדור מאלי. האמריקאים נכשלו בכוונותיהם לבנות משפחת כלים על בסיס הבודילי (שלכל גם את ה-MLRS), אך הגרמנים מפתחים את משפחת ה-PUMA הקוללת מגוון רחב של "ישומים על פלטפורמה חולית מתמדת מתוצרת חברת KRAUSS-MAFFEI WEGMANN (http://www.kmweg.de/frame.php?page=17).

אין ספק, כי אם המשאבים, שלא אושרו עד היום, יופנו לבניית נגמ"ש ממוגן אחד לכוחות היבשה בצה"ל, יתאפשר שימוש מושך ובטוח בכל

הבסיס על תובת טנק המרכבה על כל התרונות שייהי עקב רק לצבא היבשה. אם ישכilio מקבל החלטות ב策모רת מערכת הביטחון להמשיך לפתח ולבנות טנק ישראלי, כמו גם נגמ"ש ממוגן המבוסס על תובת הטנק, הם יאפשרו בכך לצבא היבשה להציג יפה בפלטפורמות משוריינות מתאימות החסروفות כיום לדוג המסתער. זה אפשרי תוך "הישענות על הגנים היהודי", כדי טליק על התעשייה הישראלית יכולת יכולת הפיתוח הדינמי, וכן תימצא בידיינו הפלטפורמה שתתאים לכל עימות בעtid - יהיה זה מוגבל או לא.

מגבילים את יכולת הנשייה של המיגון המודרני הדרוש.

■ במבנה התובה המוגן מוציא מתחור והוא אינו מאפשר יצירת דלת כניסה יציאה מאחור, כפי שנדרש בرك"ם להובלה לוחמים.

המאץ לשדרוג את פלטפורמת הסנטוריון אינו כדי כלכלי ואני ראלית לנוכח הצליפות האפשריות על בסיס הניסיון העשיר בכ-35 שנים יצירה וחදשות בפרויקט המרכבה.

הוגם"ש נמר כבסיס למשפחת כלים

מנהל פיתוחו טנק המרכבה לא שקטה על שמריה ובונתה שליטה מדיניות טכנולוגיות של נגמ"שים על בסיס תובות מתקדמים הנקראים נמר (נגמ"ש מרכבה). האחד לשימוש כללי, השני נמר אחזה והאחרון נמר לח"ר. מעצב הפיתוח של כל רק"ם אלה, שהוצעו לראשי מעדצת הביטחון, בולט מכלול יתרונות המשקף גם את לキー המלחמה האחרון:

■ יצירת פלטפורמה ורסטילית אחודה שמננה אפשר למש בשיטה מודולרית כל צורה, תוך בחינת יכולת היישום.

■ שימוש בפלטפורמה המבוססת על תובת טנק מתקדם ושיכח בצה"ל, תוך שימוש האחדות באחזקה ובתפעול.

■ הנמר יהיה ברמת ניידות של טנק וג' יותר, עם

לצרוכי בט"ש, אך אין מדובר בשינויים משמעותיים גם בפומ"ה, כמו באוצרית, יש עמודות נשך רבות הכוללות מרימה 60 מ"מ ועומדת ירי נשלטת למכלול חיצוני. חסרונו של הפומ"ה נובע מהיעדר פתח כניסה יציאה מתחור, עקב הימצאות חטיבת הכוח במקום ומגלי שייחשו לאובי.

■ נגמ"שים מוגנים נוספים פותחו על בסיס תובת טנק שוטיקל, כמו: שעיקר ייעודם היה לפועל ברכוזת הביטחון שבדרום לבנון, עד לנסיגת בשנת 2000, והמשך שימוש שוטיקל ברכוזות עזה. תוך הנסחת שיפורים במיגון והאטמות ייעודיות. גם בנגמ"שים אלה, כדוגמת הפומ"ה, אין דלת אחזרית והדבר מחייב כניסה יציאה חשופות למדוי.

■ צה"ל מצויד בדגמי ריבים מדי של פלטפורמות (ולא כולם נמנעו) על בסיס תובות דוגמים יונקים יונקים, ואיןאחדות בדגמים - תוצאה של צרכיהם שונים וכמונע לאוימים משתנים. השימוש בפלטפורמות של טנקים קיימים לבניית הנגמ"שים המונחים אמורים מזיל את עלות החטניות, אך היכולת הטכנית וביעיר הכספיות הכלכלית לשדרוג אותן, כך שייאימו לצורכי לחימה, כמו האחרון, מוטל בספק. הספק בכך גובר בעיקר מול האיום החדשניים ובהתחשב בתורת הלחימה המתבקשת, שלא לדבר על הקשיים הלוגיסטיים בתפעול מגוון כה רחב של פלטפורמות יסוד ותוצרות.

■ לכל הנגמ"שים שעלו בסיס תובת טנק סנטוריון מספר חסドונות:

■ הפלטפורמה מיושנת מאוד (היא תוכנה ונבנתה לאחר סיום מלחמת העולם השנייה) ולמעשה היא מוגבלת ביכולת השדרוג וביכולת נשאה של משקל המיגון החדשן מול איום מודרניים.

■ מערכת ההסעה (המזוקן") והחטיבת הכוח מיושנים גם הם ובעל אמינות נמוכה וגם הם

דגם של נגמ"ש נמר על בסיס תובת מרכבה

לוחמי השריון שנפלו לאחר יום הזיכרון תשס"ו (2006)

**מִיּוֹם הַזִּיכָרְוֹן תְשׁׁס"ו (2006) וְעַד הַפְּסִיקָת הַאֲשָׁה בְּתוֹם
הַמּוּרְכָה בַּلְבָנָן בֵּין יוֹם כ' בָּאָב תְשׁׁׁס"ו, 14 בָּאוּגוסט 2006,
נִפְלְוּ 33 לֹוחֶמֶת שָׂרֵיָן. שְׁנִים מֵהֶם בחודש יוני 2006 שלפני
הַמּוּרְכָה וַיָּצִא בְּמַהְלָכָה. וְאֵלָה הַשְׁמָמוֹת. יְהִי זָכָרָם בָּרוּךְ.**

מ"א	דרגה	שם	תאריך נפילה	עוצבה גודוד
.1	סמל"ר	סלוצקי פבל (פבליק) ז"ל	כ"ט בסיוון תשס"ו	71 188
.2	סגן	ברק חנן (ברקח) ז"ל	כ"ט בסיוון תשס"ו	71 188
.3	סמל"ר	ירמיהו שלומי (שלמה) ז"ל	ט"ז בתמוז תשס"ו	82 7
.4	סמל"ר	קובנירסקי אלכסי (אלכם) ז"ל	ט"ז בתמוז תשס"ו	82 7
.5	סמל"ר	מושיבג גדי ז"ל	ט"ז בתמוז תשס"ו	82 7
.6	סמל"ר	בריאן יניב ז"ל	ט"ז בתמוז תשס"ו	82 7
.7	סגן	סליין לוטן ז"ל	כ"ח בתמוז תשס"ו	401 24
.8	סמל"ר	סמליג קובי ז"ל	כ"ח בתמוז תשס"ו	401 24
.9	סמל	ברונר אנדרי ז"ל	ט' באב תשס"ו	74 188
.10	סמל	צור איתמר ז"ל	ט' באב תשס"ו	74 188
.11	סמל	פינטור אלון ז"ל	ט' באב תשס"ו	74 188
.12	סמל	שרעבי יהונתן ז"ל	ט' באב תשס"ו	401 3
.13	רס"ן	לוטן יותם ז"ל	י"ג באב תשס"ו	7 באוגוסט 2006
.14	סמל"ר	מאריסון נעם יעקב ז"ל	י"ג באב תשס"ו	7 באוגוסט 2006
.15	רס"ל	שגב נמרוד ז"ל	ט"ו באב תשס"ו	9 באוגוסט 2006
.16	סרן	שטוקלמן גלעד ז"ל	ט"ו באב תשס"ו	9 באוגוסט 2006
.17	סמל"ר	כהן ניר ז"ל	ט"ו באב תשס"ו	9 באוגוסט 2006
.18	רס"ל	גולדרמן נעם (נעמייקו) ז"ל	ט"ו באב תשס"ו	9 באוגוסט 2006
.19	רס"ר	סמכה אלון (אלוני) ז"ל	ט"ז באב תשס"ו	10 באוגוסט 2006
.20	סרן	ברנשטיין שי (שייקה) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.21	סמל"ר	גרובסקי עידן ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.22	סמל"ר	משולמי עמשא ישראל (עמי) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.23	סמל"ר	טמרסון יניב (נוןשי) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.24	סמל"ר	שטיינברגר איתי ז"ל	י"ח באב תשס"ו	פלס"ר 12
.25	סמל"ר	צמח עוד ז"ל	י"ח באב תשס"ו	188 12
.26	סמל	ניסן ינון (יגאל) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	188 12
.27	סמל"ר	לב הרן (יוסף) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	188 12
.28	סמל"ר	בריר דן (דנדוש) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	188 12
.29	סרן	ריין בניה ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.30	סמל"ר	בונימוביץ אלכסנדר (סשה) ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.31	סמל"ר	גורסמן אורן ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.32	סמל"ר	גורן אדם ז"ל	י"ח באב תשס"ו	401 12
.33	סרן	זרחי צור ז"ל	י"ט באב תשס"ו	יפתח 13

בר'אשין ייביב ז"ל

מויסיב גדי ז"ל

קושנירסקי אלכסי (אלכסי) ז"ל

ירמייהו שלומי (שלמה) ז"ל

ברק חנן (ברחה) ז"ל

סלובודקר פבל (פבליק) ז"ל

שרעבי יהונתן ז"ל

פינטור אלון ז"ל

צור איתמר ז"ל

ברודנו אנדריי ז"ל

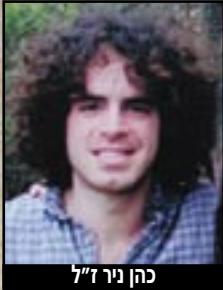
סAMILוב קובי ז"ל

סילאן לוסן ז"ל

גולדן נעם (נאומיקו) ז"ל

כהן ניר ז"ל

שטוקלמן גלאד ז"ל

שגב נמרוד ז"ל

מאריסון נעם יעקב ז"ל

לוסן יותם ז"ל

שטיינברגר איתי ז"ל

טමוז ניב (מושי) ז"ל

משולמי עמשא ישראל (עמי) ז"ל

గרובוגסקי יצחק (שייקה) ז"ל

ברונשטיין שי (שייקה) ז"ל

סמולקה אלון (alonio) ז"ל

רין בניה ז"ל

ברור דן (דנדוש) ז"ל

לב הרון (יוסף) ז"ל

ניסן יונן (יגאל) ז"ל

צמח עוז ז"ל

זרחי צור ז"ל

גורן אדם ז"ל

גروسמן אורית ז"ל

בוניוביץ אלכסנדר (סשה) ז"ל

טנק ושםו אלוהים

אנקדוטה מביקור בפלוגה "גולן" של גודז "סופה" מוצבתת "ברק"

טנק מרכבה ושםו "אלוהים" ושני המלאכים: רון מימין ומתן משמאל

לטנק אלוהים? פשוט מאד, כי הוא כל יכול..."
ופה החמילו שני אנשי הצוות החיצניים, לספר לי ברצינות: "עשינו עם הטנק הזה את כל הפעולות האפשריות. פשוט 'טקסיס' של שדה הקרב. והבנו אספקה, מzon ומים, נלחמו, פינינו פצעעים, פשוט הכל. עשינו אתה מבני למה קראנו לו כל יכול..."

הפלוגה ספגה אבדה קשה כשאנשי הצוות של אחד הטנקים נהרגו, מספר ל' הסמ"פ, סגן מאיר בידרמן. נהגו לנו החברים, עוז צמח (המ"ק), דן בריר, הרן לב וינון ניסן, זכרם לברכה. שבעה לוחמים נפצעו בלחימת הפלוגה בלבנט-גביל. הספקנו כבר לבקר אצל המשפחות השכילות וביקרנו גם אצל הפצועים של הפלוגה. אחר הザרים, בניסיונה חזורה מאזור אביבים, הבחנו שahnin של פלוגת "גולן" פוגות של "גולן". שוכן פלא, אותו מנהחינו פוגות של "גולן" נפרש לו באזורי אדור ובסימוכות לפלוגה האחות "אלון". שוב הוצבו אוחלי המנהה ליד גגמ"ש החוליה הטכנית, ושוב עמד לו "ד" בראש טור הטנקים של הפלוגה כאשר מספר טנקים נספחים הctrpo לחנין. אוטובוס של האגודה למען החייל עם יהודים מח"ל מגיע אל הפלוגה, והחיילים מקבלים מתנים מלטים ומלאי אהבה מהמקורים המתפעלים מהטנקים כמו מאנשי הצוות.

בקשתית מרוץ ומתן להצטלים ליד מושא אמון, טנק ושםו אלוהים...

וגאות היחידה שראיתי על גבי טנקים, עדין לא ראיתי כיתוב מסווג כזה שתוכנו באמצעות גראה לי חריג. טוב, לשאלה המתבקשת לגבי סיבת הכתוב החരיג קיברתי מרוץ תשובה מധימה שלא ציפיתי לשם כלל, ובמיוחד בתגובה של "ליקוק פצעים" והמולת תקשורת חסרת בסיסו. ובכן, תשובה של רון, בתמייתו הקולית של מתן, הייתה "למה קראנו

סא"ז (חיל) מיכאל מט

פ גשות חילים מפלוגה ג' בחינה שלהם במצב הרגע, כמה מאות מטדים מבתי הCAF הלבנוני. בכו הרכס בטליה צדוויתה של "הוועיה" ששימשה את כוח האו"ם יוניפיל. בכניסה לפלוגה, ליד מאהל "עמוס" באוכף ופירוט, הציגו הטנקים שלט המסבב באו"ם חד משמעי, לאן הגעתם: "ברוכים הבאים לאזור המסוכן". החירות של החיילים המיס את ההרגשה שאכן מדובר באזור המסוכן.

הפלוגה נתה בלבו של מטע הסמוך לכיבש הצפון, אולם לא כל הטנקים שהוא בחניון. מספר טנקים נמצאו בפעילות מצעית ביחיד עם כוחות חי"ר. טנק הסמ"פ ועוד מספר טנקים, יחד עם צוותי הטנקים של פלוגת "גולן", שהיו בחניון מסודר, בהתחשב בעובדה שרק לפני מספר ימים היו האנשים והמכונת בלחימה קשה והרסנית. מעבר לעובדה שחניון הפלוגה בלט בסדר ובארוגן, נדמתה מרוחם של החיילים והוצאות של החוליה הפלוגתית, מהנהישות ומצוות הרוח והאמונה בטנק.

שאלתי את רון מנזר, נהג טנק הסמ"פ, איך זה שהטנקים נראים כל כך נקיים ושלמים. "בוא תתקרבי", אמר לי רון בחיק שובה לב, "תראה איך נקייתי את הטנק", הוסיף תוך שהוא מצביע על חלקו התחתון של מטהטא, בעודתו חסיר את שכבות החול מהטנק. את גולת הכותרת הראה לי רון, שאליו הctrpo מטען סייגי התותחן של טנק הסמ"פ, בהצבעו על הכנף האחוריית שמאלית של הטנק. להפתעתו, כשהברקע מצחקרים רון ומtan, הבחנתי בכתוב "ד' אלוהים". מכל כתובי התקדמות

ברוכים הבאים לאזור המסוכן

"שיר יוני לטהו"'

ספרה של שולמית ספר-נבו

תא"ל (מלח') מנשה ענבר

חמש שנים חלפו מאז החלו להציגו במאגרה של שולי ספר-נבו וגם על שולחנו שירים ומកמות מדהימים שעוניים "יד לשרוון". חדי העין שבינוינו ראו מיד שיש כאן פוטנציאל גדול לפעלויות חינוכית, העוסקת ב"יד לשרוון" ובסבירתה הערכית והיפותית. בהסכמה עם שולי הפכו את הספר "שיר יוני לטרוון" – אוסף שירים ומകמות המעודדים בשירין ובسمני שלם.

כעת, משמנחת החיצירה על שולחנו, מברכת עמוות "יד לשרוון" את כל העושים במאלה – שולי, מל, שאול, מיק, ואירה.

בשלוש דרכים חינוכיות עיקריות נמשח את תוכני הספר:

■ בדוק של שילוב הקריאה היצירות במהלך ספר-נבו ביד לשרוון. השירים או המקמות יקרואו בפני המבקרים על ידי מדריכי יחידת ההסברת. המשוררת שולמית ספר-נבו התלהבה מהירוע ובתיאום מראש תקרא באופן אישי בפני המבקרים מיצירותיה המופיעות בספר.

■ חלק מתוכנית החינוכית עברו בתיאור הספר במסגרת פעילות חצי יומית עברו בתיאור הסගים החינוכיים. במסגרת פעילות זו תשתף שולי ותישא הרצאה קצרה בפני מורים של בתיה הספר וושא "שיר יוני לטרוון".

שולי ספר-נבו, ילידת תל-אביב, 1951, תושבת רמת גן כיום, סופרת ומשוררת, החודרת לתודעה הציבור הישראלי בוצאות קובצי שירים ורומנים שאותם פרסמה בעשור האחרון. שולי מצאה עצמה כותבת שירים ומకמות על "יד לשרוון". היא נתנה דרור למחשבתיה וכן התגבש לו ספר מלא רosh, המשיש לקרוא "יד לשרוון" בעצימות גבוהה.

באופן טבעי חקרה שולי בעמונות "יד לשרוון". היא מחוברת לעמותה מתוך הזדהות מלאה עם מטרותיה. היא נכשלה בייפויו של האתר ומתרגששת כל פעם מחדש הפעילות השוקקת המתקיימת בו ושם לה למטרה להיות שותפה פעילה בעשייה זו.

■ תוכנית סיור ב"יד לשרוון" ששםה יעד על הנימוק שבה – "בעקבות שיר יוני לטרוון". תלמידים או אורחים אחרים יסיירו באתר בתיאור המושתת על מרכיבים ויצירות מהספר. בתיאור המושתת על מרכיבים ויצירות מהספר שולי תשחר את המסייעים עם החווות שהולידו את השירים. תכנית הסיור בעבר מסר של ריכוך השרוון בזכות מושאלות המובעות ביצירות לאחוות עמים ולquizascal.

אנו מעוריכים כי בתיאור ספר ריבים ימצאו עניין מיוחד בדרך הגשה זו של "יד לשרוון". ספר זה יתרום רבות להגברת העניין במלקל הסדור המודרך, ובה במידה יסייע לנו להציג את אדרת "יד לשרוון" ומתנותיה.

אפשר רכוש את הספר בבחנות של "יד לשרוון" בטלפון 9784304-08 ובודואר אלקטוריוני store@yadashiryon.com

דבורי בוגר

אש לפניו תלך; התפתחות ותמורות בשരון הישראלי מלחמת סיני ועד ששת הימים / עמידע ברזנר

אמ"ץ – חטיבת תוה"ד, 2005 תשס"ו, 309 עמ' (שמור)

כאוטו מלך אחד וייחיד אשר אש הולכת לפניו ומגינה עליו ציוויל, כך גם חיל השריון עומד בשורת הלוחמים הראשונה להגן על מדינת ישראל הצעריה הריבונית מפני תוקפיה. יותר מתמיד הוכיחה זאת מעורכת קדש ב-1956, אשר הביאה להכרה בחיל השריון כחיל המכריע בקרבות היבשה.

ההיסטוריה הצבאי, ס"ל (מי') ד"ר עמידע ברזנר, פורס בפני הקוראים את תולדות חיל השריון הישראלי בתקופה שלאחר מعرצת קדש ועד סיום של מלחמת ששת הימים.

בשוק הקרבות ולאחר קיומם המוגעים הבינלאומיים התבגרו תוצאות מבצע קדש במישור המדיני והבינלאומי. זה"ל, מפוכה באשר לאיים משכנועוני, הפנה את משאביו לפעלויות שוטפות, بد בבד עם יישום מהלכים מבניים ותפעוליים בכוחות היבשה ובפיתוח תורთ קרב, הנסמכת על לקחי המלחמה. האנשים אשר ניסו להוביל את המהלים המתמודדו עם אילוצים תקציביים ומחלוקות פנימיות, הנבעות משינוי תפיסת ומשיקולים אישיים של מקבלי החלטות, אך דבר לא עצר בעדם.

בקרוב על הימים ובמלחמות ששת הימים יושמו לקחי המערה בסיני בהצלחה רבה, על פי תפיסת הבטיחון ותוות הקרב שהיו יעילות בשעתן. אלא שלאחר הניצחון המהיר בחירות השונות שונתה התפיסה הביטחונית-אסטרטוגית למוגנה ותוצאותיה של מלחמת יום הכיפורים לימדו אותנו לימין, כי היה מוקדם מדי לפתח גישה זו, שיצרה בקיעים בהגנה, כמו גם עצמה עין מול ממשמעות התחמושת האויב בנשך נ"ט.

זהו ספר יסוד על מקורותיו המוצקים של חיל השריון הישראלי – מוביילו, יהודתו ומורשתו בשנים כה חשובות בהתחווה לכוח יבשתי מוביל.

הספר פורסם בפורמט "טלקייט" של המחלקה להיסטוריה במטכ"ל והגישה אליו מוגבלת. חשוב כי ספר זה יעבור רוויזיה ויעמוד לרשות הציבור הרחב, במגבלות המתבקשות, לצורך לימוד מורשת השריון, בראיפות קרונולוגיות לשני ספריו הקודמים של ברזנר – "ניצני שריון" ו"סוסים אבירים" (נסקרו בביטאון).

סקירה ספרות צבאית

אליהם נשואות העיניים ; על מפקדי חטיבות בשדה הקרב / אלישיב שמשי

משרד הביטחון – הוצאה לאור, 2006, עמ' 262

ספר זה מביא את סיפוריין של שבע חטיבות שריון, ח"ר וצנחנים במלחמת יום הכיפורים באספלריית המה"ט אשר אליו היו נשואות העיניים – עני חיליו בכל רמות הפיקוד והלחימה, עני הפיקוד העליון וענין האומה כולה. שבעת המה"טים אילמו בתפקידם כיושון, ידע, יוזמה, יצירתיות במצב הקרב השונים. מעל הכל, הם גילו דוגמה אישית בהיותם בכו החזית הראשון, תון סיון אישי ממשי, כשהם מודזחים תציג על ידי מפקדי הגודדים ורשותות הקשר, מנוטים את הכוונות בהתאם להתחפשויות ומגלים מנהיגות גם כלפי מעלה לבלימת פקודות, שניכר היה בהן כי הן נובעות מראיה חלקית של תמנונת המצב.

שבעת המה"טים מייצגים שבע גזרות לחימה שהגנו כל אחת על נתח אחר של מדינת ישראל. ברמת הגולן – מה"ט 7 יאנוש בז'יגל בגזרה הצפונית; מה"ט 679 אורי אוד בגזרה נפה; מה"ט 205 יוסי פלד בגזרה הדרומית ובמובלעת הסורית; בחרמון – מה"ט גולני דורומי; בסיני – מה"ט 14 אמנון רשף בבלימת האויב המצרי; מה"ט 247 דני שצלה את התעללה עם כוח שרין שהיטה את הכך ארוז שיחגו על ניצחונה הסופי בקרב של ישראל. לא יפלא אפו, כי שבעת המה"טים התמננו לימים לתפקידיו אלוף בצה"ל.

תא"ל (מיל') אלישיב שמשי הוא ללא ספק המקדם המוביל ביותר בז'אנר הטקיי בספרות הביטחונית הישראלית. כתיבתו הפטנית לאורה מספקת ראייה כוללת של שדה הקרב, מתעתקשת לפרט את הלכי החשיבה של הנפשות הפעולות ומפקידה על אובייקטיביות, שאינה חוסכת בשבט הביקורת לצד הדגשת גודלם של המפקד ושלוחיו.

ספר זה הוא שלישי בסדרת ספרים הסוקרת את תפקיד המפקדים בשדה הקרב (נסקרו בגילוון הקודם) המהווים ספרי יסוד עבור מפקדים ולוחמים. תרגום לשפות זרות יענה על צורך מקצועי בינלאומי, הן משותם תובנותיו והן משומם התעסקותו בסוגיה הישראלית והmorah תיכונית, שמצוין אינה עניין אזרחי גידיא.

ביום 27 ביולי 2006 התקיימים הערב רעות ב"יד לשרון" שכלל את פורום האלופים במיל' שבחם עוסק הספר, אשר שמשו כמה"טים במהלך המלחמה יום הכיפורים. הם התבקשו, בין היתר, בספר על הרוג הקשה ביתו מהביחתם במהלך המלחמה. תוך גילוי לב ראוי להערכה הם ציינו רגעי משבר אשר למתבונן מן הצד היו עשוויים להתרפרש כשלילים, יחסית למטרת העצומה אשר רבצה על שכמם, ובכל זאת עברו הם היו אירוע ממשמעותי ביותר, שנותר כמשמעות מחוויות המלחמה עד עצם היום הזה.

תמונות וחידושים בראק"ם

בעקבות יירוסטורי 2006

אל"ם (מי"ל) בני מילס

ב תערוכת 2006 EUROSATORY אשר התקיימה ביוני שנה זו בפריז, הציגו התעשייה הבינלאומית בעולם את החדשנות האחרוןים ברובכ קרבי משוריין. בסקירה זו נעמוד על שלושה כל' רק"ם בלבד, טנק הליואופרד 2 לחימה בפח"ע, הטנק השבד CV90-120 והנגמ"ש האופני הגרמני החדש GEFAS מותוצרת ריינטל. כל' רק"ם אלו נבחרו בשל היותם מאפיינים את הגישה החדשנית בתוכם – כל אחד מזווית ראייה אחרת – ומשמעותם מฉบיעם על המגמות הרוחות ביום בפיתוח וייצור רק"ם בעידן המלחמות האזרחיות והלחימה בפח"ע.

▪ **ניסיונות** של רוחבות ובכישום, הנובעות משברי בניינים הנחרטים בלחימה, מהותם מכשול קשה לשרין בשטח בניו. כדי להתגבר על כך זו צויד הטנק בכך דחפור המונעת הידראולית ונשלטה מתוך הטנק על ידי הנהג המוגן.

▪ ליאופרד 2 PSO – נתוניים בסיסיים

A6	דגם A4	הנתון
10.97	9.66	אורך (תותח לפנים)
3.74	3.54	רוחב
3 מ'	2.79	גובה
62 טון	55	משקל
1000 KW (1500 כוחות סוס)	מנוע	הספק
70 קמ"ש	מהירות מרבית	
500 ק"מ	550	טווח פעללה
44 קליברים	120 מ"מ	תותח

PSO – הטנק ליאופרד 2

טנק ליאופרד 2 (Peace Support Operations)

מספר צבאות אירופאים אשר הגיעו לירות דרום-מערב אסיה, כבעלות ברית של ארצות הברית, מצוידות בטנק החדש ליאופרד 2. טנק זה, שיועד מלכתחילה לחימה נגד צבאות סדרירים, מהווה מרכיב מרכז למילוי של אוטם צבאות. נשאלת השאלה האם צריך כוון לאחסן אותם, כאשר עיקר התמודדות הוא נגד מחלבים, או שמא יש דרכי לשלבם פעילות המבצעית המרכזית של אוטם צבאות הנוטלים חלק במערכות בעיראק ובאפגניסטן? על רקע זה החליטה יצירוגית הגרמנית KRAUS-MAFFEI WAGMAN להציג ביוומתה, דגם של הטנק המיעיד לעונת לצרכים העכשוויים של הצבאות המצוידים בו.

דגם PSO בשם מעיד על ייעודו – מוצעים המסייעים בהשכנת שלום – והוא בבסיסו טנק ליאופרד 2 וגיל מודגם המתקדם A6 (או כל דגם קודם של ליאופרד 2), שאפשר לדגם אותו באופן מודולרי בהתאם לצורכי זירת הלחימה שלו. הוא מיועד, במיוחד הדרישות העולות מלחימה במתחבים בשטח בניו, בסביבה בה הם מצליחים בדרך כלל לנטרל את יתרונות הטנק.

▪ **עוצמת האש**
התותח בקוטר 120 מ"מ חלק-קדח באורך 55 קליברים צויר בפג'ו חדש של החברה הגרמנית ריינטל (שיוצר בשיתוף פעולה עם התעשייה הצבאית הישראלית) נגד ח"ר. הפג'ז מתקוף מועל אויב וגול הטופש מחסנה בעמדות חפורות בשטח פתוח (LAGOSA היישראלית של הפג'ז קוראים "רקטפת"). עוד יש לתותח זה פגניים נוספים ובעלוי מטען חלול רגילים המתאימים לירי כנגד בניינים ובונקרים.

מעל לעמדת תא הטון והותקה עמדת נשק המפעלת מתוך הטנק ומבקורת מחשב, הכוללת מערכת תצפית ליום וללילה המשולבת בטילי נ"ט ומקלע 7.62/12.7 מ"מ או מקל"ר 40 מ"מ. עדשה מסוג זה מאפשרת להגן על הטנק מפני רגלים המתקרבים אליו בטוחים קצרים וכמוון מוסף לעוצמת האש של הטנק.

▪ **הישרדות**
בנוסף למיגון הבליטטי המצוין של הטנק בחזית התובה והצרית, הוספו לו דפנות ובעורף יחידות שרין וראקטיבי (המכיל חומר נפץ) כדי להקנות לו מיגון היקפי בגירה של 360 מעלות. כמו כן יש אפשרות להוספה לו מיגון גג. הטנק מצויד במצלחות ודים ואנו לנega לתצפית לצדים ולאחר מכן. לטנק מערכת מיגון אויר ומערכת הגנה מוחMRI לחימה כימיים בשיטות על-לחץ וממערכת חדישה למלוי מוקשים. הטנק מוקף בגלאי ליעור וגולאים אלקטרו-אופטיים ליזוח איוםים ומערכת שען מיידי למשוך.

CV90-120-T הטנק

הטנק CV90-120-T

- **נתוניים בסיסיים**
- משקל: עד 35 טון.
- גובה: 4.0 מ'.
- אורך: 8.9 מ'.
- רוחב: 3.2 מ'.
- גובה: 2.8 מ'.
- מרוחך גובה: 0.4 מ'.
- מahirות עד 70 קמ"ש.
- עליה בשיפוע: 60%.
- שיעור צד: 40%.
- מעבר תעלת: 2.6 מ'.
- מעבר מדרגה: 1 מ'.
- טווח פעולה: 600 ק"מ.
- מנוע: דיזל 600 KW (815 כוחות סוס).

תאגיד הענק הבריטי, BAE, שנתיות: 27 מיליארד דולר) החיג בתערוכה תפישה חדשה בפיתוח טנקים באמצעות חברת הבת שלו SWS HAGGLUNDS השוודית. הרעיון שהוצע על ידי הוא שהצבאות המודרניים אינם זקוקים עוד לטנקים כבדים במשקל 60 טון, כדוגמת המרכבה, הליואופיד הגומני או האברמס האמריקאי. הם מציעים טנק במשקל 35–32 טון המצויד במערכת מיון פעיל (הגנה אקטיבית) שלדבריהם מספק מיגון דומה לזה של הטנקים הכבדים אך במשקל זול ובמחיר נמוכים בהרבה.

עווצמת האש של הטנק זולו של הטנקים הכבדים אך הנידיות הטקטית והאסטרטגית שלו גדולים לאין ערוך. רוחם שני מתקבל גם בשל כך שטנק הקל יותר הוא זול יותר, מסב נזק מועט יותר לסביבה (לבבושים ולגשרים) ותחזקותו זולה יותר. עווצמת האש מבוססת על תותח 120 מ"מ שוויצרי ועל בטן תחמושת של 45 פגשים (12 תורניים ו-33 בתאי התחמושת) ובנוסף מקליעי 7.62 ו-12.7 מ"מ.

עיקיר גאודוטם של היוצרים היא מערכת המיגון שלדריהם מביאה לביטוי את הקדמה הטכנולוגית. היא כוללת גלאי ליזר, גלאים תרמיים ואלקטרו-אופטיים וכן מכ"ם בוהה. כאשר מתגלה אוים בדמות רקטות נגד טנקים או כדורי נ"ט שונים זה חימוש מדויק התוקף מלמעלה, מופעלות מערכות הנג הנג הכולות עשן מיידי הממסך אורכי גל שונים (מולטי-סקטרלי), תרסיס החום אודרי גל שונים (לשיבוש וראשי בית אלקטרו-אופטיים) מטען נג מועפים ומערכות מזינורותם.

מערכת מיגון-פעיל זו מורכבת על שרiron וגיל העשויה מפלדה רגילה ותוספי שרiron ADD-ON). הטנק מצויד במערכת שליטה ובקרה אינטגרטיבית המאפשרת לו לפעול ולהתגבר את יעילותו תוך החלפת מידע בזמן אמיתי עם הטנקים העמיטים במחלה ובפלווה. מערכת זו מאפשרת מיצוי טוב יותר של עווצמת האש המשולבת של מספר טנקים ועל ידי כך גם להציג את ההישרדות של הכלים הבודד. הטנק גם יכול לשאת במקומות תחמושת הבטן, כתת חיר"ר כמו המרכבה.

הטנק החדש הינוichert הגורסאות של משפחת CV90 הכוולת גם נגמ"שים כבדים עם ציריה המצויד בתותח 30 מ"מ או 35 מ"מ או 40 מ"מ, וכן רק"ם פיקוד, רק"ם סיור, רק"ם נ"מ ומרגמה מתנייעת AMOS. רק"ם זה משרת בצבאות שבדיה, נורבגיה, פינלנד והולנד.

רכב קרבי משוריין אופני GEFAS

■ הנעה

חברת RENK הגרמנית סיפקה מערכת הנעה חדשנית, הכוללת תיבת הילוכים וממסרת מתקדמות ביותר, המאפשרת נהיגה ממוחשבת (DRIVE-BY-WIRE). בתערוכה הוצג דגם 1:1 של הנגמ"ש העומד להיכנס לייצור סדרתי בשנת 2007.

הרק"ם GEFAS

חברת ריינטל הגרמנית הציגה בתערוכה תפישה חדשה לרק"ם אופני שנועד לשימושות סיור וabantחת שירותים בזירות של לחימה מוגבלת ובתרחישי לחימה בפ"ע, כמו באפגניסטן ובעיראק. ראשית התיבות של שמו מבטאים גם את הרעיון הטכנולוגי שמאחורי והוא "רקל"ם בעל מיגון מתקדם". הרכב גבוה ובעל גובה דרישופעי וצורתו הושפעה לא מעט, כפי שציינו היוצרים בירושה מהניסיונות הדומים אפריקאי ברק"ם חסין מיקוש ומתענין צד.

■ מודולריות

מבנה הרכב מודולרי ואפשר ליצרו בגרסאות 8x8, 6x6, 4x4, ומשקלנו נע מ-12.5 טון ועד 20 טון. רוחבו 2.55 מ' בלבד כדי שאפשר יהיה להוביל אותו במוטס תובלה "הרוקולס" C-130.

■ מיגון

המיגון של הרקל"ם כולל פלדה וחומרים מורכבים המספקים מיגון כנגד רקטות נ"ט וכדרוי ח"ש של מקלים קלים ובינוניים. הרקל"ם מציד גם במעטפת מיגון-פעיל (אקטיבי) הכוללת שבשי דידי לנטרול מטענים המופעלים מרחוק, וכן הוא מצוי בഗלי ליזר וגלאים אלקטרו-אופטיים המאפשרים לגלוות איזומיים בעוד מועד, לחמק מחם ולהפעיל נגדם מערכות עשן מיידי. הכוונה היא לציד את הרקל"ם במערכות מיגון-פעיל שישפכו הגנה כנגד פח"ע, לא רק"ם.

■ עווצמת אש

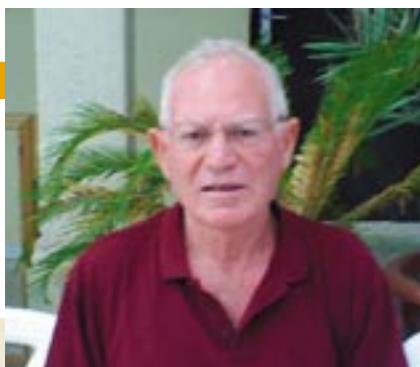
הרק"ם מצויד בעמדת ירי עילית מבוקרת מחשב הכוללת אמצעי הרכשת מטרות ומקלע כבד או תותח קל המאפשרים העסקת מטרות מתוך הכליל, גם תוך כדי תנועה.

מרכז המידע בלטרון

דבורי גורגו

תחת הכותרות הבאות מרמ"ד לטרון מציג את הרעות השרוונאית במייטה

הין הדגל הרובי? הייעות לקריאה!

רס"ן (מיל') אריה ציק, חבר עמותת יד לשריון ומהפעלים הבולטים של ותיקי חסיבת 8, נמנה לקריאתי במדור זה מהאלין הקודם, להציג עבור אותו "יד לשריון" דגל מצרי נוסף שהורד מהעיריה אטטור במצטי קדש, אשר ישלים עברונו את אוסף הדגליים. אריה הפקיד ביידינו שני דגליים שאותם הוריד באופן אופני את מכחנה אל עריש, והמתיק לי סוד כי ברשותו דגל נוסף מלוחמת ששת הימים, שאותו הוא מבטיח להעביר בקרוב ל"יד לשריון". על טיבם וורכם להשלמת האוסף נעמדו מול המסייעים ל"יד לשריון" במלאת האוצרות.

בגילוונות קודמים הזכר אריה ציק על תרומות מקורות מידע ל"יד לשריון".

תיקון טעות דפוס: בגילון 23 נפלה טעות בציון שם של תורם הדגליים ממערכת סיני בכתובית התמונה בה הוא מופיע. המופיע בתמונה הינו סאל' (מיל') ניסן אלנובגן ולא כפי שצוין.

הדגלים שנתרמו על ידי אריה ציק

מימין לשמאל: רס"ם (מייל') נפתלי יהב, אלוף (מייל') ישראל טל (טליק) ותא"ל עמר ניר – ר' מנת"ק

"גוזית קהיר" מלחמות 1973

(110 שנים לגילוי כתבי יד נדיירים בפסטהט שליד קהיר על ידי החוקר שניאור זלמן שטנר)

סרן ראמון גוטليب פותח במלים אלה את יומו האותנטי מלחמת יום הכיפורים: "הגעתني לבני הספר לשדרין ב-30 בספטמבר 1973 והזבטי לተפקיד קמ"ץ ביסל"ש. אפשר לומר שמים הצבתי לבני הספר החלו לרדת פקדות אתרעה לכוננות ברמה זו או אחרת". מכאן ועד ל-25 באוקטובר 1973 מוצא גוטليب רגעי מנוחה נדירה לשרבב בזמן אמת את עיקרי המהלים של חטיבת 460.

למרבה המזל לא ניכרים פגעי זמן משמעותיים בדף יומן חשובים אלה, הכתובים בעפורה בעקבית וברහיטות. ליום זה מזרוף "דו"ח / הערות קמ"ץ חט" 460" שאותו החל כתוב ראובן גוטليب ב-2 בנובמבר 1973.

מרם"ד לטרון יdag לשמר חומר חשוב זה – להמרתו לקובץ מגנטי ולשליבתו באוסף המקורות אודיות ביסל"ש וחטיבת 460.

רוב תודות לשון (מייל') ראובן גוטليب על מקור חשוב זה.

החומר והרוח

במהלך פעילותם במירמ"ד לטרון אני זוכה לפגוש אנשים מיוחדים במשמעותם. כזה הוא רס"ם נפתלי יהב, שבימים אלה פשוט את מדיו לאחר 31 שנים של שיקום רק"ם.

נפתלי התגיים בשנת 1970 ושרת כטנקיסט בגודן 82 חטיבת 7. במלחמות יום הכיפורים השתתף בקרבות הבלתי בرمת הגולן במסגרת חטיבת 179. את השရון מעולם לא עזב. החל מ-1975 עסוק במסגרת התנדבותית, במילואים ובקבוע בשיקום טנקים ובדגימות רק"ם אחר, בכלל זה נתחת אש.

שמחתני על שהזמין אותו למסיבת הפרידה שאotta ערכו לו במש"א ב-6 ביוני. האולם המגודל צר היה מלהכל את המזומנים למילוי הוקהזה. בין המזומנים והדברים היו האלוּף (מייל') ישראלי טל, ר' מנת"ק תא"ל עמר ניר, מפקד מש"א אל"ם חיים רובין ומפקד חכמת הידים הנדריה של נפתלי סיעה בתמן פתרונות מדיניים, שגמ צוותי הנדסה מקצועיים לא עליו לתה, אם זה לאכזרית ואם לכלים אחרים, ועל חותמה מצילת חיים בנסיבות של בטיחות באירועים ובלחימה בתנאי קרב קשים.

התיצבו במש"א מיד עם תחילת הקרבות לבנון ביולי לא הפтиעה את חברי משבচ. הוא התמקם בביתו השני וסייע בשיקום של טנק הרכבה שנפגעו במהלך הלחימה לצורכי החזרות לשירותה בהירות המרבית.

מעבר לתרומותיו המuczועית הכבירה לחיל השריון מתנדב נפתלי שניים רבעות בעמותה הנועזרת בידו המופלאות לפיתוח עוזרים לשיפור יכולות חייהם של בעלי נכויות קשות.

נפתלי הוא חבר בעמותת "יד לשוריון" והוא מכבד אותנו בוגוחותו הצעואה והמיוחד באירועים השונים של עמותת "יד לשוריון".

תורמת סא"ל (מייל') דוד כספי: מקורות על מהלכי חטיבת 205 במלחמת יום הכיפורים ועוד

חברינו סא"ל (מייל') דוד כספי ממשיך לסייע לנו, והפעם עם אוסף מפות ותרשימים על מהלכי חטיבת 205 במלחמת יום הכיפורים. אנו נעמיך בערכם של מקורות אלה לטבתם תיעוד מושחת חיל השריון, שעלה אנו שוקדים.

מרם"ד לטרון מודה לסא"ל (מייל') דוד כספי על סיועו הנדיב ומחלל לו לבני ביתו שהוא נערמה באיטליה.

**נספח לתרומות מקורות מידע ופריטי אוסף של מפקדים ולוחמים בסיני ובכלל גזרה
למשמר במרכז מידע לטרוו המרכז את אוצרות השריון**

כמעת 30 שנה ליד לשرين

אתור "יד לשرين" – מבט מהאוויר

הגולן וניצח בה – עמד לאחריה בראש מפקדת החיל במערכה הגדולה והמורכבת לשיקום מהיר של חיל השריון. במהלך מלאת השיקום הנמרצת, התקבלה במפקדת החיל החלטה ממד משמעותית בתפיסת ההצחה החילית. בהחלטה נקבע כי במקביל לשיקום החיל ייעשו מאמצים להקמת בית לשرين, בית שבו יונצחו הנופלים, בית שספר את מורשתו של החיל ויניחל את מורשת גבורתם של לוחמיו.

מספר אתרים הוצעו לשמש לצורך ההנצחה. בחירה במשמעותה לטrown הייתה חסרת לבטים וחכתה לתמיכה רבה. שלושה נימוקים עמדו בסוד הבחירה:

במלחמה, שהחלה בנסיבות כה גדולות ובהתעה מוחלטת והסתימה במרחב 35 ק"מ מדן ו-101 ק"מ מקהיר, הוא הגיע שאנן שני לו. מוסכם על כולם, כי השירין על כל לוחמיו ומפקדיו, היה הכוח שהוביל במלחמה זו להישג הגודל. מהר מאד יקר גבתה מלחמה זו מחיל השריון. מלחמי מד 1492 לוחמי השריון שנפלו, הם למעלה מ-5000 אחים מכל הנופלים במלחמה. למעלה מ-5000 אחים מגורשי בית לשرين נפלו. למעלה מ-50 אחים מנהנופלים שהופע על ידי החיל, והזיכרן בא לבתו לרוב בעשרות יחידיות, ובעיקר בעצרת הגבורה החילית. בעקבות מלחמת ים הכנפרים השנתנו דפוסי ההנצחה. מלחמת ים הכנפרים הסתיימה בניצחון צבאי כביר בכל קנה מידה. הניצחון

תא"ל (מלח)" מנשה ענבר – חנוך העמזה

מימים היוסדו של חיל השריון במלחמת העצמאות ועד למלחמת ים הכנפרים, הייתה ההצחה והנחלת המורשת בחיל, ואחריו יותר בגיסות השריון, בהכוונה חילית ויושמה ברמה היחידית. הגודים והחטיבות הנחילו את מורשת העיר חזום מקצוע מועט שהופע על ידי החיל, והזיכרן בא לבתו לרוב בעשרות יחידיות, ובעיקר בעצרת הגבורה החילית. בעקבות מלחמת ים הכנפרים השנתנו דפוסי ההנצחה. מלחמת ים הכנפרים הסתיימה בניצחון צבאי כביר בכל קנה מידה. הניצחון

משמעותם לכך יש לקיים חיים תומסתיים ופערילים ב"יד לשרירון", בתוך ההנצחה. מוטיב זה מלאוה את "יד לשרירון" עד היום ומתחמש בזכותם למלטה מ-400 אלף איש המבקרים באתר מדי שנה. השני הוא לא להיות נטול על תקציב המדינה ולא להיות סעיף בספר התקציב שללה, כדי שגורל "יד לשרירון" לא יהיה תלוי מדי שנה בהצבעה על התקציב וחיק הסדרדים. מוטיב זה הזכיר פניה לכל השוינאים ולכל יידי השרון בארץ ובחול", ולהציג בפניהם את התכניות, היעדים ולוח הזמנים הרצוי. תוכחות ממשאים זהו רוחם הקמתה של העמותה היו ממשאים זהה להארך כל שנות הקמתה באירוע הגיעו לכדי 25 מיליון דולר התוצאות הנדרות נראות לעין כל המבקר ב"יד לשרירון". כאן באבבה גודלה נודה ונברך את כל התורמים הנדרדים והונמיים הנלהבים – שוינאים, ידידים, אנשים פרטיים, מושדי מושלה, חברות משלתיות ופרטיות.

התפתחות "יד לשרירון"

- מספר עקרונות נקבעו והוחנו את צוותי התוכן, החשיבה והפיקוח בבניית "יד לשרירון":
- לשמר את חזותו של בנין המשטרה, על גונו וצלקתו, ולהקפיד שהנקודה הגבוהה ביותר באתר תהיה גג המשטרה.
- מבנה האתגר יהיה מעגלי, לא יהיה בו חזית ואחרו, לא יהיה בו עורף.
- יתישר שוווניות בכל מרכיבי ההנצחה והתצוגות.
- הגדוד הוא יחידת היסוד להנצחה: כל הנופל במסגרות לחימתו ופעילותו של הגודוד – גם אם אינם מחליל השרון – יונצח ב"יד לשרירון".
- השוינאים הנופלים ברמות שמעל הגודוד יונצחו, ואחרים ביחידות שמעל רמת הגודוד.

שהוא לב לבה של העמותה. החל משנת 1986 מנהלים את העמותה שלושה מאמצים שבهم עסקים החברים, בשילוב שריונאים רבים וצוותי תכנון. מאמצים אלה מאופיינים בבדיקות בלתי ריאליות, במרכז אידיר, ברעות מפעימה ובחשיבה מעמיקה ומוקפה שמטטרם אחת – להקים את "יד לשרירון".

הדרין להקים את "יד לשרירון". מאמצ זה מרחיב מאמץ ראשון – לגייס את מרבית השוינאים סבירamente – למשת תוכנית אב שתקייף את מרבית הנושאים, שייתנו תשובה ומענה לעידים ולמטרות שנושחו לעומת עמותה ולאתא. מאמץ שלישי – לגייס להקמת "יד לשרירון" את מרבית המשאים שארם בארץ ובחול", בין כל השוינאים, ואצל יידי השרון לאורך כל הדורות. הסיסמה שהובילה מאמץ זה היא "קונה לבנה".

"עדי ייד לשרירון"

שלושה יעדים גובשו והוגדרו ל"יד לשרירון": הראשון – להנציח את זכרם של חיל השרון בכל מרכות ישראל. השני – להניח את מורשתם של חיל השרון לדורותיו, ולספר את מורשתם גבורת לוחמי. השלישי – להוות בית חם ומחבק לכל השוינאים, לכל אוחדיה של "יד לשרירון" וכל הבאים בשעריה.

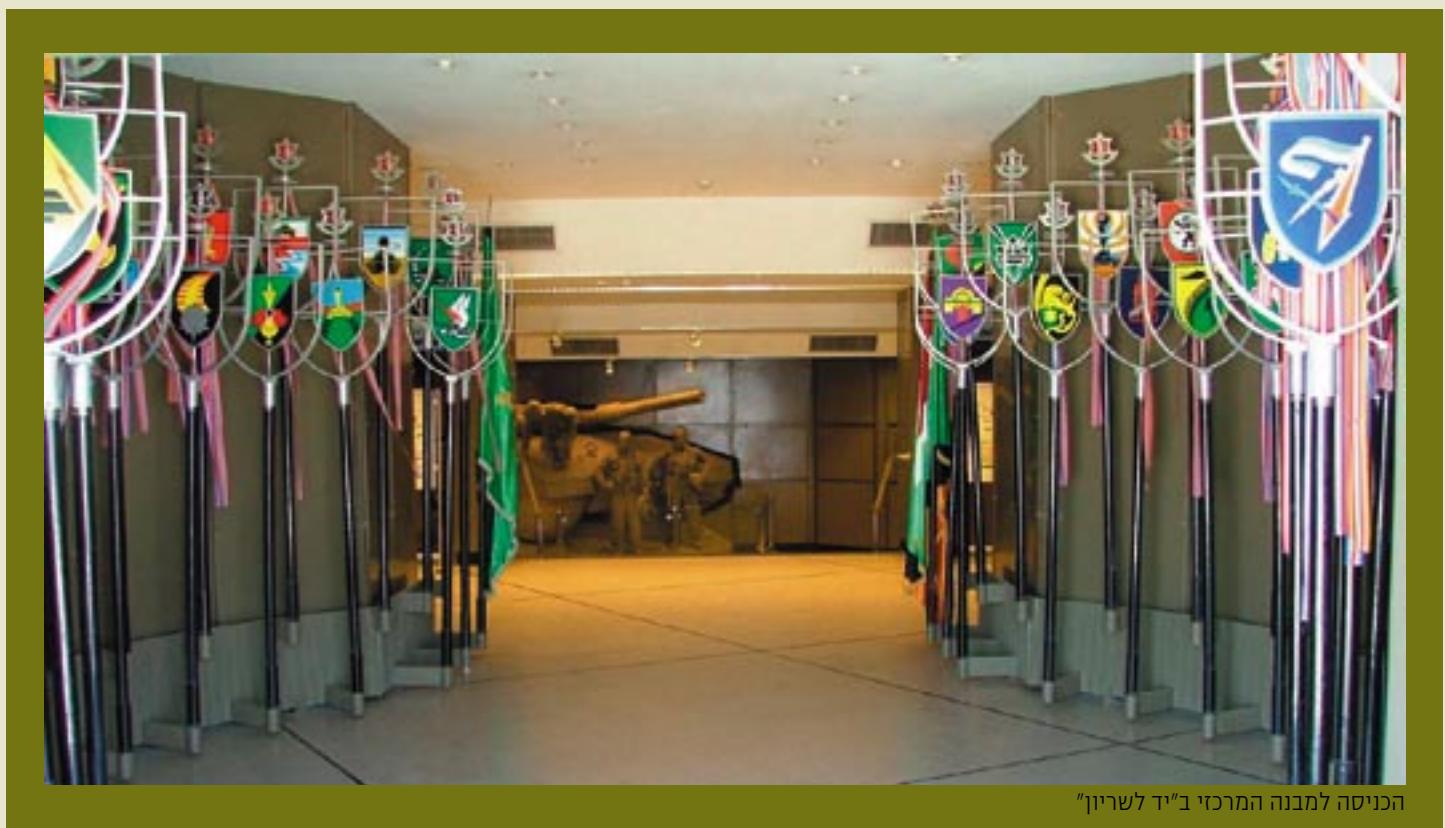
מערכת הדינומים הענפה שהתקיימה אז בדגימות הניהוליים של העמותה, פרט להגדירה חדה וברורה של היעדים, האDIRה שני מוטיבים חשובים שלילו: את פעילות העמותה והאתגר, לאורך הדורות: ראשון בחשיבותו הוא לקיים הנצחה פעילה במשמעות הפשיטה – החיים הם המניצחים.

- חלוקת של האזרע במסורת היהודית.
- קרב השירון הראשון של חטיבת 7 לפיתוח הדרך לירושלים התחולל באזרע זה.
- ミיקומה הגיאוגרפי של מטרת לטון במרכז הארץ.

יחד עם החלטה על המיקום הנבחר להקמת "יד לשרירון" נובש כוח מוביל של קצינים בכירים במיל' לטיפול בנושא, ביניהם אלוף שלמה להט ("צ'ין"), עורך הדין אל"ם חיים עדיני ואחרים; וכבר במחצית שנות ה-70' החל חיל השרון לקיים טקסי ועצורות במורדות גבעת המשטרה, חלק מהרצון לקבוע עבודות. בשנת 1978 נרשמה האגודה (העמותה) להקמת "יד לשרירון" כאגודה עצמאלית.

היכי בראשית

בשנת 1979 נמסר ידי העמותה להקמת "יד לשרירון" שטח ראשי של 59 דונמים ובו בניין המשטרה הבריטית. המטרה כפי שהוגדרה במסמכי המסירה היא: הקמת "יד לשרירון" – לאחר הנצחה לחיל השרון. בשנה זו הציבה הסדנה הגייסטית חיל השרון לדורותיו, בפיקודו של אל"ם נחמן ורד (ונג), את טנק השרמן על מגדל המים של המשטרה. מאז ועד היום הטנק על המגדל את סמלת "יד לשרירון", ולבסוף יישוך כך דורות רבים. בשנת 1980, בטקס רב ורשמי, הונחה אבן הפינה של "יד לשרירון" בפינה הדרומית-מערבית של חצר המשטרה ובבה הוטמנה מגילת היסוד. העמותה להקמת "יד לשרירון" בהנחת יושב הראש – החל מלמן שלמה להט ("צ'ין") ולאחריו, החל משנת 1986, אלוף מוסה פלד ומשנת 2000 אלוף חיים ארזו – עוסקת במרכז רב בפיתוח האתר

הכניסה למבנה המרכזי ב"יד לשרירון"

- **מגדל דמעות השירות** – שבו השירות מזכה את הנופלים. זו יצירתו המדיה של האמן דני קרומו.

- **מעמד הזיכור הימי** – שבו מתקיימת אזכרה יומיית לכל חללי השירות שנפלו באותו יום, על פי הלוח העברי.

- **גלאד תולדות החיים** – שבו מרכזו כל המידע המצו依 בידינו על החלל. המידע ניתן לשילפה על ידי כל מבקר. המוטיב המנחה להנצחה הוא: קה איטך שם – זכור אותו, כתוב עלייו וספר עלייו.

- **בית הכנסת "צרור החיים"** – שבו מקיימות תפילה יזכור ומינינאים אחרים.

אולם המרכבה – ובו 250 מקומות ישיבה המשמש לכינוסים, לימי עיון ועוד. באולם מוקן ברציפות מיצג רעوت ועצמה, במיון הטכנולוגיות ועל 9 מסכים.

מוזיאון השירות – שבו כ-160 סוגי תנקים וכלי שירות אחרים, בהם כל טנקה המערה של חיל השירות הישראלי לדורותיו, כל סוג טנקה האויב שהלחמו נגדנו, ופינת אוסף שבה כל שירות מוחדים מהעולם, שלא לחמו בזירת המזרחה התקינה.

אמפייטארון פתוח – המכיל 12 אלף מקומות ישיבה, חיצים על מושבים וחיצים על הדשא. באמפיפיטהטרון יש במות ענקיות המאפשרות להסיע עלייהן כל שירות.

קריית החינוך בשם "מורשת" – עליה חלמו אבותה השירות מראשית המחשבה על יד לשרין. הקရיה מאפשרת קיום סדרות חינוך לשתיונאים ואחרים במתחוזרים בני 250 איש כל אחד. הסדרה כוללת למידה, לימנה ומזון בתנאים טובים וברוחה מרבית. בעתיד יפתחו שעריו הקရיה לבני גוער מחוץ"ל ולתלמידים מישראל, וכן לקהל הרחב.

קרית החינוך

מכלול הנצחה – היה הראשון שנבנה. הבנייה נעשתה בשני שלבים בהפרש זמן של כמעט עשר שנים ביניהם. המכלול יועד לקיימים הנצחה אחידה ושווונית והוא כולל את:

כותל השמות – שעליו חרוטים שמותיהם של כל חללי השירות בכל מערכות ישראל, ללא הפרד דרגה, תפקיד ומקצוע.

שער הגבורה – שבו נחצפים פניהם וಗלים של החללים, על רקע תמונות שדה קרב.

יוגשו להחלטת ועדת הנצחה, לאחר בקשה של קרוב משפחה, מפקדים ותחים.

• **גודל קבוצת מבקרים לתכנון** – כתכלה אוטובוס.

העשיה המבורכת, לאורך כחצי יובל שנים, היא פרי עבודתם של שלושה ישבבי ראש – אלף שלמה להט ("ץ"), אלף מוסה פלד ז"ל, ואלוף חיים ארז המכון ביום בתפקיד. להלן כמה הישגים אלה:

טקס הנחת אבן הפינה למוזיאון הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה, ליד האנדרטה לכבוד בנות הברית

העשייה ותשכון

מחשבה רבה הושקעה בעיצוב ארכיטקטוני של האתר: מגדל דמוי קורニים שמוסאן במגדל הדמאות של האתר. כל החצר מוקצת אבן ובها מספר שביל בטון דמויי קורניזים שמוצאן במגדל הדמאות ושבעה שבילי בטון קשתיים ברדיוסים שונים סביב המוקד. הטנקים והרכ"ם לאחר שבערוכה מוצבים בשני מעגלים שבמריכום מגדל הדמאות. במגדל הפנימי הטנקים עם פניהם אל מגדל הדמאות ותותחיםם מוגבאים מעט במעין הצדעה. הטנקים במעגל החיצוני מופנים החוצה וכמו מגוננים על האתר. בחלקים אחרים של החצר סביב בניין המשטרה שתולמים עצי זית.

� עוד נדברים חשובים של העשייה: הביטאון "שריון" יוצא לאור אחת לربועון; מדליה של האתר הופקה בשיתוף החברה הממלשתית למדאות ולטבניות; עוד הופקו תריסר מדליות – אחת לכל סוג של טנק המערה ורכ"ם לשירותו ומשרתיהם בצה"ל; בול אדר "יד לשריון" הופק בשיתוף השירות הבولي; יצאו לאור מטייעם העומתה מספר ספרים יהודים; ערכי רעות לחברי העומתה מתקיים מפגש רבעוני.

אתור "יד לשריון" מוכר מאד ברמה הארץית והבינלאומית ומוגדר כאתר "יהודי" מאוד. באתר ובסביבתו מתקיימת פעילות חינוכית ענפה ברמה הארץית ונטולים בה חלק תלמידי בתיה הספר, חניכי תנועות הנוער, חיילים בשירות סדיר, בני נוער וסטודנטים מחו"ל.

מכאן הנהנו שלוחמים שלמי תודה מקרוב לב, לאדריכלים, למתרכנים, לפיקוח, לכל ראשיו הודיעות בעומתה ולבעלי חיים בחו"ל, וכל האחים והרבים על כל שעשו להקמתו ולקומו של מפעל חשוב ויקיר זה, בין חברו לבין ברורה.

השריונאים באשר הינם – בואו והיו שותפים לעשייה מודהימה זו, לזכרם של חברי ולייחד של כולנו.

cotol השמות

מרכז המידע – המכיל עותקים של כל הספרים והפרסומים האחרים בנושא שרין שפורסמו בחו"ל באותו נושא.

מופסת צפיפות – משתרעת על גג בניין המשטרה וממנה נשקף נוף עוצר נשימה של הסביבה הגודשה התרחשות ההיסטוריות מן העבר הרחוק ומאות קום המדינה.

מרכז של"ח – הקולט תלמידי בתיה הספר לפעלויות שדה, לאות, כבירה, המתבצעת ביחסות של מספר ימים בהנחיית "יד לשריון" ומשדר החינוך.

פארק העוצבות המשוריינות – הוא יער בשטח של 90 דונם המשותף "יד לשריון" ולפק"ל ובו נבנות אנדרטות לאותות ולחתיבות השירות. מגרשי חניה, מתקני משחקים, צילindrums את פניה המבקרים נזוחותם.

חצר בנין המשטרה – מקורה ומוארות משמשת להציג תערוכות מתחפות ולאירועים שונים:

חדרי תצוגה – סביב חצר המשטרה ובינויים: חדר מפקדי השירות, חדר תצוגת בולים בנושאי שרין, תערוכת הלוחם היהודי במלחמת העולם השנייה, חדר לימוד וחדר דגמי רק"ם (רכב קרבי משוריין).

مוקדים בחצר – שם מספר מבני עץ יפהפיים הפרסום לאורך תצוגת הרק"ם ונונטים מהסה למבקרים משמש ומגשים. במקומות אלה יירשו בעtid הקרוב תצוגות של מלוחמות השירות.

מרכז המבקרים – המצו依 בכניסה לאתר, מכיל חומר הסברה על אתר "יד לשריון" וסבירתה ומשמש לקליטת קהל המבקרים. בצדיו לו חנות ספרים ומצורחות. במרכז מוצגים דגמי שרין מיניאטוריים.

מסעדת נוף לטרון – הניצבת מול הכניסה לאתר היא מסעדה כשרה לשירות אורחיה קריית החינוך וכל בא "יד לשריון".

מרכז בינלאומי לחקר נדיות הציופורים – שהוקם וモפעל בשיתוף החברה להגנת הטבע ואוניברסיטת

רקפות לצל אורותם בפארק העוצבות

ליקט ווערך: תא"ל (מיל') יצחק רבין

רা�לי לונדון-ירושלים 2006

מסע רגלי של מכוניות מיוחדות במסלול לונדון-ירושלים, הנערך אחת לשנתיים, התקיים בארץ בימים 28-30 במאי האחרון בהשתפות ידיי' עמותת "יד לשריון" מאוגון ק"ל בבריטניה JNF-UK.

מטרת המסע היא להפגין את תמיית יהדות התופעות והיהודים בריטניה בפרט במדינת ישראל. היעד הסופי של המכוניות הוא ירושלים על סמלותה, התמייה בראיל מצד עמותת "יד לשריון" וחיל השריון כבר הפכה למסורת, ובשלושת המסעות האחרונים הייתה העמותה שותפה פעילה בתכנון הראיל ובליווי המשתתפים בארץ. השנה ארצה חטיבה 7 את משתתפי הראיל, בעזות פلس"ר 7.

המשתתפים היו בתצוגת אש בסינדיינה שבמרנת הגלן ושםעו הרצאה מפי תא"ל (מיל') אביגדור קהלני באירוע האנדראטה של עמק הכוא. ביום הסיום של הראיל עשו המשתתפים ב"יד לשריון" ומכאן המשיכו ל"פיניש" בירושלים במעמד ראש העיר.

טור המכונית של הראיל לונדון-ירושלים מגע ל"יד לשריון"

צעדת לטрон ה-16 בסיכון יובל להבצע חדש

ביבתן של חטיבה 7. משמאל: אלוף (מיל') אברהם אדן ("ברן"), אל"ם (מיל') אוריאל רוזן, תא"ל (מיל') אורי בן אורי ואלוף (מיל') יוסי בן חנן

צעדת לטון ה-16 שהתקיימה בחול המועד פסח תשס"י נערכה במתוכנות מיוחדת. לאורך מסלול הצעדה הוקמו בתינים של חטיבות השריון ובهم מוקדי ההסברה.

הビינתן של חטיבה 7 במבצע חדש היה אחד המתרקרים שבhem ומשך קחל רב. הנוכחים בביבתן של חטיבה 7 אף התרגשו כאשר מה"ט 7 במבצע חדש תא"ל (מיל') אוריאל רוזן פרסו בפני הצופים המרתקים את קורות המהוות אל"ם (מיל') אוריאל רוזן מה"ט 82 אלוף (מיל') אברהם אדן (בן) וסמ"פ 'א' החטיבה במבצע חדש. מעלה משעה הקשיבו הצופים במעין "חיזון" של הצעדה. לו לא דחקנו בהם להתקדם לא בטוח שהיה זוכרים כי עליהם לסייע את מסלול הצעדה.

יום העצמאות תשס"ז

בכל שנה נערכ ב"יד לשריון" ברוב עם והדר טקס לכבוד יום העצמאות. באTOR הוצב חניון אמצעי לחימה שהיה אטרקציה למבקרים. קבוצות רבות של בני נוער וסטודנטים מחו"ל פקדו את האתר וחשו הזדהות עם מדינת ישראל.

מבקרים בחניון אמצעי הלחימה

סמל חדש ל"יד לשריון"

בימה הראשונית של עמותת "יד לשריון" נקבע לה סמל דמוי צריח טנק מרכבה אפוך אבק של תנעה. עם הזמן, התיצבה רעוניות הפעולות של העמותה בנושא הנצחה זיכרון, וربים בתחום העול את הצורך להשתמש בסמל חדש (לוגו) המשקף את מוהנתה של העמותה והאתר בלטרון. לפני חמיש שנים הוחל בפעילות לקבוע סמל חדש. בשנה החולפת הוואך המהlek שקיבל דחיפה גם עקב הרצון לקדם את גיס החברים לעמותה. המהlek קיבל דחיפה גם עקב הרצון של הכנסת סמל חדש הובילו מנכ"ל העמותה תא"ל (מיל') מנשה ענבר ותא"ל (מיל') יצחק רבין המרכזו את יוס החברים. לאחר תהליך של הצבעות ודיונים נבחר ברוב קולות במועצת "יד לשריון" ובניהלה הסמל החדש שלפניים. המ徵ב אשר עיצב בשעתו את פסל הטנק המרכבה והছות שלו בכניסה לאולם המרכבה שבבלטרון.

הסמל החדש של עמותת "יד לשריון"

"אליהם נשואות העיניים" בערב רעות

לרגל פרסום ספרו של תא"ל (מיל') אלישיב שמשי "אליהם נשואות העיניים" התקיים ביום 27 ביולי האחרון ב"יד לשריון" ערב רעות. השתתפו בו ממח"טים של השוריון וההי"ר במלחתם של היפופוים. הספר מלמד על תפקידו של המה"ט בשדה הקרב דרך סיפוריהם של שבעה מפקדי חטיבות במהלך מלחמת ים הכנפיים, שכולם המשיכו בשירותם בצה"ל והיו לאלופים. ערב הרעות התקיימים בעיצומה של הלילה בבלבנון והפעילות האינטנסיבית בחבל עזה, ותקיד המה"ט בלחימה וכלה לאקטואלייזציה מענינית, מפוקחת וכואבת מצד המה"טים של יום היפופוים. (עוד על הספר במדור מיל'ן אורי ואלוף (מיל') אמנון רשות סקירת ספרים בגילון זה).

יום הזיכרון הכללי לחללי מערכות ישראל

כмеди שנה התקיים ב"יד לשריון" טקס יום הזיכרון בהשתתפות המשפחות השכולות, מפקד זרוע היבשה אלף בני נגץ, קצין השוריון הראשי תא"ל רודוי חולצין, המפקדים של חטיבות השוריון, מפקדי שריון ותיקים, תלמידי חטיבות בניינים ותיקונים וארגוני ציוניים. רחבה שמול כותל השמות נערך טקס צבאי מלא. תלמידי בית הספר "מגינים" בחולון רגשו את הקהלה בשיר "שיר יוני לטрон" בגילוון זה).

אלוף (מיל') שלמה שמייר (משמאלו) בליווי אורח ליד כותל השמות

חגיגת "יום גארין" און קה נסן יקי הצעירות

ילדים הצפון ושדרות בלטרון, עם מנכ"ל העמותה מנשה ענבר (במרכז)

בזהדנות זו הרשו לי להביע את מלאו הערכתי האישית לחברים הבאים: ממשרד החינוך – תחום של"ח – לאלי שיש ומוסא חזקה וממיןhal חברנו ונוער – לדוד טיבס.

מאנו"א – לעופר שפירא וכפר רוטשילד. מפיקוד העורף – לס"ל רונן גריינרג ורס"ג אלי ביתון. לחברי עמותת הצליחה – לצביקה קנטור, אהוד כוכבי ויונתן אדרת. לסייעת נוער לטרון – למשה לוי וניסים לב. לחברי היקרים ב"יד לשرين" – לדודון דביר, אושרת שפירא, צחי גל, יוסי אוזלאי, ציון אקען, מוטי חן, מאיר מריציאנו ומזל חזקאל.

ילדים הצפון עם כל הלב

תא"ל (מיל') מנשה ענבר

בתום שבוע ראשון ללחימה בצפון הגענו בעמותת "יד לשرين" למסקנה שצורך להתאגד דוחוף ולהירטם לתמיכה בילדיו הצפון ושדרות. אחת הפעולות הראשונות שנענו על ידי העמותה הייתה הדעה למרכו שליטון המקומי, המזמין את תושבי הצפון ושדרות להתרחח ב"יד לשرين", תחילה בחינם ומאותר יותר בהנחה של 50 אחוזים. ואכן, בתגובה המלחמה התארחו באתר כ-3,000 מושבי צפון הארץ ושדרות, שזכו לביקור והדרכה מקיפים באתר, בשילוב משפחתי הפעלה לילדים וכמה שעות של חיבור ורגעיה.

במקביל לארוחות תושבי הצפון באתר רקמוינו חיבור עם משרד החינוך, עם אנ"א (איגוד אסנויות הנוער) ועם פיקוד העורף לקיום קיינות לילדיו הצפוני: ■ 5 מחוזרי קיינות (כ-200 חניכים בכל מחוז) התארחו במאלה שנבנה

במיוחד עבורים, תחת הכותרת "חויה בשדה". ■ מחוור קיינות אחד של ילדי היישוב שלומי, התארחו במאלה בדואי באתר. קיינה זו היא פפי יונמתם ועשיהם בכל מחוזו (חטיבת הצלילה) ועתות יד לשرين ובשתיות INFANG אングליה.

כל מהוחר בקייננה נמשך במשך ימים של חוות מלאת תוכן וככל כ-5 ארוחות ביום. במהלך הימים הנהנו הקייננים מגודש של פעילות כיף, כדוגמת פארק מים ומשחקי הפעלה, וכן מפעילות חינוכית ערכית שכלה סיור מודרך ב"יד לשرين", סיור בירושלים ועוד.

התהוושה של כולנו הייתה שהילדים ראויים לכל תמיכה וחיבור. הפעולות שהתקיימה הביאה להם שלושה ימים של רגעה, מתובלת בפעילויות עם הנאה ותוכן והכל על בטן שבעה.

אתרי שריון באינטרנט

דנורו בוגרנו

אתר חברי עמותת יד לשריון www.takti.co.il/yad-lashiryon

בשבעה טובות השוק אתר לחברי עמותת "יד לשריון" (חברות תקפה). באדר מוצי מידע שוטף על הנעשה ב"יד לשריון" במיללים ובתמונות, קישורים לאתרים הקשורים ל"יד לשריון", מש乾坤ם להעברות הודיעות ומשובים לעומת מהותה וכן חבילת הטבות מושלמת בתחומי צריכה ועניין שונים. הגישה לממשקים האינטראקטיביים ולהטבות הינה באמצעות שם משתמש וסיסמה.

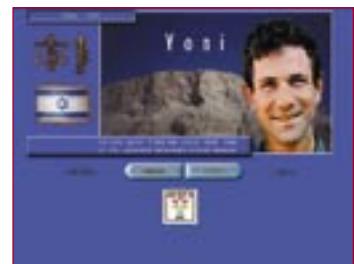
ח"ר ושריון במבצע קדש www.202.org.il

סיפורה המפואר של תקומה מדינת ישראל משתרע על פני למעלה מ-300 עד מ-30 עמודים ב-30 פרקים, בהדגשת תרומות של הצנחנים (חטיבת הצנחנים הראשונה 202). סיפור זה הוא על העשור הראשון למדינת ישראל ועל כוח המגן בדרך לכינונה. פרק חשוב מוקדש לחלקה של פלוגת טנק AMX-13 במבצע קדש, היא פלוגה ב' של גוד 9 בחטיבת 7, שצורה לחטיבה 202. פרק נוסף מוקדש לצנחני היישוב היהודי בארץ ישראל, לאחר שנודע להם על מימי האסון שפקד את יהדות אירופה, והם הוכשו ממסגרת הצבא הבריטי לנחות בשטח האויב ולדלות ידיעות. מעשי גבורה שלהם משמשים השראה עד עצם היום הזה.

אמרת "יוני נתניהו" אמרת צה"ל בתפארתו - 30 שנה לנפילת גיבורו! www.yoni.org.il

במלאת 30 שנה לנפילתו של יוני נתניהו הוקם אתר אינטרנט מרשים ומרגש לזכרו. יוני הוא סמל ונכס לאומי. דמותו הנאצלת חזרה היבט בתודענותו בשל המבצע הנוצע שעלייו פיקד באופןיה, להצלת חוטפי מטוס אייר פרנס באוקטובר 1976. יוני עבר הסבה לחיל השורי לאחר מלחמת יום הכיפורים ובמהרה התמנה למפקד גדוד "ברק" שהמשיך לשומר על הגבול הסורי בתקופה רווית מתייחסות, זאת עד שנקרוא בשנת 1975 לפיקד על סיירת מטכ"ל. לאחר ההצתחה אימן אישוי במחתו, אך הוא מהווע פרק במורשת צה"ל, המושתת על יסודות וערבים המגולמים בדמותו של יוני נתניהו, זכרו לבוכה – מקצועיות בשדה הקרב, מניגות פיקודית ואחוות ווחמים במלוא תפארתו. האתר דרילוני בעברית ובאנגלית.

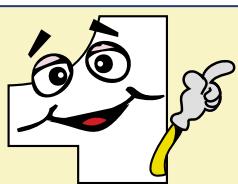
מיגון המרכבה - אם בארץ נפלה שלחת ... www.shimon-yanowitz.com/afew/merkava.htm

נאמר שכונתו "כיצד להזכיר לטנקים ולחיילים שלנו את ביטחונם ולשפר את יכולת הלחימה והיעילות של המרכבה לבנון". האתר עליה בעיצומה של הלחימה לבנון במהלך אוגוסט. המאמר מעלה את פגיעתו של טנק מרכבה סימן 4 נוכח איום טילי ה"ט של החיזבאללה. הוא מצבע על ליקויים וכשלים בטנק המרכבה ומציגו – יש פתרון! "מעילי רוח" – פיתוח של רפואי"ל רפא"ל שזכה לא רכש! חילופה, מציע יונבייש שקי חול (!) אשר יתנו לדעתו מענה מסוים לשיפור ייעולו – במהירות ובתנאי השטח שאליו נקלעה הלחימה, וכן אמוץ שריון הסורגים, המאפשר פגיעה בתונעתו של ראש הנפץ. פרק מעשי זה בתורת המיגון של טנק המרכבה מופיע באתרו הפרטני של שמעון ינוביץ מהמחלקה למדעי המחשב בטכניון (האתר בכללו בתהליכי בנייתו).

סיפ לחיפוש כלל בזוזא שריון באינטרנט

כל המוביל את המלה "שריון" באחד ממנועי החיפוש נתקל במובנים שונים נוספים, כמו: שריון (מקומות לדוגמה), ושריון (של צב). במקומות לסנון (דנית, כמובן) את מאות אלפי האטרים הלא רלוונטיים אני מציעה פשוט להקליד מונחים חלופיים: "טנק", "חיל השריון" (באטען חיפוש מתקדם המגדיר את צמידות המילים) וכמוון באנגלית – "Armor / Armour", "Tank" – ועוד.

בגלילון הבא – גליון "הכسف" – נפרסם את האටרים הנבחרים שפורסמו עד כה במדור זה.

דממת יום ה'כפורים

תמונה הנעורים שלב בחולות סיני
שננים לפני המלחמה הhei,
מרקינה אהבה, רגע, ננוחות, הנאה,
קלילות, שקט, בטחון, עצמה...
השקט שלפני הסערה,
אשליה של עתיד מבטח,
כמו הדממה הצועקת
של יום ה'כפורים,
שנה לאחר נפילתה.

הימים אחריך נמשכים
בריטואלים טקסיים –
אבא קורא קדיש
שנה אחר שנה,
אםא משקה את הפרחים
וועוטפת את מטבחה
בתמונה הנעורים שלב.

אני ממשיך להריח את סרבל השריונאים שלו,
מנסה לשאוב עדוד מפנק מהחיכות,
ורואה את בבאתך צועדת אתי
בכל רחבי תבל.
דממת يوم כפור מחרישת אוזנים,
שאון התפתח אינו פוסק,
ואתת מדמים ליד הטנק המתפוצץ.
ואני רחוק ממנה,
רחוק מלחשיע,
שותת לידה,
ומתישר בתמונות נעריך היפים,
שהתרסקו בדממת יום ה'כפורים.

דורון אלמוג-אברוצקי
אה של ערן ז"ל

מתוך ביטאון יד לבנים
תשס"ה 2005

מִזְרָשָׁת קרית החינוך לערכיס וטבע

תא"ל (מלח') מנשה ענבר

ב-1 במאי 2005 פתחה קרית החינוך את שעריה לסדרות חינוך לחילי זרוע היבשה בשלב הכשרתם הבסיסי. חיל השירות והיל החינוך פעלו יחד להציג את תוכניות הלימודים ואת משך הסדרה ויעדי הערכיסים. חברות אונשים טובים התקבצוה תחת מטריה של אינוכת להוציא לפועל את היעדים הערכיסים של סדרות החינוך תוך שהיא באווירה נוחה ונינוחה, בזכות תשתיות מדיימות ואוכל חם וטעים, בהנגתה של עמותת "יד לשוריון" ובשיתוף היחידה להכשרה טירונית, החabra להגנת הטבע ומסעדת נוף לטרון.

שיעור בקרית החינוך

כונרמה ניהול התקיימו שיחות משוב סדרות עם המשתתפים בכל סדרת חינוך ותוואותיהן מחמיות ומרגשות מאוד.

עד היום התקיימו בקרית החינוך כ-35 אלף לינות.

בקרייה קיימות כיתות צפירות עם תשתיות המאפשרות לימוד נושא הציפורים הנודדים. בקרב תיכון כיתה שתעסוק בנושא עבא הגנה לטבע. עיזוב הכיתה התאפשר הודות לתרומותן של משפחות אונא והגר, לזכרם של מיכאל אונא והוליה הגר, שנרגגו בתאות דרכיהם ערבי אروسיהם – יהי זכרם ברוך.

מראה בקרית החינוך

הזמנה לחברות בעמותת "יד לשירון"

The screenshot shows the homepage of the website www.takti.co.il/yad-lashiryon. The header includes the text 'שדרוגי יתק' and 'מודעה זו מופצת אליך - האתר עבורך'. Below the header is a banner with the text 'כדי להכנס' and the website URL. The main content area features a large image of a modern building with a green roof, identified as the Latrun branch. The page also includes a sidebar with various links and a search bar.

לאחרונה רפתח באינטראקטו אתר הרווחה
לחברי עמותת "יד לשירון".

האתר מיועד לאפשר לחבריו העמותה
לייהנות מגוון פעילויות וכן מהנחות
ברכישת מוצרים שונים.

האתר פתוח לכל אורך השימוש במגוון
פעילויות הפראי וההנחות מוגדרות
בתשולם דמי חבר שנתיים.

שם האתר:

www.takti.co.il/yad-lashiryon

הכם מוזמנים להיכנס ולהיהנות.

שלום יתק.

שנורו יתק גאלין מתקה לך לך כחלה נסעה לך לך הפלין.
גאנזם כפככ זיכריה וווקה עריך לאיך לא גאנזם דפער.

באלין, הילא כלה כטנאליך וווקה הפלין, פיא ווילא
וווקה זיך גאלין גאלין.
אלין. גאלין זיך גאלין, אונזען עליך האטיג' כויה און פאלין
זאנזם. זאנזם זיך הפלין הפלינק זאה גאלין עריך זאנזם
הוואזם זיך גאלין, גואזם זיך ווילא גאנזם זיך הוואזם.
הוואזם זיך זאנזם זאנזם גואזם זיך ווילא זאה גאנזם זיך.

הוואזם זיך זאנזם זאנזם גואזם זיך ווילא זאה גאנזם זיך
ווילא זיך גאלין אונזען האטיג' זאה זיך.

הוואזם זיך.

גאלין זיך גאלין.

